ከንፈሮቹ ፡ እንደ ፡ አበቦች ፡ ናቸው ፥
የሚፈስስ ፡ ከርቤንም ፡ ያንጠበጥባሉ ።
፲፬ እጆቹ ፡ የቢረሌ ፡ ፈርጥ ፡ እንዳለበት ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ናቸው ፤
አካሉ ፡ ብልሃተኛ ፡ እንደ ፡ ሠራው ፡
በሰንፔር ፡ እንዳጌጠ ፡ እንደ ፡ ዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ነው ።
፲፭ እግሮቹ ፡ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ እንደ ፡ ተመሠረቱ ፡
እንደ ፡ ዕብነ ፡ በረድ ፡ ምሰሶች ፡ ናቸው ፤
መልኩ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስና ፡ እንደ ፡ ዝግባ ፡ ዛፍ ፡ መልካም ፡ ነው ።
፲፮ አፉ ፡ እጅግ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፥ እርሱም ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነው ፤
እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ፥
ውዴ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ባልንጀራዬም ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ አንቺ ፡ በሴቶች ፡ ዘንድ ፡ የተዋብሽ ፡ ሆይ ፥
ከአንቺ ፡ ጋር ፡ እንፈልገው ፡ ዘንድ ፡ ውድሽ ፡ ወዴት ፡ ሄደ ?
ውድሽስ ፡ ወዴት ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ?
፪ ውዴ ፡ በገነቱ ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራ ፡ ዘንድ ፡
አበባውንም ፡ ይሰበስብ ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ሽቱ ፡ መደብ ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡ ወረደ ።
፫ እኔ ፡ የውዴ ፡ ነኝ ፡ ውዴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
በሱፉ ፡ አበባ ፡ መካከል ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራል ።
፬ ወዳጄ ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ቴርሳ ፡ ውብ ፡ ነሽ ፥
እንደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ያማርሽ ፡ ነሽ ፤
ዓላማ ፡ ይዞ ፡ እንደ ፡ ተሰለፈ ፡ ሠራዊት ፡ ታስፈሪያለሽ ።
፭ አውክውኛልና ፡ ዓይኖችሽን ፡ ከፊቴ ፡ መልሺ ፤
ጠጕርሽ ፡ ከገለዓድ ፡ እንደ ፡ ወረደ ፡ እንደ ፡ ፍየል ፡ መንጋ ፡ ነው ።
፮ ጥርሶችሽ ፡ ታጥበው ፡ እንደ ፡ ወጡ ፡
ሁሉ ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡
ከእነርሱም ፡ መካን ፡ እንደሌለባቸው ፡ መንጎች ፡ ናቸው ።
፯ በዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ጕንጭና ፡ ጕንጭሽ ፡
እንደ ፡ ተከፈለ ፡ ሮማን ፡ ናቸው ።
፰ ስድሳ ፡ ንግሥታት ፡ ሰማንያም ፡ ቍባቶች ፡
ቍጥር ፡ የሌላቸውም ፡ ቈነጃጅት ፡ አሉ ።
፱ ርግቤ ፡ መደምደሚያዬም ፡ አንዲት ፡ ናት ፤
ለእናትዋ ፡ አንዲት ፡ ናት ፡ ለወለደቻትም ፡ የተመረጠች ፡ ናት ።
ቈነጃጅትም ፡ አይተው ፡ አሞገሱአት ፥
ንግሥታትና ፡ ቍባቶችም ፡ አመሰገኑአት ።
፲ ይህች ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ብርሃን ፡ የምትጐበኝ ፥
እንደ ፡ ጨረቃ ፡ የተዋበች ፡ እንደ ፡ ፀሐይም ፡ የጠራች ፥
ዓላማ ፡ ይዞ ፡ እንደ ፡ ተሰለፈ ፡ ሠራዊት ፡ የምታስፈራ ፡ ማን ፡ ናት ?
፲፩ የወንዙን ፡ ዳር ፡ ልምላሜ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፥
ወይኑ ፡ አብቦ ፡ ሮማኑም ፡ አፍርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እመለከት ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ገውዝ ፡ ገነት ፡ ወረድሁ ።
፲፪ ሳላውቅ ፡ ነፍሴ ፡ በከበረው ፡ ሰረገላ ፡ ላይ ፡ አስቀመጠችኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ አንቺ ፡ ሱላማጢስ ፡ ሆይ ፥ ተመለሽ ፥ ተመለሽ ፡
እናይሽ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሽ ፥ ተመለሽ ።
በሱላማጢስ ፡ ምን ፡ ታያላችሁ ?
እርስዋ ፡ እንደ ፡ መሃናይም ፡ ዘፈን ፡ ናት ።
፪ አንቺ ፡ የመኰንን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥
እግሮችሽ ፡ በጫማ ፡ ውስጥ ፡ እንዴት ፡ ውቦች ፡ ናቸው !
ዳሌዎችሽስ ፡ በእንጥረኛ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተሠሩ ፡
እንደ ፡ ዕንቍዎች ፡ ይመስላሉ ።
፫ እንብርትሽ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንደማይጐድል ፡ ልበት ፡ እንደ ፡ ተነጠጠ ፡ ጽዋ ፡ ነው ፤
ሆድሽ ፡ እንደ ፡ ስንዴ ፡ ክምር ፥ በአበባም ፡ እንደ ፡ ታጠረ ፡ ነው ።
፬ ሁለቱ ፡ ጡቶችሽ ፡ እንደ ፡ ሁለቱ ፡ መንታ ፡
እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ግልገሎች ፡ ናቸው ።
፭ አንገትሽ ፡ እንደ ፡ ዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ግንብ ፡ ነው ፤
ዓይኖችሽ ፡ በሐሴቦን ፡ ውስጥ ፡ በባትረቢ ፡ በር ፡ አጠገብ ፡
እንደ ፡ ውኃ ፡ ኵሬዎች ፡ ናቸው ፤
አፍንጫሽ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ አፋዛዥ ፡ እንደሚመለከት ፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ግንብ ፡ ነው ።
፮ ራስሽ ፡ እንደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ በላይሽ ፡ ነው ፤
የራስሽም ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ሐምራዊ ፡ ሐር ፡ ነው ፤
ንጉሡ ፡ በሹርባው ፡ ታስሮአል ።
፯ ወዳጄ ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡ የተዋብሽ ፡ ነሽ !
እንዴትስ ፡ ደስ ፡ ታሰኛለሽ !
፰ ይህ ፡ ቁመትሽ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ይመስላል ፥
ጡቶችሽም ፡ የወይን ፡ ዘለላ ፡ ይመስላሉ ።
፱ ወደ ፡ ዘንባባው ፡ ዛፍ ፡ እወጣለሁ ፡
ጫፎችዋንም ፡ እይዛለሁ ፡ አልሁ ፤
ጡቶችሽ ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ዘለላ ፡
የአፍንጫሽም ፡ ሽቱ ፡ እንደ ፡ እንኮይ ፡ ናቸው ።
፲ ጕሮሮሽ ፡ ለወዳጄ ፡ እየጣፈጠ ፡ እንደሚገባ ፥
የተኙትን ፡ ከንፈሮች ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ እንደሚያደርግ ፥
እንደ ፡ ማለፊያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ነው ።
፲፩ እኔ ፡ የውዴ ፡ ነኝ ፥ የእርሱም ፡ ምኞት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ነው ።
፲፪ ውዴ ፡ ሆይ ፥ ና ፥ ወደ ፡ መስክ ፡ እንውጣ ፡ በመንደሮችም ፡ እንደር ።
፲፫ ወደ ፡ ወይኑ ፡ ቦታ ፡ ማልደን ፡ እንሂድ ፤
ወይኑ ፡ አብቦ ፡ አበባውም ፡ ፍሬ ፡ አንዠርግጎ ፡
ሮማኑም ፡ አፍርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንይ ፤

በዚያ ፡ ውዴን ፡ እሰጥሃለሁ ።
፲፬ ትርንጎዎች ፡ መዓዛን ፡ ሰጡ ፤
መልካሞች ፡ ፍሬዎች ፡ ሁሉ ፥
አሮጌው ፡ ከአዲሱ ፡ ጋር ፥ በደጃችን ፡ አሉ ፡
ውዴ ፡ ሆይ ፥ ሁሉን ፡ ለአንተ ፡ ጠበቅሁልህ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ አንተ ፡ የእናቴን ፡ ጡት ፡ እንደ ፡ ጠባ ፡ እንደ ፡ ወንድሜ ፡ ምነው ፡ በሆንህ !
በሜዳ ፡ ባገኘሁህ ፡ ጊዜ ፡ በሳምሁህ ፥ ማንም ፡ ባልናቀኝም ፡ ነበር ።
፪ መርቼ ፡ ወደ ፡ እናቴ ፡ ቤት ፡ ባገባሁህ ፥
በዚያም ፡ አንተ ፡ ባስተማርከኝ ፡
እኔም ፡ ከመልካሙ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ከሮማኔም ፡ ውኃ ፡ ባጠጣሁህ ፡ ነበር ።
፫ ግራው ፡ ከራሴ ፡ በታች ፡ በሆነች ፡ ቀኙም ፡ ባቀፈችኝ ፡ ነበር ።
፬ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ፥
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ፡ ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡት ፡
እንዳታነሣሡትም ፡ አምላችኋለሁ ።
፭ በውድዋ ፡ ላይ ፡ ተደግፋ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ የምትወጣ ፡ ይህች ፡ ማን ፡ ናት ?
ከእንኮይ ፡ በታች ፡ አስነሣሁህ ፡
በዚያ ፡ እናትህ ፡ ወለደችህ ፥
በዚያም ፡ ወላጅ ፡ እናትህ ፡ አማጠችህ ።
፮ እንደ ፡ ማኅተም ፡ በልብህ ፥
እንደ ፡ ማኅተም ፡ በክንድህ ፡ አኑረኝ ፡
ፍቅር ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ የበረታች ፡ ናትና ፥
ቅንዓትም ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ የጨከነች ፡ ናትና ።
ፍንጣሪዋ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ፍንጣሪ ፥
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነበልባል ፡ ነው ።
፯ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ፍቅርን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፥
ፈሳሾችም ፡ አያሰጥሙአትም ፡
ሰው ፡ የቤቱን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ፍቅር ፡ ቢሰጥ ፡ ፈጽሞ ፡ ይንቁታል ።
፰ እኛ ፡ ጡት ፡ የሌላት ፡ ታናሽ ፡ እኅት ፡ አለችን ፡
ስለ ፡ እርስዋ ፡ በሚናገሩባት ፡ ቀን ፡
ለእኅታችን ፡ ምን ፡ እናድርግላት ?
፱ እርስዋ ፡ ቅጥር ፡ ብትሆን ፡ የብር ፡ ግንብ ፡ በላይዋ ፡ እንሠራለን ፤
ደጅም ፡ ብትሆን ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ እንከብባታለን ።
፲ እኔ ፡ ቅጥር ፡ ነኝ ፡ ጡቶቼም ፡ እንደ ፡ ግንብ ፡ ናቸው ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ሰላምን ፡ እንደምታገኝ ፡ ሆንሁ ።
፲፩ ለሰሎሞን ፡ በብኤላሞን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ፡
የወይኑን ፡ ቦታ ፡ ለጠባቂዎች ፡ አከራየው ፤
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለፍሬው ፡ ሺህ ፡ ብር ፡ ያመጣለት ፡ ነበር ።
፲፪ ለእኔ ፡ ያለኝ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፡
ሰሎሞን ፡ ሆይ ፥ ሺሁ ፡ ለአንተ ፥
ሁለት ፡ መቶውም ፡ ፍሬውን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ይሆናል ።
፲፫ በገነቱ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥
ባልንጀሮች ፡ የአንችን ፡ ቃል ፡ ያደምጣሉ ፡
ቃልሽን ፡ አሰሚኝ ።
፲፬ ውዴ ፡ ሆይ ፥ ፍጠን ፡
በቅመም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሚዳቋን ፡
ወይም ፡ የዋላን ፡ እምቦሳ ፡ ምሰል ።

ት ን ቢ ተ ፡ ኢ ሳ ይ ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአ
ታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡
ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ የአሞጽ ፡
ልጅ ፡ የኢሳይያስ ፡ ራእይ ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ፡ ሰማያት ፡
ስሙ ፥ ምድርም ፡ አድምጪ ፡ ልጆችን ፡ወለ
ድሁ ፡ አሳደግሁም ፥ እነርሱም ፡ ዐመፁብኝ ።
፫ በሬ ፡ የገዛውን ፡ አህያም ፡ የጌታውን ፡ ጋጣ ፡
አወቀ ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡ አላወቀም ፥ ሕዝ
፬ ቤም ፡ አላስተዋለም ። ኃጢአተኛ ፡ ወገንና ፡
በደል ፡ የተሞላበት ፡ ሕዝብ ፥ የክፉዎች ፡ ዘር ፥
ርኩሰትን ፡ የምታደርጉ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ወዮ
ላችሁ ! እግዚአብሔርን ፡ ትተዋል ፡ የእስራኤ
ልንም ፡ ቅዱስ ፡ አቃልለዋል ፡ ወደ ፡ ኋላቸ
ውም ፡ እየሄዱ ፡ ተለይተዋል ። ደግሞስ ፡ ፭
ዓመፃ ፡ እየጨመራችሁ ፡ ለምን ፡ ገና ፡ ትቀሠ
ፋላችሁ ? ራስ ፡ ሁሉ ፡ ለሕመም ፡ ልብም ፡ ሁሉ ፡
ለድካም ፡ ሆኖአል ። ከእግር ፡ ጫማ ፡ እንሥቶ ፡ ፮
እስከ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ጤና ፡ የለውም ፡ ቍስልና ፡
እበጥ ፡ የሚመግልም ፡ ነው ፤ አልፈረጠም ፥
አልተጠገነም ፥ በዘይትም ፡ አልለዘበም ።
ምድራችሁ ፡ ባድማ ፡ ናት ፡ ከተሞቻችሁ ፡ በእ ፯
ሳት ፡ ተቃጠሉ ፡ እርሻችሁንም ፡ በፊታችሁ ፡
ሌሎች ፡ ይበሉታል ፡ በዕድ ፡ እንዳፈረሳት ፡

፰ ምድር ፡ በድማ ፡ ሆነች ። የጽዮንም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
በወይን ፡ በታ ፡ እንዳለ ፡ ዳስ ፥ በዱባ ፡ አትክ
ልትም ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ ጎጆ ፥ እንደ ፡ ተከበ
፱ በችም ፡ ከተማ ፡ ሆና ፡ ቀረች ። የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘርን ፡ ባያስቀርልን ፡
ኖሮ ፥ እንደ ፡ ሰዶም ፡ በሆንን ፡ እንደ ፡ ገሞራም ፡
በመሰልን ፡ ነበር ።
፲ እናንተ ፡ የሰዶም ፡ አለቆች ፡ ሆይ ፥ የእግዚ
አብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ የገሞራ ፡
ሕዝብ ፡ ሆይ ፥ የአምላካችንን ፡ ሕግ ፡ አድምጡ ።
፲፩ የመሥዋዕታችሁ ፡ ብዛት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅ
መኛል ? ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የሚቃጠለ
ውን ፡ የአውራ ፡ በግ ፡ መሥዋዕትንና ፡ የፍሪዳን ፡
ስብ ፡ ጠግቤያለሁ ፤ የበሬና ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡ የአ
፲፪ ውራ ፡ ፍየልም ፡ ደም ፡ ደስ ፡ አያሰኘኝም ። በእኔ ፡
ፊት ፡ ልትታዩ ፡ ብትመጡ ፡ ይህን ፡ የመቅደ
ሴን ፡ አደባባይ ፡ መርገጣችሁን ፡ ከእጃችሁ ፡
፲፫ የሚሻ ፡ ማን ፡ ነው ? ምናምንቴውን ፡ ቍርባን ፡
ጨምራችሁ ፡ አታምጡ ፤ ዕጣን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡
አስጸያፊ ፡ ነው ፤ መባቻችሁንና ፡ ሰንበታችሁን ፡
በጉባኤም ፡ መሰብሰባችሁን ፡ አልወድድም ፤
በደልንም ፡ የተቀደሰውንም ፡ ጉባኤ ፡ አልታገ
፲፬ ሥም ። መባቻችሁንና ፡ በዓላቶቻችሁን ፡ ነፍሴ ፡
ጠልታለች ፤ ሸክም ፡ ሆነውብኛል ፥ ልታገሣ
፲፭ ቸውም ፡ ደክሜያለሁ ። እጃችሁንም ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ ብትዘረጉ ፡ ዓይኔን ፡ ከእናንተ ፡ እሰውራ
ለሁ ፥ ልመናንም ፡ ብታበዙ ፡ አልሰማችሁም ፤
፲፮ እጆቻችሁ ፡ ደም ፡ ተሞልተዋል ። ታጠቡ ፡
ሰውነታችሁንም ፡ አንጹ ፤ የሥራችሁን ፡ ክፋት ፡
ከዓይኔ ፡ ፊት ፡ አስወግዱ ፤ ክፉ ፡ ማድረግን ፡
፲፯ ተዉ ፥ መልካም ፡ መሥራትን ፡ ተማሩ ፥ ፍር
ድን ፡ ፈልጉ ፥ የተገፋውን ፡ አድኑ ፥ ለድሀ ፡
አደጉ ፡ ፍረዱለት ፡ ስለ ፡ መበለቲቱም ፡ ተም
ዋገቱ ።
፲፰ ኑና ፡ እንዋቀስ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤
ኃጢአታችሁ ፡ እንደ ፡ አለላ ፡ ብትሆን ፡ እንደ ፡
አመዳይ ፡ ትነጻለች ፤ እንደ ፡ ደምም ፡ ብትቀላ ፡
፲፱ እንደ ፡ ባዘቶ ፡ ትጠራለች ። እሺ ፡ ብትሉ ፡ ለእ
ኔም ፡ ብትታዘዙ ፥ የምድርን ፡ በረከት ፡ ትበላ
፳ ላችሁ ፤ እንቢ ፡ ብትሉ ፡ ግን ፡ ብታምፁም ፥
ሰይፍ ፡ ይበላችኋል ፤ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡
ይህን ፡ ተናግሮአልና ።
፳፩ ፍርድ ፡ ሞልቶበት ፡ የነበረ ፡ የታመነችይቱ ፡
ከተማ ፡ እንዴት ፡ ጋለሞታ ፡ ሆነች ! ጽድቅ ፡
አድሮበት ፡ ነበር ፥ አሁን ፡ ግን ፡ ገዳዮች ፡ አሉ
፳፪ በት ። ብርሽ ፡ ወደ ፡ ዝገት ፡ ተለወጠ ፤ የወይን ፡
፳፫ ጠጅሽ ፡ ከውኃ ፡ ጋር ፡ ተደባለቀ ። አለቆችሽ ፡
ዓመፀኞችና ፡ የሌቦች ፡ باልንጀሮች ፡ ሆኑ ፤ ሁሉ ፡
ጉቦ ፡ ይወድዳሉ ፥ ዋጋም ፡ ለማግኘት ፡ ይሮ
ጣሉ ፤ ለድሀ ፡ አደጉ ፡ አይፈርዱም ፥ የመበለ
ቲቱም ፡ ሙግት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አይደርስም ።
፳፬ ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ኃያል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በጠላቶቼ ፡
ላይ ፡ ቍጣዬን ፡ እፈጽማለሁ ፥ የሚቃቃሙኝ

ንም ፡ እበቀላለሁ ። እጄንም ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ አመ ፳፭
ጣለሁ ፥ ዝገትሽንም ፡ በጣም ፡ አነጻለሁ ፥ ቆርቆ
ሮሽንም ፡ ሁሉ ፡ አወጣለሁ ፤ ፈራጆችሽንም ፡ ፳፮
እንደ ፡ ቀድሞ ፡ አማካሪዎችሽንም ፡ እንደ ፡ መጀ
መሪያው ፡ ጊዜ ፡ መልሼ ፡ አስነሣለሁ ፤ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ የጽድቅ ፡ ከተማ ፡ የታመነችም ፡ ከተማ ፡
ተብለሽ ፡ ትጠሪያለሽ ። ጽዮን ፡ በፍርድ ፡ ከእ ፳፯
ርስዋም ፡ የሚመለሱ ፡ በጽድቅ ፡ ይድናሉ ።
በደለኞችና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ግን ፡ በአንድነት ፡ ፳፰
ይሰበራሉ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚተዉ ፡
ይጠፋሉ ። በወደዳችኋት ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ ፳፱
ታፍራላችሁና ፥ ስለ ፡ መረጣችኋትም ፡ አትክ
ልት ፡ እፍረት ፡ ይይዛችኋልና ፤ ቅጠልዋ ፡ ፴
እንደ ፡ ረገፈ ፡ ዛፍ ፥ ውኃም ፡ እንደሌለበት ፡
አትክልት ፡ ትሆናላችሁና ። ኃይለኛውም ፡ ፴፩
እንደ ፡ ተልባ ፡ ጭረት ፥ ሥራውም ፡ እንደ ፡
ጠለሸት ፡ ይሆናል ፤ አብረውም ፡ ይቃጠላሉ ፡
እነርሱንም ፡ የሚያጠፋ ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ስለ ፡ ይሁዳና ፡ ፩
ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ ቃል ።
በዘመኑም ፡ ፍጻሜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፪
ተራራ ፡ በተራሮች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ጸንቶ ፡ ይቆ
ማል ፥ ከኮረብቶችም ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፥
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይሰበሰባሉ ።
ሕግ ፡ ከጽዮን ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ከኢ ፫
የሩሳሌም ፡ ይወጣልና ፡ ብዙዎች ፡ አሕዛብ ፡
ሄደው ፦ ኑ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ፥
ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንውጣ ፤ እር
ሱም ፡ መንገዱን ፡ ያስተምረናል ፥ በጎዳናውም ፡
እንሄዳለን ፡ ይላሉ ። በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ይፈ ፬
ርዳል ፥ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ላይ ፡ ይበይናል ፤ ሰይ
ፋቸውንም ፡ ማረሻ ፥ ጦራቸውንም ፡ ማጭድ ፡
ለማድረግ ፡ ይቀጠቅጣሉ ፤ ሕዝብም ፡ በሕዝብ ፡
ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አያነሣም ፥ ሰልፍም ፡ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ አይማሩም ።
እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ኑ ፥ በእግዚ ፭
አብሔር ፡ ብርሃን ፡ እንሂድ ። ሕዝብህን ፡ የያዕ ፮
ቆብን ፡ ቤት ፡ ትተሃልና ፤ ይኸውም ፡ የምሥራ
ቅን ፡ ሰዎች ፡ አመል ፡ ስለ ፡ ተሞሉ ፥ እንደ ፡ ፍል
ስጥኤማውያንም ፡ ምዋርተኞች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፥
ከባዕድ ፡ ልጆችም ፡ ጋር ፡ ስለ ፡ ተባበሩ ፡ ነው ።
ምድራቸው ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡ ተሞልታ ፯
ለች ፥ ለመዛግብቶቻቸውም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፤
ምድራቸውም ፡ ደግሞ ፡ በፈረሶች ፡ ተሞልታ
ለች ፥ ለሰረገሎቻቸውም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ።
ምድራቸው ፡ ደግሞ ፡ በጣዖታት ፡ ተሞልታ ፰
ለች ፤ ጣቶቻቸውም ፡ ላደረጉት ፡ ለእጃቸው ፡
ሥራ ፡ ይሰግዳሉ ። ታናሹም ፡ ሰው ፡ ዝቅ ፡ ብሎ ፱
አል ፥ ጨዋውም ፡ ተዋርዶአል ፤ ኃጢአታቸ
ውንም ፡ ይቅር ፡ አትበላቸው ። ከእግዚአብ ፲
ሔር ፡ ማስደንገጥና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተ
ነሣ ፡ ወደ ፡ ድንጋይ ፡ ዋሻ ፡ ግባ ፥ በመሬትም ፡

፲፩ ውስጥ ፡ ተሸሸግ ። ከፍ ፡ ያለችውም ፡ የሰው ፡
ዓይን ፡ ትዋረዳለች ፥ የሰዎችም ፡ ኵራት ፡ ትወ
ድቃለች ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡
ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፲፪ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡
በትዕቢተኛውና ፡ በኵራተኛው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ከፍ ፡ ባለውም ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፥ እርሱም ፡
፲፫ ይዋረዳል ፡ ደግሞም ፡ በረጅሙ ፡ ከፍ ፡ በለ
ውም ፡ በሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በባሳ
፲፬ ንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በረጅሙም ፡ ተራራ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፥ ከፍ ፡ ባለውም ፡ ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡
፲፭ ላይ ፥ በረጅሙም ፡ ግንብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በተመ
፲፮ ሸገውም ፡ ቅጥር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በተርሴስም ፡
መርከብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በሚያማምሩ ፡ ጣዖታ
፲፯ ትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ይዋረዳል ፥ የሰውም ፡ ኵራት ፡ ይወድቃል ፥
በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
፲፰ ይላል ። ጣዖቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡
፲፱ ይጠፋሉ ። እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያና
ውጥ ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰዎች ፡ ከማስደን
ገጡና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ድን
ጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ንቃቃት ፡ ውስጥ ፡
፳ ይገባሉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰው ፡ ይሰግድላቸው ፡
ዘንድ ፡ ያበጃቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወርቁን ፡ ጣዖ
ቶቹን ፡ ለፍልፈልና ፡ ለሌሊት ፡ ወፍ ፡ ይጥላል ።
፳፩ እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያናውጥ ፡ ዘንድ ፡
በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ከማስደንገጡና ፡ ከግርማው ፡
ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ድንጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደ ፡
፳፪ ተሰነጠቁ ፡ ዓለቶች ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ። እስት
ንፋሱ ፡ በአፍንጫው ፡ ያለበትን ፡ ሰው ፡ ተዉት ፤
እርሱ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይቈጠራል ?

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ እነሆ ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢ
የሩሳሌምና ፡ ከይሁዳ ፡ ድጋፍንና ፡ ብርታትን ፥
የእንጀራን ፡ ድጋፍ ፡ ሁሉ ፡ የውኃውንም ፡
፪ ድጋፍ ፡ ሁሉ ፥ ኃያሉንም ፥ ተዋጊውንም ፥
ፈራጁንም ፥ ነቢዩንም ፤ ምዋርተኛውንም ፥
፫ ሽማግሌውንም ፥ የአምሳ ፡ አለቃውንም ፥ ከበ
ርቴውንም ፥ አማካሪውንም ፥ ብልሁንም ፡ ሠራ
ተኛ ፥ አስማት ፡ አዋቂውንም ፡ ይነቅላል ።
፬ አለቆቻቸው ፡ እንዲሆኑ ፡ ብላቴኖችን ፡ አስነሣ
፭ ባቸዋለሁ ፥ ሕፃናቶችም ፡ ይገዙአቸዋል ። ሕዝ
ቡም ፥ ሰው ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሰውም ፡ በባልንጀ
ራው ፡ ላይ ፥ ይገፋፋል ፤ ብላቴናውም ፡ በሽ
ማግሌው ፡ ላይ ፡ የተጠቃውም ፡ በከበርቴው ፡
፮ ላይ ፡ ይኰራል ። ሰውም ፡ በአባቱ ፡ ቤት ፡
ውስጥ ፡ ወንድሙን ፡ ይዞ ፦ አንተ ፡ ልብስ ፡
አለህ ፡ አለቃም ፡ ሁንልን ፡ ይህችም ፡ በድማ ፡
፯ ከእጅህ ፡ በታች ፡ ትሁን ፡ ሲለው ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡
ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፦ እኔ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡
እንጀራ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ የለኝምና ፡ ባለ ፡ መድ
ኃኒት ፡ አልሆንም ፡ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡
፰ አታድርጉኝም ፡ ይላል ። የከብሩን ፡ ዓይን ፡ ያስ

ቈጡ ፡ ዘንድ ፡ ምላሳቸውና ፡ ሥራቸው ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተፈ
ታች ፡ ይሁዳም ፡ ወደቀ ። የፊታቸውም ፡ እፍ ፱
ረት ፡ ይመሰክርባቸዋል ፡ እንደ ፡ ሰዶምም ፡ ኃጢ
አታቸውን ፡ ያወራሉ ፥ አይሠውሩአትም ። በራ
ሳቸው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ሠርተዋልና ፡ ለነፍ
ሳቸው ፡ ወዮ ! የሥራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉና ፡ ፲
ጻድቁን ፦ መልካም ፡ ይሆንልሃል ፡ በሉት ።
እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ፍዳው ፡ ይደረግበታልና ፡ ፲፩
ለበደለኛ ፡ ወዮ ! ክፉም ፡ ደርሶበታል ። ሕዝ ፲፪
ቤንስ ፡ አስገባሪዎቻቸው ፡ ይገፍፉአቸዋል ፥
አስጨናቂዎችም ፡ ይሠለጥኑባቸዋል ። ሕዝቤ ፡
ሆይ ፥ የመሩአችሁ ፡ ያስቱአችኋል ፡ የምትሄ
ዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ያጠፋሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ ተነሥቶአል ፡ በሕ ፲፫
ዝቡም ፡ ላይ ፡ ሊፈርድ ፡ ቆሞአል ። እግዚአ ፲፬
ብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከአለቆቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ይፋረዳል ፡ የወይኑን ፡ በታ ፡ የጨ
ረሳችሁ ፡ እናንተ ፡ ናችሁ ፡ ከድሆች ፡ የበዘበዛ
ችሁት ፡ በቤታችሁ ፡ አለ ፡ ሕዝቤንም ፡ ለምን ፡ ፲፭
ታደቅቁአቸዋላችሁ ? የድሆችንስ ፡ ፊት ፡ ለምን ፡
ትፈጫላችሁ ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ።
ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ፲፮
የጽዮን ፡ ቈነጃጅት ፡ ኰርተዋልና ፥ አንገታቸ
ውንም ፡ እያሰገጉ ፡ በዓይናቸውም ፡ እያጣቀሱ ፥
ፈንጠርም ፤ እያሉ ፥ በእግራቸውም ፡ እያቃ
ጨሉ ፡ ይሄዳሉና ፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ የጽዮንን ፡ ቈነ ፲፯
ጃጅት ፡ አናት ፡ በቡሀነት ፡ ይመታል ፥ እግዚአ
ብሔርም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋቸውን ፡ ይገልጣል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ጌታ ፡ የእግር ፡ አልቦውን ፡ ፲፰
ክብር ፥ መርበብንም ፥ ጨረቃ ፡ የሚመስለው
ንም ፡ ጌጥ ፥ የጆሮ ፡ እንጥልጥሉንም ፥ አንባ ፲፱
ሩንም ፥ መሸፈኛውንም ፥ ቀጸላውንም ፥ ሰን ፳
ሰለቱንም ፥ መቀነቱንም ፥ የሽቱውንም ፡ ሰቃ ፥
አሸንክታቡንም ፥ የእጅና ፡ የአፍንጫ ፡ ቀለበ ፳፩
ቱንም ፥ የዓመት ፡ በዓልንም ፡ ልብስ ፥ መጐ ፳፪
ናጸፊያውንም ፥ ልግምበገላውንም ፥ ከረጢቱ
ንም ፥ መስተዋቱንም ፥ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ የተ ፳፫
ሠራውንም ፡ ልብስ ፥ ራስ ፡ ማሰሪያውንም ፥
ዓይነ ፡ ርግቡንም ፡ ያስወግዳል ። እንዲህም ፡ ፳፬
ይሆናል ፤ በሽቱ ፡ ፋንታ ፡ ግማት ፥ በመታጠ
ቂያውም ፡ ፋንታ ፡ ገመድ ፥ ጠጕርንም ፡ በመ
ንቀስ ፡ ፋንታ ፡ ቡሀነት ፥ በመጐናጸፊያ ፡ ፋንታ ፡
ማቅ ፥ በውበትም ፡ ፋንታ ፡ ጠበሳ ፡ ይሆናል ።
ጐልማሶችሽ ፡ በሰይፍ ፥ ኃያላንሽም ፡ በውጊያ ፡ ፳፭
ይወድቃሉ ። በሮችዋ ፡ ያዝናሉ ፡ ያለቅሱማል ፤ ፳፮
እርስዋም ፡ ብቻዋን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትቀመጣ
ለች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ሴቶች ፦ የገዛ ፡ እንጀ ፩
ራችንን ፡ እንበላለን ፡ የገዛ ፡ ልብሳችንንም ፡ እን
ለብሳለን ፤ ስምህ ፡ ብቻ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ይጠራ ፥

መሰደበችንንም ፡ አርቅ ፡ ብለው ፡ አንዱን ፡
ወንድ ፡ ይይዙታል ።
፪ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጥቋጥ ፡
ለጌጥና ፡ ለክብር ፡ ይሆናል ፥ ከእስራኤልም ፡
ወገን ፡ ላመለጡ ፡ ሰዎች ፡ የምድሪቱ ፡ ፍሬ ፡
፫ ፡ ፬ ፡ ለትምክሕትና ፡ ለውበት ፡ ይሆናል ። ጌታም ፡
የጽዮንን ፡ ቈነጃጅት ፡ እድፍ ፡ በጠበ ፡ ጊዜ ፥
የኢየሩሳሌምንም ፡ ደም ፡ በፍርድ ፡ መንፈስና ፡
በሚያቃጥል ፡ መንፈስ ፡ ከመካከልዋ ፡ በነጻ ፡
ጊዜ ፥ በጽዮን ፡ የቀረ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተ
ረፈ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ለሕይወት ፡ የተጻፈ ፡
፭ ፡ ሁሉ ፥ ቅዱስ ፡ ይበላል ። እግዚአብሔርም ፡
በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ ማደሪያ ፡ ሁሉ ፡
በጉባኤአቸውም ፡ ላይ ፡ በቀን ፡ ዳመናንና ፡
ጢስን ፡ በሌሊትም ፡ የሚቃጠለውን ፡ የእሳት ፡
ብርሃን ፡ ይፈጥራል ፤ በክብርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፮ ፡ መጋረጃ ፡ ይሆናል ። በቀን ፡ ከሙቀት ፡ ለጥላ ፥
ከዐውሎ ፡ ነፋስና ፡ ከዝናብም ፡ ለመጠጊያና ፡
ለመሸሸጊያ ፡ ጎጆ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ፡ አሁን ፡ ስለ ፡ ወዳጄና ፡ ስለ ፡ ወይኑ ፡ ቦታው ፡
ለወዳጄ ፡ ቅኔ ፡ እቀኛለሁ ። ለወዳጄ ፡ በፍሬያ
ማው ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ።
፪ ፡ በዙሪያው ፡ ቈፈረ ፥ ድንጋዮችንም ፡ ለቅሞ ፡
አወጣ ፥ ምርጥ ፡ የሆነውንም ፡ አረግ ፡ ተከለ
በት ፥ በመካከሉም ፡ ግንብ ፡ ሠራ ፥ ደግሞም ፡
የመጥመቂያ ፡ ጕድጓድ ፡ ማሰበት ፡ ወይንንም ፡
ያፈራ ፡ ዘንድ ፡ ተማመነ ፥ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሆምጣጣ ፡
ፍሬ ፡ አፈራ ።
፫ ፡ አሁንም ፡ እናንተ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምት
ኖሩ ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎችም ፡ ሆይ ፥ በእኔና ፡ በወ
፬ ፡ ይኑ ፡ ቦታዬ ፡ መካከል ፡ እስኪ ፡ ፍረዱ ። ለወ
ይኔ ፡ ያላደረግሁለት ፥ ከዚህ ፡ ሌላ ፡ አደርግ
ለት ፡ ዘንድ ፡ የሚገባኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ወይ
ንን ፡ ያፈራል ፡ ብዬ ፡ ስተማመን ፡ ስለ ፡ ምን ፡
፭ ፡ ሆምጣጣ ፡ ፍሬ ፡ አፈራ ? አሁንም ፡ በወይኔ ፡
ላይ ፡ የማደርገውን ፡ እነግራችኋለሁ ፡ አጥሩን ፡
እነቅላለሁ ፥ ለማሰማርያም ፡ ይሆናል ፤ ቅጥሩ
ንም ፡ አፈርሳለሁ ፥ ለመረገጫም ፡ ይሆናል ።
፮ ፡ በድማ ፡ አደርገዋለሁ ፡ አይቈረጥም ፥ አይኰ
ተኰትም ፡ ኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ ይበቅልበታል ፡
ዝናብንም ፡ እንዳያዘንቡበት ፡ ዳመናዎችን ፡
፯ ፡ አዝዛለሁ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ወይን ፡ ቦታ ፡ እርሱ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ነው ፥
የደስታውም ፡ አትክልት ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡
ናቸው ፤ ፍርድን ፡ ተስፋ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፥ እነ
ሆም ፥ ደም ፡ ማፍሰስ ፡ ሆነ ፤ ጽድቅንም ፡ ይተ
ማመን ፡ ነበር ፥ እነሆም ፥ ጩኸት ፡ ሆነ ።
፰ ፡ ስፍራ ፡ እስከማይቀር ፡ ድረስ ፡ እናንተም ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ብቻችሁን ፡ እስክትቀመጡ ፡
ድረስ ፥ ቤትን ፡ ከቤት ፡ ጋር ፡ ለሚያያይዙ ፡
እርሻንም ፡ ከእርሻ ፡ ጋር ፡ ለሚያቀራርቡ ፡ ወዮ
፱ ፡ ላቸው ! የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጆ

ሮዬ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— በእውነት ፡ ብዙ ፡ ታላ
ቅና ፡ መልካም ፡ ቤት ፡ በድማ ፡ ይሆናል ፥ የሚ
ቀመጥበትም ፡ አያገኝም ። ከወይኑ ፡ ቦታ ፡ ፲ ፡
አሥር ፡ ጥማድ ፡ በሬ ፡ ካረሰው ፡ አንድ ፡ የበ
ዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ይወጣል ፤ አንድ ፡ የቆ
ሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘር ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈ
ሪያ ፡ ብቻ ፡ ይሰጣል ።
ስካርን ፡ ለመከተል ፡ በጥዋት ፡ ለሚማልዱ ፥ ፲፩ ፡
የወይን ፡ ጠጅም ፡ እስኪያቃጥላቸው ፡ እስከ ፡
ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ለሚዘገዩ ፡ ወዮላቸው ! መሰን ፲፪ ፡
ቆና ፡ በገና ፡ ከበሮና ፡ እምቢልታም ፡ የወይን ፡
ጠጅም ፡ በግብዣቸው ፡ አለ ፤ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አልተመለከቱም ፥ እጁም ፡
ያደረገችውን ፡ አላስተዋሉም ።
ስለዚህ ፡ ሕዝቤ ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ሄዱ ፥ ጌታን ፡ ፲፫ ፡
አላወቁትምና ፤ ከበርቴዎቻቸውም ፡ ተራቡ ፥
ሕዝባቸውም ፡ ተጠሙ ። ሲኦልም ፡ ሆድዋን ፡ ፲፬ ፡
አስፋታለች ፥ አፍዋንም ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ከፍታ
ለች ፤ ከበርቴዎቻቸውና ፡ አዛውንቶቻቸው ፡
በለጠጎቻቸውም ፡ ደስተኞቻቸውም ፡ ወደ ፡ እር
ስዋ ፡ ይወርዳሉ ። ሰውም ፡ ይጐሰቈላል ፥ ፲፭ ፡
ሰውም ፡ ይዋረዳል ፥ የትዕቢተኞችም ፡ ዓይን ፡
ትዋረዳለች ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፮ ፡
ግን ፡ በፍርድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአል ፥ ቅዱሱም ፡
አምላክ ፡ በጽድቅ ፡ ተቀድሶአል ። የበግ ፡ ጠቦ ፲፯ ፡
ቶች ፡ በማሰማርያቸው ፡ ውስጥ ፡ ይሰማራሉ ፥
እንግዶችም ፡ የሰቡትን ፡ በድማ ፡ ይበላሉ ።
በደልን ፡ በምናምንቴ ፡ ገመድ ፥ ኀጢአት ፲፰ ፡
ንም ፡ በሰረገላ ፡ ማሰሪያ ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ ለሚ
ስቡ ፡— እናይ ፡ ዘንድ ፡ ይቸኩል ፥ ሥራውንም ፡ ፲፱ ፡
ያፋጥን ፡ እናውቃትም ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡
ቅዱስ ፡ ምክር ፡ ትቅረብ ፥ ትምጣ ፡ ለሚሉ ፡
ወዮላቸው !
ክፉውን ፡ መልካም ፡ መልካሙን ፡ ክፉ ፡ ፳ ፡
ለሚሉ ፥ ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ ብርሃኑንም ፡
ጨለማ ፡ ለሚያደርጉ ፥ ጣፋጩን ፡ መራራ ፡
መራራውንም ፡ ጣፋጭ ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላ
ቸው !
በዓይናቸው ፡ ጥበበኞች ፡ በነፍሳቸውም ፡ አስ ፳፩ ፡
ተዋዮች ፡ ለሆኑ ፡ ወዮላቸው !
የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጣት ፡ ኃያላን ፡ የሚያ ፳፪ ፡
ሰክረውንም ፡ ለማደባለቅ ፡ ጨካኞች ፡ ለሆኑ ፤
በደለኛውን ፡ ስለ ፡ ጉቦ ፡ ጻድቅ ፡ ለሚያደርጉ ፥ ፳፫ ፡
የጻድቁንም ፡ ጽድቅ ፡ ለሚያስወግዱበት ፡ ወዮ
ላቸው !
ስለዚህ ፡ የእሳት ፡ ወላፈን ፡ ቃርሚያን ፡ እን ፳፬ ፡
ደሚበላ ፥ እብቅም ፡ በነበልባል ፡ ውስጥ ፡ እን
ደሚጠፋ ፥ እንዲሁ ፡ የእነርሱ ፡ ሥር ፡ የበሰ
በሰ ፡ ይሆናል ፡ ቡቃያቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡
ይበንናል ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ሕግ ፡ ጥለዋልና ፥ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡
የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አቃልለዋልና ። ስለዚህ ፡ ፳፭ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነድዶ
አል ፡ እጁንም ፡ በላያቸው ፡ ዘርግቶ ፡ መትቶ

አቸዋል ፤ ተራሮችም ፡ ተንቀጠቀጡ ፥ ሬሳቸ
ውም ፡ በአደባባይ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡
ሆኖአል ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡
አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘ
ርግታ ፡ ትኖራለች ።
፳፮ ፡ ለአሕዛብም ፡ በሩቅ ፡ ምልክትን ፡ ያቆማል ፥
ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ በፉጨት ፡ ይጠራቸዋል ፡
እነሆም ፥ እየተጣደፉ ፡ ፈጥነው ፡ ይመጣሉ ።
፳፯ ፡ ደካማና ፡ ስንኩል ፡ የለበቸውም ፥ የሚያንቀላ
ፋና ፡ የሚተኛም ፡ የለም ፡ የወገባቸውም ፡ መቀ
ነት ፡ አይፈታም ፥ የጫማቸውም ፡ ማዘቢያ ፡ አይ
፳፰ ፡ በጠስም ። ፍላጻቸቸው ፡ ተስለዋል ፥ ቀስቶቻ
ቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተለጥጠዋል ፡ የፈረሶቻቸውም ፡
ኰቴ ፡ እንደ ፡ ቡላድ ፡ የሰረገሎቻቸውም ፡ መን
ኰራኵር ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይቈጠ
፳፱ ፡ ራል ። ጩኸታቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ነው ፥
እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦሎችም ፡ ያገሣሉ ፡ ንጥቂያ
ንም ፡ ይዘው ፡ ያገሣሉ ፥ ይወስዱትማል ፥ የሚ
፴ ፡ ያድንም ፡ የለም ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡
ባሕር ፡ መትመም ፡ ይተምሙበቸዋል ፡ ወደ ፡
ምድርም ፡ ቢመለከቱ ፥ እነሆ ፥ ጨለማና ፡
መከራ ፡ አለ ፡ ብርሃንም ፡ በደመናዎችዋ ፡
ውስጥ ፡ ጨልሞአል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ፡ ንጉሡ ፡ ዖዝያን ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ በረጅምና ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡
ተቀምጦ ፡ አየሁት ፥ የልብሱም ፡ ዘርፍ ፡ መቅ
፪ ፡ ደሱን ፡ ሞልቶት ፡ ነበር ። ሱራፌልም ፡ ከእ
ርሱ ፡ በላይ ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ ለእያንዳንዱም ፡
ስድስት ፡ ክንፍ ፡ ነበረው ፤ በሁለት ፡ ክንፍ ፡
ፊቱን ፡ ይሸፍን ፡ ነበር ፥ በሁለቱም ፡ ክንፍ ፡ እግሮ
ቹን ፡ ይሸፍን ፡ ነበር ፥ በሁለቱም ፡ ክንፍ ፡ ይበር ፡
፫ ፡ ነበር ። አንዱም ፡ ለአንዱ ፡— ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥
ቅዱስ ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ከክብሩ ፡ ተሞልታለች ፡ እያለ ፡
፬ ፡ ይጮኽ ፡ ነበር ። የመድረኩም ፡ መሠረት ፡ ከጮ
ዋኺው ፡ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ተናወጠ ፤ ቤቱንም ፡
፭ ፡ ጢስ ፡ ሞላበት ። እኔም ፡— ከንፈሮቼ ፡ የረከሱ
ብኝ ፡ ሰው ፡ በመሆኔ ፥ ከንፈሮቻቸውም ፡ በረከ
ሱባቸው ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ በመቀመጤ ፡ ዓይ
ኖቼ ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ ንጉሡን ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ስለ ፡ አዩ ፡ ጠፍቻለሁና ፡ ወዮልኝ ! አልሁ ።
፮ ፡ ከሱራፌልም ፡ አንዱ ፡ እየበረረ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
መጣ ፥ በእጁም ፡ ከመሠዊያው ፡ በጕጠት ፡
፯ ፡ የወሰደው ፡ ፍም ፡ ነበረ ። አፌንም ፡ ዳሰሰበ
ትና ፡— እነሆ ፥ ይህ ፡ ከንፈሮችህን ፡ ነክቶአል ፡
በደልህም ፡ ከአንተ ፡ ተወገደ ፥ ኀጢአትህም ፡
፰ ፡ ተሰረየልህ ፡ አለኝ ። የጌታንም ፡ ድምፅ ፡—
ማንን ፡ እልካለሁ ? ማንስ ፡ ይሄድልናል ? ሲል ፡
ሰማሁ ። እኔም ፡— እነሆኝ ፥ እኔን ፡ ላከኝ ፡
፱ ፡ አልሁ ። እርሱም ፡— ሂድ ፥ ይህን ፡ ሕዝብ ፡—
መስማትን ፡ ትሰማላችሁ ፡ አታስተውሉምም ፡
ማየትንም ፡ታያላችሁ ፡ አትመለከቱምም ፡ በላ

ቸው ። በዓይናቸው ፡ እንዳያዩ ፥ በጆሮአቸ ፲ ፡
ውም ፡ እንዳይሰሙ ፥ በልባቸውም ፡ እንዳያስ
ተውሉ ፥ ተመልሰውም ፡ እንዳይፈወሱ ፥ የዚ
ህን ፡ ሕዝብ ፡ ልብ ፡ አደንድን ፥ ጆሮአቸውንም ፡
አደንቍር ፥ ዓይናቸውንም ፡ ጨፍን ፡ አለኝ ።
እኔም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ፲፩ ፡
ነው ? አልሁ ። እርሱም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡
አለ ፡— ከተሞች ፡ የሚኖርባቸውን ፡ አጥተው ፡
እስኪፈርሱ ፡ ድረስ ፥ ቤቶችም ፡ ሰው ፡ አልባ ፡
እስኪሆኑ ፡ ምድርም ፡ ፈጽሞ ፡ ባድማ ፡ ሆና ፡
እስክትቀር ፡ ድረስ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ሰዎ ፲፪ ፡
ችን ፡ እስኪያርቅ ፥ በምድርም ፡ መካከል ፡
ውድማው ፡ መሬት ፡ እስኪበዛ ፡ ድረስ ፡ ነው ።
በእርስዋም ፡ ዘንድ ፡ አሥረኛ ፡ እጅ ፡ ቀርቶ ፡ ፲፫ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይቃጠላል ፡ በተ
ቈረጡ ፡ ጊዜ ፡ ጉቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ቀሩ ፡ እንደ ፡
ግራርና ፡ እንደ ፡ ኮምበል ፡ ዛፍ ፡ ሆኖ ፥ ጉቶው ፡
የተቀደሰ ፡ ዘር ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝ ፩ ፡
ያን ፡ ልጅ ፡ በኢዮአታም ፡ ልጅ ፡ በአካዝ ፡
ዘመን ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶን ፡ የእስራኤልም ፡
ንጉሥ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ኢየሩሳሌ
ምን ፡ ሊወጉ ፡ ወጡ ፥ ሊያሸንፉአትም ፡ አል
ቻሉም ። ለዳዊትም ፡ ቤት ፡— ሶርያ ፡ ከኤፍ ፪ ፡
ሬም ፡ ጋር ፡ ተባብረዋል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ተነ
ገረ ፡ የእርሱም ፡ ልብ ፡ የሕዝቡም ፡ ልብ ፡ የዱር ፡
ዛፍ ፡ በነፋስ ፡ እንድትናወጥ ፡ ተናወጠ ።
እግዚአብሔርም ፡ ኢሳይያስን ፡ አለው ፡— ፫ ፡
አንተና ፡ ልጅህ ፡ ያሱብ ፡ አካዝን ፡ ትገናኙት ፡
ዘንድ ፡ በልብስ ፡ አጣቢው ፡ እርሻ ፡ መንገድ ፡
ወዳለው ፡ ወደ ፡ ላይኛው ፡ የኩሬ ፡ መስኖ ፡ ጫፍ ፡
ውጡ ፤ እንዲህም ፡ በለው ፡— ተጠበቅ ፥ ፬ ፡
ዝምም ፡ በል ፤ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ስለሚጤሱ ፡ ስለ ፡
ሁለት ፡ የእንጨት ፡ ጠለሸቶች ፥ ስለ ፡ ሶርያና ፡
ስለ ፡ ረአሶን ፡ ስለ ፡ ሮሜልዩም ፡ ልጅ ፡ ቍጣ ፡
አትፍራ ፥ ልብህም ፡ አይድከም ። ሶርያና ፡ ፭ ፡ ፮ ፡
ኤፍሬም ፡ የሮሜልዩም ፡ ልጅ ፡— ወደ ፡ ይሁዳ ፡
እንውጣ ፡ እናስጨንቀውም ፥ እንስበረውም ፥
የጣብኤልንም ፡ ልጅ ፡ እናንግሥበት ፡ ብለው ፡
ክፋት ፡ ስለ ፡ መከሩብህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፯ ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ምክር ፡ አይጸናምና ፡
አይሆንም ። የሶርያ ፡ ራስ ፡ ደማስቆ ፡ ነው ፥ ፰ ፡
የደማስቆም ፡ ራስ ፡ ረአሶን ፡ ነው ፤ በስድሳ ፡
አምስት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ኤፍሬም ፡ ይሰበበ
ራልና ፡ ሕዝብ ፡ አይሆንም ፡ የኤፍሬምም ፡ ፱ ፡
ራስ ፡ ሰማርያ ፡ ነው ፥ የሰማርያም ፡ ራስ ፡ የሮ
ሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ። ባታምኑ ፡ አትጸኑም ።
እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ አካዝን ፡ እንዲህ ፡ ፲ ፡
ብሎ ፡ ተናገረው ፡— ከጥልቁ ፡ ወይም ፡ ከከፍ ፲፩ ፡
ታው ፡ ቢሆን ፡ ከአምላክህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ምልክትን ፡ለምን ። አካዝም ፡— አልለምንም ፥ ፲፪ ፡
እግዚአብሔርንም ፡ አልፈታተንም ፡ አለ ።

፲፫ እርሱም ፡ አለ ፡— እናንተ ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡
ሆይ ÷ ስሙ ፤ በውኑ ፡ ሰውን ፡ ማድከማችሁ ፡
ቀላል ፡ ነውን ? አምላኬን ፡ ደግሞ ፡ የምታደ
፲፬ ክሙ ፤ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ ራሱ ፡ ምልክት ፡ ይሰጣ
ችኋል ፤ እነሆ ÷ ድንግል ፡ ትፀንሳለች ÷ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ትወልዳለች ÷ ስሙንም ፡ አማኑኤል ፡
፲፭ ብላ ፡ ትጠራዋለች ። ክፉን ፡ ለመጥላት ፡ መል
ካሙንም ፡ ለመምረጥ ፡ ሲያውቅ ፡ ቅቤና ፡
፲፮ ማር ፡ ይበላል ። ሕፃኑ ፡ ክፉን ፡ ለመጥላት ፡
መልካሙን ፡ ለመምረጥ ፡ ሳያውቅ ፡ የፈራሃ
ቸው ፡ የሁለቱ ፡ ነገሥታት ፡ አገር ፡ ባድማ ፡
፲፯ ትሆናለች ። እግዚአብሔርም ፡ ኤፍሬም ፡ ከይ
ሁዳ ፡ ከተለየበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ያልመጣውን ፡
ዘመን ፡ በአንተና ፡ በሕዝብህ ፡ በአባትህም ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ ያመጣል ፡ እርሱም ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ መምጣት ፡ ነው ።
፲፰ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ በግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ዳርቻ ፡ ያለውን ፡
ዝምብ ፡ በአሦርም ፡ አገር ፡ ያለውን ፡ ንብ ፡ በፉ
፲፱ ጨት ፡ ይጠራል ። ይመጡማል ÷ እነርሱም ፡
ሁሉ ፡ በበረሀ ፡ ሸለቆ ፡ በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡
በእሾህ ፡ ቍጥቋጦ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በማሰማርያ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሰፍራሉ ።
፳ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከወንዙ ፡
ማዶ ፡ በተከራየው ፡ ምላጭ ፡ በአሦር ፡ ንጉሥ ፡
የራሱንና ፡ የእግሩን ፡ ጠጕር ፡ ይላጨዋል ፤ ምላ
ጩም ፡ ጢሙን ፡ ደግሞ ፡ ይበላል ።
፳፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ሰው ፡
አንዲት ፡ ጊደርን ፡ ሁለት ፡ በጎችንም ፡ ያሳድ
፳፪ ጋል ፤ ከሚሰጡት ፡ ወተት ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡
ቅቤ ፡ ይበላል ፤ በአገሪቱም ፡ መካከል ፡ የቀረ ፡
ሁሉ ፡ ቅቤና ፡ ማር ፡ ይበላል ።
፳፫ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ሺህ ፡ ብር ፡
የተገመተ ፡ ሺህ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ በነበረበት ፡
ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ለኵርንችትና ፡ ለእሾህ ፡ ይሆናል ።
፳፬ ኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ነውና ፡ በፍላጻና ፡ በቀስት ፡ ወደዚያ ፡ ይገባሉ ።
፳፭ በመቈፈርያም ፡ ወደ ፡ ተቈፈሩ ፡ ኮረብቶች ፡
ሁሉ ፡ ከኵርንችትና ፡ እሾህ ፡ ፍርሃት ፡ የተነሣ ፡
ወደዚያ ፡ አትሄድም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የበሬ ፡ ማሰ
ማርያና ፡ የበግ ፡ መረገጫ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡— ታላቅ ፡ ሰሌዳ ፡ ወስ
ደህ ፡— ምርኮ ፡ ፈጠነ ÷ ብዝበዛ ፡ ቸኰለ ፡ ብለህ ፡
፪ በሰው ፡ ፊደል ፡ ጻፍበት ። የታመኑትን ፡ ሰዎች ፡
ካህኑን ፡ኦርዮንና ፡ የበራክዩን ፡ ልጅ ፡ ዘካርያ
፫ ስን ፡ ምስክሮች ፡ አድርግልኝ ፡ አለኝ ። ወደ ፡
ነቢዪቱም ፡ ቀረብሁ ፤ እርስዋም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡
፬ ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፡— ሕፃኑ ፡
አባቱንና ፡ እናቱን ፡ መጥራት ፡ ሳያውቅ ፡ የደ
ማስቆን ፡ ሀብትና ፡ የሰማርያን ፡ ምርኮ ፡ በአሦር ፡
ንጉሥ ፡ ፊት ፡ ይወስዳልና ፡ ስሙን ፡— ምርኮ ፡
ፈጠነ ÷ ብዝበዛ ፡ ቸኰለ ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፡
አለኝ ።
እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ተናገረኝ ፡ እንዲ ፭
ህም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በቀስታ ፡ የሚሄ ፮
ደውን ፡ የሰሊሆምን ፡ ውኃ ፡ ጠልቶአልና ÷
ረአሶንንና ፡ የሮሜልዩንም ፡ ልጅ ፡ ወዶአልና ፡
ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ብርቱና ፡ ብዙ ፡ ፯
የሆነውን ፡ የወንዝ ፡ ውኃ ÷ የአሦርን ፡ ንጉ
ሥና ፡ ክብሩን ፡ ሁሉ ÷ ያመጣባቸዋል ፡ መስ
ኖውንም ፡ ሁሉ ፡ሞልቶ ፡ ይወጣል ÷ በዳሩም ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይፈስሳል ፤ እየጐረፈም ፡ ወደ ፡ ፰
ይሁዳ ፡ ይገባል ፤ እያጥለቀለቀም ፡ ያልፋል ÷
እስከ ፡ አንገትም ፡ ይደርሳል ፤ አማኑኤል ፡ ሆይ ÷
የክንፉ ፡ መዘርጋት ፡ የአገርህን ፡ ስፋት ፡ ትሞ
ላለች ።
አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ እወቁና ፡ ደንግጡ ፡ እናንተም ፡ ፱
ምድራችሁ ፡ የራቀ ፡ ሁሉ ÷ አድምጡ ፤ ታጠቁ ÷
ደንግጡ ፤ ታጠቁ ÷ ደንግጡ ። ተመካከሩ ÷ ፲
ምክራችሁም ፡ ይፈታል ፤ ቃሉን ፡ ተናገሩ ÷
ቃሉም ፡ አይጸናም ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡
ጋር ፡ ነውና ። እግዚአብሔርም ፡ በጽኑ ፡ ፲፩
እጅ ፡ እንዲህ ፡ ተናገረኝ ÷ በዚህም ፡ ሕዝብ ፡
መንገድ ፡ እንዳልሄድ ፡ አስጠነቀቀኝ ÷ እንዲ
ህም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡— ዱለት ፡ ነው ፡ ፲፪
በሚሉት ፡ ሁሉ ፡— ዱለት ፡ ነው ፡ አትበሉ ፡
መፈራታቸውንም ፡ አትፍሩ ÷ አትደንግጡ ።
ነገር ፡ ግን ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔ ፲፫
ርን ፡ ቀድሱት ፡ የሚያስፈራችሁና ፡ የሚያስ
ደነግጣችሁም ፡ እርሱ ፡ ይሁን ። እርሱም ፡ ለመ ፲፬
ቅደስ ፡ ይሆናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለሁለቱ ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ቤቶች ፡ ለዕንቅፋት ፡ ድንጋይና ፡ ለማሰ
ናከያ ፡ ዓለት ÷ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለወ
ጥመድና ፡ ለአሽክላ ፡ ይሆናል ። ብዙዎችም ፡ ፲፭
በእርሱ ፡ ይሰናከላሉ ÷ ይወድቁማል ÷ ይሰበሩ
ማል ÷ ይጠመዱማል ÷ ይያዙማል ።
ምስክሩን ፡ እሰር ፡ በደቀ ፡ መዛሙርቶቼም ፡ ፲፮
መካከል ፡ ሕጉን ፡ አትም ። ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ፲፯
ፊቱን ፡ የመለሰውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠብ
ቃለሁ ÷ እተማመንበትማለሁ ። እነሆ ÷ እኔና ፡ ፲፰
እግዚአብሔር ፡ የሰጠኝ ፡ ልጆች ፡ ለእስራኤል ፡
በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ከሚኖረው ፡ ከሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክትና ፡
ተአምራት ፡ ነን ።
እነርሱም ፡— የሚጮኹትንና ፡ ድምፃቸ ፲፱
ውን ፡ ዝቅ ፡ አድርገው ፡ የሚናገሩትን ፡ መናፍ
ስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችን ፡ ጠይቁ ፡ ባሉ
አችሁ ፡ ጊዜ ÷ ሕዝቡ ፡ ከአምላኩ ፡ መጠየቅ ፡
አይገባውምን ? ወይስ ፡ ለሕያዋን ፡ ሲሉ ፡ ሙታ
ንን ፡ ይጠይቃሉን ? ወደ ፡ ሕግና ፡ ወደ ፡ ምስ ፳
ክር ፡ ሂዱ ፤ እንዲህም ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ባይና
ገሩ ፡ ንጋት ፡ አይበራላቸውም ። እነርሱም ፡ ፳፩
ተጨንቀውና ፡ ተርበው ፡ ያልፋሉ ፤ በተራ
ቡም ፡ ጊዜ ፡ ተቈጥተው ፡ ንጉሣቸውንና ፡ አም
ላካቸውን ፡ ይረግማሉ ÷ ወደ ፡ ላይም ፡ ይመ
ለከታሉ ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡ ይመለከታሉ ÷ ፳፪

እነሆም ፡ መከራና ፡ ጨለማ ፡ የሚያስጨንቅም ፡
ጭጋግ ፡ አለ ፤ ወደ ፡ ድቅድቅም ፡ ጨለማ ፡ ይሰ
ደዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ነገር ፡ ግን ፡ ተጨንቃ ፡ ለነበረች ፡ ጨለማ ፡ አይሆ
ንም ። በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ የዛብሎንንና ፡ የን
ፍታሌምን ፡ ምድር ፡ አቃለለ ፡ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡
ግን ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በባሕር ፡ መንገድ ፡ ያለ
፪ ውን ፡ የአሕዛብን ፡ ገሊላ ፡ ያከብራል ። በጨ
ለማ ፡ የሄደ ፡ ሕዝብ ፡ ብርሃን ፡ አየ ፡ በሞት ፡
ጥላ ፡ አገርም ፡ ለኖሩ ፡ ብርሃን ፡ ወጣላቸው ።
፫ ሕዝብን ፡ አብዝተሃል ÷ ደስታንም ፡ ጨምረህ
ላቸዋል ፤ በመከር ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ÷ ሰዎ
ችም ፡ ምርኮን ፡ ሲካፈሉ ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፡
፬ በፊትህ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ። በምድያም ፡ ጊዜ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ የሸክሙን ፡ ቀንበር ፡ የጫንቃው
ንም ፡ በትር ፡ የአስጨናቂውንም ፡ ዘንግ ፡ ሰብ
፭ ረሃል ። የሚረግጡ ፡ የሰልፈኞች ፡ ጫማ ፡ ሁሉ ÷
በደምም ፡ የተለወሰ ፡ ልብስ ፡ ለቃጠሎ ፡ ይሆ
ናል ÷ እንደ ፡ እሳት ፡ ማቃጠያም ፡ ሆኖ ፡ ይቃ
፮ ጠላል ። ሕፃን ፡ ተወልዶልናልና ÷ ወንድ ፡
ልጅም ፡ ተሰጥቶናልና ፡ አለቅነትም ፡ በጫን
ቃው ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፡ ስሙም ፡ ድንቅ ፡ መካር ÷
ኃያል ፡ አምላክ ÷ የዘላለም ፡ አባት ÷ የሰላም ፡
፯ አለቃ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራል ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡
ያጸናውና ፡ ይደግፈው ፡ ዘንድ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋ
ንና ፡ በመንግሥቱ ፡ ላይ ፡ አለቅነቱ ፡ ይበዛል ÷
ለሰላሙም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። የእግዚአብ
ሔር ፡ ቅንዓት ፡ ይህን ፡ ያደርጋል ።
፰ ጌታ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ቃልን ፡ ሰደደ ÷ በእ
፲ ስራኤልም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ። በትዕቢትና ፡ በልብ ፡
ኵራት ፡— ጡቡ ፡ ወድቆአል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በተ
ወቀረ ፡ ድንጋይ ፡ እንሠራለን ፡ የሾላ ፡ ዛፎች ፡
ተቈርጠዋል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ዝግባን ፡ እንተክባቸ
ዋለን ፡ የሚሉ ፡ በኤፍሬምና ፡ በሰማርያ ፡ የሚ
፲፩ ኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃሉ ። ስለዚህ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ተቃቃሚ ፡
፲፪ ያስነሣበታል ÷ ጠላቶቹን ፡ ሶርያውያንንም ፡
ከምሥራቅ ÷ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ከምዕ
ራብ ፡ ያንቀሳቅስበታል ፤ እስራኤልንም ፡ በተከ
ፈተ ፡ አፍ ፡ ይበሉታል ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡
ቍጣው ፡ አልተመለሰችም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡
ገና ፡ ተዘርግታ ፡ ትኖራለች ።
፲፫ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ቀሠፋቸው ፡ አልተመለ
ሱም ÷ የሠራዊትንም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡
፲፬ አልፈለጉም ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ራስ
ንና ፡ ጅራትን ÷ የሰሌኑን ፡ ቅርንጫፍና ፡ እን
ግጫውን ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡ ከእስራኤል ፡ ይቆ
፲፭ ርጣል ። ሽማግሌውና ፡ ከበርቴው ፡ እርሱ ፡
ራስ ፡ ነው ፤ በሐሰትም ፡ የሚያስተምር ፡ ነቢይ ፡
፲፮ እርሱ ፡ ጅራት ፡ ነው ። ይህን ፡ ሕዝብ ፡ የሚ
መሩ ፡ ያስቱአቸዋል ፡ ተመሪዎቹም ፡ ይጠፋሉ ።
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ዝንጉና ፡ ክፉ ፡ ሠሪ ፡ ነውና ÷ ፲፯
አፍም ፡ ሁሉ ፡ስንፍናን ፡ ይናገራልና ፡ ስለዚህ ፡
ጌታ ፡ በጕልማሶቻቸው ፡ ደስ ፡ አይለውም ÷
ለድሀ ፡ አደጎቻቸውና ፡ ለመበለቶቻቸውም ፡
አይራራም ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡
አልተመለሰችም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘ
ርግታ ፡ ትኖራለች ።
ክፋት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይቃጠላል ፤ ኵርንች ፲፰
ቱንና ፡ እሾሁን ፡ ይበላል ፤ ጭፍቅ ፡ የሆነውንም ፡
ዱር ፡ ያቃጥላል ÷ ጢሱም ፡ ተትጐልጕሎ ፡
እንደ ፡ ዓምድ ፡ ይወጣል ። በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእ ፲፱
ግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ምድር ፡ ተቃጥላለች ፤
ሕዝቡም ፡ እሳት ፡ እንደሚበላው ፡ እንጨት ፡
ሆኖአል ፡ ሰውም ፡ ለወንድሙ ፡ አይራራም ።
ሰው ፡ በቀኙ ፡ በኩል ፡ ይነቅላል ፡ ይራብማል ፤ ፳
በግራም ፡ በኩል ፡ ይበላል ፡ አይጠግብምም ፤ እያ
ንዳንዱም ፡ የክንዱን ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ፡ ምናሴ ፡ ፳፩
ኤፍሬምን ፡ ኤፍሬምም ፡ ምናሴን ፡ ይበላል ፡
እነርሱ ፡ በአንድነት ፡ የይሁዳ ፡ ጠላቶች ፡ ይሆ
ናሉ ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አል
ተመለሰችም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘር
ግታ ፡ ትኖራለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

መበለቶችም ፡ ቅሚያቸው ፡ እንዲሆኑ ÷ ድሀ ፡ ፩፡፪
አደጎችንም ፡ ብዝበዛቸው ፡ እንዲያደርጉ ÷
የድሀውን ፡ ፍርድ ፡ ያጣምሙ ፡ ዘንድ ÷ የችግ
ረኛውንም ፡ ሕዝቤን ፡ ፍርድ ፡ ያጐድሉ ፡ ዘንድ ፡
የግፍን ፡ ትእዛዛት ፡ ለሚያገዙ ÷ ክፉንም ፡
ጽሕፈት ፡ ለሚጽፉ ፡ ወዮላቸው ! በምትጐበኙ ፫
በት ፡ ቀን ÷ መከራም ፡ ከሩቅ ፡ በሚመጣበት ፡
ዘመን ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ይሆን ? ለረድኤትስ ፡
ወደ ፡ ማን ፡ ትሸሻላችሁ ? ክብራችሁንስ ፡
ወዴት ፡ ትተዉታላችሁ ? ከእስረኞች ፡ በታች ፡ ፬
ይጐነበሳሉ ÷ ከተገደሉትም ፡ በታች ፡ ይወድ
ቃሉ ። በዚህም ፡ ሁሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አል
ተመለሰችም ÷ ነገር ፡ ግን ፡ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘር
ግታ ፡ ትኖራለች ።
ለቍጣዬ ፡ በትር ፡ ለሆነ ÷ የመዓቱም ፡ ጨን ፭
ገር ፡ በእጁ ፡ ላለ ፡ ለአሦር ፡ ወዮለት ፤ እርሱ ፮
ንም ፡ በዝንጉ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እልካለሁ ÷ ምር
ኮውንና ፡ ብዝበዛውንም ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡
እንደ ፡ አደባባይም ፡ ጭቃ ፡ የተረገጡ ፡ ያደር
ጋቸው ፡ ዘንድ ፡ በምቄጣቸው ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡
አዝዘዋለሁ ። እርሱ ፡ እንዲሁ ፡ አያስብም ÷ ፯
በልቡም ፡ እንዲህ ፡ አይመስለውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ማጥፋት ÷ ጥቂት ፡ ያይደሉትንም ፡ አሕዛብን ፡
መቍረጥ ፡ በልቡ ፡ አለ ። እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፰
መሳፍንቴ ፡ ሁሉ ፡ ነገሥታት ፡ አይደሉምን ?
ካልኖ ፡ እንደ ፡ ከርከሚሽ ፡ አይደለችምን ? ፱
ሐማትስ ፡ እንደ ፡ አርፋድ ፡ አይደለችምን ? ሰማ
ርያስ ፡ እንደ ፡ ደማስቆ ፡ አይደለችምን ? የተቀ ፲
ረጹ ፡ ምስሎቻቸው ፡ ከኢየሩሳሌምና ፡ ከሰማ
ርያ ፡ ምስሎች ፡ የበለጡትን ፡ የጣዖቶችን ፡ መን

፲፩፡ ግሥታት ፡ እጄ ፡ እንዳገኘች ÷ በሰማርያና ፡ በጣ
ዖቶችዋም ፡ እንዳደረግሁ ÷ እንዲሁስ ፡ በኢየ
ሩሳሌምና ፡ በጣዖቶችዋ ፡ አላደርግምን ?
፲፪፡ ስለዚህ ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ጌታ ፡ ሥራውን ፡
ሁሉ ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡
በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡ የኵሩ ፡ ልብ ፡
ፍሬን ፡ የዓይኑንም ፡ ከፍታ ፡ ትምክሕት ፡ ይጐበ
፲፫፡ ኛል ። እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ብሎአልና ፡— አስተዋይ ፡
ነኝና ፡ በእጄ ፡ ኃይልና ፡ በጥበቤ ፡ አደረግሁት ፤
የአሕዛብን ፡ ድንበሮች ፡ አራቅሁ ÷ ሀብታቸው
ንም ፡ ዘረፍሁ ÷ እንደ ፡ ጀግናም ፡ ሆኜ ፡ በም
፲፬፡ ድር ፡ የተቀመጡትን ፡ አዋረድሁ ፤ እጄም ፡ የአ
ሕዛብን ፡ ኃይል ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ቤት ፡ አገኘች ፤
የተተወም ፡ እንቍላል ፡ እንደሚሰበሰብ ፡ እን
ዲሁ ፡ እኔ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰብሁ ፤ ክን
ፉን ፡ የሚያራግብ ፡ አፉንም ፡ የሚከፍት ፡ የሚ
ጮኽም ፡ የለም ።
፲፭፡ በውኑ ፡ መጥረቢያ ፡ በሚቈርጥበት ፡ ሰው ፡
ላይ ፡ ይመካልን ? ወይስ ፡ መጋዝ ፡ በሚስበው ፡
ላይ ፡ ይጓደዳልን ? ይህስ ÷ በትር ፡ የሚያነሣ
ውን ፡ እንደ ፡ መነቅነቅ ፡ ዘንግም ፡ እንጨት ፡
ያይደለውን ፡ እንደ ፡ ማንሣት ፡ ያህል ፡ ነው ።
፲፮፡ ስለዚህም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
በወፍራሞች ፡ ላይ ፡ ክሳትን ፡ ይልካል ፤ ከክብ
ሩም ፡ በታች ፡ ቃጠሎው ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ መቃ
፲፯፡ ጠል ፡ ይነድዳል ። የእስራኤልም ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ቅዱሱም ፡ እንደ ፡ ነበልባል ፡
ይሆናል ፤ እሾሁንና ፡ ኵርንችቱን ፡ በአንድ ፡
፲፰፡ ቀን ፡ ያቃጥላል ፡ ይበላውማል ። ከነፍስም ፡
እስከ ፡ ሥጋ ፡ ድረስ ፡ የዱሩንና ፡ የሚያፈራ
ውን ፡ እርሻ ፡ ክብር ፡ ይበላል ፤ ይህም ፡ የታ
፲፱፡ መመ ፡ ሰው ፡ እንደሚሰለስል ፡ ይሆናል ። የቀ
ሩትም ፡ የዱር ፡ ዛፎች ፡ በቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ይሆ
ናሉ ÷ ታናሽ ፡ ብላቴናም ፡ ይጽፋቸው ፡ ዘንድ ፡
ይችላል ።
፳፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ የእስራ
ኤል ፡ ቅሬታ ፡ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ የዳኑት ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በመቱአቸው ፡ ላይ ፡ አይ
ደገፉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ በእውነት ፡ ይደገፋሉ ።
፳፩፡ የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ኃያል ፡ አምላክ ፡
፳፪፡ ይመለሳሉ ። እስራኤል ፡ ሆይ ÷ የሕዝብህ ፡
ቍጥር ፡ እንደ ፡ በሕር ፡ አሸዋ ፡ ቢሆን ፡ ቅሬ
ታው ፡ ይመለሳል ። ጽድቅ ፡ የተትረፈረፈበ
፳፫፡ ትም ፡ ጥፋት ፡ ተወስኖአል ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ያለቀ ፡ የተቈረጠ ፡ ነገርን ፡
በምድር ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ይፈጽማል ።
፳፬፡ ስለዚህ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— በጽዮን ፡ የምትኖር ፡ ሕዝቤ ፡
ሆይ ÷ አሦር ፡ በበትር ፡ ቢመታህ ÷ ግብጽም ፡
እንዳደረገ ፡ ዘንጉን ፡ ቢያነሣብህ ፡ አትፍራው ።
፳፭፡ ቍጣዬ ፡ እስኪፈጸም ፡ መዓቴም ፡ እስኪያጠፋ
ቸው ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ቀርቶአልና ።
፳፮፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ምድያ
ምን ፡ በሖሬብ ፡ ዓለት ፡ በኵል ፡ እንደ ፡ መታው ፡
ጅራፍ ፡ ያነሣበታል ፤ በትሩም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ይሆናል ÷ በግብጽም ፡ እንዳደረገ ፡ ያነሣዋል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ሸክሙ ፡ ከጫንቃህ ፡ ቀንበሩም ፡ ፳፯፡
ከአንገትህ ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፤ ቀንበሩም ፡ ከው
ፍረት ፡ የተነሣ ፡ ይሰበራል ።
ወደ ፡ አንጋይ ፡ መጥቶአል ፤ በመጌዶን ፡ ፳፰፡
በኵል ፡ አልፎአል ፤ በማክማስ ፡ ውስጥ ፡ ዕቃ
ውን ፡ አኑሮአል ፤ በመተላለፊያ ፡ አልፎአል ፤ ፳፱፡
በጌባ ፡ ማደሪያው ፡ ነው ፤ ራማ ፡ ደንግጣለች ፤
የሳኦል ፡ ጊብዓ ፡ ኰብልላለች ። አንቺ ፡ የጋ ፴፡
ሊም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ በታላቅ ፡ ድምፅሽ ፡ ጩኺ ፤
ላይሳ ፡ ሆይ ÷ አድምጪ ፤ ዓናቶት ፡ ሆይ ÷ መል
ሽላት ። መደቤና ፡ ሸሽታለች ፤ በግቤርም ፡ ፴፩፡
የሚኖሩ ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻቸውን ፡ አሸሽተዋል ።
ዛሬ ፡ በኖብ ፡ ይቆማል ፤ በጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ፴፪፡
ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ያንቀሳቅሳል ።
እነሆ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅር ፴፫፡
ንጫፎቹን ፡ በሚያስፈራ ፡ ኃይል ፡ ይቈርጣል ፤
በቁመት ፡ የረዘሙትም ፡ ይቈረጣሉ ÷ ከፍ ፡ ያሉ
ትም ፡ ይዋረዳሉ ። ጭፍቅ ፡ የሆነውንም ፡ ዱር ፡ ፴፬፡
በብረት ፡ ይቈርጣል ÷ ሊባኖስም ፡ በኃያሉ ፡
እጅ ፡ ይወድቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከእሴይ ፡ ግንድ ፡ በትር ፡ ይወጣል ÷ ከሥ ፩፡
ሩም ፡ ቍጥቋጥ ፡ ያፈራል ። የእግዚአብሔር ፡ ፪፡
መንፈስ ÷ የጥበብና ፡ የማስተዋል ፡ መንፈስ ÷
የምክርና ፡ የኃይል ፡ መንፈስ ÷ የእውቀትና ፡
እግዚአብሔርን ፡ የመፍራት ፡ መንፈስ ፡ ያርፍ
በታል ። እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ደስታ ፫፡
ውን ፡ ያያል ። ዓይኑም ፡ እንደምታይ ፡ አይፈር
ድም ÷ ጆሮውም ፡ እንደምትሰማ ፡ አይበይንም ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ለድሆች ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳል ÷ ፬፡
ለምድርም ፡ የዋሆች ፡ በቅንነት ፡ ይበይናል ፤
በአፉም ፡ በትር ፡ ምድርን ፡ ይመታል ÷ በከንፈ
ሩም ፡ እስትንፋስ ፡ ክፉዎችን ፡ ይገድላል ። የወ ፭፡
ገቡ ፡ መታጠቂያ ፡ ጽድቅ ÷ የጐኑም ፡ መቀነት ፡
ታማኝነት ፡ ይሆናል ።
ተኵላ ፡ ከበግ ፡ ጠቦት ፡ ጋር ፡ ይቀመጣል ÷ ነብ ፮፡
ርም ፡ ከፍየል ፡ ጠቦት ፡ ጋር ፡ ይተኛል ፤ ጥጃና ፡ የአ
ንበሳ ፡ ደቦል ፡ ፍሪዳም ፡ በአንድነት ፡ ያርፋሉ ፤
ታናሽም ፡ ልጅ ፡ ይመራቸዋል ። ላምና ፡ ድብ ፡ ፯፡
አብረው ፡ ይሰማራሉ ÷ ግልገሎቻቸውም ፡ በአ
ንድነት ፡ ያርፋሉ ፤ አንበሳም ፡ እንደ ፡ በሬ ፡
ገለባ ፡ ይበላል ። የሚጠባውም ፡ ሕፃን ፡ በእ ፰፡
ባብ ፡ ጕድጓድ ፡ ላይ ፡ ይጫወታል ÷ ጡት ፡ የጣ
ለውም ፡ ሕፃን ፡ በእፉኝት ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡
ይጭናል ። በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፱፡
አይጐዱም ፡ አያጠፉምም ፤ ውኃ ፡ ባሕርን ፡
እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ በማ
ወቅ ፡ ትሞላለችና ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ለአሕ ፲፡
ዛብ ፡ ምልክት ፡ ሊሆን ፡ የቆመውን ፡ የእሴይን ፡
ሥር ፡ አሕዛብ ፡ ይፈልጉታል ፤ ማረፊያውም ፡
የተከበረ ፡ ይሆናል ።
፲፩፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ የቀረውን ፡
የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ከአሦርና ፡ ከግብጽ ÷ ከጳት
ሮስና ፡ ከኢትዮጵያ ÷ ከኤላምና ፡ ከሰናዖር ፡
ከሐማትም ፤ ከባሕርም ፡ ደሴቶች ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እጁን ፡ ይገልጣል ።
፲፪፡ ለአሕዛብም ፡ ምልክትን ፡ ያቆማል ÷ ከእስራኤ
ልም ፡ የተጣሉትን ፡ ይሰበስባል ÷ ከይሁዳም ፡ የተ
በተኑትን ፡ ከአራቱ ፡ የምድር ፡ ማዕዘኖች ፡ ያከ
፲፫፡ ማቻል ። የኤፍሬምም ፡ ምቀኝነት ፡ ይርቃል ÷
ይሁዳንም ፡ የሚያስጨንቁ ፡ ይጠፋሉ ፡ ኤፍ
ሬምም ፡ በይሁዳ ፡ አይቀናም ÷ ይሁዳም ፡ ኤፍ
፲፬፡ ሬምን ፡ አያስጨንቅም ። በምዕራብም ፡ በኩል ፡
በፍልስጥኤማውያን ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ እየበረሩ ፡
ይወርዳሉ ÷ የምሥራቅንም ፡ ልጆች ፡ በአንድ
ነት ፡ ይበዘብዛሉ ፤ በኤዶምያስና ፡ በሞዓብም ፡
ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ይዘረጋሉ ÷ የአሞንም ፡ ልጆች ፡
፲፭፡ ለእነርሱ ፡ ይታዘዛሉ ። እግዚአብሔርም ፡ የግ
ብጽን ፡ በሕር ፡ ያጠፋል ፤ በትኵሱም ፡ ነፋስ ፡
እጁን ፡ በወንዙ ፡ ላይ ፡ ያነሣል ÷ ሰባት ፡ ፈሳ
ሾችንም ፡ አድርጎ ፡ ይመታዋል ÷ ሰዎችም ፡
፲፮፡ በጫማቸው ፡ እንዲሻገሩ ፡ ያደርጋቸዋል ። ከግ
ብጽም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ለእስራኤል ፡ እንደ ፡ ነበረ ÷
ለቀረው ፡ ለሕዝቡ ፡ ቅሬታ ፡ ከአሦር ፡ ጐዳና ፡
ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ በዚያም ፡ ቀን ፡— አቤቱ ÷ ተቈጥተኸኛልና ÷
ቍጣህንም ፡ ከእኔ ፡ መልሰሃልና ÷ አጽናንተ
፪፡ ኸኛልምና ፡ አመሰግንሃለሁ ። እነሆ ÷ አም
ላክ ፡ መድኃኒቴ ፡ ነው ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ኃይሌና ፡ ዝማሬዬ ፡ ነውና ÷ መድኃኒቴም ፡ ሆኖ
አልና ፡ በእርሱ ፡ታምኜ ፡ አልፈራም ፡ ትላለህ ።
፫፡ ውኃውንም ፡ ከመድኃኒት ፡ ምንጮች ፡ በደስታ ፡
፬፡ ትቀዳላችሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ትላ
ላችሁ ፡— እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ÷ ስሙ
ንም ፡ ጥሩ ፤ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ሥራውን ፡
አስታውቁ ፤ ስሙ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፭፡ ተናገሩ ። ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ሠርቶአልና ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፤ ይህንም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
፮፡ ላይ ፡ አስታውቁ ። አንቺ ፡ በጽዮን ፡ የምትኖሪ ፡
ሆይ ÷ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በመካከልሽ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ብሎአልና ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ እልልም ፡
በዪ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ያየው ፡ ስለ ፡
ባቢሎን ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
፪፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሆነ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ምልክ
ትን ፡ አቁሙ ÷ ድምፅንም ፡ ከፍ ፡ አድርጉ
ባቸው ፤ በአለቆችም ፡ ደጆች ፡ እንዲገቡ ፡
፫፡ በእጅ ፡ ጥቀሱ ። ቍጣዬን ፡ ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ፡
ቅዱሳኔን ፡ አዝዣለሁ ÷ እኔ ፡ ኃያላኔንና ፡ በታ
ላቅነቴ ፡ ደስ ፡ የሚላቸውን ፡ ጠርቻለሁ ። በተ ፬፡
ራሮች ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፅ ፡
የሆነ ፡ የብዙ ፡ ሰው ፡ ድምፅ ፡ አለ ። የተከማ
ቹት ፡ የአሕዛብ ፡ መንግሥታት ፡ የውካታ ፡
ጫጫታ ፡ አለ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሠራዊትን ፡ ለሰልፍ ፡ አሰልፎአል ። እግ ፭፡
ዚአብሔርና ፡ የቍጣው ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ምድ
ርን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፉአት ፡ ዘንድ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡
ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ይመጣሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ÷ አል ፮፡
ቅሱ ፤ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ እን
ደሚመጣ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ። ስለዚህ ፡ እጅ ፡ ፯፡
ሁሉ ፡ ትዝላለች ÷ የሰውም ፡ ሁሉ ፡ ልብ ፡ ይቀ
ልጣል ። ይደነግጣሉ ፤ ምጥና ፡ ሕማም ፡ ይይዛ ፰፡
ቸዋል ÷ እንደምትወልድ ፡ ሴትም ፡ ያምጣሉ ፤
እንዱም ፡ በሌላው ፡ ይደነቃል ÷ ፊታቸውም ፡
የነበልባል ፡ ፊት ፡ ነው ። እነሆ ÷ ምድሪቱን ፡ ፱፡
በድማ ፡ ሊያደርግ ÷ ኃጢአተኞችዋንም ፡ ከእ
ርስዋ ፡ ዘንድ ፡ ሊያጠፋ ፡ ጨካኝ ፡ ሆኖ ፡ በመዓ
ትና ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ተሞልቶ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ቀን ፡ ይመጣል ። የሰማይም ፡ ከዋክብ ፲፡
ትና ፡ ሠራዊቱ ፡ ብርሃናቸውን ፡ አይሰጡም ÷
ፀሐይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ ትጨልማለች ÷ ጨረ
ቃም ፡ በብርሃኑ ፡ አያበራም ። ዓለሙን ፡ ስለ ፡ ፲፩፡
ክፉታቸው ፡ ክፉዎቹንም ፡ ስለ ፡ በደላቸው ፡
እቀጣለሁ ፤ የትዕቢተኞችንም ፡ ኵራት ፡ እሽራ
ለሁ ÷ የጨካኞቹንም ፡ ኵራት ፡ አዋርዳለሁ ።
የቀሩትም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡ የከበሩ ፡ ፲፪፡
ይሆናሉ ÷ ሰውም ፡ ከኦፊር ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡
የከበረ ፡ ይሆናል ። ስለዚህ ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ፲፫፡
በእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ቀንም ፡
ሰማያትን ፡ አናቃንቃለሁ ÷ ምድርም ፡ ከስፍ
ራዋ ፡ ትናወጣለች ። እንደ ፡ ተባረረም ፡ሚዳቋ ÷ ፲፬፡
ማንም ፡ እንደማይሰበስበው ፡ እንደ ፡ በግ ፡
መንጋ ÷ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ወገኑ ፡ ይመለሳል ÷
ሁሉም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይሸሻል ። የተገኘ ፡ ሁሉ ፡ ፲፭፡
የተወጋ ፡ ይሆናል ÷ የተያዘም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡
ይወድቃል ። ሕፃናቶቻቸውም ፡ በፊታቸው ፡ ፲፮፡
ይጨፈጨፋሉ ÷ ቤቶቻቸውም ፡ ይበዘበዛሉ ÷
ሚስቶቻቸውም ፡ ይነወራሉ ።
እነሆ ÷ ብር ፡ የማይሹትን ÷ ወርቅም ፡ የማ ፲፯፡
ያምራቸውን ፡ ሜዶናውያንን ፡ በላያቸው ፡ አስ
ነሣለሁ ። ፍላጻቸውም ፡ ጎበዞችን ፡ ይጨፈ ፲፰፡
ጭፋሉ ÷ የማኅፀንንም ፡ ፍሬ ፡ አይምሩም ÷
ዓይኖቻቸውም ፡ ለሕፃናት ፡ አይራሩም ። እግ ፲፱፡
ዚአብሔርም ፡ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ በፈረሰ ፡
ጊዜ ፡ እንደ ፡ ነበረው ÷ የመንግሥታት ፡ ክብር ፡
የከለዳውያንም ፡ ትዕቢት ፡ ጌጥ ፡ ባቢሎን ፡ እን
ዲሁ ፡ ትሆናለች ። ለዘላለም ፡ የሚቀመጥባት ፡ ፳፡
አይገኝም ÷ ከትውልድም ፡ እስከ ፡ ትውልድ ፡
ድረስ ፡ ሰው ፡ አይኖርባትም ፤ ዓረባውያንም ፡
ድንኳንን ፡ በዚያ ፡ አይተክሉም ÷ እረኞችም ፡
መንጎቻቸውን ፡ በዚያ ፡ አያሳርፉም ። በዚ ፳፩፡

ያም ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ያርፋሉ ፥ ጉጉ
ቶችም ፡ በቤቶቻቸው ፡ ይሞላሉ ፤ ሰጎኖችም ፡
በዚያ ፡ ይኖራሉ ፥ በዚያም ፡ አጋንንት ፡ ይዘፍ
፳፪ ናሉ ። ተኵላዎችም ፡ በግንቦቻቸው ፥ ቀበሮ
ችም ፡ በሚያማምሩ ፡ አዳራሾቻቸው ፡ ይጮ
ኻሉ ፤ ጊዜዋም ፡ ለመምጣት ፡ ቀርቦአል ፡ ቀን
ዋም ፡ አይዘገይም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ ይምረዋል ፥
እስራኤልንም ፡ ደግሞ ፡ ይመርጠዋል ፥ በአገ
ራቸውም ፡ ያኖራቸዋል ፤ መጻተኛም ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ይተባበራል ፥ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ጋር ፡
፪ ይጣበቃል ። አሕዛብም ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ስፍራ
ቸው ፡ ያመጡአቸዋል ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡
በእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ሎሌዎችና ፡
እንደ ፡ ገረዶች ፡ አድርገው ፡ ይገዙአቸዋል ፡
የማረኩአቸውን ፡ ይማርካሉ ፥ አስጨናቂዎች
ንም ፡ ይገዛሉ ።
፫ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ከኀዘንህና ፡ ከመከራህ ፡ ከተገዛህለትም ፡
፬ ከጽኑ ፡ ባርነት ፡ ያሳርፍሃል ። ይህንም ፡ ምሳሌ ፡
በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ታነሣለህ ፡ እንዲህም ፡
ትላለህ ፡— አስጨናቂ ፡ እንዴት ፡ ዐረፈ ! አስ
፭፡፮ ገባሪም ፡ እንዴት ፡ ጸጥ ፡ አለ ! አሕዛብንም ፡
በመዓትና ፡ በማያቋርጥ ፡ መምታት ፡ የመታ
ውን ፥ አሕዛብንም ፡ በልተከለከለ ፡ መከራ ፡
በቍጣው ፡ የገዛውን ፡ የኀጥአንን ፡ በትር ፡ የአ
ለቆችንም ፡ ዘንግ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰብሮአል ።
፯ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ዐርፋ ፡ በጸጥታ ፡ ተቀምጣ
፰ ለች ፡ እልልም ፡ ብላለች ። ጥድና ፡ የሊባኖስ ፡
ዝግባ ፡— አንተ ፡ ከተዋረድህ ፡ ጀምሮ ፡ ማንም ፡
ይቈርጠን ፡ ዘንድ ፡ አልወጣብንም ፡ ብለው ፡
፱ በአንተ ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ሲኦል ፡ በመምጣትህ ፡
ልትገናኝህ ፡ በታች ፡ ታወከች ፤ የሞቱትንም ፥
የምድርን ፡ ታላላቆች ፡ ሁሉ ፥ ለአንተ ፡ አንቀሳ
ቀሰች ፥ የአሕዛብንም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ከዙ
፲ ፋኖቻቸው ፡ አስነሣች ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፡—
አንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ ደከመሃልን ? እኛ
፲፩ ንስ ፡ መስለሃልን ? ጌጥህና ፡ የበገናህ ፡ ድምፅ ፡
ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወረደ ፤ በበታችህም ፡ ብል ፡ ተነ
ጥፎአል ፥ ትልም ፡ መደረቢያህ ፡ ሆኖአል ፡
ብለው ፡ ይመልሱልሃል ።
፲፪ አንተ ፡ የንጋት ፡ ልጅ ፡ አጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ ሆይ ፥
እንዴት ፡ ከሰማይ ፡ ወደቅህ ! አሕዛብንም ፡ ያዋ
ረድህ ፡ አንተ ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
፲፫ ድረስ ፡ ተቈረጥህ ! አንተም ፡ በልብህ ፡— ወደ ፡
ሰማይ ፡ ዐርጋለሁ ፥ ዙፋኔንም ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ከዋክብት ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርጋለሁ ፥
በሰሜንም ፡ ዳርቻ ፡ በመሰብሰቢያ ፡ ተራራ ፡
፲፬ ላይ ፡ እቀመጣለሁ ፤ ከዳመናዎች ፡ ከፍታ ፡
በላይ ፡ ዐርጋለሁ ፥ በልዑልም ፡ እመስላለሁ ፡
፲፭ አልህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወደ ፡ ጉድ
፲፮ ጓዱም ፡ ጥልቅ ፡ ትወርዳለህ ። የሚያዩህ ፡ ይመ
ለከቱሃልና ፡— በውኑ ፡ ምድርን ፡ ያንቀጠቀጠ ፡
መንግሥታትንም ፡ ያናወጠ ፥ ዓለሙን ፡ በድማ ፡ ፲፯
ያደረገ ፥ ከተሞችንም ፡ ያፈረሰ ፥ ምርኮኞቹ
ንም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ያልሰደደ ፡ ሰው ፡ ይህ ፡
ነውን ? ብለው ፡ ያስተውሉሃል ። የአሕዛብ ፡ ፲፰
ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በየቤታቸው ፡ በክብር ፡ አን
ቀላፍተዋል ። አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተጠላ ፡ ፲፱
ቅርንጫፍ ፡ ከመቃብርህ ፡ ተጥለሃል ፤ በሰይ
ፍም ፡ የተወጉት ፥ ተገድለውም ፡ ወደ ፡ ጉድ
ጓዱ ፡ ድንጋዮች ፡ የወረዱት ፡ ከድነውሃል ፤
እንደ ፡ ተረገጠም ፡ ሬሳ ፡ ሆነሃል ። ምድርህን ፡ ፳
አጥፍተሃልና ፥ ሕዝብህንም ፡ ገድለሃልና ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ በመቃብር ፡ በአንድነት ፡ አትሆ
ንም ፤ የክፉዎች ፡ ዘር ፡ ለዘላለም ፡ የተጠራ ፡
አይሆንም ። እንዳይነሡም ፥ ምድርንም ፡ እን ፳፩
ዳይወርሱ ፥ የዓለሙንም ፡ ፊት ፡ በከተሞች ፡
እንዳይሞሉ ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ በደል ፡ ለል
ጆቹ ፡ ሞትን ፡ አዘጋጁላቸው ። በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ፳፪
እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ከባቢሎን ፡ ስምንና ፡ ቅሬታን ፥
ዘርንና ፡ ትውልድንም ፡ እቈርጣለሁ ፡ ይላል ፡
እግዚአብሔር ። የጃርት ፡ መኖርያ ፡ የውኃም ፡ ፳፫
መቋሚያ ፡ አደርጋታለሁ ፤ በጥፋትም ፡ መጥረ
ጊያ ፡ እጠርጋታለሁ ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፳፬
ብሎ ፡ ምሎአል ፡— እንደ ፡ ተናገርሁ ፡ በእርግጥ ፡
ይሆናል ፥ እንደ ፡ አሰብሁም ፡ እንዲሁ ፡ ይቆ
ማል ። አሦርን ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ እሰብረዋለሁ ፥ ፳፭
በተራራዬም ፡ ላይ ፡ እረግጠዋለሁ ፤ ቀንበሩም ፡
ከእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ፥ ሸክሙም ፡ ከጫን
ቃቸው ፡ ላይ ፡ ይወገዳል ። በምድር ፡ ሁሉ ፡ ፳፮
ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሰበው ፡ አሳብ ፡ ይህ ፡
ነው ፥ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋች ፡
እጅ ፡ ይህች ፡ ናት ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚ ፳፯
አብሔር ፡ ይህን ፡ አስቦአል ፡ የሚያስጥለውስ ፡
ማን ፡ ነው ? እጁም ፡ ተዘርግታለች ፤ የሚመ
ልሳትስ ፡ ማን ፡ ነው ?
ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ፳፰
ሸክም ፡ ሆነ ።
ፍልስጥኤም ፡ ሆይ ፥ ከእባቡ ፡ ሥር ፡ እፉ ፳፱
ኝት ፡ ይወጣልና ፥ ፍሬውም ፡ የሚበርርና ፡
እሳት ፡ የሚመስል ፡ እባብ ፡ ይሆናልና ፡ የመ
ታሽ ፡ በትር ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ሁላችሁም ፡ ደስ ፡
አይበላችሁ ። የድሆችም ፡ የበኵር ፡ ልጆች ፡ ፴
ይሰማራሉ ፥ ችግረኞችም ፡ ተዘልለው ፡ ይተ
ኛሉ ፤ ሥርህንም ፡ በራብ ፡ እገድላለሁ ፥ ቅሬ
ታህም ፡ ይገደላል ። አንተ ፡ በር ፡ ሆይ ፥ ወዮ ፡ ፴፩
በል ፤ አንቺም ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፥ ጩኺ ፤ ፍልስ
ጥኤም ፡ ሆይ ፥ ሁላችሁም ፡ ቀልጣችኋል ፤ ጢስ ፡
ከሰሜን ፡ ይመጣል ፡ ከጭፍራውም ፡ ተለይቶ ፡
የሚቀር ፡ የለም ።
ለሕዝቡም ፡ መልእክተኞች ፡ ምን ፡ ብሎ ፡ ፴፪
መመለስ ፡ ይገባል ? እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡

እንደ ፡ መሠረተ ፥ የሕዝቡም ፡ ችግረኞች ፡ በእ
ርስዋ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚጠጉ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ ስለ ፡ ሞዓብ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
የሞዓብ ፡ ዔር ፡ በሌሊት ፡ ፈርሶ ፡ ጠፋ ፡
ቂር ፡ የሚባልም ፡ የሞዓብ ፡ ምሽግ ፡ በሌሊት ፡
ፈርሶ ፡ ጠፋ ። ወደ ፡ ባይት ፡ ወደ ፡ ዲቦንም ፡
ወደ ፡ ኮረብታ ፡ መስገጃዎችም ፡ ለልቅሶ ፡ ወጥ
ተዋል ፡ ሞዓብ ፡ በናባውና ፡ በሜድባ ፡ ላይ ፡
ታለቅሳለች ፡ ራሳቸው ፡ ሁሉ ፡ ተነጭቶአል ፡
ጢማቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተላጭቶአል ። በየመን
ገዳቸውም ፡ በማቅ ፡ ታጥቀዋል ፡ በየሰገነቶ
ቻቸውና ፡ በየአደባባዮቻቸው ፡ እንባ ፡ እያፈ
እያፈሰሱ ፡ ሁሉም ፡ አልቅሰዋል ። ሐሴቦንና ፡
ኤልያሊ ፡ ጮኹ ፡ ድምፃቸው ፡ እስከ ፡ ያሀጽ ፡
ድረስ ፡ ይሰማል ፡ ስለዚህ ፡ የሞዓብ ፡ ሰልፈ
ኞች ፡ ጮኹ ፡ ነፍስዋ ፡ በውስጥዋ ፡ ተንቀጠ
ቀጠች ። ልቤ ፡ ስለ ፡ ሞዓብ ፡ ጮኸ ፡ ከእር
ስዋ ፡ የሚሸሹ ፡ ወደ ፡ ዞዓር ፡ ወደ ፡ ዔግላት ፡
ሽሊሺያ ፡ ኰበለሉ ፡ በሉሒት ፡ ዓቀበት ፡ ላይ ፡
እያለቀሱ ፡ ይወጣሉ ፥ በሖሮናይምም ፡ መን
ገድ ፡ የዋይታ ፡ ጩኸት ፡ ያነሣሉ ። የኔምሬም ፡
ውኆች ፡ ይደርቃሉ ፡ ሣሩም ፡ ደርቋል ፥ ለጋ
ውም ፡ ጠውልጓል ፡ ልምላሜውም ፡ ሁሉ ፡
የለም ። ስለዚህ ፡ የሰበሰቡትን ፡ ሀብትና ፡
መዝገባቸውን ፡ ወደ ፡ አኻያ ፡ ዛፍ ፡ ወንዝ ፡
ማዶ ፡ ይወስዱታል ። ጩኸት ፡ የሞዓብን ፡
ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ዞረ ፡ ልቅሶዋም ፡ ወደ ፡ ኤግላ
ይም ፡ ወደ ፡ ብኤርኤሊም ፡ ደረሰ ። የዲሞንም ፡
ውኃ ፡ ደም ፡ ተሞልታለች ፡ በዲሞንም ፡ ላይ ፡
ሥቃይን ፡ እጨምራለሁ ፡ ከሞዓባውያንም ፡
በሚያመልጡ ፥ ከምድርም ፡ በሚቀሩ ፡ ላይ ፡
አንበሳን ፡ አመጣለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

በምድር ፡ ላይ ፡ ለሠለጠነው ፡ አለቃ ፡ የበግ ፡
ጠቦቶችን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ካለችው ፡ ከሴላ ፡
ወደ ፡ ጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ተራራ ፡ ስደዱ ።
እንደሚበርር ፡ ወፍ ፡ እንደ ፡ ተበተኑም ፡ ጫጩ
ቶች ፡ እንዲሁ ፡ የሞዓብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በአ
ርኖን ፡ መሻገሪያዎች ፡ ይሆናሉ ።
ምክርን ፡ ምከሪ ፥ ፍርድን ፡ አድርጊ ፥ በቀ
ትር ፡ ጊዜ ፡ ጥላሽን ፡ እንደ ፡ ሌሊት ፡ አድርጊ ፡
የተሰደዱትን ፡ ሸሽጊ ፥ የሸሹትን ፡ አትግለጪ ።
ከሞዓብ ፡ የተሰደዱት ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ይቀመጡ ፡
ከሚያጠፋቸው ፡ ፊት ፡ መጋረጃ ፡ ሁኛቸው ።
የሚያስጨንቀ ፡ አልቀዋል ፥ ጥፋትም ፡ ቀርቶ
አል ፡ ይረግጡ ፡ የነበሩ ፡ ከምድር ፡ ጠፍተ
ዋል ። ዙፋንም ፡ በምሕረት ፡ ይቀናል ፥ በዚ
ያም ፡ ላይ ፡ በዳዊት ፡ ድንኳን ፡ ፍርድን ፡ የሚሻ ፡
ጽድቅንም ፡ የሚያፋጥን ፡ ፈራጅ ፡ በእውነት ፡
ይቀመጣል ።
ስለ ፡ ሞዓብ ፡ ትዕቢት ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡ መታ
በዩ ፥ ስለ ፡ ኵራቱና ፡ ስለ ፡ ትዕቢቱ ፡ ስለ ፡
ቍጣውም ፡ ሰምተናል ፡ ትምክሕቱ ፡ ከንቱ ፡
ነው ። ስለዚህ ፡ ሞዓብ ፡ ስለ ፡ ሞዓብ ፡ ዋይ ፡ ፯
ይላል ፡ ሁሉም ፡ ዋይ ፡ ይላል ፡ ስለ ፡ ቂርሐራሴት ፡
መሠረት ፡ በጥልቅ ፡ ኀዘን ፡ ታለቅሳላችሁ ።
የሐሴቦን ፡ እርሻዎችና ፡ የሴባማ ፡ ወይን ፡ ግን ፰
ዶች ፡ አዝነዋል ። የአሕዛብ ፡ አለቆች ፡ የሰባበ
ሩአቸው ፡ ቅርንጫፎች ፡ እስከ ፡ ኢያዜር ፡ ደር
ሰው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጥተው ፡ ነበር ፡
ቍጥቋጦቹም ፡ ተዘርግተው ፡ ባሕርን ፡ ተሻግ
ረው ፡ ነበር ። ስለዚህ ፡ በኢያዜር ፡ ልቅሶ ፡ ፱
ስለ ፡ ሴባማ ፡ ወይን ፡ ግንድ ፡ አለቅሳለሁ ፡ ሐሴ
ቦንና ፡ ኤልያሊ ፡ ሆይ ፥ በዛፍሽ ፡ ፍሬና ፡ በወ
ይንሽ ፡ መከር ፡ የጦር ፡ ጩኸት ፡ ወድቆአልና ፡
በእንባዬ ፡ አረካሻለሁ ። ደስታና ፡ ሐሤትም ፡ ፲
ከፍሬያማው ፡ እርሻ ፡ ተወስዶአል ፥ በወይኑም ፡
ቦታዎች ፡ ዝማሬና ፡ እልልታ ፡ የለም ፡ በመጥ
መቂያም ፡ ወይን ፡ የሚረግጥ ፡ የለም ፡ የረገጮ
ቹን ፡ እልልታ ፡ አጥፍቻለሁ ። ስለዚህ ፡ ልቤ ፡ ፲፩
ስለ ፡ ሞዓብ ፡ አንጀቴም ፡ ስለ ፡ ቂርሔሬስ ፡ እንደ ፡
መሰንቆ ፡ ትጮኻለች ። ሞዓብም ፡ መጥቶ ፡ በኮ ፲፪
ረብታ ፡ መስገጃ ፡ ላይ ፡ በደከመና ፡ ለጸሎት ፡
ወደ ፡ መቅደሱ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ አያሸንፍም ።
እግዚአብሔር ፡ በሞዓብ ፡ ላይ ፡ በድሮ ፡ ዘመን ፡ ፲፫
የተናገረው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ። አሁን ፡ ግን ፡ ፲፬
እግዚአብሔር ፡— በሦስት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡
እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዓመት ፡ የሞዓብ ፡ ክብርና ፡ የሕ
ዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ ይዋረዳል ፥ ቅሬታውም ፡
እጅግ ፡ ያነሰና ፡ የተጠቃ ፡ ይሆናል ፡ ይላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

ስለ ፡ ደማስቆ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፩
እነሆ ፥ ደማስቆ ፡ ከተማ ፡ ከመሆን ፡ ተቋርጣ
ለች ፡ በድማና ፡ የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ ትሆናለች ።
ከተሞችዋ ፡ ለዘላለም ፡ የተፈቱ ፡ ይሆናሉ ፡ ለመ ፪
ንጋ ፡ ማሰማርያ ፡ ይሆናሉ ፡ መንጎች ፡ በዚያ ፡
ያርፋሉ ፡ የሚያስፈራቸውም ፡ የለም ። ምሽ ፫
ግም ፡ ከኤፍሬም ፥ መንግሥትም ፡ ከደማስቆ ፡
ተወገዱ ፡ የሶርያም ፡ ቅሬታ ፡ እንደ ፡ እስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ክብር ፡ ይሆናል ፡ ይላል ፡ የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፡ የያዕቆብ ፡ ፬
ክብር ፡ ይደክማል ፡ የሥጋውም ፡ ውፍረት ፡
ይከሳል ። አጫጅ ፡ የቆመውን ፡ እህል ፡ በእጁ ፡ ፭
ሰብስቦ ፡ ዛላውን ፡ እንደሚያጭድ ፡ ይሆናል ፡
በረፋይምም ፡ ሸለቆ ፡ ቃርሚያ ፡ እንደሚለቅም ፡
እንዲሁ ፡ ይሆናል ። ወይራ ፡ በተመታ ፡ ጊዜ ፡ ፮
ሁለት ፡ ወይም ፡ ሦስት ፡ ፍሬ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡
እንደሚቀር ፥ አራት ፡ ወይም ፡ አምስት ፡ በዛ
ፈቱ ፡ ጫፍ ፡ እንደሚገኝ ፥ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡
ቃርሚያ ፡ ይቀራል ፡ ይላል ፡ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ። በዚያ ፡ ቀን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ፯
ፈጣሪው ፡ ይመለከታል ፥ ዓይኖቹም ፡ ወደ ፡ እስ
ራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ያያሉ ። እጁም ፡ የሠራችውን ፡ ፰

መሠዊያ ፡ አይመለከትም ፡ ጣቶቹም ፡ ወደ ፡
አበጁአቸው ÷ ወደ ፡ ማምለኪያ ፡ ዐፀዶች ፡
ወይም ፡ ወደ ፡ ፀሐይ ፡ ምስሎች ÷ አያይም ።
፱ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡
የአሞራውያንና ፡ የኤዊያውያን ፡ ከተሞች ፡
እንደ ፡ ተፈቱ ÷ እንዲሁ ፡ ከተሞችህ ፡ ይፈ
፲ ታሉ ÷ በድማም ፡ ይሆናሉ ። የደኅንነትህን ፡
አምላክ ፡ ረስተሃል ÷ የረድኤትህንም ፡ ጌታ ፡
አላሰብህም ፡ ስለዚህ ፡ ያማረውን ፡ ተክል ፡ ተክ
፲፩ ለሃል ÷ እንግዳንም ፡ ዘር ፡ ዘርተሃል ። በተክል
ህበት ፡ ቀን ፡ ታበቅለዋለህ ÷ በነጋውም ፡ ዘር
ህን ፡ እንዲያብብ ፡ ታደርገዋለህ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በኀ
ዘንና ፡ በትካዜ ፡ ቀን ፡ መከሩ ፡ ይሸሻል ።
፲፪ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ ድምፅ ፡ ለሚተምሙ ፡
ለወገኖች ፡ ብዛት ÷ እንደ ፡ ኃይለኛም ፡ ውኃ ፡
ጩኸት ፡ ለሚጮኹ ፡ አሕዛብ ፡ ወዮላቸው !
፲፫ አሕዛብ ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ጩኸት ፡ ይጮ
ኻሉ ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ይገሥጻቸዋል ÷ እነርሱም ፡
እየሸሹ ፡ ይርቃሉ ÷ በተራራም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
እብቅ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ÷ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ እንደ
፲፬ ሚያዞረውም ፡ ትቢያ ፡ ይበተናሉ ። በመሸ ፡
ጊዜ ÷ እነሆ ÷ ድንጋጤ ፡ አለ ፡ ከማለዳም ፡ በፊት ፡
አይገኙም ። የዘረፉን ፡ ሰዎች ፡ እድል ፡ ፈንታ ÷
የበዘበዙንም ፡ ዕጣ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩ በኢትዮጵያ ፡ ወንዞች ፡ ማዶ ፡ ላለች ÷ ክንፍ ፡
፪ ያላቸው ፡ መርከቦች ፡ ላሉባት ÷ መልእክተኞ
ችን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ የደንገል ፡ መርከቦችንም ፡
በውኃ ፡ ላይ ፡ ለምትልክ ፡ ምድር ፡ ወዮላት !
እናንተ ፡ ፈጣኖች ፡ መልእክተኞች ፡ ሆይ ÷
ወደ ፡ ረጅምና ፡ ወደ ፡ ለስላሳ ፡ ሕዝብ ÷ ከመጀመ
ሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወገን ÷ ወደ
ሚሰፍርና ፡ ወደሚረግጥ ÷ ወንዞችም ፡ ምድራ
፫ ቸውን ፡ ወደሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡ ሂዱ ። በዓ
ለም ፡ የምትኖሩ ፡ ሁሉና ፡ በምድር ፡ የምትቀ
መጡ ፡ ሆይ ÷ ምልክት ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ በተ
ነሣ ፡ ጊዜ ፡ እዩ ፤ መለከትም ፡ በተነፋ ፡ ጊዜ ፡
ስሙ ።
፬ እግዚአብሔር ፡— በፀሐይ ፡ ሙሬ ፡ እንደ ፡
ደረቅ ፡ ትኩሳት ÷ በአጨዳም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡
ጠል ፡ ደመና ፡ ሆኜ ፡ በማደሪያዩ ፡ በጸጥታ ፡
፭ ተቀምጬ ፡ እመለከታለሁ ፡ ብሎኛልና ። እርሱ ፡
ከመከር ፡ በፊት ፡ አበባ ፡ በረገፈ ፡ ጊዜ ፡ የወይ
ንም ፡ ፍሬ ፡ ጨርቋ ፡ ሲይዝ ፡ የወይኑን ፡ ዘንግ ፡
በማጭድ ፡ ይቈርጣል ÷ ጫፎቹንም ፡ ይመለ
፮ ምላል ፡ ያስወግድማል ። በተራራ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡
ነጣቂዎች ፡ ወፎች ÷ ለምድርም ፡ አውሬዎች ፡
በአንድነት ፡ ይቀራሉ ፡ ነጣቂዎችም ፡ ወፎች ፡
ይበጁበቸዋል ÷ የምድርም ፡ አውሬዎች ፡ ሁሉ ፡
፯ ይከርሙበቸዋል ። በዚያን ፡ ዘመን ፡ ለሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ÷ ከረጅምና ፡ ከለ
ስላሳ ፡ ሕዝብ ÷ ከመጀመሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡
ከሆነ ፡ ወገን ÷ ከሚሰፍርና ፡ ከሚረግጥ ÷ ወንዞ
ችም ፡ ምድራቸውን ፡ ከሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡
ዘንድ ፡ እጅ ፡ መንሽ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ስም ፡ ወደሚገኝበት ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡
ጽዮን ፡ ተራራ ፡ ይቀርባል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

ስለ ፡ ግብጽ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፩
እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ በፈጣን ፡ ደመና ፡ እየ
በረረ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመጣል ፤ የግብጽም ፡
ጣዖታት ፡ በፊቱ ፡ ይርዳሉ ÷ የግብጽም ፡ ልብ ፡
በውስጥዋ ፡ ይቀልጣል ። ግብጻውያንን ፡ በግ ፪
ብጻውያን ፡ ላይ ፡ አስነሣለሁ ፤ ወንድምም ፡ ወን
ድሙን ÷ ሰውም ፡ ባልንጀራውን ÷ ከተማም ፡
ከተማን ÷ መንግሥትም ፡ መንግሥትን ፡ ይወ
ጋል ። የግብጽም ፡ መንፈስ ፡ በውስጥዋ ፡ ባዶ ፡ ፫
ይሆናል ÷ ምክራቸውንም ፡ አጠፋለሁ ፡ እነር
ሱም ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ በድግምት ፡ የሚጠነ
ቍሉትንም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎቻቸውንም ፡
ጠንቋዮቻቸውንም ፡ ይጠይቃሉ ። ግብጻውያ ፬
ንንም ፡ በጨካኝ ፡ ጌታ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣ
ለሁ ፡ ጨካኝ ፡ ንጉሥም ፡ ይገዛቸዋል ፡ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
ውኆችም ፡ ከባሕር ፡ ይደርቃሉ ÷ ወንዙም ፡ ፭
ያንሳል ፡ ደረቅም ፡ ይሆናል ። ወንዞቹም ፡ ይገ ፮
ማሉ ÷ የግብጽም ፡ መስኖች ፡ ያንሳሉ ፡ ይደርቃ
ሉም ፤ ደንገልና ፡ ቄጠማ ፡ ይጠወልጋሉ ። በዓ ፯
ባይ ፡ ወንዝ ፡ ዳር ፡ ያለው ፡ መስክ ፡ በዓባይም ፡
ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የተዘራ ፡ እርሻ ፡ ሁሉ ፡ ይደር
ቃል ÷ ይበተንማል ÷ አይገኝምም ። ዓሣ ፡ አጥማ ፰
ጆቹ ፡ ያዝናሉ ÷ በዓባይም ፡ ወንዝ ፡ መቃጥን ፡
የሚጥሉት ፡ ሁሉ ፡ ያለቅሳሉ ÷ በውኆችም ፡
ላይ ፡ መረብ ፡ የሚዘረጉት ፡ ይዝላሉ ። የተበጠ ፱
ረውንም ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ የሚሠሩ ÷ ነጩ
ንም ፡ ልብስ ፡ የሚሠሩ ፡ ሸማኔዎች ፡ ያፍራሉ ።
ደገፋዎችዋም ፡ ሁሉ ፡ ይሰባበራሉ ፤ የደመወ ፲
ዘኞችም ፡ ነፍስ ፡ ትተክዛለች ።
የጣኔዎስ ፡ አለቆች ፡ ፍጹም ፡ ሰነፎች ፡ ናቸው ፤ ፲፩
ፈርዖንን ፡ የሚመክሩ ፡ ጥበበኞች ፡ ምክራቸው ፡
ድንቍርና ፡ ሆነች ። ፈርዖንን ፡— እኛ ፡ የጥበበ
ኞች ፡ ልጆች ፡ የቀደሙም ፡ ነገሥታት ፡ ልጆች ፡
ነን ፡ እንዴት ፡ ትሉታላችሁ ? አሁንስ ፡ ጥበበኞ ፲፪
ችህ ፡ የት ፡ አሉ ? አሁን ፡ ይንገሩህ ፤ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ያሰበውን ፡
ይወቁ ። የጣኔዎስ ፡ አለቆች ፡ ሰነፎች ፡ ሆነ ፲፫
ዋል ÷ የሜምፎስም ፡ አለቆች ፡ ተሸንግለዋል ፤
የነገዶችዋ ፡ የማዕዘን ፡ ድንጋዮች ፡ የሆኑ ፡ ግብ
ጽን ፡ አሳቱ ። እግዚአብሔር ፡ የጠማምነትን ፡ ፲፬
መንፈስ ፡ በውስጥዋ ፡ ደባልቆአል ፡ ሰካር ፡ በት
ፋቱ ፡ እንዲስት ፡ እንዲሁ ፡ ግብጽን ፡ በሥራዋ ፡
ሁሉ ፡ አሳቱ ። ራስ ፡ ወይም ፡ ጅራት ፡ የሰሌን ፡ ፲፭
ቅርንጫፍ ፡ ወይም ፡ እንግጫ ፡ ቢሆን ፡ ሊሠራ ፡
የሚችል ፡ ሥራ ፡ ለግብጽ ፡ አይሆንላትም ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ ግብጻውያን ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ፲፮
ይሆናሉ ÷ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡

በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሚያንቀሳቅሰት ፡ ከእጁ ፡ መን
ቀሳቀስ ፡ የተነሣ ፡ ይሸበራሉ ፡ ይፈሩማል ።
፲፯ የይሁዳም ፡ ምድር ፡ ግብጽን ፡ የምታስደነግጥ ፡
ትሆናለች ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመከረበት ፡ ምክር ፡ የተነሣ ፡ ወሬዋን ፡ የሚ
ሰማ ፡ ሁሉ ፡ ይፈራል ።
፲፰ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በከነዓን ፡
ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ÷ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚ
አብሔርም ፡ የሚምሉ ፡ አምስት ፡ ከተሞች ፡
ይሆናሉ ፡ ከነዚህም ፡ አንዲቱ ፡ የጥፋት ፡ ከተማ ፡
ተብላ ፡ ትጠራለች ።
፲፱ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ መከከል ፡
ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ÷ በዳርቻዋም ፡ ለእ
፳ ግዚአብሔር ፡ ዓምድ ፡ ይሆናል ። ይህም ፡ ለሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡
ምድር ፡ ምልክትና ፡ ምስክር ፡ ይሆናል ፡ ከሚ
ያስጨንቁአቸው ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይጮኻሉና ÷ እርሱም ፡ መድኀኒትንና ፡
፳፩ ኃያልን ፡ ሰድዶ ፡ ያድናቸዋልና ። በዚያም ፡
ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ የታወቀ ፡ ይሆ
ናል ÷ ግብጻውያንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያው
ቃሉ ፡ በመሥዋዕትና ፡ በቍርባን ፡ ያመልኩሉ ÷
ለእግዚአብሔርም ፡ ስእለት ፡ ይሳላሉ ፡ ይፈጽ
፳፪ ሙትማል ። እግዚአብሔርም ፡ ግብጽን ፡ ይመ
ታታል ፤ ይመታታል ፡ ይፈውሳታልም ፤ ወደ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ይመለሳሉ ፡ እርሱም ፡ ይለ
መናቸዋል ፡ ይፈውሳቸውማል ።
፳፫ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከግብጽ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ መን
ገድ ፡ ይሆናል ÷ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ÷ ግብ
ጻዊውም ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ይገባል ፤ ግብጻውያንም ፡
ከአሦራውያን ፡ ጋር ፡ ይሰግዳሉ ።
፳፭ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— ሕዝቤ ፡
ግብጽ ÷ የእጄም ፡ ሥራ ፡ አሦር ÷ ርስቴም ፡ እስ
ራኤል ፡ የተባረከ ፡ ይሁን ፡ ብሎ ፡ ይባርካቸዋልና ፡
በዚያ ፡ ቀን ፡ እስራኤል ፡ ለግብጽና ፡ ለአሦር ፡
ሦስተኛ ፡ ይሆናል ÷ በምድርም ፡ መከከል ፡ በረ
ከት ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ሳርጎን ፡ ተርታንን ፡ በሰደደ ፡
ጊዜ ፡ እርሱም ፡ ወደ ፡ አዛጦን ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡
፪ አዛጦንም ፡ ወግቶ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ÷ በዚያ ፡
ዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ የአሞጽን ፡ ልጅ ፡ ኢሳ
ይያስን ፡— ሂድ ÷ ማቅህን ፡ ከወገብህ ፡ አውጣ ፡
ጫማህንም ፡ ከእግርህ ፡ አውልቅ ፡ ብሎ ፡ ተናገ
ረው ። እንዲህም ፡ አደረገ ÷ ራቁቱንም ፡ ባዶ ፡
፫ እግሩንም ፡ ሄደ ። እግዚአብሔርም ፡ አለ ፡—
ባሪያዩ ፡ ኢሳይያስ ፡ በግብጽና ፡ በኢትዮጵያ ፡
ላይ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ለምልክትና ፡ ለተአም
ራት ፡ ሊሆን ፡ ራቁቱንና ፡ ባዶ ፡ እግሩን ፡ እንደ ፡
፬ ሄደ ÷ እንዲሁ ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ የግብጽንና ፡
የኢትዮጵያን ፡ ምርኮ ÷ ጕበዛዝቱንና ፡ ሽማግ
ሌዎቹን ÷ ራቁታቸውንና ፡ ባዶ ፡ እግራቸውን ፡
አድርጎ ፡ ገላቸውንም ፡ ገልጦ ÷ ለግብጽ ፡ ኩስ
ቍልና ፡ ይነዳቸዋል ። እነርሱም ፡ ከተስፋቸው ፡ ፭
ከኢትዮጵያ ፡ ከትምክሕታቸውም ፡ ከግብጽ ፡
የተነሣ ፡ ይፈራሉ ፡ ያፍሩማል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ፮
በዚች ፡ በሕር ፡ ዳርቻ ፡ የሚቀመጡ ፡— እነሆ ÷
ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እንድን ፡ ዘንድ ፡ ለእርዳታ ፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ የሸሸንበት ፡ ተስፋችን ፡ ይህ ፡
ነበረ ፡ እኛስ ፡ እንዴት ፡ እናመልጣለን ? ይላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ስላለው ፡ ስለ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፩
የተነገረ ፡ ሸክም ።
ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከደቡብ ፡ እንደሚወጣ ÷ እን
ዲሁ ፡ ከሚያስፈራ ፡ አገር ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ይወ
ጣል ። ከባድ ፡ ራእይ ፡ ተነገረኝ ፤ ወንጀለኛው ፡ ፪
ይወነጅላል ፡ አጥፊውም ፡ ያጠፋል ። ኤላም ፡
ሆይ ÷ ውጪ ፤ ሜዶን ፡ ሆይ ÷ ከበቢ ፡ ትካዜ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አስቀርቻለሁ ። ስለዚህ ፡ ወገቤ ፡ ፫
ሕመም ፡ ተሞላ ፡ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡
ያዘኝ ፤ ከሕመሚ ፡ የተነሣ ፡ አልሰማም ÷ ከድን
ጋጤም ፡ የተነሣ ፡ አላይም ። ልቤ ፡ ተንበደ ፬
በደ ÷ ድንጋጤ ፡ አስፈራኝ ÷ ተስፋ ፡ ያደረግ
ሁትም ፡ ድንግዝግዝታ ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ሆነብኝ ።
ማዕዱን ፡ ያዘጋጃሉ ÷ ምንጣፉንም ፡ ይዘረጋሉ ÷ ፭
ይበሉማል ÷ ይጠጡማል ፡ እናንተ ፡ መሳፍ
ንት ፡ ሆይ ÷ ተነሡ ÷ ጋሻውን ፡ አዘጋጁ ።
ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛልና ፡— ሂድ ፡ ጕበኛም ፡ ፮
አቁም ÷ የሚያየውንም ፡ ይናገር ። በከብት ፡ ፯
የሚቀመጡትን ÷ ሁለት ፡ ሁለት ፡ እየሆኑ ፡ የሚ
ሄዱት ፡ ፈረሰኞች ÷ በአህዮች ፡ የሚቀመጡ
ትንና ፡ በግመሎች ፡ የሚቀመጡትን ፡ በየ ፡
ጊዜ ፡ በጽኑ ፡ ትጋት ፡ አስተውሎ ፡ ተግቶም ፡
ያድምጥ ። ያየውም ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ቀኑን ፡ ፰
ሁሉ ፡ ዘወትር ፡ በማማ ፡ ላይ ፡ ቆሜአለሁ ÷
ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ በመጠበቂያዩ ፡ ላይ ፡ ተተክ
ያለሁ ፡ እነሆም ÷ በፈረሶች ፡ የሚቀመጡ ÷ ፱
ሁለት ፡ ሁለት ፡ ሁነው ፡ የሚሄዱ ፡ ፈረሰኞች ፡
ይመጣሉ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፡ እርሱም ፡ መልሶ ፡—
ባቢሎን ፡ ወደቀች ፡ ወደቀች ÷ የተቀረጹም ፡ የአ
ማልክቶችዋ ፡ ምስሎች ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ተጥለው ፡ ደቀቁ ፡ አለ ። እናንተ ፡ በአውድ ፲
ማዩ ፡ ላይ ፡ የተወቃችሁ ፡ የአውድማዩ ፡ ልጆች ፡
ሆይ ÷ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሰማሁትን ፡ ነገርኋችሁ ።
ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፲፩
አንዱ ፡ ከሴይር ፡— ጕበኛ ፡ ሆይ ÷ ሌሊቱ ፡
ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ጕበኛ ፡ ሆይ ÷ ሌሊቱ ፡
ምን ፡ ያህል ፡ ነው ? ብሎ ፡ ጠራኝ ። ጕበኛ ፲፪
ውም ፡— ይነጋል ፡ ደግሞም ፡ ይመሻል ፡ ትጠ
ይቁ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድዱ ፡ ጠይቁ ፡ ተመልሳች
ሁም ፡ ኑ ፡ አለ ።
ስለ ፡ ዓረብ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፲፫
የድዳናውያን ፡ ነጋዴዎች ፡ ሆይ ÷ በዓረብ ፡
ዱር ፡ ውስጥ ፡ ታድራላችሁ ። በቴማን ፡ የምት ፲፬
ኖሩ ፡ ሆይ ÷ ወደ ፡ ተጠሙት ፡ ሰዎች ፡ ውኃ ፡

አምጡ ፡ እንጀራ ፡ ይዛችሁ ፡ የሸሹትን ፡ ሰዎች ፡
፲፭፡ ተቀበሉአቸው ። ከሰይፍ ÷ ከተመዘዘው ፡
ሰይፍ ፡ ከተለጠጠውም ፡ ቀስት ፡ ከጽኑም ፡
፲፮፡ ሰልፍ ፡ ሸሽተዋልና ። ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛ
ልና ፡— እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዓመት ፡ በአንድ ፡
ዓመት ፡ ውስጥ ፡ የቄዳር ፡ ክብር ፡ ሁሉ ፡ ይጠ
፲፯፡ ፋል ፡ ከቀስተኞች ፡ ቊጥር ፡ የቀሩት ፡ የቄዳር ፡
ልጆች ፡ ኃያላን ÷ ያንሳሉ ፡ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፡ ስለ ፡ ራእይ ፡ ሸለቆ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ ወደ ፡ ሰገነት ፡ መውጣታ
፪፡ ችሁ ፡ ምን ፡ ሆናችኋል ? ጩኸትና ፡ ፍጅት ፡
የተሞላብሽ ፡ ከተማ ÷ ደስታ ፡ ያለሽ ፡ ከተማ ፡
ሆይ ÷ በአንቺ ፡ ውስጥ ፡ የተገደሉት ፡ በሰይፍ ፡
የተገደሉ ፡ አይደሉም ፡ በሰልፍም ፡ የሞቱ ፡
፫፡ አይደሉም ። አለቆችሽ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡
ሸሹ ፡ ያለ ፡ ቀስትም ፡ ተማረኩ ፡ ከሩቅ ፡ ሸሽ
ተው ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ የተገኙት ፡ ሁሉ ፡ በአ
፬፡ ንድነት ፡ ታሰሩ ። ስለዚህ ፡— ፊታችሁን ፡ ከእኔ ፡
ዘንድ ፡ አርቁ ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ አለቅሳለሁ ፡
ስለ ፡ ሕዝቤ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ጥፋት ፡ ታጽናኑኝ ፡
ዘንድ ፡ አትድከሙ ፡ አልሁ ።
፭፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የድንጋጤና ፡ የመረገጥ ፡ የድብልቅልቅም ፡
ቀን ÷ የቅጥርም ፡ መፍረስ ፡ ወደ ፡ ተራራም ፡
መጮኽ ፡ በራእይ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ሆኖአል ።
፮፡ ኤላምም ፡ ከሰረገለኞችና ፡ ከፈረሰኞች ፡ ጋር ፡
ሆኖ ፡ አፎቱን ፡ ተሸከመ ፡ ቂርም ፡ ጋሻውን ፡
፯፡ ገለጠ ። መልካሞቹንም ፡ ሸለቆችሽን ፡ ሰረ
ገሎች ፡ ሞሉባቸው ÷ ፈረሰኞችም ፡ መቆሚ
፰፡ ያቸውን ፡ በበር ፡ ላይ ፡ አደረጉ ። የይሁዳ
ንም ፡ መጋረጃ ፡ ገለጠ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡
በዱር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ተመለ
፱፡ ከትህ ÷ የዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ፍራሾች ፡ እንደ ፡
በዙ ፡ አይታችኋል ፡ የታችኛውንም ፡ ኩሬ ፡
፲፡ ውኃ ፡ አከማችታችኋል ÷ የኢየሩሳሌምን ፡
ቤቶች ፡ ቈጠራችሁ ፡ ቅጥሩንም ፡ ለማጥናት ፡
፲፩፡ ቤቶችን ፡ አፈረሳችሁ ። በአሮጌው ፡ ኩሬ ፡
ላለው ፡ ውኃ ፡ በሁለቱ ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ መከ
ማቻ ፡ ሠራችሁ ፡ ይህን ፡ ያደረገውን ፡ ግን ፡
አልተመለከታችሁም ፡ ቀድሞ ፡ የሠራውንም ፡
አላያችሁም ።
፲፪፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ወደ ፡ ልቅሶና ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡ ራስን ፡
ወደ ፡ መንጨትና ፡ ማቅንም ፡ ወደ ፡ መልበስ ፡
፲፫፡ ጠራ ። እነሆም ÷ ሐሤትና ፡ ደስታ ፡ በሬውንና ፡
በጉንም ፡ ማረድ ፡ ሥጋንም ፡ መብላት ፡ የወይን ፡
ጠጅንም ፡ መጠጣት ፡ ሆነዋል ፡ እናንተ ፡—
ነገ ፡ እንሞታለንና ፡ እንብላ ፡ እንጠጣ ፡ ብላች
፲፬፡ ኋል ። ይህም ፡ ነገር ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ጆሮ ፡ ተሰማ ፡— እስክትሞቱ ፡
ድረስ ፡ ይህ ፡ በደል ፡ በእውነት ፡ አይሰረይላች

ሁም ፡ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ፲፭፡
ይላል ፡— በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ወደ ፡ ተሾመው ፡
ወደዚህ ፡ አዛዥ ፡ ወደ ፡ ሳምናስ ፡ ሂድ ፡ እንዲ
ህም ፡ በለው ፡— መቃብር ፡ በዚህ ፡ ያስወቀርህ ÷ ፲፮፡
ከፍ ፡ ባለው ፡ ስፍራ ፡ መቃብር ፡ ያሠራህ ÷
በድንጋዩም ፡ ውስጥ ፡ ለራስህ ፡ መኖርያ ፡ ያሳ
ነጽህ ፡ በዚህ ፡ ምን ፡ አለህ ? በዚህስ ፡ በአንተ ፡
ዘንድ ፡ ማን ፡ አለ ? እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፯፡
በኃይል ፡ ወርውሮ ፡ ይጥልሃል ÷ አጠንክሮም ፡
ይጨብጥሃል ። ጠቅልሎም ፡ ያንከባልልሃል ፡ ፲፰፡
ወደ ፡ ሰፊይቱም ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ኳስ ፡ ይጥል
ሃል ፡ አንተ ፡ የጌታህ ፡ ቤት ፡ እፍረት ! በዚያ ፡
ትሞታለህ ፡ በዚያም ፡ የክብርህ ፡ ሰረገላዎች ፡
ይሆናሉ ። ከአዛዥነት ፡ ሥራህ ፡ አሳድድሃለሁ ÷ ፲፱፡
ከሹመትህም ፡ ትሻራለህ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ባሪ ፳፡
ያዩን ፡ የኬልቅያስን ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄምን ፡ እጠ
ራለሁ ፡ መጐናጸፊያህንም ፡ አለብሰዋለሁ ፡ ፳፩፡
በመታጠቂያህም ፡ እስታጥቀዋለሁ ፡ ሹመትህ
ንም ፡ በእጁ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለሁ ፡ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለይሁዳም ፡ ቤት ፡
አባት ፡ ይሆናል ። የዳዊትንም ፡ ቤት ፡ መክ ፳፪፡
ፈቻ ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ፡ እርሱም ፡
ይከፍታል ፡ የሚዘጋም ፡ የለም ፡ እርሱም ፡ ይዘ
ጋል ፡ የሚከፍትም ፡ የለም ። በታመነም ፡ ስፍራ ፡ ፳፫፡
እንደ ፡ ችንካር ፡ እተክለዋለሁ ÷ ለአባቱም ፡
ቤት ፡ የክብር ፡ ዙፋን ፡ ይሆናል ። የአባቱንም ፡ ፳፬፡
ቤት ፡ ክብር ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹንም ፡ የልጅ ፡ ልጆ
ቹንም ÷ ከጽዋ ፡ ዕቃ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማድጋ ፡
ዕቃ ፡ ድረስ ÷ ታናናሹን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ይሰቅ
ሉበታል ። በዚያ ፡ ቀን ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ፳፭፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ በታመነው ፡ ስፍራ ፡ የተ
ተከለው ፡ ችንካር ፡ ይወልቃል ፡ ተሰብሮም ፡
ይወድቃል ÷ በእርሱም ፡ ላይ ፡ የተሰቀለው ፡
ሸክም ፡ ይጠፋል ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአ
ልና ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ስለ ፡ ጢሮስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ፩፡
የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ÷ አልቅሱ ፡ ፈር
ሶአልና ፡ ቤት ፡ የለም ፡ መግቢትም ፡ የለም ፡
ከኪቲም ፡ አገር ፡ ጀምሮ ፡ ተገልጦላቸዋል ።
እናንተ ፡ በደሴት ፡ የምትኖሩ ፡ በባሕርም ፡ የሚ ፪፡
ሻገሩ ፡ የሲዶና ፡ ነጋዴዎች ፡ ንግድ ፡ የሞሉብ
ችሁ ፡ ሆይ ፡ ጸጥ ፡ በሉ ። የሺሖር ፡ ዘርና ፡ ፫፡
የዓባይ ፡ ወንዝ ፡ መከር ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ላይ ፡
ገቢዋ ፡ ነበረ ፡ እርስዋም ፡ የአሕዛብ ፡ መናገጃ ፡
ነበረች ። ሲዶና ፡ ሆይ ፡ ባሕር ÷ የባሕር ፡ ፬፡
ምሽግ ፡— አላማጥሁም ፡ አልወለድሁም ፡ ጐበዛ
ዝትንም ፡ አላሳደግሁም ÷ ደናግልንም ፡ አላሳደ
ግሁም ፡ ብሎ ፡ ተናግሮአልና ፡ እፈሪ ። ወሬዋ ፡ ፭፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በጢሮስ ፡ ወሬ ፡
ምጥ ፡ ይይዛቸዋል ። ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ተሻገሩ ፡ ፮፡
እናንተ ፡ በደሴት ፡ የምትኖሩ ፡ አልቅሱ ። በቀ ፯፡

ድሞ ፡ ዘመን ፡ ተመሥርታ ፡ የነበረችው ÷ በዚ
ያም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆና ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡
እግሮችዋ ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ ያፈለሱአት ፡ የደስታ
፰፡ ችሁ ፡ ከተማ ፡ ይህች ፡ ናትን ? አክሊል ፡ በስ
ጫኝ ፡ ከተማ ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ የወሰነ ፡
ማን ፡ ነው ? ነጋዴዎችዋ ፡ አለቆች ፡ ናቸው ÷
በእርስዋም ፡ የሚሸጡና ፡ የሚለውጡ ፡ የም
፱፡ ድር ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ። የክብርን ፡ ሁሉ ፡ ትዕ
ቢት ፡ ይሽር ፡ ዘንድ ፡ የምድርንም ፡ ክቡራን ፡
ሁሉ ፡ ያስንቅ ፡ ዘንድ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
፲፡ ዚአብሔር ፡ ወስኖታል ። የተርሴስ ፡ ልጅ ፡
ሆይ ÷ የሚከለክልሽ ፡ የለምና ፡ እንደ ፡ ዓባይ ፡
፲፩፡ ወንዝ ፡ በአገርሽ ፡ ላይ ፡ ጐርፈሽ ፡ እለፊ ። በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፡ መንግሥታትንም ፡
አናወጠ ፤ ምሽጎችዋንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ እግ
፲፪፡ ዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከነዓን ፡ አገር ፡ አዘዘ ። እር
ሱም ፡— አንቺ ፡ የተበደልሽ ፡ የሲዶና ፡ ድን
ግል ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደስ ፡
አይበልሽ ፤ ተነሥተሽ ፡ ወደ ፡ ኪቲም ፡ ተሻገሪ ÷
፲፫፡ በዚያም ፡ ደግሞ ፡ አታርፊም ፡ አለ ። እነሆ ÷
የከለዳውያን ፡ አገር ! ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሆኖ ፡ አይ
ገኝም ፤ አሦራውያን ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡
ሰጥተውታል ፤ ግንቦቻቸውን ፡ ሠሩ ÷ አዳራሾ
ችዋንም ፡ አፈረሱ ÷ ባድማም ፡ አደረጓት ።
፲፬፡ እናንተ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ÷ ምሽጋ
ችሁ ፡ ፈርሶአልና ፡ ዋይ ፡ በሉ ።
፲፭፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ጢሮስ ፡
እንደ ፡ አንድ ፡ ንጉሥ ፡ ዘመን ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡
ያህል ፡ የተረሳች ፡ ትሆናለች ፤ ከሰባ ፡ ዓመት ፡
በኋላ ፡ ግን ፡ ለጢሮስ ፡ በጋለሞታ ፡ ዘፈን ፡ እን
፲፮፡ ደሚሆን ፡ እንዲሁ ፡ ይሆናል ። አንቺ ፡ የተረ
ሳሽ ፡ ጋለሞታ ፡ ሆይ ÷ መሰንቆ ፡ ያዝ ፡ በከተማ ፡
ላይም ፡ ዙሪ ፤ መታሰቢያም ፡ ይሆንልሽ ፡ ዘንድ ፡
፲፯፡ ዜማን ፡ አሳምሪ ፡ ዘፈንሽንም ፡ አብዢ ። ከሰባ ፡
ዓመትም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጢሮስን ፡
ይጐበኛታል ÷ ወደ ፡ ዋጋዋም ፡ ትመለሳለች ÷
ደግሞም ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ከሆኑ ፡ ከዓለም ፡
መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ትገለሙታለች ።
፲፰፡ ንግድዋና ፡ ዋጋዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡
ይሆናል ፤ ንግድዋም ፡ በልተው ፡ ይጠግቡ ፡
ዘንድ ፡ ማለፊያም ፡ ልብስ ፡ ይለብሱ ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለሚኖሩ ፡ ይሆናል ፡
እንጂ ፡ በዕቃ ፡ ቤትና ፡ በግምጃ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
አይከተትም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ባዶ ፡ ያደር
ጋታል ÷ ባድማም ፡ ያደርጋታል ÷ ይገለብጣ
ትማል ÷ በእርስዋም ፡ የተቀመጡትን ፡ ይበት
፪፡ ናል ። እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ÷ እንደ ፡
ባሪያውም ፡ እንዲሁ ፡ ጌታው ÷ እንደ ፡ ባሪያይ
ቱም ፡ እንዲሁ ፡ እመቤትዋ ÷ እንደሚገዛም ፡
እንዲሁ ፡ የሚሸጠው ÷ እንደ ፡ አበዳሪውም ፡
እንዲሁ ፡ ተበዳሪው ÷ እንደ ፡ ዕዳ ፡ አስከፋዩም ፡

እንዲሁ ፡ ዕዳ ፡ ከፋዩ ፡ ይሆናል ። ምድር ፡ መፈ ፫፡
ታትን ፡ ትፈታለች ÷ ፈጽማም ፡ ትበላሻለች ፤
እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ተናግሮአልና ።
ምድርም ፡ አለቀሰች ፡ ረገፈችም ፤ ዓለም ፡ ደከ ፬፡
መች ፡ ረገፈችም ፤ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ ታላላ
ቆች ፡ ደከሙ ። ምድርም ፡ ከሚቀመጡባት ፡ ፭፡
በታች ፡ ረከሰለች ÷ ሕጉን ፡ ተላልፈዋልና ÷
ሥርዓቱንም ፡ ለውጠዋልና ÷ የዘላለሙንም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርሰዋልና ። ስለዚህ ፡ መር ፮፡
ገም ፡ ምድርን ፡ ትበላለች ፡ በእርስዋም ፡ የተቀ
መጡ ፡ ይቀጣሉ ፡ ስለዚህ ፡ የምድር ፡ ሰዎች ፡
ይቃጠላሉ ፡ ጥቂት ፡ ሰዎችም ፡ ይቀራሉ ። የወ ፯፡
ይን ፡ ጠጅ ፡ አለቀሰች ÷ የወይን ፡ ግንድ ፡ ደከ
መች ÷ ልባቸው ፡ ደስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ተከዙ ።
የከበሮው ፡ ሐሤት ፡ ቀርቶአል ÷ የደስተኞች ፡ ፰፡
ድምፅ ፡ ዝም ፡ ብሎአል ÷ የመሰንቆ ፡ ደስታ ፡
ቀርቶአል ። እየዘፈኑም ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡ አይጠ ፱፡
ጡትም ÷ የሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ ለሚጠጡት ፡
መራራ ፡ ይሆናል ። በድማ ፡ የሆነችው ፡ ከተማ ፡ ፲፡
ፈረሰች ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ ማንም ፡ እንዳይገባበት ፡
ተዘጋ ። ስለ ፡ ወይኑም ፡ ጠጅ ፡ በአደባበዩ ፡ ፲፩፡
ጩኸት ፡ ይሆናል ፡ ደስታ ፡ ሁሉ ፡ ጨልሞአል ÷
የምድርም ፡ ሐሤት ፡ ፈልሶአል ። ከተማይቱም ፡ ፲፪፡
ባድማ ፡ ሆናለች ÷ በርዋም ፡ በጥፋት ፡ ተመት
ቶአል ። የወይራን ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ መምታት ÷ ፲፫፡
ከወይንም ፡ መከር ፡ በኋላ ፡ ቃርሚያውን ፡ እንደ ፡
መልቀም ÷ እንዲሁ ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ በአ
ሕዛብም ፡ መካከል ፡ ይሆናል ።
እነዚህ ፡ ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ÷ እልልም ፡ ፲፬፡
ይላሉ ÷ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክብርም ፡ ከባ
ሕር ፡ ይጣራሉ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፲፭፡
በምሥራቅ ÷ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚ
አብሔርንም ፡ ስም ፡ በባሕር ፡ ደሴቶች ፡ አክብሩ ።
ለጻድቁ ፡ ክብር ፡ ይሁን ፡ የሚለውን ፡ ዝማሬ ፡ ፲፮፡
ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሰምተናል ። እኔ ፡ ግን ፡—
ከሳሁ ÷ ከሳሁ ÷ ወዮልኝ ! ወንጀለኞች ፡ ወን
ጀለዋል ፤ ወንጀለኞች ፡ እጅግ ፡ ወንጀለዋል ፡
አልሁ ። በምድር ፡ ላይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ÷ ፲፯፡
ፍርሃትና ፡ ገደል ፡ ወጥመድም ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡
አሉ ። የሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ተከፍተዋልና ÷ ፲፰፡
የምድርም ፡ መሠረት ፡ ተናውጣለችና ፡ ከፍር
ሃት ፡ ድምፅ ፡ የሸሸ ፡ በገደል ፡ ይወድቃል ÷
ከገደልም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛል ።
ምድር ፡ ተሰባበረች ÷ ምድር ፡ ፈጽማ ፡ ደቀ ፲፱፡
ቀች ÷ ምድር ፡ ተነዋወጠች ። ምድር ፡ እንደ ፡ ፳፡
ሰካር ፡ ሰው ፡ ትንገደገዳለች ÷ እንደ ፡ ዳስም ፡
ትወዛወዛለች ፤ መተላለፍዋ ፡ ይከብድባታል ÷
ትወድቅማለች ፡ ደግማም ፡ አትነሣም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደዚህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ ፳፩፡
ብሔር ፡ በከፍታ ፡ ያለውን ፡ ሠራዊት ፡ በከፍታ ፡
ላይ ÷ በምድርም ፡ ያሉትን ፡ ነገሥታት ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ይቀጣቸዋል ። ግዞተኞች ፡ በጕድ ፳፪፡
ጓድ ፡ እንደሚከማቹ ፡ በአንድነት ፡ ይከማቻሉ ÷
በግዞት ፡ ቤትም ፡ ውስጥ ፡ ተዘግተው ፡ ይኖ

ራሉ ፥ ከብሁ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ይጐበኛሉ ።
፳፫፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡
ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ይነግሣልና ፥
በሽማግሌዎቹም ፡ ፊት ፡ ክብር ፡ ይሆናልና ፡
ጨረቃ ፡ ይታወካል ፡ ፀሐይም ፡ ያፍራል ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

፩፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ ድንቅን ፡ ነገር ፡
የዱሮ ፡ ምክርን ፡ በታማኝነትና ፡ በእውነት ፡ አድ
ርገሃልና ፡ ክፍ ፡ ክፍ ፡ አደርግሃለሁ ፡ ስምህ
፪፡ ንም ፡ አመሰግናለሁ ። ከተማይቱን ፡ የድንጋይ ፡
ክምር ፥ የተመሸገችውን ፡ ከተማ ፡ ውድማ ፡
እንድትሆን ፥ የኀጥአንንም ፡ አዳራሽ ፡ ከተማ ፡
እንዳትሆን ፡ አድርገሃል ፤ ከቶ ፡ አትሠራም ።
፫፤ ስለዚህ ፡ ኃያላኑ ፡ ወገኖች ፡ ያከብሩሃል ፥ የጨ
፬፤ ካኞች ፡ አሕዛብ ፡ ከተማም ፡ ትፈራሃለች ። የጨ
ካኞችም ፡ ቍጣ ፡ እስትንፋስ ፡ ቅጥርን ፡ እንደ
ሚመታ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፥ ለድ
ሀው ፡ መጠጊያ ፥ ለችግረኛው ፡ በጭንቁ ፡ ጊዜ ፡
መጠጊያ ፥ ከውሽንፍር ፡ መሸሸጊያ ፡ ከሙቀ
፭፤ ትም ፡ ጥላ ፡ ሆንሃል ። እንደ ፡ ሙቀት ፡ በደረቅ ፡
ስፍራ ፡ የኀጥአንን ፡ ጩኸት ፡ ዝም ፡ ታሰኛለህ ፤
ሙቀትም ፡ በደመና ፡ ጥላ ፡ እንዲበርድ ፡ እን
ዲሁ ፡ የጨካኞች ፡ ዝማሬ ፡ ይዋረዳል ።
፮፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ የሰባ ፡
ግብዣ ፥ ያረጀ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ ቅልጥም ፡ የሞ
ላባቸው ፡ የሰቡ ፡ ነገሮች ፥ የጥሩና ፡ ያረጀ ፡
፯፤ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ያደርጋል ። በዚህም ፡
ተራራ ፡ ላይ ፡ በወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተጣለውን ፡
መጋረጃ ፥ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋ
፰፤ ውን ፡ መሸፈኛ ፡ ያጠፋል ። ሞትን ፡ ለዘላለም ፡
ይውጣል ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከፊት ፡
ሁሉ ፡ እንባን ፡ ያብሳል ፥ የሕዝቡንም ፡ ስድብ ፡
ከምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያስወግዳል ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ተናግሮአልና ።
፱፤ በዚያም ፡ ቀን ፡— እነሆ ፥ አምላካችን ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ተስፋ ፡ አድርገነዋል ፥ ያድነንማል ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ጠብቀነዋል ፤ በማዳኑ ፡
ደስ ፡ ይለናል ፡ ሐሤትም ፡ እናደርጋለን ፡ ይባ
፲፤ ላል ። የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡
ላይ ፡ ታርፋለች ፥ ጭድም ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡
እንደሚረገጥ ፡ እንዲሁ ፡ ሞዓብ ፡ በስፍራው ፡
፲፩፤ ይረገጣል ። ዋናተኛም ፡ ሲዋኝ ፡ እጁን ፡ እንደ
ሚዘረጋ ፥ እንዲሁ ፡ በመካከሉ ፡ እጁን ፡ ይዘረ
ጋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ትዕቢቱን ፡
፲፪፤ ከእጁ ፡ ተንኰል ፡ ጋር ፡ ያዋርዳል ። የተመሸገ
ውንም ፡ ክፍ ፡ ክፍ ፡ ያለውንም ፡ ቅጥርህን ፡
ዝቅ ፡ ያደርገዋል ፥ ያዋርደውማል ፥ ወደ ፡ መሬ
ትም ፡ እስከ ፡ አፈር ፡ ድረስ ፡ ይጥለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ቅኔ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡
ይዘመራል ፡— የጸናች ፡ ከተማ ፡ አለችን ፤ ለቅ
ጥርና ፡ ለምሽግ ፡ መድኃኒትን ፡ ያኖርባታል ።
እውነትን ፡ የሚጠብቅ ፡ ጻድቅ ፡ ሕዝብ ፡ ይገባ ፡ ፪፡
ዘንድ ፡ በሮችን ፡ ክፈቱ ። በአንተ ፡ ላይ ፡ ታምና ፫፡
ለችና ፡ በአንተ ፡ ለምትደገፍ ፡ ነፍስ ፡ ፈጽመህ ፡
በሰላም ፡ ትጠብቃታለህ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፬፡
የዘላለም ፡ አምባ ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ታመኑ ። በከፍታ ፡ የሚኖሩትን ፡ ፭፡
ሰዎች ፡ ዝቅ ፡ ያደርጋል ፡ ከፍ ፡ ያለችውን ፡
ከተማ ፡ ያዋርዳል ፥ እስከ ፡ መሬትም ፡ ድረስ ፡
ያወርዳታል ፥ እስከ ፡ አፈርም ፡ ድረስ ፡ ይጥላ
ታል ። እግር ፥ የድሀ ፡ እግርም ፡ የችግረኛም ፡ ፮፡
አረጋገጥ ፥ ትረግጣታለች ።
የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ቅን ፡ ናት ፤ አንተ ፡ ቅን ፡ ፯፤
የሆንህ ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ታቃናለህ ።
አቤቱ ፥ በፍርድህ ፡ መንገድ ፡ ተስፋ ፡ አድርገ ፰፤
ንሃል ፥ ስምህም ፡ መታሰቢያህም ፡ የነፍሳችን ፡
ምኞት ፡ ነው ። ፍርድህን ፡ በምድር ፡ ባደረግህ ፡ ፱፤
ጊዜ ፡ በዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ጽድቅን ፡ ይማራሉና ፡
ነፍሴ ፡ በሌሊት ፡ ትናፍቅሃለች ፥ መንፈሴም ፡
በውስጤ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ትገሠግሣለች ። ለኃ ፲፤
ጢአተኛ ፡ ሞገስ ፡ ቢደረግለት ፡ ጽድቅን ፡ አይ
ማርም ፤ በቅኖች ፡ ምድር ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ያደር
ጋል ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ግርማ ፡ አያይም ።
አቤቱ ፥ እጅህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ፡ አላዩ ፲፩፡
ምም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ያለህን ፡
ቅንዓት ፡ አይተው ፡ ያፍራሉ ፤ እሳትም ፡ ጠላቶ
ችህን ፡ ትበላለች ። አቤቱ ፥ ሥራችንን ፡ ሁሉ ፡ ፲፪፤
ሠርተህልናልና ፡ ሰላምን ፡ ትሰጠናለህ ። አቤቱ ፡ ፲፫፡
አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ሌሎች ፡
ጌቶች ፡ ገዝተውናል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በአንተ ፡
ብቻ ፡ ስምህን ፡ እናስባለን ። እነርሱ ፡ ሞተዋል ፥ ፲፬፡
በሕይወት ፡ አይኖሩም ፤ ጠፍተዋል ፥ አይነ
ሡም ! ስለዚህ ፡ አንተ ፡ ጐብኝተሃቸዋል ፡ አጥ
ፍተሃቸውማል ፥ መታሰቢያቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ምንምን ፡ አድርገሃል ። ሕዝብን ፡ አበዛህ ፥ ፲፭፡
አቤቱ ፥ ሕዝብን ፡ አበዛህ ፤ አንተም ፡ ተከበርህ ፥
የአገሪቱንም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ አሰፋህ ።
አቤቱ ፥ በመከራ ፡ ጊዜ ፡ ፈለጉህ ፥ በገሠጽሃቸ ፲፮፤
ውም ፡ ጊዜ ፡ ልመናቸውን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አፈ
ሰሱ ። የፀነሰች ፡ ሴት ፡ ለመውለድ ፡ ስትቀርብ ፡ ፲፯፡
እንደምትጨነቅና ፡ በምጥ ፡ እንደምትጮኽ ፥
አቤቱ ፥ እንዲሁ ፡ በፊትህ ፡ ሆንናል ። እኛ ፡ ፲፰፡
ፀንሰናል ፡ ምጥም ፡ ይዞናል ፥ ነፋስንም ፡ እንደም
ንወልድ ፡ ሆንናል ፤ በምድርም ፡ ደኅንነት ፡ አላ
ደረግነም ፤ በዓለምም ፡ የሚኖሩ ፡ ይወድቃሉ ።
ሙታንህ ፡ ሕያዋን ፡ ይሆናሉ ፥ ሬሳዎችም ፡ ፲፱፤
ይነሣሉ ። በምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ጠልህ ፡
የብርሃን ፡ ጠል ፡ ነውና ፥ ምድርም ፡ ሙታንን ፡
ታወጣለችና ፡ ንቁ ፡ ዘምሩም ።
ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ና ፡ ወደ ፡ ቤትህም ፡ ግባ ፥ ደጅ ፳፤
ህን ፡ በኋላህ ፡ ዝጋ ፤ ቍጣ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡
ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ተሸሸግ ። በምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ፳፩፤
ላይ ፡ በበደላቸው ፡ ምክንያት ፡ ቍጣውን ፡ ያመ
ጣባቸው ፡ ዘንድ ፥ እነሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ከስ

ፍራው ፡ ይወጣል ፡ ምድርም ፡ ደምዋን ፡ ትገ
ልጣለች ፥ ሙታኖችዋንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አትከድንም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣኑን ፡
እባብ ፡ ሌዋታንን ፡ ጠማማውንም ፡ እባብ ፡ ሌዋ
ታንን ፡ በጠንካራ ፡ በታላቅም ፡ በብርቱም ፡
ሰይፍ ፡ ይቀጣል ፥ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡
ዘንዶ ፡ ይገድላል ።
፪፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ለተወደደው ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡
፫፡ ተቀኙለት ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂው ፡
ነኝ ፤ ሁልጊዜ ፡ አጠጣዋለሁ ፤ ማንም ፡ እንዳይ
ጐዳው ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡ እጠብቀዋለሁ ።
፬፡ አልቈጣም ፤ እሾህና ፡ ኵርንችት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡
ምነው ፡ በሰልፍ ፡ በነበሩ ! በእነርሱ ፡ ላይ ፡
ተራምጄ ፡ በአንድነት ፡ ባቃጠልኋቸው ፡ ነበር ።
፭፤ ወይም ፡ ጕልበቴን ፡ ይያዝ ፥ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡
፮፡ ያድርግ ፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ ያድርግ ። በሚ
መጣው ፡ ዘመን ፡ ያዕቆብ ፡ ሥር ፡ ይሰድዳል ፥
እስራኤልም ፡ ያብባል ፡ ይጨበጭብማል ፤ በፍ
ሬያቸውም ፡ የዓለሙን ፡ ፊት ፡ ይሞላሉ ።
፯፤ በውኑ ፡ የመቱትን ፡ እንደ ፡ መታ ፡ እንዲሁ ፡
እርሱን ፡ መታውን ? ወይስ ፡ እነርሱ ፡ እንደ ፡
ተገደሉበት ፡ መገደል ፡ እርሱ ፡ ተገድሎአልን ?
፰፤ ነዳቸው ፡ ሰደዳቸው ፡ ቀሠፋቸው ፤ የምሥራቅ ፡
ነፋስ ፡ እንደሚነፍስበት ፡ ቀን ፡ በጠንካራ ፡
፱፤ ዐውሎ ፡ አስወገዳቸው ። ስለዚህም ፡ የማምለ
ኪያ ፡ ዐፀዶችና ፡ የፀሐይ ፡ ምስሎች ፡ ዳግመኛ ፡
እንዳይነሡ ፡ የመሠዊያውን ፡ ድንጋይ ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ደቀቀ ፡ እንደ ፡ ኖራ ፡ ድንጋይ ፡ ባደረገ ፡
ጊዜ ፥ እንዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ በደል ፡ ይሰረያል ፥
ይህም ፡ ኃጢአትን ፡ የማስወገድ ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
፲፤ ነው ። የተመሸገችው ፡ ከተማ ፡ ብቻዋን ፡ ሆነች ፤
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆና ፡ የተፈታችና ፡ የተተ
ወች ፡ መኖሪያ ፡ ናት ፤ በዚያም ፡ ጥጃ ፡ ይሰማ
ራል ፡ በዚያም ፡ ይተኛል ፡ ቅርንጫፍዋንም ፡
፲፩፤ ይበላል ። ጫፎችዋ ፡ በደረቁ ፡ ጊዜ ፡ ይሰበ
ራሉ ፥ ሴቶችም ፡ መጥተው ፡ ያቃጥሉአቸዋል ፤
የማያስተውል ፡ ሕዝብ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ፈጣ
ሪው ፡ አይራራለትም ፡ ሠሪውም ፡ ምሕረት ፡
አያደርግለትም ።
፲፪፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ እግዚአ
ብሔር ፡ ከወንዝ ፡ ፈሳሽ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡
ወንዝ ፡ ድረስ ፡ እህሉን ፡ ይወቃል ፥ እናንተም ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ በአንድ ፡
ትሰበሰባላችሁ ።
፲፫፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ታላቅ ፡
መለከት ፡ ይነፋል ፥ በአሦርም ፡ የጠፉ ፥ በግ
ብጽ ፡ ምድርም ፡ የተሰደዱ ፡ ይመጣሉ ፥ በተቀ
ደሰውም ፡ ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ይሰግዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ።

ለኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፥ ፩፤
በወይን ፡ ጠጅ ፡ ለተሸነፉ ፡ በወፍራም ፡ ሸለቆ
አቸው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ላለችም ፡ ለረገፈች ፡ ለክ
ብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡ ወዮ ! እነሆ ፥ በጌታ ፡ ዘንድ ፡ ፪፤
ኃያል ፡ ብርቱ ፡ የሆነ ፡ አለ ። እንደ ፡ በረዶ ፡
ወጨፎ ፥ እንደሚያጠፋም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፥
እንደሚያጥለቀልቅም ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ውኃ ፡
ፈሳሽ ፡ በጠነከረ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይጥላል ።
የኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፡ በእ ፫፤
ግር ፡ ይረገጣል ፤ በወፍራሙ ፡ ሸለቆ ፡ ራስ ፡ ፬፤
ላይ ፡ ያለች ፡ የረገፈች ፡ የክብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡
ከመከር ፡ በፊት ፡ አስቀድማ ፡ እንደምትበስል ፡
በለስ ፡ ትሆናለች ፤ ሰው ፡ ባያት ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡
እንዳለች ፡ ይበላታል ። በዚያ ፡ ቀን ፡ የሠራ ፭፤
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለቀሩት ፡ ሕዝቡ ፡
የክብር ፡ ዘውድና ፡ የጌጥ ፡ አክሊል ፡ ይሆናል ፡
በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ላይ ፡ ለሚቀመጥም ፡ የፍ ፮፤
ርድ ፡ መንፈስ ፥ ሰልፉን ፡ ወደ ፡ በር ፡ ለሚመ
ልሱም ፡ ኃይል ፡ ይሆናል ።
እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ የተነሣ ፡ ፯፤
ይስታሉ ፥ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ ካህኑና ፡ ነቢዩ ፡ ከሚያሰክር ፡
መጠጥ ፡ የተነሣ ፡ ይስታሉ ፥ በወይን ፡ ጠጅም ፡
ይዋጣሉ ፥ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ በራእይ ፡ ይስታሉ ፥ በፍርድም ፡
ይሰናከላሉ ። ማዕዱ ፡ ሁሉ ፡ ትፋትንና ፡ ርኵ ፰፤
ሰትን ፡ ተሞልቶአታል ፤ ንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ እንኳ ፡
የለም ።
እውቀትን ፡ ለማን ፡ ያስተምረዋል ? ወይስ ፡ ፱፤
ወሬ ፡ ማስተዋልን ፡ ለማን ፡ ይሰጣል ? ወተትን ፡
ለተወ ፡ ወይስ ፡ ጡትን ፡ ለጣሉ ፡ ነውን ? ትእ ፲፤
ዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ሥር
ዓት ፡ በሥርዓት ፥ ሥርዓት ፡ በሥርዓት ፥ ጥቂት ፡
በዚህ ፡ ጥቂት ፡ በዚያ ፡ ነው ። በባዕድ ፡ አፍ ፡ ፲፩፤
በልዩም ፡ ልሳን ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ይናገራል ፤
እርሱም ፡— ዕረፍት ፡ ይህች ፡ ናት ፥ የደከመ ፲፪፤
ውን ፡ አሳርፉ ፡ ይህችም ፡ ማረፊያ ፡ ናት ፡ አላ
ቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ መስማትን ፡ እንቢ ፡ አሉ ።
ስለዚህ ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዲወድቁ ፡ እን ፲፫፤
ዲሰበሩም ፡ ተጠምደውም ፡ እንዲያዙ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ትእ
ዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ሥርዓት ፡ በሥርዓት ፥ ሥር
ዓት ፡ በሥርዓት ፥ ጥቂት ፡ በዚህ ፡ ጥቂት ፡
በዚያ ፡ ይሆንላቸዋል ።
ስለዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ ሕዝብ ፡ የም ፲፬፤
ትገዙ ፡ ፌዘኞች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ። እናንተም ፡— ከሞት ፡ ጋር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ፲፭፤
አድርገናል ፥ ከሲኦልም ፡ ጋር ፡ ተማምለናል ፤
ሐሰትን ፡ መሸሸጊያችን ፡ አድርገናልና ፥ በሐሰ
ትም ፡ ተሰውረናልና ፡ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠ

ፍት ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ አይደርስብንም ፡ ስላላችሁ ፡
፲፮ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ በጽዮን ፡ ድንጋይን ፡ ለመ
ሠረት ፡ አስቀምጣለሁ ፤ የተፈተነውን ÷ የከበረ
ውን ÷ መሠረቱ ፡ የጸናውን ፡ የማዕዘን ፡ ድንጋይ ፡
፲፯ የሚያምንም ፡ አያፍርም ። ለገመድ ፡ ፍርድን ፡
ለቱንቢም ፡ ጽድቅን ፡ አደርጋለሁ ፤ በረዶውም ፡
የሐሰትን ፡ መሸሸጊያ ፡ ይጠርጋል ÷ ውኆችም ፡
፲፰ መሰወሪያውን ፡ ያሰጥማሉ ። ከሞትም ፡ ጋር ፡
ያደረጋችሁት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይፈርሳል ÷ ከሲ
ኦልም ፡ ጋር ፡ የተማማላችሁት ፡ መሐላ ፡ አይ
ጸናም ፤ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠፍት ፡ ባለፈ ፡
፲፱ ጊዜ ፡ ትረገጡበታላችሁ ። ባለፈም ፡ ጊዜ ፡ ይወ
ስዳችኋል ፤ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ያል
ፋል ፤ ወሬውንም ፡ ማስተዋል ፡ ድንጋጤ ፡ ይሆ
፳ ናል ። ሰው ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶ ፡ ቢተኛ ፡
አልጋው ፡ አጭር ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ሰውነቱን ፡
መሸፈን ፡ ቢወድድ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ጠባብ ፡
፳፩ ነው ። እግዚአብሔርም ፡ ሥራውን ፡ ማለት ፡
እንግዳ ፡ ሥራውን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ÷ አድራጎ
ቱንም ፡ ማለት ፡ ያልታወቀውን ፡ አድራጎቱን ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በፐራሲም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡
ነበረ ፡ ይነሣል ÷ በገባዖንም ፡ ሸለቆ ፡ እንደ ፡
፳፪ ነበረ ፡ ይቈጣል ። አሁንም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
የሚጸናውን ፡ የጥፋት ፡ ትእዛዝ ፡ ከሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሰምቻለሁና ፡
እስራት ፡ እንዳይጸናባችሁ ፡ አታፌዙ ።
፳፫ አድምጡ ፡ ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ ልብ ፡ አድርጉ ፡
፳፬ ንግግሬንም ፡ ስሙ ። በውኑ ፡ ገበሬ ፡ ሊዘራ ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ያርሳልን ? ወይስ ፡ ሁልጊዜ ፡ እርሻውን ፡
፳፭ ይገለግላልን ? ጓሉንስ ፡ ይከሰክሳልን ? እር
ሻውን ፡ ባስተካከለ ፡ ጊዜ ፡ ጥቁሩን ፡ አዝ
ሙድ ÷ ከሙኑንም ÷ ስንዴውንም ፡ በተርታ ÷
ገብሱንም ፡ በስፍራው ÷ አጃንም ፡ በደረጃው ፡
፳፮ የሚዘራ ፡ አይደለምን ? ይህንም ፡ ብልሃት ፡
አምላኩ ፡ ያስታውቀዋል ፡ ያስተምረውማል ።
፳፯ ጥቁሩ ፡ አዝሙድ ፡ በተሳለች ፡ ማሄጃ ፡ አያኬ
ድም ÷ የሰረገላም ፡ መንኰራኵር ፡ በከሙን ፡
ላይ ፡ አይዞርም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጥቁሩ ፡ አዝ
ሙድ ፡ በሽመል ፡ ከሙኑም ፡ በበትር ፡ ይወ
፳፰ ቃል ። የእንጀራ ፡ እህል ፡ ይደቀቃልን ? ለዘ
ላለም ፡ አያኬደውም ፤ የሰረገላውን ፡ መንኰራ
ኵርና ፡ ፈረሶቹን ፡ ምንም ፡ ቢያስኬድበት ፡
፳፱ አያደቅቀውም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ድንቅ ፡
ምክር ፡ ከሚመክር ፡ በግብሩም ፡ ማለፊያ ፡ ከሆ
ነው ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ወጥቶአል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩ ዳዊት ፡ ለሰፈረባት ፡ ከተማ ፡ ለአርኤል ፡
ወዮላት ፤ ዓመት ፡ በዓመት ፡ ላይ ፡ ጨምሩ ÷
፪ በዓላትም ፡ ይመለሱ ። አርኤልንም ፡ አስጨን
ቃለሁ ÷ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ይሆንባታል ፤
፫ እንደ ፡ አርኤልም ፡ ትሆንልኛለች ። በዙሪያ
ሽም ፡ እሰፍራለሁ ÷ በቅጥርም ፡ ከብቤ ፡ አስጨ
ንቅሻለሁ ÷ አምባም ፡ በላይሽ ፡ አቆማለሁ ።
ትዋረጂማለሽ ÷ በመሬትም ፡ ላይ ፡ ሆነሽ ፡ ትና ፬
ገሪያለሽ ÷ ቃልሽም ፡ ዝቅ ፡ ብሎ ፡ ከአፈር ፡
ይወጣል ፤ ድምፅሽም ፡ ከመሬት ፡ እንደሚወጣ ፡
እንደ ፡ መናፍስት ፡ ጠሪ ፡ ድምፅ ፡ ይሆናል ÷
ቃልሽም ፡ ከአፈር ፡ ወጥቶ ፡ ይጮኻል ።
ነገር ፡ ግን ፡ የጠላቶችሽ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ፭
ደቀቀ ፡ ትቢያ ÷ የጨካኞችም ፡ ብዛት ፡ እንደ
ሚያልፍ ፡ ገለባ ፡ ይሆናል ። ድንገትም ፡ ፈጥኖ ፡ ፮
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነጐድጓድ ÷
በምድርም ፡ መናወጥ ÷ በታላቅም ፡ ድምፅ ÷
በዐውሎ ፡ ነፋስም ÷ በወጨፎም ÷ በምትበ
ላም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይጐበኛታል ። በአ ፯
ርኤልም ፡ ላይ ፡ የሚዋጉ ÷ እርስዋንና ፡ ምሽ
ግዋንም ፡ የሚወጉ ፡ የሚያስጨንቋትም ÷ የአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ሕልምና ፡ እንደ ፡
ሌሊት ፡ ራእይ ፡ ይሆናል ። ተርቦም ፡ እንደሚ ፰
ያልም ፡ ሰው ፡ ይሆናል ፤ በሕልሙም ÷ እነሆ ÷
ይበላል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ይነቃል ፡ ሰውነቱም ፡
ባዶ ፡ ነው ፤ ተጠምቶም ፡ እንደሚያልም ፡ ሰው ፡
ይሆናል ፤ በሕልሙም ÷ እነሆ ÷ ይጠጣል ÷ ነገር ፡
ግን ፡ ይነቃል ÷ እነሆም ÷ ይዝላል ፡ ሰውነቱም ፡
አምሮት ፡ አለው ፤ እንዲሁ ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡
የሚወጉ ፡ የአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ ይሆናል ።
ተደነቁ ፡ ደንግጡም ፤ ተጨፈኑም ፡ ዕውሮ ፱
ችም ፡ ሁኑ ፤ በወይን ፡ ጠጅ ፡ አይሁን ፡ እንጂ ፡
ሰከሩ ፤ በሚያሰክር ፡ መጠጥ ፡ አይሁን ፡ እንጂ ፡
ተንገደገዱ ። እግዚአብሔር ፡ የእንቅልፍ ፡ መን ፲
ፈስ ፡ አፍስሶባችኋል ፡ ዓይኖቻችሁን ፡ ነቢያት
ንም ፡ ጨፍኖባችኋል ፡ ራሶቻችሁን ፡ ባለ ፡ ራእ
ዮችን ፡ ሸፍኖባችኋል ። ራእዩም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፲፩
ታተመ ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ሆኖባችኋል ፤ ማን
በብንም ፡ ለሚያውቅ ፡— ይህን ፡ አንብብ ፡
ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡— ታትሞአ
ልና ፡ አልችልም ፡ ይላቸዋል ፤ ደግሞም ፡ መጽ ፲፪
ሐፉን ፡ ማንበብን ፡ ለማያውቅ ፡— ይህን ፡ አን
ብብ ፡ ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡— ማን
በብ ፡ አላውቅም ፡ ይላቸዋል ።
ጌታም ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በአፉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ፲፫
ይቀርባልና ÷ በከንፈሮቹም ፡ ያከብረኛልና ÷
ልቡ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ የራቀ ፡ ነውና ÷ በሰዎች ፡
ሥርዓትና ፡ ትምህርት ፡ ብቻ ፡ ይፈራኛልና ፡
ስለዚህ ÷ እነሆ ÷ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፲፬
መካከል ÷ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ ተአምራትንም ÷
እንደ ፡ ገና ፡ አደርጋለሁ ፤ የጥበበኞችም ፡ ጥበብ ፡
ትጠፋለች ÷ የአስተዋዮችም ፡ ማስተዋል ፡ ትሰ
ወራለች ።
ምክራቸውን ፡ ጥልቅ ፡ አድርገው ፡ ከእግዚ ፲፭
አብሔር ፡ ለሚሰውሩ ÷ ሥራቸውንም ፡ በጨ
ለማ ፡ ውስጥ ፡ አድርገው ፡— ማን ፡ ያየናል ?
ወይስ ፡ ማን ፡ ያውቀናል ? ለሚሉ ፡ ወዮላቸው ፤
ይህ ፡ የእናንተ ፡ ጠማምነት ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ፲፮
ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ጭቃ ፡ የምትቈጠሩ ፡ አይደላች

ሁምን ? በውኑ ፡ ሥራ ፡ ሠሪውን ፡— አልሠ
ራኸኝም ፡ ይለዋልን ? ወይስ ፡ የተደረገው ፡
አድራጊውን ፡— አታስተውልም ፡ ይለዋለን ?
፲፯ ሊባኖስ ፡ እንደ ፡ ፍሬያማ ፡ እርሻ ፡ ሊለወጥ ፡
ፍሬያማውም ፡ እርሻ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ሊቈጠር ፡
፲፰ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ የቀረ ፡ አይደለምን ? በዚያም ፡
ቀን ፡ ደንቆሮች ፡ የመጽሐፍን ፡ ቃል ፡ ይሰማሉ ÷
የዕውሮችም ፡ ዓይኖች ፡ ከጭጋግና ፡ ከጨለማ ፡
፲፱ ተለይተው ፡ ያያሉ ። የዋሃን ፡ ደስታቸውን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ያበዛሉ ÷ በሰዎች ፡ መካከል ፡
ያሉ ፡ ችግረኞችም ፡ ሐሤትን ፡ በእስራኤል ፡
፳ ቅዱስ ፡ ያደርጋሉ ። ጨካኙ ፡ ሰው ፡ አልቆአልና ÷
ፌዘኛውም ፡ ጠፍቶአልና ÷ ለኃጢአትም ፡
፳፩ የደፈጡ ፡ ሁሉ ፡ ይቈረጣሉና ፤ እነዚህም ፡
ሰውን ፡ በነገር ፡ በደለኛ ፡ የሚያደርጉ ÷ በበ
ርም ፡ ለሚገሥጸው ፡ አሽክላ ፡ የሚያኖሩ ÷ ጻድ
ቁንም ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚያስቱ ፡ ናቸው ።
፳፪ ስለዚህ ፡ አብርሃምን ፡ የተቤዠ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ያዕቆብ ፡ አሁን ፡ አያፍርም ÷ ፊቱም ፡ አሁን ፡
፳፫ አይለወጥም ። ነገር ፡ ግን ፡ የእጄን ፡ ሥራ ፡ ልጆ
ቹን ፡ በመካከሉ ፡ ባያቸው ፡ ጊዜ ፡ ስሜን ፡ ይቀ
ድሳሉ ፡ የያዕቆብንም ፡ ቅዱስ ፡ ይቀድሳሉ ÷
፳፬ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ ይፈራሉ ። በመን
ፈስም ፡ የሳቱ ፡ ማስተዋልን ፡ ያውቃሉ ÷ የሚ
ያጕረመርሙም ፡ ትምህርትን ፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩ ለዓመፀኞች ፡ ልጆች ፡ ወዮላቸው ! ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልሆነን ፡ ምክር ፡
ይመክራሉ ÷ ኃጢአትንም ፡ በኃጢአት ፡ ላይ ፡
ይጨምሩ ፡ ዘንድ ፡ ከመንፈሴ ፡ ዘንድ ፡ ያልሆነ
፪ ውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ያደርጋሉ ። ከአፌም ፡ ነገ
ርን ፡ ሳይጠይቁ ፡ በፈርዖን ፡ ኃይል ፡ ይጸኑ ፡
ዘንድ ፡ በግብጽም ፡ ጥላ ፡ ይታመኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
፫ ግብጽ ፡ እንዲወርዱ ፡ ይሄዳሉ ። ስለዚህ ፡ የፈ
ርዖን ፡ ኃይል ፡ እፍረት ፡ በግብጽም ፡ ጥላ ፡ መታ
፬ መን ፡ ስድብ ፡ ይሆንባችኋል ። አለቆች ፡ ምንም ፡
በጣኔዎስ ፡ ቢሆኑ ÷ መልእክተኞችም ፡ ምንም ፡
፭ ወደ ፡ ሐኔስ ፡ ቢደርሱ ÷ ሁላቸው ፡ ይጠቅሙአ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለማይችሉ ÷ እፍረትና ፡ ስድብ ፡
እንጂ ፡ ረድኤትና ፡ ረብ ፡ ስለማይሆኑ ፡ ሕዝብ ፡
ያፍራሉ ።
፮ በደቡብ ፡ ስላሉ ፡ እንስሶች ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።
ተባትና ፡ እንስት ፡ አንበሳ ፡ እፉኝትም ፡ ነዘር ፡
እባብም ፡ በሚወጡበት ፡ በመከራና ፡ በጭን
ቀት ፡ ምድር ፡ በኩል ፡ ብልጥግናቸውን ፡ በአህ
ዮች ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ መዝገብቶቻቸውንም ፡ በግ
መሎች ፡ ሻኛ ፡ ላይ ፡ እየጫኑ ፡ ወደማይጠቅሙ
፯ አቸው ፡ ሕዝብ ፡ ይሄዳሉ ። የግብጽ ፡ እርዳታ ፡
ከንቱና ፡ ምናምን ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፡ ስሙን ፡—
በቤት ፡ የሚቀመጥ ፡ ረዓብ ፡ ብዬ ፡ ጠርቼዋለሁ ።
፰ አሁንም ፡ ሂድ ÷ ለሚመጣውም ፡ ዘመን ፡ ለዘላ
ለም ፡ እንዲሆን ፡ በሰሌዳ ፡ ላይ ፡ በመጽሐፍም ፡
ውስጥ ፡ ጻፍላቸው ። ዓመፀኛ ፡ ወገንና ፡ የእግ ፱
ዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ለመስማት ፡ የማይወድዱ ፡
የሐሰት ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፡ ባለ ፡ ራእዮችን ፡— ፲
አትመልከቱ ፡ ይላሉ ÷ ነቢያትንም ፡— ጣፋጩ
ንና ፡ አታላዩን ፡ ነገር ፡ እንጂ ፡ ቅኑን ፡ ነገር ፡
አትንገሩን ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ÷ ከጐዳ ፲፩
ናውም ፡ ዘወር ፡ በሉ ÷ የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡
ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አስወግዱ ፡ ይሉአቸዋል ። ስለ ፲፪
ዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ይህችን ፡ ቃል ፡ አቃልላችኋልና ÷ በግፍና ፡
በጠማምነት ፡ ታምናችኋልና ÷ በእርሱም ፡ ተደ
ግፋችኋልና ፡ ስለዚህ ፡ ይህ ፡ በደል ፡ አዘብዝቦ ፡ ፲፫
ለመፍረስ ፡ እንደ ፡ ቀረበ ÷ አፈራረሱም ፡ ፈጥኖ ፡
ድንገት ፡ እንደሚመጣ ፡ እንደ ፡ ረጅም ፡ ቅጥር ፡
ይሆንባችኋል ። የሸክለኛ ፡ ማድጋ ፡ እንደሚ ፲፬
ሰበር ፡ ይሰብረዋል ÷ ሳይራራም ፡ ያደቅቀዋል ፡
ከስባሪውም ፡ እሳት ፡ ከማንደጃ ፡ የሚወስዱ
በት ፡ ወይም ፡ ውኃ ፡ ከጕድጓድ ፡ የሚቀዱበት ፡
ገል ፡ አይገኝም ።
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ÷ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፭
እንዲህ ፡ ይላልና ፡— በመመለስና ፡ በማረፍ ፡
ትድናላችሁ ፤ በጸጥታና ፡ በመታመን ፡ ኃይል ፡
ይሆንላችኋል ፡ እናንተም ፡ እንቢ ፡ አላችሁ ÷
ነገር ፡ ግን ፡— በፈረስ ፡ ላይ ፡ ተቀምጠን ፡ እንሸ ፲፮
ሻለን ፡ እንጂ ፡ እንዲህ ፡ አይሆንም ፡ አላችሁ ÷
ስለዚህም ፡ ትሸሻላችሁ ፤ ደግሞም ፡— በፈጣን ፡
ፈረስ ፡ ላይ ፡ እንቀመጣለን ፡ አላችሁ ÷ ስለዚ
ህም ፡ የሚያሳድዱአችሁ ፡ ፈጣኖች ፡ ይሆናሉ ።
ከአንድ ፡ ሰው ፡ ዛቻ ፡ የተነሣ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ፲፯
ይሸሻሉ ፡ እናንተም ፡ በተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እን
ዳለ ፡ ምሰሶ ÷ በኮረብታም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ምል
ክት ፡ ሆናችሁ ፡ እስክትቀሩ ፡ ድረስ ÷ ከአምስት ፡
ሰዎች ፡ ዛቻ ፡ የተነሣ ፡ ትሸሻላችሁ ። እግዚአ ፲፰
ብሔርም ፡ የፍርድ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይራራላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ይታገ
ሣል ÷ ይምራችሁም ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤
እርሱን ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ ሁሉ ፡
ብፁዓን ፡ ናቸው ።
በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ በጽዮን ፡ የምትኖሩ ፡ ፲፱
ሕዝብ ፡ ሆይ ÷ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታለቅ
ስም ፤ በጩኸትም ፡ ድምፅ ፡ ይራራልሃል ÷ በሰ
ማህም ፡ ጊዜ ፡ ይመልስልሃል ። ጌታም ፡ የጭ ፳
ንቀትን ፡ እንጀራና ፡ የመከራን ፡ ውኃ ፡ ቢሰጥ
ህም ፡ አስተማሪህ ፡ እንግዲህ ፡ ከአንተ ፡ አይሰ
ወርም ፡ ዓይኖችህ ፡ ግን ፡ አስተማሪህን ፡ ያያሉ ÷
ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ፈቀቅ ፡ ብትል ፡ ፳፩
ጆሮችህ ፡ በኋላህ ፡— መንገዱ ፡ ይህች ፡ ናት ፡
በእርስዋም ፡ ሂድ ፡ የሚለውን ፡ ቃል ፡ ይሰማሉ ።
በብርም ፡ የተለበጡትን ፡ የተቀረጹትን ፡ ምስሎ ፳፪
ችህን ፡ በወርቅም ፡ የተለበጡትን ፡ ቀልጠው ፡
የተሠሩትን ፡ ምስሎችህን ፡ ታረክሳለህ ፤ እንደ ፡
ርኩስም ፡ ነገር ፡ ትጥላቸዋለህ ፡— ወግዱ ፡ ትላ
ቸውማለህ ። በምድርም ፡ ለተዘራው ፡ ዘርህ ፡ ፳፫
ዝናብ ፡ ይሰጣል ÷ ከምድርም ፡ ፍሬ ፡ የሚ

ወጣ ፡ እንጀራ ፡ ወፍራምና ፡ ብዙ ፡ ይሆናል ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ከብቶችህ ፡ በሰፊ ፡ መስክ ፡ ይሰ
፳፬ ማራሉ ፡ መሬትንም ፡ የሚያርሱ ፡ በሬዎችና ፡
አህዮች ፡ በመንሽና ፡ በወንፊት ፡ የነጻውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ ገፈራ ፡ ይበላሉ ።
፳፭ በታላቅም ፡ እልቂት ፡ ቀን ፡ ግንቦች ፡ በወደቁ ፡
ጊዜ ፡ በረጅሙ ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ባለውም ፡
ኮረብታ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወንዞችና ፡ የውኃ ፡ ፈሳ
፳፮ ሾች ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብሔርም ፡ የሕዝቡን ፡
ስብራት ፡ በጠገነ ፡ ዕለት ፥ መቀሥፍቱ ፡ የቈሰለ
ውንም ፡ በፈወሰ ፡ ዕለት ፥ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ብርሃን ፥ የፀሐይም ፡ ብርሃን ፡
እንደ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ብርሃን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡
ይሆናል ።
፳፯ እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከሚነድድ ፡
ቍጣ ፡ ከሚትጐለጐልም ፡ ጢስ ፡ ጋር ፡ ከሩቅ ፡
ይመጣል ፤ ከንፈሮቹም ፡ ቍጣን ፡ የሞሉ ፡
ናቸው ፥ ምላሱም ፡ እንደምትበላ ፡ እሳት ፡ ናት ፡
፳፰ እስትንፋሱም ፡ አሕዛብን ፡ በእጥፊ ፡ ወንፊት ፡
ሊነፋቸው ፡ እንደሚያጥለቀልቅ ፡ እስከ ፡ አንገ
ትም ፡ እንደሚደርስ ፡ ወንዝ ፡ ነው ፥ በሕዝብም ፡
፳፱ መንጋጋ ፡ የሚያስት ፡ ልጓም ፡ ይሆናል ። ዝማሬ ፡
በተቀደሰች ፡ የዐውድ ፡ ዓመት ፡ ሌሊት ፡ እንደ
ሚሆን ፡ ዝማሬ ፡ ይሆንላችኋል ፤ ወደ ፡ እግዚ
አብሔርም ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አምባ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢልታ ፡ ይዞ ፡ እንደሚ
ሄድ ፡ ሰው ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ይሆንላችኋል ።
፴ እግዚአብሔርም ፡ ክቡር ፡ ድምፁን ፡ ያሰማል ፥
የክንዱንም ፡ መውረድ ፡ በሚነድድ ፡ ቍጣ
ውና ፡ በምትበላ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ በዐውሎ ፡
ነፋስም ፡ በወጨፎም ፡ በበረዶ ፡ ጠጠርም ፡ ይገ
፴፩ ልጣል ። አሦርም ፡ በበትር ፡ ከመታው ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣል ።
፴፪ እግዚአብሔር ፡ በላዩ ፡ የሚያወርድበት ፡ የታዘ
ዘበቱ ፡ የበትር ፡ ድብደባ ፡ ሁሉ ፡ በከበሮና ፡ በመ
ሰንቆ ፡ ይሆናል ፤ በጦርነትም ፡ ክንዱን ፡ አን
፴፫ ሥቶ ፡ ይዋጋቸዋል ። ከቀድሞም ፡ ጀምሮ ፡
የማቃጠያ ፡ ስፍራ ፡ ተዘጋጅታለች ፥ ለንጉሥም ፡
ተበጅታለች ፡ ጥልቅና ፡ ሰፊም ፡ አድርጎአታል ፡
እሳትና ፡ ብዙ ፡ ማገዶ ፡ ተከምሮአል ፤ የእግዚ
አብሔርም ፡ እስትንፋስ ፡ እንደ ፡ ዲን ፡ ፈሳሽ ፡
ያቃጥለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ ስለ ፡ እርዳታ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ለሚወርዱ ፡ በፈ
ረሶችም ፡ ለሚደገፉ ፥ ስለ ፡ ብዛታቸውም ፡ በሰረ
ገሎች ፥ እጅግ ፡ ብርቱዎችም ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በፈ
ረሰኞች ፡ ለሚታመኑ ፥ ወደ ፡ እስራኤልም ፡
ቅዱስ ፡ ለማይመለከቱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡
፪ ለማይፈልጉ ፡ ወዮላቸው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ደግሞ ፡
ጠቢብ ፡ ነው ፥ ክፉንም ፡ ነገር ፡ ያመጣል ፥ ቃሉ
ንም ፡ አይመልስም ፥ በክፉም ፡ አድራጊዎች ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ በደልንም ፡ በሚሠሩ ፡ ረዳት ፡ ላይ ፡
፫ ይነሣል ። ግብጻውያን ፡ ሰዎች ፡ እንጂ ፡ አም

ላክ ፡ አይደሉም ፥ ፈረሶቻቸውም ፡ ሥጋ ፡
እንጂ ፡ መንፈስ ፡ አይደሉም ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ እጁን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ፥ ረጂው ፡ ይሰናከ
ላል ፡ ተረጂውም ፡ ይወድቃል ፥ ሁሉም ፡ በአ
ንድ ፡ ላይ ፡ ይጠፋሉ ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይለኛልና ፡— ፬
አንበሳ ፡ ወይም ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ በንጥቂያው ፡
ላይ ፡ ሲያገሣ ፥ ብዙ ፡ እረኞች ፡ ቢከማቹበት ፡
ከቃላቸው ፡ እንደማይፈራ ፡ ከድምፃቸውም ፡
እንደማይዋረድ ፥ እንዲሁ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኮረብ
ታዋ ፡ ላይ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ይወርዳል ። እንደ ፭
ሚበርር ፡ ወፍ ፡ እንዲሁ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይጋርዳታል ፡ ይከ
ልላታል ፥ ይታደጋታል ፥ አልፎም ፡ ያድና
ታል ። እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ፮
አጥብቃችሁ ፡ ወደ ፡ ሀመፃችሁበት ፡ ተመለሱ ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እያንዳንዳቸው ፡ እጆቻቸው ፡ ፯
ለኀጢአት ፡ የሠሩላቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወር
ቁን ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ ይጥላሉ ። አሦርም ፡ ፰
የሰው ፡ ባልሆነ ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃል ፥ የሰውም ፡
ያልሆነ ፡ ሰይፍ ፡ ይበላዋል ፡ ከሰይፍም ፡ ይሸሻል ፡
ጕበዛዝቱም ፡ ገባሮች ፡ ይሆናሉ ። አምባው ፡ ከፍ ፱
ርሃት ፡ የተነሣ ፡ ያልፋል ፥ መሳፍንቱም ፡ ከዓላ
ማው ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ፥ ይላል ፤ እሳቱ ፡
በጽዮን ፡ እቶኑም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሆነ ፡ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

እነሆ ፥ ንጉሥ ፡ በጽድቅ ፡ ይነግሣል ፥ መሳፍ ፩
ንትም ፡ በፍርድ ፡ ይገዛሉ ። ሰውም ፡ ከነፋስ ፡ ፪
እንደ ፡ መሸሸጊያ ፡ ከዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደ ፡
መጠጊያ ፥ ብጥም ፡ በታም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡
ፈሳሽ ፥ በበረሀም ፡ አገር ፡ እንደ ፡ ትልቅ ፡ ድን
ጋይ ፡ ጥላ ፡ ይሆናል ። የሚያዩትም ፡ ሰዎች ፡ ፫
ዓይኖች ፡ አይጨፈኑም ፥ የሚሰሙትም ፡
ጆሮች ፡ ያደምጣሉ ። ጥንቃቄ ፡ የሌላቸው ፡ ፬
ሰዎች ፡ ልብ ፡ እውቀትን ፡ ታስተውላለች ፥ የተ
ብታቦችም ፡ ምላስ ፡ ደኅና ፡ አድርጋ ፡ ትናገራ
ለች ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሰነፍ ፡ ከበርቴ ፡ ፭
ተብሎ ፡ አይጠራም ፥ ንፉግም ፡ ለጋስ ፡ አይባ
ልም ። ሰነፍ ፡ ግን ፡ ስንፍናን ፡ ይናገራል ፥ ፮
ልቡም ፡ ዝንጉነትን ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ በእግ
ዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ስሕተትን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፥
የተራበችውንም ፡ ሰውነት ፡ ባዶ ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ ከተጠማም ፡ ሰው ፡ መጠጥን ፡ ይቈርጥ ፡
ዘንድ ፡ በደልን ፡ ይሠራል ። የንፉግም ፡ ሰቃ ፡ ፯
ክፉ ፡ ናት ፤ ችግረኛ ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ በተናገረ ፡
ጊዜ ፡ እንኳ ፡ እርሱ ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ ድሀውን ፡
ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ክፉን ፡ አሳብ ፡ ያስባል ። ከበ ፰
ርቴ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመከበር ፡ ያስባል ፥ በመከ
በርም ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
እናንተ ፡ ዓለመኞች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ ተነሡ ፡ ፱
ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ ተማምናችሁ ፡

የምትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ንግግ
፲ ሬን ፡ አድምጡ ። እናንተ ፡ ተማምናችሁ ፡ የም
ትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ ወይንን ፡ መቍረጥ ፡
ይጠፋልና ፥ ፍሬም ፡ ማከማቸት ፡ አይመጣምና ፡
ከዓመትና ፡ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ትንቀጠቀጣ
፲፩ ላችሁ ። እናንተ ፡ ዓለመኞች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥
ተጠንቀቁ ፤ ተማምናችሁም ፡ የምትቀመጡ ፡
ሆይ ፥ ተንቀጥቀጡ ፤ ልብሳችሁን ፡ አውልቁ ፥
ዕራቁታችሁን ፡ ሁኑ ፥ ወገባችሁንም ፡ በማቅ ፡
፲፪ ታጠቁ ። ስለ ፡ ተወደደችውም ፡ እርሻ ፡ ስለሚ
ያፈራውም ፡ ወይን ፡ ደረታችሁን ፡ ድቁ ።
፲፫ በሕዝቤ ፡ ምድር ፡ ላይ ፥ በደስታ ፡ ከተማ ፡
ባሉት ፡ በደስታ ፡ ቤቶች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እሾህና ፡
፲፬ ኵርንችት ፡ ይወጣባቸዋል ፤ አዳራሹ ፡ ወና ፡
ትሆናለችና ፥ የብዙ ፡ ሰውም ፡ ከተማ ፡ ትለቀቃ
ለችና ፥ አምባውና ፡ ግንቡም ፡ ለዘላለም ፡ ዋሻ ፥
የምድረ ፡ በዳም ፡ አህያ ፡ ደስታ ፥ የመንጎችም ፡
፲፭ ማሰማርያ ፡ ይሆናልና ። ይህም ፥ መንፈስ ፡ ከላይ ፡
እስኪፈስስልን ፥ ምድረ ፡ በዳውም ፡ ፍሬያማ ፡
እርሻ ፡ እስኪሆን ፥ ፍሬያማውም ፡ እርሻ ፡ዱር ፡
ተብሎ ፡ እስኪቈጠር ፡ ድረስ ፡ ይሆናል ።
፲፮ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖ
ራል ፥ ጽድቅም ፡ በፍሬያማው ፡ እርሻ ፡ ያድራል ።
፲፯ የጽድቅም ፡ ሥራ ፡ ሰላም ፥ የጽድቅም ፡ ፍሬ ፡
፲፰ ለዘላለም ፡ ጸጥታና ፡ መታመን ፡ ይሆናል ። ሕዝ
ቤም ፡ በሰላም ፡ ማደሪያ ፡ በታመነም ፡ ቤት ፡
፲፱ በጸጥተኛ ፡ ማረፊያ ፡ ይቀመጣል ። በረዶ ፡ ግን ፡
በዱር ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፥ ከተማም ፡ ፈጽማ ፡
፳ ትዋረዳለች ። እናንተ ፡ የበሬና ፡ የአህያ ፡ እግር ፡
እየነዳችሁ ፡ በውኃ ፡ ሁሉ ፡ አጠገብ ፡ የምት
ዘሩ ፡ ብፁዓን ፡ ናችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

፩ አንተ ፡ ሳትጠፋ ፡ የምታጠፋ ፥ በአንተም ፡
ላይ ፡ ወንጀል ፡ ሳይደረግ ፡ ወንጀል ፡ የምታደ
ርግ ፡ ወዮልህ ! ማጥፋትን ፡ በተውህ ፡ ጊዜ ፡
ትጠፋለህ ፤ መወንጀልንም ፡ በተውህ ፡ ጊዜ ፡ ይወ
፪ ነጅሉሃል ። አቤቱ ፥ ማረን ፤ አንተን ፡ ተማምነ
ናል ፤ ጥዋት ፡ ጥዋት ፡ ክንድ ፡ በመከራም ፡ ጊዜ ፡
፫ ማዳን ፡ ሁነን ። ከፍጅት ፡ ድምፅ ፡ ወገኖች ፡ ሸሹ ፥
፬ በመነሣትህም ፡ አሕዛብ ፡ ተበተኑ ። አንበጣ ፡ እን
ደሚሰበስብ ፡ ምርኮአችሁ ፡ ትሰበሰባለች ፥ ኩብ
ኩብም ፡ እንደሚዘልል ፡ ሰዎች ፡ ይዘልሉበታል ።
፭ እግዚአብሔር ፡ በአርያም ፡ ተቀምጦአልና ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ጽዮንን ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡
፮ ሞላት ። የዘመንህም ፡ ጸጥታ ፥ የመድኀኒት ፡
ብዛት ፥ ጥበብና ፡ እውቀት ፡ ይሆናል ፤ እግዚ
አብሔርን ፡ መፍራት ፡ መዝገቡ ፡ ነው ።
፯ እነሆ ፥ ኀይለኞቻቸው ፡ በሜዳ ፡ ይጮኻሉ ፡
የሰላም ፡ መልእክተኞች ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ ያለ
፰ ቅሳሉ ። መንገዶች ፡ በድማ ፡ ሆኑ ፥ ተላላፊም ፡
ቀረ ፤ እርሱም ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ አፈረሰ ፡ ከተ
ሞችንም ፡ ናቀ ፡ ሰውንም ፡ አልተመለከተም ።

ምድሪቱ ፡ አለቀሰች ፡ ከሳችም ፤ ሊባኖስ ፡ አፈረ ፡ ፱
ጠወለገም ፤ ሳሮን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነ ፤
ባሳንና ፡ ቀርሜሎስ ፡ ቅጠላቸውን ፡ አረገፉ ።
አሁን ፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፲
አሁን ፡ እከበራለሁ ፡ አሁን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላ
ለሁ ። ገለባን ፡ ትፀንሳላችሁ ፥ እብቅንም ፡ ትወ ፲፩
ልዳላችሁ ፡ እስትንፋሳችሁ ፡ የምትበላችሁ ፡
እሳት ፡ ናት ። አሕዛብም ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡ ፲፪
ኖራ ፥ ተቈርጦም ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡
እሾህ ፡ ይሆናሉ ።
እናንተ ፡ በሩቅ ፡ ያላችሁ ፡ የሠራሁትን ፡ ፲፫
ስሙ ፥ እናንተም ፡ በቅርብ ፡ ያላችሁ ፡ ኃይሌን ፡
እወቁ ። በጽዮን ፡ ያሉ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ፈሩ ፤ ፲፬
መንቀጥቀጥ ፡ ዝንጉዎቹን ፡ ያዘ ፡ ከምትበላ ፡
እሳት ፡ ጋር ፡ መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡
አለ ? ለዘላለምም ፡ ከምትነድድ ፡ እሳት ፡ ጋር ፡
መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡ አለ ? በጽ ፲፭
ድቅ ፡ የሚሄድ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ የሚናገር ፥
በሽንገላ ፡ የሚገኝ ፡ ትርፍን ፡ የሚንቅ ፥ መማ
ለጃን ፡ ከመጨበጥ ፡ እጁን ፡ የሚያራግፍ ፥
ደም ፡ ማፍሰስን ፡ ከመስማት ፡ ጆሮቹን ፡ የሚያ
ደናቍር ፥ ክፉትንም ፡ ከማየት ፡ ዓይኖቹን ፡
የሚጨፍን ፡ ነው ። እርሱ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ስፍራ ፡ ፲፮
ይቀመጣል ፤ ጠንካራ ፡ አምባ ፡ መጠጊያው ፡
ይሆናል ፤ እንጀራም ፡ ይሰጠዋል ፥ ውኃውም ፡
የታመነች ፡ ትሆናለች ።
ዓይኖችህ ፡ ንጉሥን ፡ በውበቱ ፡ ያዩታል ፤ እነ ፲፯
ርሱም ፡ በሩቅ ፡ ያለች ፡ ምድርን ፡ ያዩአታል ።
ልብህም ፡— ጸሐፊ ፡ ወዴት ፡ አለ ? መዛኙስ ፡ ፲፰
ወዴት ፡ አለ ? ግንቦቹንስ ፡ የቈጠረ ፡ ወዴት ፡
አለ ? ብሎ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነገር ፡ ያስባል ።
ጨካኙን ፡ ሕዝብ ፥ ቋንቋው ፡ ለማስተዋል ፡ ፲፱
ጥልቅ ፡ የሆነውንና ፡ እንደበቱ ፡ ለማስተዋል ፡
ጸያፍ ፡ የሆነውን ፡ ሕዝብ ፥ አታይም ። የበዓላ ፳
ችንን ፡ ከተማ ፡ ጽዮንን ፡ ተመልከት ፤ ዓይኖ
ችህ ፡ የሰላም ፡ ማደሪያ ፥ ከስማውም ፡ ለዘላ
ለም ፡ የማይነቀል ፡ አውታሩም ፡ ሁሉ ፡ የማይ
በጠስ ፥ የማይወገድ ፡ ድንኳን ፡ የሆነውን ፡ ኢየ
ሩሳሌምን ፡ ያያሉ ። እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ፳፩
የሰፋ ፡ ወንዞችና ፡ የመስኖች ፡ ስፍራ ፡ ሆኖ ፡
ከእኛ ፡ ጋር ፡ በግርማ ፡ ይሆናል ፤ የሚቀዘፉ ፡
መርከቦች ፡ አይገቡባትም ፥ ታላላቆችም ፡ መር
ከቦች ፡ አያልፉባትም ። እግዚአብሔር ፡ ፈራ ፳፪
ጃችን ፡ ነው ፥ እግዚአብሔር ፡ ሕግን ፡ ሰጪያ
ችን ፡ ነው ፥ እግዚአብሔር ፡ ንጉሣችን ፡ ነው ፤
እርሱ ፡ ያድነናል ። ገመዶችህ ፡ ላልተዋል ፥ ፳፫
ደቀላቸውንም ፡ አላጸኑም ፥ ሸራውንም ፡ መዘ
ርጋት ፡ አልቻሉም ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡
ምርኮ ፡ ብዝበዛ ፡ ተከፈለ ፤ አንካሶች ፡ እንኳ ፡
ብዝበዛውን ፡ በዘበዙ ። በዚያም ፡ የሚቀመጥ ፡— ፳፬
ታምሜአለሁ ፡ አይልም ፥ በእርስዋም ፡ ለሚቀ
መጡ ፡ ሰዎች ፡ በደላቸው ፡ ይቅር ፡ ይባልላቸ
ዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፡ እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሆይ ÷ ቅረቡ ፡ ስሙ ፡ እና
ንተ ፡ ወገኖች ፡ ሆይ ÷ አድምጡ ፡ ምድርና ፡
ሙላዋ ÷ ዓለምና ፡ ከእርስዋ ፡ የሚወጣ ፡ ሁሉ ፡
፪፡ ይስሙ ። የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ መዓቱም ፡ በሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ÷ ለመታረ
፫፡ ድም ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ። ከእነርሱም ፡ የተገ
ደሉት ፡ ይጣላሉ ፡ የሬሳቸውም ፡ ግማት ፡ ይሸ
ታል ÷ ተራሮችም ፡ ከደማቸው ፡ የተነሣ ፡ ይር
፬፡ ሳሉ ። የሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይበሰብ
ሳሉ ÷ ሰማያትም ፡ እንደ ፡ መጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡
ይጠቀለላሉ ÷ ከወይንና ፡ ከበለስም ፡ ቅጠል ፡
እንደሚረግፍ ፡ ሠራዊታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይረግ
፭፡ ፋል ። ሰይፌ ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ እስክትረካ ፡
ድረስ ፡ ጠጥታለች ፡ እነሆ ÷ በኤዶምያስና ፡ በረ
ገምሁት ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ለፍርድ ፡ ትወርዳ
፮፡ ለች ። እግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ በባሶራ ÷
ታላቅም ፡ እርድ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ አለ
ውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ በደም ፡ ተሞል
ታለች ÷ በስብም ÷ በበግ ፡ ጠቦትና ፡ በፍየል ፡
ደምም ÷ በአውራም ፡ በግ ፡ ኵላሊት ፡ ስብ ፡
፯፡ ወፍራለች ። ጎሽ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ÷ ወይፈኖ
ችም ፡ ከኮርማዎች ፡ ጋር ፡ ይወድቃሉ ፡ ምድ
ራቸውም ፡ በደም ፡ ትረካለች ÷ አፈራቸውም ፡
በስብ ፡ ትወፍራለች ።
፰፡ የእግዚአብሔር ፡ የበቀሉ ፡ ቀን ÷ ስለ ፡ ጽዮ
፱፡ ንም ፡ ክርክር ፡ የብድራት ፡ ዓመት ፡ ነው ። የኤ
ዶምያስም ፡ ፈሳሾች ፡ ዝፍት ፡ የሆነው ፡ ይለወ
ጣሉ ÷ አፈርዋም ፡ ዲን ፡ ይሆናል ÷ መሬትዋም ፡
፲፡ የሚቃጠል ፡ ዝፍት ፡ ትሆናለች ። በሌሊትና ፡
በቀንም ፡ አትጠፋም ÷ ጢስዋም ፡ ለዘላለም ፡
ይወጣል ፡ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድም ፡
ድረስ ፡ በድማ ፡ ሆና ፡ ትኖራለች ፡ ለዘላለም ፡
፲፩፡ ዓለም ፡ ማንም ፡ አያልፍባትም ። ቍልፈትና ፡
ጃርት ፡ ግን ፡ ይወርሱአታል ፡ ጕጕትና ፡ ቍራም ፡
ይኖሩባታል ፡ በላይዋም ፡ የመፍረስ ፡ ገመድና ፡
፲፪፡ የባዶነት ፡ ቱንቢ ፡ ይዘረጋባታል ። መሳፍንቶች
ዋን ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ይጠራሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
ማንም ፡ አይገኝባትም ፡ አለቆችዋም ፡ ሁሉ ፡
፲፫፡ ምናምንቴ ፡ ይሆናሉ ። በአዳራሾችዋም ፡ እሾህ ፡
በቅጥሮችዋም ፡ ሳማና ፡ አሜከላ ፡ ይበቅሉባ
ታል ፡ የቀበሮም ፡ ማደሪያና ፡ የሰጎን ፡ ስፍራ ፡
፲፬፡ ትሆናለች ። የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከተ
ኵላዎች ፡ ጋር ፡ ይገናኛሉ ÷ አጋንንትም ፡ እርስ ፡
በርሳቸው ፡ ይጠራራሉ ፡ ጅንም ፡ በዚያ ፡ ትኖ
፲፭፡ ራለች ፡ ለእርስዋም ፡ ማረፊያ ፡ ታገኛለች ። በዚ
ያም ፡ ዋሊያ ፡ ቤትዋን ፡ ትሠራለች ፡ እንቍላ
ልም ፡ ትጥላለች ፡ ትቀፈቅፈውማለች ፡ ልጆችዋ
ንም ፡ በጥላዋ ፡ ትሰበስባለች ፡ በዚያም ፡ ደግሞ ፡
አሞራዎች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከባልንጀሮቻ
ቸው ፡ ጋር ፡ ይሰበሰባሉ ።
፲፮፡ በእግዚአብሔር ፡ መጽሐፍ ፡ ፈልጉ ፡ አንብ
ቡም ፡ አሌ ፡ አዝዛአልና ÷ መንፈሱም ፡ ሰብስ
ቦአቸዋልና ፡ ከእነዚህ ፡ አንዲት ፡ አትጠፋም ÷
ባልንጀራውንም ፡ የሚያጣ ፡ የለም ። እርሱም ፡ ፲፯፡
ዕጣ ፡ ጣለባቸው ÷ እጁም ፡ በገመድ ፡ ከፈለችላ
ቸው ፡ ለዘላለም ፡ ይገዙአታል ÷ ከትውልድም ፡
እስከ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ይቀመጡባታል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

ምድረ ፡ በዳውና ፡ ደረቁ ፡ ምድር ፡ ደስ ፡ ይላ ፩፡
ቸዋል ÷ በረሀውም ፡ ሐሤት ፡ ያደርጋል ፡ እንደ ፡
ጽጌ ፡ ረዳም ፡ ያብባል ። እጅግ ፡ ያብባል ፡ በደ ፪፡
ስታና ፡ በዝማሬ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ፡ የሊባ
ኖስ ፡ ክብር ÷ የቀርሜሎስና ፡ የሳሮን ፡ ግርማ ፡
ይሰጠዋል ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የአ
ምላካችንንም ፡ ግርማ ፡ ያያሉ ።
የደከሙትን ፡ እጆች ፡ አበርቱ ÷ የላሉትንም ፡ ፫፡
ጕልበቶች ፡ አጽኑ ። ፈሪ ፡ ልብ ፡ ላላቸው ፡— ፬፡
እነሆ ÷ አምላካችሁ ፡ በበቀል ፡ በእግዚአብሔ
ርም ፡ ብድራት ፡ ይመጣልና ÷ መጥቶም ፡ ያድ
ናችኋልና ፡ በርቱ ÷ አትፍሩ ፡ በሉአቸው ።
በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የዕውሮች ፡ ዓይን ፡ ይገ ፭፡
ለጣል ፡ የደንቆሮችም ፡ ጆሮ ፡ ይከፈታል ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አንካሳ ፡ እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ይዘል ፮፡
ላል ÷ የድዳም ፡ ምላስ ፡ ይዘምራል ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ውኃ ÷ በበረሀም ፡ ፈሳሽ ፡ ይፈልቃልና ።
ደረቂቱ ፡ ምድር ፡ ኵሬ ÷ የጥማት ፡ ምሬት ፡ ፯፡
የውኃ ፡ ምንጭ ፡ ትሆናለች ፡ ቀበሮ ፡ የተኛበት ፡
መኖሪያ ፡ ልምላሜና ፡ ሸምበቆ ፡ ደንገልም ፡
ይሆንበታል ። በዚያም ፡ ጐዳናና ፡ መንገድ ፡ ፰፡
ይሆናል ፡ እርሱም ፡ የተቀደሰ ፡ መንገድ ፡ ይባ
ላል ፡ ንጹሐንም ፡ ያልሆኑ ፡ አያልፉበትም ÷
ለንጹሐን ፡ ግን ፡ ይሆናል ፡ ተላላፊዎችና ፡ ሰነ
ፎች ፡ እንኳ ፡ አይስቱበትም ። አንበሳም ፡ አይ ፱፡
ኖርበትም ÷ ነጣቂ ፡ አውሬም ፡ አይወጣበትም ÷
ከዚያም ፡ አይገኙም ፡ የዳኑት ፡ ግን ፡ በዚያ ፡
ይሄዳሉ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተቤዣቸው ፡ ፲፡
ይመለሳሉ ፡ እየዘመሩም ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ይመ
ጣሉ ፡ የዘላለም ፡ ደስታ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ይሆ
ናል ፡ ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ ያገኛሉ ÷ ኀዘንና ፡
ትካዜም ፡ ይሸሻሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፡ በንጉሡ ፡ በሕዝቅያስ ፡ በአ ፩፡
ሥራ ፡ አራተኛው ፡ ዓመት ፡ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡
ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ ተመሸጉት ፡
ከተሞች ፡ ሁሉ ፡ ወጥቶ ፡ ወሰዳቸው ። የአሦ ፪፡
ርም ፡ ንጉሥ ፡ ራፋስቂስን ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡
ጋር ፡ ከለኪሶ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅ
ያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከ ÷ እርሱም ፡ በአ
ጣቢው ፡ እርሻ ፡ መንገድ ፡ ባለችው ፡ በላይኛ
ይቱ ፡ ኵሬ ፡ መስኖ ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ። የቤቱም ፡ ፫፡
አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሐፊ
ውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐፊም ፡ የአሳፍ ፡
ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ወጡ ።

፬፡ ራፋስቂስም ፡ አላቸው ፡— ለሕዝቅያስ ፡ እን
ዲህ ፡ ብላችሁ ፡ ንገሩት ፡— ታላቁ ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ የምትታመ
፭፡ ንበት ፡ መተማመኛ ፡ ምንድር ፡ ነው ? እኔ ፡—
ለሰልፍ ፡ የሆነው ፡ ምክርህና ፡ ኃይልህ ፡ ከንቱ ፡
ነገር ፡ ነው ፡ አልሁ ፡ አሁንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያመ
፮፡ ፀኸው ፡ በማን ፡ ተማምነህ ፡ ነው ? እነሆ ÷
በዚህ ፡ በተቀጠቀጠ ፡ በሸምበቆ ፡ በትር ፡ በግ
ብጽ ፡ ትታመናለህ ፡ ሰው ፡ ቢመረኰዘው ፡ ተሰ
ብሮ ፡ በእጁ ፡ ይገባል ፡ ያቈስለውማል ፡ የግብጽ ፡
ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ለሚታመኑበት ፡ ሁሉ ፡ እን
፯፡ ዲሁ ፡ ነው ። አንተም ፡— በአምላካችን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ እንታመናለን ፡ ብትለኝ ÷ ሕዝቅ
ያስ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡— በዚህ ፡ መሠ
ዊያ ፡ ፊት ፡ ስገዱ ፡ ብሎ ፡ የኮረብታ ፡ መስገጃዎ
ቹንና ፡ መሠዊያዎቹን ፡ ያስፈረሰ ፡ ይህ ፡ አይደ
፰፡ ለምን ? አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ከጌታዬ ፡ ከአሦር ፡
ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ተወራረድ ÷ የሚቀመጡባቸው
ንም ፡ ሰዎች ፡ ማግኘት ፡ ቢቻልህ ፡ እኔ ፡ ሁለት ፡
፱፡ ሺህ ፡ ፈረሶች ፡ እሰጥሃለሁ ። ስለ ፡ ሰረገሎችና ፡
ስለ ፡ ፈረሰኞች ፡ በግብጽ ፡ ስትታመን ÷ ከጌታዬ ፡
ባሪያዎች ፡ የሚያንሰውን ፡ የአንዱን ፡ አለቃ ፡
ፊት ፡ ትቃወም ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻልሃል ?
፲፡ አሁንም ፡ በውኑ ፡ ያለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡
ይህን ፡ አገር ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቻለሁን ?
እግዚአብሔር ፡— ወደዚህ ፡ አገር ፡ ወጥተህ ፡
አጥፋው ፡ አለኝ ።
፲፩፡ ኤልያቄምና ፡ ሳምናስ ፡ ዮአስም ፡ ራፋስቂ
ስን ፡— እኛ ፡ እንሰማለንና ፡ እባክህ ÷ በሶርያ ፡
ቋንቋ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ ተናገር ፡ በቅጥርም ፡ ላይ ፡
ባለው ፡ ሕዝብ ፡ ጆሮ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ አት
፲፪፡ ናገረን ፡ አሉት ። ራፋስቂስ ፡ ግን ፡— ጌታዬ ፡
ይህን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተና ፡
ወደ ፡ ጌታህ ፡ ልኮኛልን ? ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ኩሳ
ቸውን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሽንታቸውንም ፡ ይጠጡ ፡
ዘንድ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ተቀመጡት ፡ ሰዎች ፡
፲፫፡ አይደለምን ? አላቸው ። ራፋስቂስም ፡ ቆሞ ፡
በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ጮኸ ፡— የታላቁን ፡ የአሦርን ፡ ንጉሥ ፡
፲፬፡ ቃል ፡ ስሙ ። ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ያድ
ናችሁ ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ሕዝቅያስ ፡ አያ
፲፭፡ ታልላችሁ ፡ ሕዝቅያስም ፡— እግዚአብሔር ፡
በእርግጥ ፡ ያድነናል ፡ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በአሦር ፡
ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብ
፲፮፡ ሔር ፡ እንድትታመኑ ፡ አያድርጋችሁ ። ሕዝቅ
ያስንም ፡ አትስሙ ፤ የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ታረቁ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡
ውጡ ፡ እያንዳንዳችሁም ፡ ከወይናችሁና ፡ ከበ
ለሳችሁ ፡ ብሉ ÷ ከጕድጓዳችሁም ፡ ውኃ ፡ ጠጡ ፡
፲፯፡ ይህም ፡ መጥቼ ፡ ምድራችሁን ፡ ወደምትመስ
ለው ፡ ምድር ÷ እህልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ÷ እን
ጀራና ፡ ወይን ፡ ወዳለበት ፡ ምድር ፡ እስክፈልሳ
፲፰፡ ችሁ ፡ ድረስ ፡ ነው ። ሕዝቅያስም ፡— እግዚአ
ብሔር ፡ ያድነናል ፡ ብሎ ፡ እንዳያታልላችሁ ፡
ተጠንቀቁ ። በውኑ ፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አገ
ሮቻቸውን ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነዋቸ
ዋልን ? የሐማትና ፡ የአርፋድ ፡ አማልክት ፡ ፲፱፡
ወዴት ፡ አሉ ? የሴፈርዋይም ፡ አማልክት ፡
ወዴት ፡ አሉ ? ሰማርያን ፡ ከእጄ ፡ አድነዋታ
ልን ? እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከእጄ ፡ ፳፡
ያድን ፡ ዘንድ ፡ ከእነዚህ ፡ አገሮች ፡ አማልክት ፡
ሁሉ ፡ አገሩን ፡ ከእጄ ፡ ያዳነ ፡ ማን ፡ ነው ?
እነርሱም ፡ ዝም ፡ አሉ ÷ አንዲትም ፡ አልመ ፳፩፡
ለሱለትም ፡ ንጉሡ ፡ እንዳይመልሱለት ፡ አዝዞ ፡
ነበርና ። የቤቱ ፡ አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ፳፪፡
ኤልያቄም ፡ ጸሐፊውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሐ
ፊም ፡ የአሳፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ልብሳቸውን ፡
ቀድደው ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጡ ÷ የራፋስ
ቂስንም ፡ ቃል ፡ ነገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

እንዲህም ፡ ሆነ ፡ ንጉሡ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ይህን ፡ ፩፡
በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ÷ ማቅም ፡ ለበሰ ÷
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገባ ። የቤቱንም ፡ ፪፡
አዛዥ ፡ ኤልያቄምን ፡ ጸሐፊውንም ፡ ሳምናስን ፡
የካህናቱንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡
ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ አሞጽ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢሳ
ይያስ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ላካቸው ። እነርሱም ፡— ፫፡
ሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ቀን ፡ የመከ
ራና ፡ የተግሣጽ ፡ የዘለፋም ፡ ቀን ፡ ነው ፡ ልጆች ፡
የሚወለዱበት ፡ ጊዜ ፡ ደርሶአል ፡ ለመውለድም ፡
ኃይል ፡ የለም ። ምናልባት ፡ በሕያው ፡ አም ፬፡
ላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ ጌታው ፡ የአሦር ፡
ንጉሥ ፡ የላከውን ፡ የራፋስቂስን ፡ ቃል ፡ አም
ላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰማ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
አምላክህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ሰማው ፡
ቃል ፡ ይገሥጸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ስለዚህ ፡ ለቀ
ረው ፡ ቅሬታ ፡ ጸልይ ፡ አሉት ።
እንዲሁ ፡ የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ባሪያዎች ፡ ፭፡
ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ መጡ ። ኢሳይያስም ፡— ለጌ ፮፡
ታችሁ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ÷ ስለ ፡
ሰማኸው ፡ ቃል ፡ አትፍራ ። እነሆ ÷ በላዩ ፡ መን ፯፡
ፈስን ፡ እሰድዳለሁ ÷ ወሬንም ፡ ይሰማል ÷ ወደ ፡
ምድሩም ፡ ይመለሳል ፡ በምድሩም ፡ በሰይፍ ፡
እንዲወድቅ ፡ አደርጋለሁ ፡ በሉት ፡ አላቸው ።
የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ከለኪሶ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ፰፡
ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ራፋስቂስ ፡ ተመልሶ ፡ በልብና ፡
ሲዋጋ ፡ አገኘው ። እርሱም ፡— የኢትዮጵያ ፡ ፱፡
ንጉሥ ፡ ቲርሐቅ ፡ ሊዋጋህ ፡ መጥቶአል ፡ የሚል ፡
ወሬ ፡ ሰማ ። በሰማም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡
መልእክተኞችን ፡ ላከ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡— ለይ ፲፡
ሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችሁ ፡
ንገሩት ፡— ኢየሩሳሌም ፡ በአሦር ፡ ንጉሥ ፡
እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ የምትታመንበት ፡
አምላክህ ፡ አያታልልህ ። እነሆ ÷ የአሦር ፡ ፲፩፡
ነገሥታት ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ÷
እንዴትስ ፡ እንዳጠፉአቸው ፡ ሰምተሃል ፡ አን

፲፪፡ ተስ፡ትድናለህን ? አባቶቼ ፡ ያጠፉአቸውን ፡
ጎዛንን ÷ ካራንን ÷ ራፊስን ÷ በተላሳር ፡ የነበሩ
ትንም ፡ የዔድንን ፡ ልጆች ፡ የአሕዛብ ፡ አማል
፲፫፡ ክት ፡ አዳኑአቸውን ? የሐማት ፡ ንጉሥ ÷ የአር
ፋድ ፡ ንጉሥ ÷ የሴፈርዋይም ፡ ከተማ ፡ ንጉሥ ÷
የሄናና ፡ የዒዋ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ አሉ ?
፲፬፡ ሕዝቅያስም ፡ ደብዳቤውን ፡ ከመልእክተ
ኞች ፡ እጅ ፡ ተቀብሎ ፡ አነበበው ፡ ሕዝቅያስም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ በእግዚአ
፲፭፡ ብሔር ፡ ፊት ፡ ዘረጋው ። ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፡
፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፡— አቤቱ ÷
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ አንተ ፡ ብቻ
ህን ፡ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ አምላክ ፡
፲፯፡ ነህ ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ፈጥረሃል ። አቤቱ ÷
ጆሮህን ፡ አዘንብልና ፡ ስማ ፡ አቤቱ ÷ ዓይንህን ፡
ክፈትና ፡ እይ ፡ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳ
ደር ፡ ዘንድ ፡ የላከውን ፡ የሰናክሬምን ፡ ቃል ፡
፲፰፡ ስማ ። አቤቱ ÷ በእውነት ፡ የአሦር ፡ ነገሥ
ታት ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ አገሮቻቸውንም ፡ አፍ
፲፱፡ ርሰዋል ÷ አማልክቶቻቸውንም ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡
ጥለዋል ፤ የእንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡
ሥራ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡ አማልክት ፡ አልነበሩ
፳፡ ምና ፡ ስለዚህ ፡ አጥፍተዋቸዋል ። እንግዲህም ፡
አምላካችን ፡ አቤቱ ÷ የምድር ፡ መንግሥታት ፡
ሁሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ሆንህ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁ ፡ አድነን ።
፳፩፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለ ፡ አሦር ፡
ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለምነሃ
፳፪፡ ልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ የተናገረው ፡
ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡— ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡
ቀላል ፡ አድርጋሃለች ÷ በንቀትም ፡ ስቃብሃለች ፤
የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ራስዋን ፡ ነቅንቃብሃለች ።
፳፫፡ የተገዳደርኸው ፡ የሰደብኸውስ ፡ ማን ፡ ነው ?
ቃልህንስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግህበት ፡ ዓይንህ
ንስ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያነሣህበት ፡ ማን ፡ ነው ? በእ
፳፬፡ ስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ነው ። አንተም ፡— በሰ
ረገላዬ ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ከፍታ ÷ ወደ ፡
ሊባኖስ ፡ ጥግ ፡ ላይ ፡ ወጥቻለሁ ፤ ረጃጅሞቹ
ንም ፡ ዝግባዎች ፡ የተመረጡትንም ፡ ጥዶች ፡ እቈ
ርጣለሁ ÷ ወደ ፡ ከፍታውም ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ቀር
፳፭፡ ሜሎስ ፡ ዱር ፡ እገባለሁ ። ቈፈርሁም ፡ ውኃም ፡
ጠጣሁ ፡ የግብጽንም ፡ ወንዞች ፡ ሁሉ ፡ በእግሬ ፡
ጫማ ፡ አደርቃለሁ ፡ ብለህ ፡ በባሪያዎችህ ፡ እጅ ፡
በጌታ ፡ ላይ ፡ ተገዳደርህ ።
፳፮፡ እኔ ፡ ጥንቱን ፡ እንደ ፡ ሠራሁት ÷ ቀድሞው
ንም ፡ እንዳደረግሁት ፡ አልሰማህምን ? አሁ
ንም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ የፍርስራሽ ፡
ክምር ፡ እስኪሆኑ ፡ ድረስ ፡ እንድታፈርስ ፡ አደ
፳፯፡ ረግሁህ ። ስለዚህ ፡ የሚኖሩባቸው ፡ ሰዎች ፡
እጃቸው ፡ ዝሎአል ÷ ደንግጠውም ፡ ታውከ
ዋል ፤ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሣር ÷ እንደ ፡ ለመ
ለመም ፡ ቡቃያ ÷ በሰገነትም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
ሣር ÷ ሳይሸት ፡ ዋግ ፡ እንደ ፡ መታውም ፡ እህል ፡
ሆነዋል ። እኔ ፡ ግን ፡ መቀመጫህንና ፡ መው ፳፰፡
ጫህን ፡ መግቢያህንም ፡ በእኔም ፡ ላይ ፡ የተቈ
ጣኸውን ፡ ቍጣ ፡ አውቄአለሁ ። ቍጣህና ፡ ፳፱፡
ትዕቢትህ ፡ ወደ ፡ ጆሮዬ ፡ ደርሶአልና ፡ ስለዚህ ፡
ስናጋዬን ፡ በአፍንጫህ ፡ ልጓሜንም ፡ በከንፈ
ርህ ፡ አደርጋለሁ ÷ በመጣህበትም ፡ መንገድ ፡
እመልስሃለሁ ።
ይህም ፡ ምልክት ፡ ይሆንሃል ፡ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ፴፤
የገበውን ÷ በሁለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ከገበው ፡
የበቀለውን ፡ ትበላላችሁ ፤ በሦስተኛውም ፡
ዓመት ፡ ትዘራላችሁ ፡ ታጭዱማላችሁ ÷ ወይን
ንም ፡ ትተክላላችሁ ፡ ፍሬውንም ፡ ትበላላችሁ ።
ያመለጠው ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሥሩን ፡ ፴፩፤
ወደ ፡ ታች ፡ ይሰድዳል ÷ ወደ ፡ ላይም ፡ ያፈ
ራል ። ከኢየሩሳሌም ፡ ቅሬታ ፡ ከጽዮንም ፡ ፴፪፤
ተራራ ፡ ያመለጡት ፡ ይወጣሉና ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቅንዓት ፡ ይህን ፡ ያደር
ጋል ። ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አሦር ፡ ፴፫፤
ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወደዚች ፡ ከተማ ፡
አይመጣም ÷ ፍላጻንም ፡ አይወረውርባትም ÷
በጋሻም ፡ አይመጣባትም ÷ የአፈርንም ፡ ድል
ድል ፡ አይደለድልባትም ። በመጣበት ፡ መን ፴፬፤
ገድ ፡ በዚያው ፡ ይመለሳል ÷ ወደዚችም ፡
ከተማ ፡ አይመጣም ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ስለ ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ፴፭፤
ይህችን ፡ ከተማ ፡ አድናት ፡ ዘንድ ፡ እጋርዳ
ታለሁ ።
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ወጣ ÷ ከአሦ ፴፮፤
ራውያንም ፡ ሰፈር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ አምስት ፡
ሺህ ፡ ገደለ ፡ ማለዳም ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ÷ እነሆ ÷
ሁሉ ፡ በድኖች ፡ ነበሩ ። የአሦርም ፡ ንጉሥ ፡ ፴፯፤
ሰናክሬም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ÷ ተመልሶም ፡ በነ
ነዌ ፡ ተቀመጠ ። በአምላኩም ፡ በናሳራክ ፡ ፴፰፤
ቤት ፡ ሲሰግድ ፡ ልጆቹ ፡ አድራሜሌክና ፡ ሳራ
ሳር ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ፡ ወደ ፡ አራራትም ፡
አገር ፡ኰበለሉ ። ልጁም ፡ አስራዶን ፡ በእርሱ ፡
ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ ለሞት ፡ እስኪ ፩፤
ደርስ ፡ ታመመ ። ነቢዩም ፡ የአሞጽ ፡ ልጅ ፡
ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ መጥቶ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ትሞታለህ ፡ እንጂ ፡
በሕይወት ፡ አትኖርምና ፡ ቤትህን ፡ አስተካክል ፡
አለው ። ሕዝቅያስም ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ግድግ ፪፤
ዳው ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ጸለየ ፡— አቤቱ ÷ በፊትህ ፡ በእውነትና ፡ ፫፤
በፍጹም ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ሄድሁ ፡ ደስ ፡ የሚያሰ
ኝህንም ፡ እንዳደረግሁ ፡ ታስብ ፡ ዘንድ ፡ እለምን
ሃለሁ ። ሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ ፬፤
እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ሂድ ÷ ሕዝቅያስን ፡ ፭፤

እንዲህ ፡ በለው ፡— የአባትህ ፡ የዳዊት ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ጸሎ
ትህን ፡ ሰምቻለሁ ፡ እንባህንም ፡ አይቻለሁ ፡
እነሆ ÷ በዕድሜህ ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አምስት ፡
፮፡ ዓመት ፡ እጨምራለሁ ። አንተንና ፡ ይህችንም ፡
ከተማ ፡ ከአሦር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድናለሁ ÷
፯፡ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ እጋርዳታለሁ ። እግዚ
አብሔርም ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲፈጽ
መው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ይህ ፡
፰፡ ይሆንልሃል ። እነሆ ÷ በአካዝ ፡ የጥላ ፡ ስፍረ ፡
ሰዓት ፡ ላይ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋር ፡ የወረደውን ፡ በደ
ረጃዎች ፡ ያለውን ፡ ጥላ ፡ አሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡
ኋላ ፡ እንዲመለስ ፡ አደርጋለሁ ። ፀሐይም ፡
በጥላ ፡ ስፍረ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ የወረደበት ፡ አሥር ፡
ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሰ ።
፱፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታምሞ ፡ ከደ
ዌው ፡ በተፈወሰ ፡ ጊዜ ፡ የጻፈው ፡ ጽሕፈት ፡
ይህ ፡ ነው ፡—
፲፡ እኔ ፡— በሕይወት ፡ ዘመኔ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡
ሲኦል ፡ በሮች ፡ እገባለሁ ፤
የቀረው ፡ ዘመኔ ፡ ጐደለብኝ ፡ አልሁ ።
፲፩፡ ደግሞም ፡— በሕያዋን ፡ ምድር ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አላይም ፤
በዓለምም ፡ ከሚኖሩ ፡ ጋር ፡ ሰውን ፡ እን
ግዲህ ፡ አልመለከትም ፡ አልሁ ።
፲፪፡ ማደሪያዬ ፡ ተነቀለች ÷
እንደ ፡ እረኛ ፡ ድንኳንም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
ተወገደች ፤
ሕይወቴንም ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ ጠቀለልሁ ÷
እርሱም ፡ ከመጠቅለያው ፡ ይቈርጠኛል ፤
ከማለዳ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ታጠፋኛለህ ።
፲፫፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ቈይቼ ፡ ነበር ፤
እርሱ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ አጥንቴን ፡ ሁሉ ፡
ሰበረ ፤
ከማለዳ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡
ታጠፋኛለህ ።
፲፬፡ እንደ ፡ ጨረባና ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡ ተንጫ
ጫሁ ÷
እንደ ፡ ርግብም ፡ አጕረመረምሁ ፤
ዓይኖቼ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከማየት ፡ ደከሙ ።
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ተጨንቄአለሁና ፡ መከታ ፡
ሁነኝ ።
፲፭፡ ምን ፡ እላለሁ ? እርሱ ፡ ተናግሮኛል ÷
እርሱ ፡ ራሱም ፡ ይህን ፡ አድርጎአል ፤
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ምሬት ፡ ቀስ ፡
ብዬ ፡ እሄዳለሁ ።
፲፮፡ ጌታ ፡ ሆይ ÷ በዚህ ፡ ነገር ፡ ሰዎች ፡ በሕይ
ወት ፡ ይኖራሉ ÷
በዚህም ፡ ሁሉ ፡ የመንፈሴ ፡ ሕይወት ፡ ነው ፤
አንተም ፡ ፈወስኸኝ ፡ ወደ ፡ ሕይወትም ፡
መለስኸኝ ።
፲፯፡ እነሆ ÷ ታላቅ ፡ ምሬት ፡ ለደኅንነቴ ፡ ሆነ ፤
አንተም ፡ ነፍሴን ፡ ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ አዳ
ንሃት ÷
ኃጢአቴንም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኋላህ ፡ ጣልህ ።
ሲኦል ፡ አያመሰግንህምና ÷ ሞትም ፡ አያ ፲፰፡
ከብርህምና ፤
ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ የሚወርዱ ፡ እውነትህን ፡
ተስፋ ፡ አያደርጉም ።
እኔ ፡ ዛሬ ፡ እንደማደርግ ፡ ሕያዋን ፡ እነ ፲፱፡
ርሱ ፡ ያመሰግኑሃል ፤
አባት ፡ ለልጆች ፡ እውነትህን ፡ ያስታው
ቃል ።
እግዚአብሔር ፡ ያድነኛል ፤ ፳፤
ስለዚህ ፡ በዕድሜያችን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፤
ቅኔዎችን ፡ እውታር ፡ ባለው ፡ ዕቃ ፡ እንዘ
ምራለን ።
ኢሳይያስም ፡— የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አምጥ ፳፩፤
ተው ፡ በእባጩ ፡ ላይ ፡ ይለብጡት ÷ እርሱም ፡
ይፈወሳል ፡ ብሎ ፡ ነበር ። ሕዝቅያስም ፡— ወደ ፡ ፳፪፤
እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እወጣ ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡
ምንድር ፡ ነው ? ብሎ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የባል ፩፤
ዳን ፡ ልጅ ፡ መሮዳክ ፡ ባልዳን ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታምሞ ፡
እንደ ፡ ተፈወሰ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፡ ደብዳቤና ፡
እጅ ፡ መንሻ ፡ ላከለት ። ሕዝቅያስም ፡ ደስ ፡ ፪፤
አለው ÷ ግምጃ ፡ ቤቱንም ÷ ብሩንና ፡ ወርቁ
ንም ÷ ቅመሙንና ፡ የከበረውንም ፡ ዘይት ÷ መሣ
ርያም ፡ ያለበትን ፡ ቤት ፡ ሁሉ ÷ በቤተ ፡ መዛግ
ብቱም ፡ የተገኘውን ፡ ሁሉ ፡ አሳያቸው ፤ በቤ
ቱና ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ ካለው ፡ ሕዝቅያስ ፡
ያላሳያቸው ፡ የለም ። ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ፌደ ፡ ፫፤
ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጥቶ ፡— እነዚህ ፡
ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ? ከወዴትስ ፡ መጡልህ ?
አለው ። ሕዝቅያስም ፡— ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከባ
ቢሎን ፡ መጡልኝ ፡ አለው ። እርሱም ፡— በቤ ፬፤
ትህ ፡ ያዩት ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለው ፤ ሕዝ
ቅያስም ፡— በቤቴ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አይተ
ዋል ፤ በቤተ ፡ መዛግብቴ ፡ ካለው ፡ ያላሳየኋ
ቸው ፡ የለም ፡ አለው ። ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያ ፭፤
ስን ፡— የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ስማ ። እነሆ ÷ በቤትህ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ÷ ፮፤
አባቶችህም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያከማቹት ፡
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሚፈልስበት ፡ ወራት ፡
ይመጣል ፤ ምንም ፡ አይቀርም ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። ከአንተም ፡ ከሚወጡት ፡ ከምትወ ፯፤
ልዳቸው ፡ ልጆችህ ፡ ማርከው ፡ ይወስዳሉ ፤
በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ጃንደረ
ቦች ፡ ይሆናሉ ፡ አለው ። ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያ ፰፤
ስን ፡— የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፡— በዘ
መኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ ይሁን ፡ አለ ።

ምዕራፍ፡፵።

፩፤ አጽናኑ ÷ ሕዝቤን፡አጽናኑ፡ይላል፡አምላ
፪፤ ካችሁ ። ለኢየሩሳሌም፡ልብ፡ተናገሩ፡የተቀ
ጠረችበት፡ወራት፡እንደ፡ተፈጸመ ÷ ኀጢአ
ትዋም፡እንደ፡ተሰረየ ÷ ከእግዚአብሔርም፡
እጅ፡ስለ፡ኀጢአትዋ፡ሁሉ፡ሁለት፡እጥፍ፡
እንደ፡ተቀበለች፡ወደ፡እርስዋ፡ጩኹ ።
፫፤ የአዋጅ፡ነጋሪ፡ቃል፡— የእግዚአብሔርን፡
መንገድ፡በምድረ፡በዳ፡ጥረጉ ÷ ለአምላካች
፬፤ ንም፡ጐዳና፡በበረሀ፡አስተካክሉ ። ሸለቆው፡
ሁሉ፡ከፍ፡ይላል ÷ ተራራውና፡ኮረብታውም፡
ሁሉ፡ዝቅ፡ይላል ፤ ጠማማውም፡ይቃናል ÷
፭፤ ስርጓጕጡም፡ሜዳ፡ይሆናል ፤ የእግዚአብሔ
ርም፡ክብር፡ይገለጣል ÷ ሥጋ፡ለበሹም፡ሁሉ፡
በአንድነት፡ያየዋል ÷ የእግዚአብሔር፡አፍ፡
ይህን፡ተናግሮአልና ።
፮፤ ጩኽ፡የሚል፡ሰው፡ቃል፤ ምን፡ብዬ፡
ልጩኽ ? አልሁ ። ሥጋ፡ለባሽ፡ሁሉ፡ሣር፡
ነው ÷ ክብሩም፡ሁሉ፡እንደ፡ምድረ፡በዳ፡
፯፤ አበባ፡ነው ። የእግዚአብሔር፡እስትንፋስ፡
ይነፍስበታልና፡ሣሩ፡ይደርቃል፡አበባውም፡
ይረግፋል ፤ በእውነት፡ሕዝቡ፡ሣር፡ነው ።
፰፤ ሣሩ፡ይደርቃል፡አበባውም፡ይረግፋል ÷
የአምላካችን፡ቃል፡ግን፡ለዘላለም፡ጸንታ፡
ትኖራለች ።
፱፤ የምስራች፡የምትነግሪ፡ጽዮን፡ሆይ ÷ ከፍ፡
ወዳለው፡ተራራ፡ውጪ ፤ የምስራች፡የምት
ነግሪ፡ኢየሩሳሌም፡ሆይ ÷ ድምፅሽን፡በኀይል፡
አንሺ ፤ አንሺ ÷ አትፍሪ ፤ ለይሁዳም፡ከተ
ሞች፡— እነሆ ÷ አምላካችሁ ! ብለሽ፡ንገሪ ።
፲፤ እነሆ ÷ ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንደ፡ኀያል፡
ይመጣል፡ክንዱም፡ስለ፡እርሱ፡ይገዛል፤
እነሆ ÷ ዋጋው፡ከእርሱ፡ጋር፡ደመወዙም፡
፲፩፤ በፊቱ፡ነው ። መንጋውን፡እንደ፡እረኛ፡ያሰ
ማራል ÷ ጠቦቶቹን፡በክንዱ፡ሰብስቦ፡በብ
ብቱ፡ይሸከማል ÷ የሚያጠቡትንም፡በቀስታ፡
ይመራል ።
፲፪፤ ውኆችን፡በእፍኙ፡የሰፈረ ÷ ሰማይንም፡
በስንዝር፡የለካ ÷ የምድርንም፡አፈር፡በመ
ስፈርያ፡ሰብስቦ፡የያዘ ÷ ተራሮችን፡በሚዛን፡
ኮረብቶችንም፡በሚዛኖች፡የመዘነ፡ማን፡
፲፫፤ ነው ? የእግዚአብሔርን፡መንፈስ፡ያዘዘ ÷
ወይስ፡አማካሪ፡ሆኖ፡ያስተማረው፡ማን፡
፲፬፤ ነው ? ወይስ፡ከማን፡ጋር፡ተመካከረ ? ወይስ፡
ማን፡መከረው ? የፍርድንም፡መንገድ፡ማን፡
አስተማረው ? እውቀትንስ፡ማን፡አስተማ
ረው ? የማስተዋልንስ፡መንገድ፡ማን፡አሳ
፲፭፤ የው ? እነሆ ÷ አሕዛብ፡በገንቦ፡እንዳለች፡
ጠብታ፡ናቸው ÷ በሚዛንም፡እንዳለ፡ትንሽ፡
ትቢያ፡ተቈጥረዋል ፤ እነሆ ÷ ደሴቶችን፡እንደ፡
፲፮፤ ቀላል፡ነገር፡ያነሣል ። ሊባኖስ፡ለማንደጃ፡
እንስሶችዋም፡ለሚቃጠል፡መሥዋዕት፡አይ
፲፯፤ በቁም ። አሕዛብ፡ሁሉ፡በፊቱ፡እንዳልነበሩ፡
ናቸው፡ከምናምን፡እንደሚያንሱ ÷ እንደ፡
ከንቱ፡ነገርም፡ይቈጥራቸዋል ።
እንግዲህ፡እግዚአብሔርን፡በማን፡ትመስ ፲፰፤
ሉታላችሁ ? ወይስ፡በምን፡ምሳሌ፡ታስተያ
ዩታላችሁ ? የተቀረጸውንስ፡ምስል፡ሠራ ፲፱፤
ተኛ፡ሠርቶታል ÷ አንጥረኛም፡በወርቅ፡ለብ
ጦታል ÷ የብሩንም፡ሰንሰለት፡አፍስሶለታል ።
ለዚህ፡መባዕ፡ገንዘቡ፡ያልበቃው፡ድሀ፡የማ ፳፤
ይነቅዘውን፡እንጨት፡ይመርጣል ፤ ምስሉም፡
እንዳይናወጥ፡ያቆመው፡ዘንድ፡ብልሀ፡ሠራ
ተኛን፡ይፈልጋል ። አላወቃችሁምን ? ወይስ፡ ፳፩፤
አልሰማችሁምን ? ከጥንትስ፡አልተወራላች
ሁምን ? ወይስ፡ምድር፡ከተመሠረተች፡ጀምሮ፡
አላስተዋላችሁምን ? እርሱ፡በምድር፡ክበብ፡ ፳፪፤
ላይ፡ይቀመጣል ÷ በእርስዋም፡የሚኖሩት፡
እንደ፡አንበጣ፡ናቸው፡ሰማያትን፡እንደ፡
መጋረጃ፡የሚዘረጋቸው፡እንደ፡ድንኳንም፡
ለመኖርያ፡የሚዘረጋቸው ÷ አለቆችንም፡እን ፳፫፤
ዳልነበሩ ÷ የምድርንም፡ፈራጆች፡እንደ፡
ከንቱ፡ነገር፡የሚያደርጋቸው፡እርሱ፡ነው ።
ገና፡እንደ፡ተተከሉና፡እንደ፡ተዘሩ ÷ በምድ ፳፬፤
ርም፡ሥር፡ገና፡እንደ፡ሰደዱ፡ወዲያውኑ፡ነፈ
ሰባቸው ÷ እነርሱም፡ደረቁ ÷ ዐውሎ፡ነፋስም፡
እንደ፡እብቅ፡ጠረጋቸው ። እንግዲህ፡እተ ፳፭፤
ካከለው፡ዘንድ፡በማን፡መሰላችሁኝ ? ይላል፡
ቅዱሱ ። ዓይናችሁን፡ወደ፡ላይ፡አንሥታችሁ፡ ፳፮፤
ተመልከቱ ፤ እነዚህን፡የፈጠረ፡ማን፡ነው ?
ሠራዊታቸውን፡በቍጥር፡የሚያወጣ፡እርሱ፡
ነው ÷ ሁሉንም፡በየስማቸው፡ይጠራቸዋል ፤
በኀይሉ፡ብዛትና፡በችሎቱ፡ብርታት፡አን
ድስ፡እንኳ፡አይታጣውም ።
ያዕቆብ፡ሆይ ÷ እስራኤልም፡ሆይ፡— መን ፳፯፤
ገዴ፡ከእግዚአብሔር፡ተሰውራለች፡ፍርዴም፡
ከአምላኬ፡አልፋለች፡ለምን፡ትላለህ ? ለም
ንስ፡እንዲህ፡ትናገራለህ ? አላወቅህምን ? ፳፰፤
አልሰማህምን ? እግዚአብሔር፡የዘላለም፡አም
ላክ ÷ የምድርም፡ዳርቻ፡ፈጣሪ፡ነው ፤ አይደ
ክምም ÷ አይታክትም ÷ ማስተዋሉም፡አይ
መረመርም ። ለደካማ፡ኀይልን፡ይሰጣል ÷ ፳፱፤
ጕልበት፡ለሌለውም፡ብርታትን፡ይጨም
ራል ። ብላቴኖች፡ይደክማሉ፡ይታክቱማል ÷ ፴፤
ጕበዛዝቱም፡ፈጽሞ፡ይወድቃሉ ፤ እግዚአ ፴፩፤
ብሔርን፡በመተማመን፡የሚጠባበቁ፡ግን፡
ኀይላቸውን፡ያድሳሉ ፤ እንደ፡ንስር፡በክንፍ፡
ይወጣሉ ፤ ይሮጣሉ ÷ አይታክቱም ፤ ይሄዳሉ ÷
አይደክሙም ።

ምዕራፍ፡፵፩።

ደሴቶች፡ሆይ ÷ በፊቴ፡ዝም፡በሉ ፤ አሕዛ ፩፤
ብም፡ኀይላቸውን፡ያድሱ ፤ ይቅረቡም፡በዚ
ያን፡ጊዜም፡ይናገሩ ፤ ለፍርድ፡በአንድነት፡
እንቅረብ ። ከምሥራቅ፡አንዱን፡ያስነሣ፡በጽ ፪፤
ድቅም፡ወደ፡እግሩ፡የጠራው፡ማን፡ነው ?
አሕዛብንም፡አሳልፎ፡በፊቱ፡ሰጠው ÷ ነገሥ

ታትንም፡አስገዛለት፡ለሰይፉ፡እንደ፡ትቢያ፡
ለቀስቱም፡እንደ፡ተጠረገ፡እብቅ፡አድርጎ፡
፫፤ ሰጣቸው ። አሳደዳቸው ÷ እግሮቹም፡አስቀድ
መው፡ባልሄዱበት፡መንገድ፡በደኅንነት፡
፬፤ አለፈ ። ይህን፡የሠራና፡ያደረገ ÷ ትውልድ
ንም፡ከጥንት፡የጠራ፡ማን፡ነው ? እኔ፡እግ
ዚአብሔር ÷ ፊተኛው፡በኋለኞችም፡ዘንድ፡
፭፤ የምኖር ÷ እኔ፡ነኝ ። ደሴቶች፡አይተው፡ፈሩ ÷
የምድርም፡ዳርቾች፡ተንቀጠቀጡ፡ቀረቡም፡
፮፤ ደረሱም ። ሁሉም፡እያንዳንዱ፡ባልንጀራ
ውን፡ይረዳው፡ነበር ÷ ወንድሙንም፡— አይ
፯፤ ዞህ፡ይለው፡ነበር ። አናጢውም፡አንጥረኛ
ውን ÷ በመዶሻም፡የሚያሰሳውን፡መስፍ
መችውን፡አጽናና ÷ ስለ፡ማጣበቅ፡ሥራ
ውም፡— መልካም፡ነው፡አለ ፤ እንዳይንቀሳ
ቀስም፡በችንካር፡አጋጠመው ።
፰፤ ባሪያዬ፡እስራኤል ÷ የመረጥሁህ፡ያዕቆብ ÷
፱፤ የወዳጄ፡የአብርሃም፡ዘር፡ሆይ ÷ አንተ፡ከም
ድር፡ዳርቻ፡የያዝሁህ፡ከማዕዘንዋም፡የጠራ
ሁህና፡— አንተ፡ባሪያዬ፡ነህ ÷ መርጬሃለሁ፡
፲፤ አልጥልህም፡ያልሁህ፡ሆይ ÷ እኔ፡ከአንተ፡
ጋር፡ነኝና፡አትፍራ ፤ እኔ፡አምላክህ፡ነኝና፡
አትደንግጥ ፤ አበረታሃለሁ ÷ እረዳህማለሁ ÷
፲፩፤ በጽድቄም፡ቀኝ፡ደግፌ፡እይዝሃለሁ ። እነሆ ÷
የሚቆጡህ፡ሁሉ፡ያፍራሉ ÷ ይዋረዱማል ፤
የሚከራከሩህም፡እንዳልነበሩ፡ይሆናሉ ÷ ይጠ
፲፪፤ ፋማል ። የሚያጣሉህንም፡ትሻቸዋለህ፡አታ
ገኛቸውምም ÷ የሚዋጉህም፡እንዳልነበሩና፡
፲፫፤ እንደ፡ምናምን፡ይሆናሉ ። እኔ፡አምላክህ፡
እግዚአብሔር፡— አትፍራ ÷ እረዳሃለሁ፡ብዬ፡
፲፬፤ ቀኝህን፡እይዛለሁና ። አንተ፡ትል፡ያዕቆብ፡
የእስራኤልም፡ሰዎች፡ሆይ ÷ አትፍሩ ፤ እረዳ
ሃለሁ ÷ ይላል፡እግዚአብሔር ÷ የሚቤዥህም፡
፲፭፤ የእስራኤል፡ቅዱስ፡ነው ። እነሆ ÷ እንደ፡ተሳ
ለች፡እንደ፡አዲስ፡ባለ፡ጥርስ፡ማሄጃ፡አድ
ርጌሃለሁ ፤ ተራሮችንም፡ታሄዳለህ፡ታደቅቃ
ቸውማለህ ÷ ኮረብቶችንም፡እንደ፡ገለባ፡ታደ
፲፮፤ ር.ጋቸዋለህ ። ታበጥራቸዋለህ ÷ ነፋስም፡ይጠ
ር.ጋቸዋል ÷ ዐውሎ፡ነፋስም፡ይበትናቸዋል ፤
አንተም፡በእግዚአብሔር፡ደስ፡ይልሃል ÷ በእ
ስራኤልም፡ቅዱስ፡ትመካለህ ።
፲፯፤ ድሆችና፡ምስኪኖችም፡ውኃ፡ይሻሉ፡አያ
ገኙምም ÷ ምላሳቸውም፡በጥማት፡ደርቋል፡
እኔ፡እግዚአብሔር፡እሰማቸዋለሁ ÷ የእስራ
፲፰፤ ኤል፡አምላክ፡እኔ፡አልተዋቸውም ። በወና
ምቹ፡ኮረብቶች፡ላይ፡ወንዞችን ÷ በሸለቆችም፡
መካከል፡ምንጮችን፡እከፍታለሁ፡ምድረ፡
በዳውን፡ለውኃ፡መቆሚያ ÷ የጥማትንም፡
ምድር፡ለውኃ፡መፍለቂያ፡አደርጋለሁ ።
፳፤ የእግዚአብሔር፡እጅ፡ይህን፡እንደ፡ሠራች ÷
የእስራኤልም፡ቅዱስ፡እንደ፡ፈጠረው፡ያዩ፡
ዘንድ፡ያውቁም፡ዘንድ፡ያስቡም፡ዘንድ፡በአ
ንድነትም፡ያስተውሉ፡ዘንድ ÷ በምድረ፡በዳ፡
ዝግባውንና፡ግራሩን፡ባርሰነቱንና፡የዘይቱን፡
ዛፍ፡አበቅላለሁ ÷ በበረሀውም፡ጥዱንና፡አስ
ታውን፡ወይራውንም፡በአንድነት፡አኖራለሁ ።
ክርክራችሁን፡አቅርቡ ÷ ይላል፡እግዚአ ፳፩፤
ብሔር ፤ ማስረጃችሁን፡አምጡ ÷ ይላል፡
የያዕቆብ፡ንጉሥ ። ያምጡ ÷ የሚሆነውንም፡ ፳፪፤
ይንገሩን፡ልብም፡እናደርግ፡ዘንድ፡ፍጻሜአ
ቸውንም፡እናውቅ፡ዘንድ ÷ የቀደሙት፡ነገ
ሮች፡ምን፡እንደ፡ሆኑ፡ተናገሩ ÷ የሚመጡ
ትንም፡አሳዩን ። አማልክትም፡መሆናችሁን፡ ፳፫፤
እናውቅ፡ዘንድ፡በኋላ፡የሚመጡትን፡ተና
ገሩ ፤ እንደነግጥም፡ዞንድ፡በአንድነትም፡
እናይ፡ዘንድ፡መልካሙን፡ወይም፡ክፉውን፡
አድርጉ ። እነሆ ÷ እንዳልነበረ፡ናችሁ ÷ ሥራ ፳፬፤
ችሁም፡ከንቱ፡ነው፡የሚመርጣችሁም፡አስ
ጸያፊ፡ነው ።
አንዱን፡ከሰሜን፡አስነሣሁ፡መጥቶአልም፤ ፳፭፤
አንዱም፡ከፀሐይ፡መውጫ፡ስሜን፡የሚጠራ፡
ይመጣል ፤ በጭቃ፡ላይ፡እንደሚመጣ፡ሰው፡
አፈርም፡እንደሚረግጥ፡ሸክላኛ፡በአለቆች፡
ላይ፡ይመጣል ። እናውቅ፡ዘንድ፡ከጥንት፡ ፳፮፤
የተናገረው፡— እውነት፡ነው፡እንልም፡ዘንድ፡
ቀድሞ፡የተናገረው፡ማን፡ነው ? የሚናገር፡
የለም ÷ የሚገልጥም፡የለም ÷ ቃላችሁንም፡
የሚሰማ፡የለም ። በመጀመሪያ፡ለጽዮን፡— እነ ፳፯፤
ኋቸው፡እላለሁ ፤ ለኢየሩሳሌምም፡የምስራች፡
ነጋሪን፡እሰጣለሁ ። ብመለከት፡ማንም፡አል ፳፰፤
ነበረም ፤ ብጠይቃቸውም፡የሚመልስልኝ፡
አማካሪ፡በመካከላቸው፡የለም ። እነሆ ÷ እነ ፳፱፤
ርሱ፡ሁሉ፡ከንቱዎች፡ናቸው ÷ ሥራቸውም፡
ምንምን፡ናት ፤ ቀልጠው፡የተሠሩት፡ምስ
ሎቻቸውም፡ነፋስና፡ኢምንት፡ናቸው ።

ምዕራፍ፡፵፪።

እነሆ፡ደግፌ፡የያዝሁት፡ባሪያዬ ፤ ነፍሴ፡ ፩፤
ደስ፡የተሰኘችበት፡ምርጤ ፤ በእርሱ፡ላይ፡
መንፈሴን፡አድርጌአለሁ ÷ እርሱም፡ለአሕዛብ፡
ፍርድን፡ያወጣል ። አይጮኽም፡ቃሉንም፡ ፪፤
አያነሣም ÷ ድምፁንም፡በሜዳ፡አያሰማም ።
የተቀጠቀጠን፡ሸምበቆ፡አይሰብርም ÷ የሚ ፫፤
ጤሰንም፡ክር፡አያጠፋም ፤ በእውነት፡ፍር
ድን፡ያወጣል ። በምድርም፡ፍርድን፡እስኪ ፬፤
ያደርግ፡ድረስ፡ይበራል፡እንጂ፡አይጠፋም ፤
አሕዛብም፡በስሙ፡ይታመናሉ ።
ሰማያትን፡የፈጠረ፡የዘረጋቸውም ÷ ምድ ፭፤
ርንና፡በውስጥዋ፡ያለውን፡ያጸና ÷ በእርስዋ፡
ላይ፡ለሚኖሩ፡ሕዝብ፡እስትንፋስን ÷ ለሚሄ
ዱበትም፡መንፈስን፡የሚሰጥ፡አምላክ፡እግዚ
አብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— እኔ፡እግዚአብሔር፡ ፮፤፯፤
በጽድቅ፡ጠርቼሃለሁ ÷ እጅህንም፡እይዛለሁ፡
እጠብቅህማለሁ ÷ የዕውሩንም፡ዓይን፡ትከ
ፍት፡ዘንድ፡የተጋዘውንም፡ከግዞት፡ቤት፡
በጨለማም፡የተቀመጡትን፡ከወህኒ፡ቤት፡
ታወጣ፡ዘንድ፡ለሕዝብ፡ቃል፡ኪዳን፡ለአሕ
ዘብም፡ብርሃን፡አድርጌ፡እሰጥሃለሁ ። እኔ፡ ፰፤

እግዚአብሔር፡ነኝ፡ስሜ፡ይህ፡ነው፡ክብ
ሬን፡ለሌላ÷ምስጋናዬንም፡ለተቀረጹ፡ምስ
፱፡ ሎች፡አልሰጥም። እነሆ÷የቀድሞው፡ነገር፡
ተፈጸመ÷አዲስ፡ነገርንም፡እናገራለሁ፡ አስ
ቀድሞም፡ ሳይበቅል፡እርሱን፡አስታውቃ
ችኋለሁ።
፲፡ ወደ፡ባሕር፡የምትወርዱ፡በእርስዋም፡
ውስጥ፡ያላችሁ፡ሁሉ÷ደሴቶችና፡በእነር
ሱም፡ላይ፡የምትኖሩ፡ሆይ÷ለእግዚአብሔር፡
አዲስ፡መዝሙር÷ከምድርም፡ዳርቻ፡ምስ
፲፩፡ ጋናውን፡ዘምሩ። ምድረ፡በዳውና፡ከተሞቹ፡
የቄዳርም፡ሰዎች፡የሚቀመጡባቸው፡መንደ
ሮች፡ድምፃቸውን፡ያንሡ፤በሴላ፡የሚኖሩ፡
እልል፡ይበሉ÷በተራሮችም፡ራስ፡ላይ፡ሆነው፡
፲፪፡ ይጮኹ። ለእግዚአብሔር፡ክብርን፡ይስጡ÷
፲፫፡ ምስጋናውንም፡በደሴቶች፡ይናገሩ። እግዚአ
ብሔር፡እንደ፡ኃያል፡ይወጣል፡እንደ፡ሰልፈ
ኛም፡ቅንዓትን፡ያስነሣል፤ይጮኻል፡ድምፁ
ንም፡ያሰማል፡በጠላቶቹም፡ላይ፡ይበረታል።
፲፬፡ ከድሮ፡ዘመን፡ጀምሮ፡ዝም፡ብያለሁ÷
ዝም፡ብዬም፡ታግሻለሁ፤አሁን፡ምጥ፡እንደ፡
ያዛት፡ሴት፡እጮኻለሁ፤አጠፋለሁ፡በአን
፲፭፡ ድነትም፡እጨርሳለሁ። ተራሮችንና፡ኮረ
ብቶችን፡አፈርሳለሁ÷ቡቃያዎቻቸውንም፡
ሁሉ፡አደርቃለሁ፤ወንዞችንም፡ደሴቶች፡
አደርጋለሁ÷ኵሬዎችንም፡አደርቃለሁ።
፲፮፡ ዕውሮችንም፡በማያውቋት፡መንገድ፡አመጣቸ
ዋለሁ÷በማያውቋትም፡ጎዳና፡እመራቸዋለሁ፤
በፊታቸውም፡ጨለማውን፡ብርሃን፡አደርጋ
ለሁ÷ጠማማውንም፡አቀናለሁ። ይህን፡አደ
፲፯፡ ርግላቸዋለሁ÷አልተዋቸውምም። በተቀረጹ
ትም፡ምስሎች፡የሚታመኑ÷ቀልጠው፡የተ
ሠሩትንም፡ምስሎች፡— አምላኮቻችን፡ናችሁ፡
የሚሉ፡ወደ፡ኋላቸው፡ይመለሳሉ፡ፈጽመ
ውም፡ያፍራሉ።
፲፰፡ እናንተ፡ደንቆሮች÷ስሙ፤እናንተም፡
፲፱፡ ዕውሮች÷ታዩ፡ዘንድ፡ተመልከቱ። ከባሪያዬ፡
በቀር፡ዕውር፡ማን፡ነው? እንደምል
ከው፡መልእክተኛዬስ፡በቀር፡ደንቆሮ፡
የሆነ፡ማን፡ነው? እንደ፡ፍጹሙ፡ወይስ፡
እንደ፡እግዚአብሔር፡ባሪያ፡ዕውር፡የሆነ፡
፳፡ ማን፡ነው? ብዙ፡ነገርን፡ታያላችሁ፡ነገር፡
ግን፡አትጠባበቁትም፤ጆሮአችሁም፡ተከፍተ
፳፩፡ ዋል÷ነገር፡ግን፡አትሰሙም። እግዚአብሔር፡
ስለ፡ጽድቁ፡ሕጉን፡ታላቅ፡ያደርግና፡ያከብር፡
፳፪፡ ዘንድ፡ወደደ። ይህ፡ግን፡የተበዘበዘና፡
የተዘረፈ፡ሕዝብ፡ነው፤ሁላቸው፡በዋሻ፡
ውስጥ፡ተጠምደዋል፡በግዞት፡ቤትም፡ተሸ
ሽገዋል፤ብዝበዛ፡ሆነዋል፡የሚያድንም፡
የለም÷ምርኮም፡ሆነዋል÷ማንም፡— መልሱ፡
አይልም።
፳፫፡ ከመካከላችሁ፡ይህን፡የሚያደምጥ÷ለሚ
መጣውም፡ጊዜ፡የሚያደምጥና፡የሚሰማ፡
፳፬፡ ማን፡ነው? ያዕቆብን፡ለማረኩ፡እስራኤል
ንም፡ለበዘበዙ፡ሰዎች፡የሰጠ፡ማን፡ነው? እኛ፡
የበደልነው÷እነርሱም፡በመንገዱ፡ይሄዱ፡
ዘንድ፡ያልወደዱት፡ለሕጉም፡ያልታዘዙለት፡
እግዚአብሔር፡እርሱ፡አይደለምን? ስለዚህ፡ ፳፭፡
የቍጣውን፡መዓትና፡የሰልፉን፡ጽናት፡አፈ
ሰሰበት፤በዙሪያም፡አነደደው፡እርሱ፡ግን፡
አላወቀም÷አቃጠለውም፡እርሱ፡ግን፡ልብ፡
አላደረገም።

ምዕራፍ፡ ፵፫።

አሁንም፡ያዕቆብ፡ሆይ÷የፈጠረህ÷እስራ ፩፡
ኤልም፡ሆይ÷የሠራህ፡እግዚአብሔር፡እን
ዲህ፡ይላል፡— ተቤዥቼሃለሁና፡አትፍራ፤
በስምህም፡ጠርቼሃለሁ÷አንተ፡የእኔ፡ነህ።
በውኃ፡ውስጥ፡ባለፍህ፡ጊዜ፡ከአንተ፡ጋር፡ ፪፡
እሆናለሁ÷በወንዞችም፡ውስጥ፡ባለፍህ፡
ጊዜ፡አያሰጥሙህም፡በእሳትም፡ውስጥ፡በሄ
ድህ፡ጊዜ፡አትቃጠልም÷ነበልባሉም፡አይ
ፈጅህም። እኔ፡የእስራኤል፡ቅዱስ፡አምላ ፫፡
ክህ፡እግዚአብሔር፡መድኃኒትህ፡ነኝ፤ግብ
ጽን፡ለአንተ፡ቤዛ፡አድርጌ÷ኢትዮጵያንና፡
ሳባንም፡ለአንተ፡ፋንታ፡ሰጥቻለሁ። በዓይኔ፡ ፬፡
ፊት፡የከበርህና፡የተመሰገንህ፡ነህና÷እኔም፡
ወድጄሃለሁና፡ስለዚህ፡ሰዎችን፡ለአንተ፡
አሕዛብንም፡ለነፍስህ፡እሰጣለሁ። እኔ፡ከአ ፭፡
ንተ፡ጋር፡ነኝና፡አትፍራ፤ዘርህንም፡ከምሥ
ራቅ፡አመጣዋለሁ÷ከምዕራብም፡እሰበስብሃ
ለሁ። ሰሜንን፡— መልሰህ፡አምጣ÷ደቡብ ፮፡፯፡
ንም፡— አትከልክል፤ወንዶች፡ልጆቼን፡ከሩቅ፡
ሴቶች፡ልጆቼንም፡ከምድር፡ዳርቻ÷በስሜ፡
የተጠራውን፡ለክብሬም፡የፈጠርሁትን÷የሠ
ራሁትንና፡ያደረግሁትን፡ሁሉ፡አምጣ፡እለ
ዋለሁ።
ዓይኖች፡ያሉአቸውን፡ዕውሮችን፡ሕዝብ÷ ፰፡
ጆሮችም፡ያሉአቸውን፡ደንቆሮቹን፡አውጣ።
አሕዛብ፡ሁሉ፡በአንድነት፡ይሰብሰቡ፡ወገኖ ፱፡
ችም፡ይከማቹ፤ከመካከላቸው፡ይህን፡የሚና
ገር÷የቀድሞውንስ፡ነገር፡የሚያሰየን፡ማን፡
ነው? ይጸድቁ፡ዘንድ፡ምስክሮቻቸውን፡
ያምጡ÷ሰምተውም፡— እውነት፡ነው፡ይበሉ።
ታውቁና፡ታምኑብኝ፡ዘንድ፡እኔም፡እንደ፡ ፲፡
ሆንሁ፡ታስተውሉ፡ዘንድ÷እናንተ፡የመረጥሁ
ትም፡ባሪያዬ፡ምስክሮቼ፡ናችሁ፡ይላል፡እግ
ዚአብሔር፤ከእኔ፡በፊት፡አምላክ፡አልተሠ
ራም፡ከእኔም፡በኋላ፡አይሆንም። እኔ÷እኔ፡ ፲፩፡
እግዚአብሔር፡ነኝ÷ከእኔ፡ሌላም፡የሚያድን፡
የለም። ተናግሬአለሁ፡አድኜማለሁ፡አሳይቼ ፲፪፡
ማለሁ÷በእናንተም፡ዘንድ፡ባዕድ፡አምላክ፡
አልነበረም፤ስለዚህ፡እናንተ፡ምስክሮቼ፡
ናችሁ÷ይላል፡እግዚአብሔር÷እኔም፡አም
ላክ፡ነኝ። ከጥንት፡ጀምሮ፡እኔ፡ነኝ፡ከእ ፲፫፡
ጄም፡የሚያመልጥ፡የለም፤እሠራለሁ÷የሚ
ከለክልስ፡ማን፡ነው?
የእስራኤል፡ቅዱስ÷የሚቤዣችሁ÷እግዚ ፲፬፡

አብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— ስለ፡እናንተ፡
ወደ፡ባቢሎን፡ሰድጃለሁ÷ከለዳውያንንም፡
ሁሉ፡ስደተኞች፡አድርጌ፡በሚመኩባቸው፡
፲፭፡ መርከቦች፡አዋርዳቸዋለሁ። ቅዱሳችሁ÷የእ
ስራኤል፡ፈጣሪ÷ንጉሣችሁ÷እግዚአብሔር፡
፲፮፡ እኔ፡ነኝ። እግዚአብሔር፡በባሕር፡ውስጥ፡መን
ገድን፡በኃይለኛም፡ውኃ፡ውስጥ፡መተላለፊ
፲፯፡ ያን፡ያደርጋል፤እግዚአብሔር፡ሰረገላውንና፡
ፈረሱን፡ሠራዊቱንና፡አርበኛውን፡ያወጣል፤
እነርሱ፡ግን፡በአንድነት፡ተኝተዋል÷አይነ
ሡም፤ቀርተዋል÷እንደ፡ጥዋፍ፡ኩስታሪም፡
ጠፍተዋል፤እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡—
፲፰፡ የፊተኛውን፡ነገር፡አታስተውሉ÷የጥንቱ
፲፱፡ ንም፡ነገር፡አታስቡ። እነሆ÷አዲስ፡ነገርን፡
አደርጋለሁ፤እርሱም፡አሁን፡ይበቅላል÷
እናንተም፡አታውቁትምን? በምድረ፡በዳም፡
መንገድን፡በበረሀም፡ወንዞችን፡አደርጋለሁ።
፳፡፳፩፡ ምስጋናዬን፡እንዲናገሩ፡ለእኔ፡የፈጠርሁት፡
ሕዝብ÷የመረጥሁትን፡ሕዝቤን፡አጠጣ፡
ዘንድ፡በምድረ፡በዳ፡ውኃን፡በበረሀም፡ወን
ዞችን፡ሰጥቻለሁና፡የምድረ፡በዳ፡አራዊት÷
ቀበሮችና፡ሰጎኖች÷ያከብሩኛል።
፳፪፡ ያዕቆብ፡ሆይ÷አንተ፡ግን፡አልጠራኸ
ኝም÷አንተም፡እስራኤል፡ሆይ÷በእኔ፡
፳፫፡ ዘንድ፡ደክመሃል። ለሚቃጠል፡መሥዋዕት፡
በጎችህን፡አላቀረብህልኝም፡በሌላም፡መሥ
ዋዕትህ፡አላከበርኸኝም፤በእህልም፡ቍርባን፡
አላስቸገርሁህም፡በዕጣንም፡አላደከምሁህም።
፳፬፡ ዕጣንም፡በገንዘብ፡አልገዛህልኝም፡በመሥዋ
ዕትህም፡ስብ፡አላጠገብኸኝም፤ነገር፡ግን፡
በኃጢአትህ፡አስቸገርኸኝ÷በበደልህም፡አደ
ከምኸኝ።
፳፭፡ መተላለፍህን፡— ስለ፡እኔ፡ስል፡የምደመ
ስስ፡እኔ፡ነኝ፤ኃጢአትህንም፡አላስብም።
፳፮፡ አሳስበኝ÷በአንድነትም፡ሆነን፡እንፋረድ፤
፳፯፡ እንድትጸድቅ፡ነገርህን፡ተናገር። ፊተኛው፡
አባትህ፡ኃጢአት፡ሠርቶአል÷መምህሮች
፳፰፡ ህም፡በድለውኛል። ስለዚህ፡የመቅደሱን፡አለ
ቆች፡አረከስሁ÷ያዕቆብንም፡እርግማን÷እስ
ራኤልንም፡ስድብ፡አደረግሁ።

ምዕራፍ፡ ፵፬።

፩፡ አሁንም፡ባሪያዬ፡ያዕቆብ፡የመረጥሁህም፡
፪፡ እስራኤል፡ሆይ÷ስማ። የፈጠረህ፡ከማኅፀ
ንም፡የሠራህ፡የሚረዳህም፡እግዚአብሔር፡
እንዲህ፡ይላል፡— ባሪያዬ፡ያዕቆብ፡የመረጥ
፫፡ ሁህም፡ይሹሩን፡ሆይ÷አትፍራ። በተጠማ፡
ላይ፡ውኃን፡በደረቅም፡መሬት፡ላይ፡ፈሳሾ
ችን፡አፈስሳለሁና፤መንፈሴን፡በዘርህ፡ላይ፡
፬፡ በረከቴንም፡በልጆችህ፡ላይ፡አፈስሳለሁ÷በፈ
ሳሾችም፡አጠገብ፡እንደሚበቅሉ፡እንደ፡
አኻያ፡ዛፎች፡በሣር፡መካከል፡ይበቅላሉ።
፭፡ ይህ፡— እኔ፡የእግዚአብሔር፡ነኝ፡ይላል÷
ያም፡በያዕቆብ፡ስም፡ይጠራል፤ይህም፡— እኔ፡
የእግዚአብሔር፡ነኝ፡ብሎ፡በእጁ፡ይጽፋል፡
በእስራኤልም፡የቍልምጫ፡ስም፡ይጠራል።
የእስራኤል፡ንጉሥ፡እግዚአብሔር÷የሚ ፮፡
ቤዠም፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እን
ዲህ፡ይላል፡— እኔ፡ፊተኛ፡ነኝ፡እኔም፡ኋለኛ፡
ነኝ÷ከእኔ፡ሌላም፡አምላክ፡የለም። እንደ፡ ፯፡
እኔ፡ያለ፡ማን፡ነው? ይነሣና፡ይጥራ፡ይናገ
ርም፤ከጥንት፡የፈጠርሁትን፡ሕዝብ፡ያዘጋጅ
ልኝ÷የሚመጣውም፡ነገር፡ሳይደርስ፡ይን
ገሩኝ። አትፍሩ፡አትደንግጡም፤ከጥንቱ፡ ፰፡
ጀምሬ፡አልነገርኋችሁምን? ወይስ፡አላሳየኋ
ችሁምን? እናንተ፡ምስክሮቼ፡ናችሁ። ከእኔ፡
ሌላ፡አምላክ፡አለን? አምባ፡የለም፤ማንንም፡
አላውቅም።
የተቀረጸውን፡ምስል፡የሚሠሩ፡ሁሉ፡ከን ፱፡
ቱዎች፡ናቸው÷የወደዱትም፡ነገር፡አይረባ
ቸውም፤ምስክሮቻቸውም፡አያዩምና፡አያው
ቁም፡ስለዚህ፡ያፍራሉ። አምላክን፡የሠራ፡ ፲፡
ወይስ፡ለምንም፡የማይረባ፡ምስልን፡የቀረጸ፡
ማን፡ነው? እነሆ÷ባልንጀሮቹ፡ሁሉ፡ያፍ ፲፩፡
ራሉ÷ሠራተኞቹም፡ከሰዎች፡ወገን፡ናቸው፤
ሁላቸው፡ተሰብስበው፡ይቁሙ፤ይፈራሉ፡
በአንድነትም፡ያፍራሉ።
ብረት፡ሠሪ፡መጥረቢያውን፡ይሠራል÷ ፲፪፡
በፍምም፡ውስጥ፡ያደርገዋል÷በመዶሻም፡
መትቶ፡ቅርጽ፡ይሰጠዋል÷በክንዱም፡ኃይል፡
ይሠራዋል÷እርሱም፡ይራባል፡ይደክምማል÷
ውኃም፡አይጠጣም፡ይታክትማል። ጠራቢ ፲፫፡
ውም፡ገመድ፡ይዘረጋል፡በበረቅም፡ያመለ
ክተዋል፡በመቅረጫም፡ይቀርጸዋል፡በመለ
ኪያም፡ይለክዋል፤በቤትም፡ውስጥ፡ይቀ
መጥ፡ዘንድ፡በሰው፡አምሳልና፡በሰው፡
ውበት፡ያስመስለዋል። የዝግባን፡ዛፎች፡ ፲፬፡
ይቈርጣል፤የዛጲንና፡የኮምበልን፡ዛፍ፡ይመ
ርጣል÷ከዱር፡ዛፎችም፡መካከል፡ይጠነክር፡
ዘንድ፡ይተወዋል፤የጥድንም፡ዛፍ፡ይተክ
ላል፡ዝናብም፡ያበቅለዋል። ለሰውም፡ማገዶ፡ ፲፭፡
ይሆናል፤ከእርሱም፡ወስዶ፡ይሞቃል÷አን
ድዶም፡እንጀራ፡ይጋግርበታል፤ከእርሱም፡
አምላክ፡አበጅቶ፡ይሰግድለታል÷የተቀረጸ
ውንም፡ምስል፡ሠርቶ፡በእርሱ፡ፊት፡ይን
በረከካል። ግማሹን፡በእሳት፡ያቃጥላል÷ ፲፮፡
በዚያ፡በግማሹ፡ሥጋ፡ይበላል÷ሥጋም፡
ይጠብስበትና፡ይጠግባል፤ይሞቃልና፡—
እሰይ፡ሞቅሁ÷እሳቱን፡አይቻለሁ፡ይላል።
የቀረውንም፡እንጨት፡አምላክ፡አድርጎ፡ ፲፯፡
ምስል፡ይቀርጽበታል፤በፊቱም፡ተጐንብሶ፡
ይሰግዳል፡ወደ፡እርሱም፡እየጸለየ፡— አም
ላኬ፡ነህና፡አድነኝ፡ይላል።
አያውቁም÷አያስቡም፤እንዳያዩ፡ዓይኖቻ ፲፰፡
ቸውን÷እንዳያስተውሉም፡ልቦቻቸውን፡
ጨፍነዋል። በልቡም፡ማንም፡አያስብም፡— ፲፱፡
ግማሽዋን፡በእሳት፡አቃጥያለሁ÷በፍምዋም፡
ላይ፡እንጀራን፡ጋግሬአለሁ÷ሥጋም፡ጠብሼ፡

በልቻለሁ ፡ የቀረውንም ፡ አስጸያፊ ፡ ነገር ፡ አደ
ርጋለሁን ? ለዛፍስ ፡ ግንድ ፡ እሰግዳለሁን ? እን
ዲልም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ የለውም ።
፳፡ አመድ ፡ ይበላል ፤ የተታለለ ፡ ልብ ፡ አስቶታል ፤
ነፍሱን ፡ ለማዳን ፡ አይችልም ፤ ወይም ፡—
በቀኜ ፡ እጄ ፡ ሐሰት ፡ አለ ፡ አይልም ።
፳፩፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፤ አንተም ፡ እስራኤል ፤ ባሪ
ያዬ ፡ ነህና ፡ ይህን ፡ አስብ ፡ እኔ ፡ ሠርቼሃለሁ ፡
አንተም ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ፤
፳፪፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልተረሳ ፡ ትሆናለህ ። መተላለ
ፍህን ፡ እንደ ፡ ደመና ፤ ኃጢአትህንም ፡ እንደ ፡
ጉም ፡ ደምስሼአለሁ ፤ ተቤዥቼሃለሁና ፡ ወደ ፡
፳፫፡ እኔ ፡ ተመለስ ። ሰማያት ፡ ሆይ ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ አድርጎታልና ፡ ዘምሩ ፤ እግዚአብሔር ፡
ያዕቆብን ፡ ተቤዥቶአልና ፤ በእስራኤልም ፡
ዘንድ ፡ ይከበራልና ፡ አንተ ፡ የምድር ፡ ጥልቅ ፡
ሆይ ፤ እልል ፡ በል ፤ እናንተም ፡ ተራሮች ፡ አንተም ፡
ዱር ፡ በአንተም ፡ ያለ ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፤ እልል ፡
በሉ ።
፳፬፡ ከማኅፀን ፡ የሠራህ ፤ የሚቤዥህ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሁሉን ፡ የፈጠርሁ ፤
ሰማያትን ፡ ለብቻዬ ፡ የዘረጋሁ ፡ ምድርንም ፡
ያጸናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ከእኔ ፡
፳፭፡ ጋር ፡ ማን ፡ ነበረ ? የሐሰተኞችን ፡ ምልክት ፡
ከንቱ ፡ አደርጋለሁ ፤ ምዋርተኞችንም ፡ አሳብዳ
ለሁ ፤ ጥበበኞቹንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እመልሳለሁ ፡
፳፮፡ እውቀታቸውንም ፡ ስንፍና ፡ አደርጋለሁ ፤ የባ
ሪያዬን ፡ ቃል ፡ አጸናለሁ ፤ የመልእክተኞቼ
ንም ፡ ምክር ፡ እፈጽማለሁ ፤ ኢየሩሳሌምን ፡—
የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ትሆኛለሽ ፤ የይሁዳንም ፡
ከተሞች ፡— ትታነጻላችሁ ፡ ፍራሾቻችሁንም ፡
፳፯፡ አቆማለሁ ፡ እላለሁ ፤ ቀላዩንም ፡— ደረቅ ፡
ሁን ፤ ፈሳሾችህንም ፡ አደርቃለሁ ፡ እላለሁ ፡
፳፰፡ ቂሮስንም ፡— እርሱ ፡ እረኛዬ ፡ ነው ፤ እርሱም ፡
ኢየሩሳሌምን ፡— ትታነጺያለሽ ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስም ፡ ይመሠረታል ፡ ብሎ ፡ ፈቃዴን ፡ ሁሉ ፡
ይፈጽማል ፡ እላለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ለቀባሁት ፤ አሕዛብንም ፡
በፊቱ ፡ አስገዛ ፡ ዘንድ ፡ የነገሥታትንም ፡ ወገብ ፡
እፈታ ፡ ዘንድ ፤ በሮቹም ፡ እንዳይዘጉ ፡ መዝ
ጊያዎቹን ፡ በፊቱ ፡ እከፍት ፡ ዘንድ ፤ ቀኝ ፡
እጁን ፡ ለያዝሁት ፡ ለቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
፪፡ በፊትህ ፡ እሄዳለሁ ፡ ተራሮችንም ፡ ትክክል ፡
አደርጋለሁ ፤ የናሱንም ፡ ደጆች ፡ እሰብራለሁ ፡
የብረቱንም ፡ መወርወሪያዎች ፡ እቈርጣለሁ ፡
፫፡ በስምህም ፡ የምጠራህ ፡ የእስራኤል ፡ አም
ላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማ ፡ የነበረችውን ፡
መዝገብ ፡ በስውርም ፡ የተደበቀችውን ፡ ሀብት ፡
፬፡ እሰጥሃለሁ ። ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፤
ስለ ፡ መረጥሁትም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ብዬ ፡ በስ
ምህ ፡ ጠርቼሃለሁ ፤ በቍልምጫ ፡ ስምህ ፡ ጠራ

ሁህ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ። እኔ ፡ እግ ፭፡፮፡
ዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ፡
ከእኔም ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ የለም ፡ በፀሐይ ፡ መው
ጫና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉ ፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡
ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ አስታጠቅሁህ ፤
አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ፤ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ። ብርሃንን ፡ ፯፡
ሠራሁ ፤ ጨለማውንም ፡ ፈጠርሁ ፤ ደኅንነትን ፡
እሠራለሁ ፤ ክፋትንም ፡ እፈጥራለሁ ፡ እነዚ
ህን ፡ ሁሉ ፡ ያደረግሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡
ነኝ ።
እናንተ ፡ ሰማያት ፡ ከላይ ፡ አንጠባጥቡ ፡ ደመ ፰፡
ናትም ፡ ጽድቅን ፡ ያዝንቡ ፤ ምድርም ፡ ትከፈት ፡
መድኃኒትንም ፡ ታብቅል ፤ ጽድቅም ፡ በአንድ
ነት ፡ ይብቀል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጥሬዋ
ለሁ ።
ከሠሪው ፡ ጋር ፡ ለሚታገል ፡ ወዮለት ! በም ፱፡
ድር ፡ ሸክላዎች ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ሸክላ ፡ ነው ።
ጭቃ ፡ ሠሪውን ፡— ምን ፡ ትሠራለህ ? ወይስ ፡
ሥራህ ፡— እጅ ፡ የለውም ፡ ይላልን ? አባትን ፡— ፲፡
ምን ፡ ወልደሃል ? ወይም ፡ ሴትን ፡— ምን ፡ አማ
ጥሽ ? ለሚል ፡ ወዮ !
የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ሠሪውም ፡ እግዚአብ ፲፩፡
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ስለሚመጣው ፡ ነገር ፡
ጠይቁኝ ፤ ስለ ፡ ልጆቼና ፡ ስለ ፡ እጄ ፡ ሥራም ፡
እዘዙኝ ። እኔ ፡ ምድርን ፡ ሠርቻለሁ ፡ ሰውንም ፡ ፲፪፡
በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ፈጥሬአለሁ ፤ እኔ ፡ በእጄ ፡ ሰማ
ያትን ፡ ዘርግቼአለሁ ፤ ሠራዊታቸውንም ፡ ሁሉ ፡
አዝዣለሁ ። እኔ ፡ በጽድቅ ፡ አስነሥቼዋለሁ ፡ ፲፫፡
መንገዱንም ፡ ሁሉ ፡ አቀናለሁ ፡ እርሱ ፡ ከተማ
ዬን ፡ ይሠራል ፤ በዋጋም ፡ ወይም ፡ በደመወዝ ፡
ሳይሆን ፡ ምርኮኞቼን ፡ ያወጣል ፤ ይላል ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የግ ፲፬፡
ብጽ ፡ ድካምና ፡ የኢትዮጵያ ፡ንግድ ፡ ቁመተ ፡
ረጅሞችም ፡ የሳባ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያል
ፋሉ ፤ ለአንተም ፡ ይሆናሉ ፡ እጆቻቸውም ፡
ታስረው ፡ ይከተሉሃል ፤ በፊትህም ፡ ያልፋሉ ፤
ለአንተም ፡ እየሰገዱ ፡— በእውነት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በአንተ ፡ አለ ፤ ከእርሱም ፡ ሌላ ፡ አም
ላክ ፡ የለም ፡ ብለው ፡ ይለምኑሃል ። የእስራኤል ፡ ፲፭፡
አምላክ ፡ መድኃኒት ፡ ሆይ ፤ በእውነት ፡ አንተ ፡
ራስህን ፡ የምትሰውር ፡ አምላክ ፡ ነህ ። ሁሉም ፡ ፲፮፡
ያፍራሉ ፡ ይዋረዱማል ፤ ጣዖታትንም ፡ የሚ
ሠሩ ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ውርደት ፡ ይሄዳሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ በዘላለማዊ ፡ ፲፯፡
መድኃኒት ፡ ያድነዋል ፤ እናንተም ፡ ለዘላለም ፡
አታፍሩምና ፡ አትዋረዱም ።
ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፤ እር ፲፰፡
ሱም ፡ ምድርን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፡ ያጸናትም ፤
መኖሪያም ፡ ልትሆን ፡ እንጂ ፡ ለከንቱ ፡ እንድ
ትሆን ፡ ያልፈጠራት ፡ አምላክ ፤ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ። በስውር ፡ ወይም ፡ በጨ ፲፱፡

ለማ ፡ ምድር ፡ ስፍራ ፡ አልተናገርሁም ፡ ለያዕ
ቆብ ፡ ዘር ፡— በከንቱ ፡ ፈልጉኝ ፡ አላልሁም ፡
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅን ፡ እናገራለሁ ፡
፳፡ ቅንንም ፡ አወራለሁ ። እናንተ ፡ ከአሕዛብ ፡
ወገን ፡ ሆናችሁ ፡ ያመለጣችሁ ፤ ተሰብሰባችሁ ፡
ኑ ፡ በአንድነትም ፡ ቅረቡ ፡ የተቀረጸውን ፡ የምስ
ላቸውን ፡ እንጨት ፡ የሚሸከሙና ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡
ወደማይችል ፡ አምላክ ፡ የሚጸልዩ ፡ እውቀት ፡
፳፩፡ የላቸውም ። ይናገሩ ፡ ይቅረቡም ፡ በአንድነ
ትም ፡ ይማከሩ ፡ ከጥንቱ ፡ ይህን ፡ ያሳየ ፡ ከቀድ
ሞስ ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ? ያሳየሁም ፡ የተና
ገርሁም ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለሁምን ?
ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለም ፡ እኔ ፡
ጻድቅ ፡ አምላክና ፡ መድኃኒት ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
፳፪፡ በቀር ፡ ማንም ፡ የለም ። እናንተ ፡ የምድር ፡
ዳርቻ ፡ ሁሉ ፤ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለምና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ዘወር ፡ በሉ ፡
፳፫፡ ትድኑማላችሁ ። ቃሌ ፡ ከአፌ ፡ በጽድቅ ፡ ወጥ
ታለች ፤ አትመለስም ፡— ጕልበት ፡ ሁሉ ፡ ለእኔ ፡
ይንበረከካል ፤ ምላስም ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ይምላል ፡
፳፬፡ ብዬ ፡ በራሴ ፡ ምያለሁ ። ስለ ፡ እኔም ፡— በእግ
ዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ብቻ ፡ ጽድቅና ፡ ኃይል ፡
አለ ፤ ወደ ፡ እርሱም ፡ ሰዎች ፡ ይመጣሉ ፤
በእርሱም ፡ ላይ ፡ የተቈጡ ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ።
፳፭፡ የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ይጸድቃሉ ፤ ይመካሉም ፡ ይባላል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

፩፡ ቤል ፡ ተዋረደ ፡ ናባው ፡ ተሰባበረ ፡ ጣዖቶቻ
ቸው ፡ በእንስሳና ፡ በከብት ፡ ላይ ፡ ተጭነዋል ፡
ሸክሞቻችሁ ፡ ለደከማ ፡ እንስሳ ፡ ከባድ ፡ ጭነት ፡
፪፡ ሆነዋል ። ተጐንበሱ ፡ በአንድነትም ፡ ተዋረዱ ፡
ሸክሙን ፡ ለማዳን ፡ አልቻሉም ፤ ራሳቸው ፡ ግን ፡
ተማረኩ ።
፫፡ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፤ የእስራኤ
ልም ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሁሉ ፤ ከሆድ ፡ ያነሣኋ
ችሁ ፡ ከማኅፀንም ፡ የተሸከምኋችሁ ፤ ስሙኝ ።
፬፡ እስከ ፡ ሽምግልና ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እስከ ፡
ሽበትም ፡ ድረስ ፡ እሸከማችኋለሁ ፡ እኔ ፡ ሠር
ቻለሁ ፡ እኔም ፡ አነሣለሁ ፡ እኔ ፡ እሸከማለሁ ፡
፭፡ እኔም ፡ አድናለሁ ። በማን ፡ትመስሉኛላችሁ ?
ከማንስ ፡ ጋር ፡ ታስተካክሉኛላችሁ ? እንመሳ
ሰል ፡ ዘንድ ፡ ከማን ፡ ጋር ፡ ታስተያዩኛላችሁ ?
፮፡ ወርቁን ፡ ከከረጢት ፡ የሚያፈስሱ ፡ ብሩንም ፡ በሚ
ዛን ፡ የሚመዝኑ ፡ እነርሱ ፡ አንጥረኛውን ፡ ይቀ
ጥራሉ ፤ እርሱም ፡ አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ይሠራ
፯፡ ዋል ፡ ለዚያም ፡ ይጐነበሱለታል ፡ ይሰግዱለት
ማል ። በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ አንሥተው ፡ ይሸ
ከሙታል ፡ በስፍራውም ፡ ያደርጉታል ፤ በዚ
ያም ፡ ይቆማል ፤ ከስፍራውም ፡ ፈቀቅ ፡ አይ
ልም ፡ ሰውም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቢጮኽ ፡ አይሰ
ማውም ፡ ከመከራውም ፡ አያድነውም ።
፰፡ ይህን ፡ አስቡና ፡ አልቅሱ ፡ ተላላፊዎች ፡ ሆይ ፤
ንስሐ ፡ ግቡ ፤ ልባችሁንም ፡ መልሱ ። እኔ ፡

አምላክ ፡ ነኝና ፤ ሌላም ፡ የለምና ፡ የቀድሞ
ውን ፡ የጥንቱን ፡ ነገር ፡ አስቡ ፡ እኔ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ነኝ ፡ እንደ ፡ እኔም ፡ ያለ ፡ ማንም ፡ የለም ።
በመጀመሪያ ፡ መጨረሻውን ፤ ከጥንትም ፡ ያል ፲፡
ተደረገውን ፡ እነግራለሁ ፡ ምክሬ ፡ ትጸናለች ፡
ፈቃዴንም ፡ ሁሉ ፡ እፈጽማለሁ ፡ እላለሁ ። ከም ፲፩፡
ሥራቅ ፡ ነጣቂ ፡ወፍን ፤ ከሩቅም ፡ አገር ፡ ምክ
ሬን ፡ የሚያደርገውን ፡ ሰው ፡ እጠራዋለሁ ።
ተናግሬአለሁ ፡ እፈጽመዋለሁ ፡ አስቤአለሁ ፡
አደርገዋለሁ ።
እናንተ ፡ ከጽድቅ ፡ የራቃችሁ ፡ እልከኞች ፤ ፲፪፡
ስሙኝ ፡ ጽድቁን ፡ አቀርባለሁ ፤ አይርቅም ፡ ፲፫፡
መድኃኒቴም ፡ አይዘገይም ፡ ከጽዮን ፡ ለክብር ፡
እንዲሆን ፡ መድኃኒትን ፡ ለእስራኤል ፡ ሰጥቻ
ለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

አንቺ ፡ ድንግል ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፤ ፩፡
ውረጂ ፡ በትቢያም ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ፡ የከለዳ
ውያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቅል
ጥፍና ፡ ቅምጥል ፡ አትባዪምና ፡ ያለ ፡ ዙፋን ፡
በመሬት ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ። ወፍጮ ፡ ወስደሽ ፡ ፪፡
ዱቄትን ፡ ፍጪ ፡ መሸፈኛሽን ፡ አውጪ ፡ ረጅ
ሙንም ፡ ልብስሽን ፡ አውልቂሽ ፡ ጭኑ ፡ ባት
ሽን ፡ ግለጪ ፤ ወንዙን ፡ ተሻገሪ ። ኀፍረት ፡ ፫፡
ሥጋሽ ፡ ይገለጣል ፡ እፍረትሽም ፡ ይታያል ፡
እኔ ፡ እበቀላለሁ ፤ ለማንም ፡ አልራራም ። ታዳ ፬፡
ጊያችን ፤ ስሙ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ። የከለዳው ፭፡
ያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡— የመን
ግሥታት ፡ እመቤት ፡ አትባዪምና ፡ዝም ፡ ብለሽ ፡
ተቀመጪ ፡ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ውስጥ ፡ ግቢ ።
በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ተቈጥቼ ፡ ነበር ፡ ርስቴንም ፡ ፮፡
አረከስሁ ፡ በእጅሽም ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ምሕረት ፡ አላደረግሽም ፤ በሽ
ማግሌዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ቀንበርሽን ፡ እጅግ ፡ አከ
ብደሻል ። አንቺም ፡— እኔ ፡ ለዘላለም ፡ እመ ፯፡
ቤት ፡ እሆናለሁ ፡ ብለሻል ፡ ይህንም ፡ በልብሽ ፡
አላደረግሽም ፡ ፍጻሜውንም ፡ አላሰብሽም ።
አሁንም ፡ አንቺ ፡ ቅምጥል ፡ ተዘልለሽ ፡ የም ፰፡
ትቀመጪ ፤ በልብሽም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡
በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ፡ መበለትም ፡ ሆኜ ፡ አልኖ
ርም ፡ የወላድ ፡ መካንነትንም ፡ አላውቅም ፡ የም
ትዪ ፡ ይህን ፡ ስሚ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ በአንድ ፡ ፱፡
ቀን ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ ነገሮች ፤ የወላድ ፡ መካ
ንነትና ፡ መበለትነት ፤ በድንገት ፡ ይመጡብ
ሻል ፡ ስለ ፡ መተቶችሽ ፡ ብዛትና ፡ ስለ ፡ አስማ
ቶችሽ ፡ ጽናት ፡ ፈጽመው ፡ ይመጡብሻል ።
በክፋትሽ ፡ ታምነሻል ፡ የሚያየኝ ፡ የለም ፡ ፲፡
ብለሻል ፡ ጥበብሽና ፡ እውቀትሽ ፡ አታለለው
ሻል ፤ በልብሽም ፡— እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ በቀር ፡
ሌላ ፡ የለም ፡ ብለሻል ። ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ፲፩፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ይመጣብሻል ፤ በምዋርትሽም ፡ እን
ዴት ፡ እንደምታርቂው ፡ አታውቂም ፡ ጉዳት ፡

ይወድቅብሻል ፡ ታስወግጅውም ፡ ዘንድ ፡ አይ
ቻልሽም ፡ የማታውቂያትም ፡ ጕስቍልና ፡ ድን
ገት ፡ ትመጣብሻለች ።
፲፪ ምናልባትም ፡ መጠቀም ፡ ትችዪ ፡ ወይም ፡
ታስደነግጪ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከአስማቶችሽና ፡
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምረሽ ፡ ከደከምሽበት ፡ ከመተ
፲፫ ቶችሽ ፡ ብዛት ፡ ጋር ፡ ቁሚ ። በምክርሽ ፡ ብዛት ፡
ደክመሻል ፤ አሁንም ፡ የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡
የሚቈጥሩ ፡ ከዋክብትንም ፡ የሚመለከቱ ፡ በየ
መበቻውም ፡ የሚመጣውን ፡ ነገር ፡ የሚናገሩ ፡
ተነሥተው ፡ ከሚመጣብሽ ፡ ነገር ፡ ያድኑሽ ።
፲፬ እነሆ ፡ እንደ ፡ እብቅ ፡ ይሆናሉ ፡ እሳትም ፡
ያቃጥላቸዋል ፡ ሰውነታቸውንም ፡ ከነበልባል ፡
ኀይል ፡ አያድኑም ፡ እርሱም ፡ ሰው ፡ እንደሚ
ሞቀው ፡ ፍም ፡ ወይም ፡ በፊቱ ፡ ሰው ፡ እንደ
፲፭ ሚቀመጥበት ፡ እሳት ፡ ያለ ፡ አይደለም ። የደ
ከምሽባቸው ፡ ነገሮች ፡ እንዲሁ ፡ ይሆኑብሻል ፤
ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምረው ፡ ከአንቺ ፡ ጋር ፡ ይነግዱ ፡
የነበሩ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡
ይሄዳሉ ፡ የሚያድንሽም ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

፩ እናንተ ፡ በእስራኤል ፡ ስም ፡ የተጠራችሁ ፡
ከይሁዳም ፡ ውኆች ፡ የወጣችሁ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ስም ፡ የምትምሉ ፡ በእውነት ፡ ሳይሆን ፡
በጽድቅም ፡ ሳይሆን ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
፪ የምትጠሩ ፡ በቅድስት ፡ ከተማ ፡ ስም ፡ የተጠ
ራችሁ ፡ ስሙም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በሚባል ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የም
ትደገፉ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፡ ይህን ፡ ስሙ ።
፫ የቀድሞውን ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ተናግሬአለሁ ፡
ከአፌም ፡ ወጥቶአል ፡ አሳይቼውማለሁ ፤ ድን
፬ ገት ፡ አድርጌዋለሁ ፡ ተፈጽሞማል ። አንተ ፡
እልከኛ ፡ አንገትህም ፡ የብረት ፡ ጅማት ፡ ግም
፭ ባርህም ፡ ናስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄአለሁ ፤ ስለ
ዚህ ፡ አንተ ፡— ጣዖቴ ፡ ይህን ፡ አድርጎአል ፡
የተቀረጸው ፡ ምስሌና ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራው ፡
ምስሌ ፡ ይህን ፡ አዘዙኝ ፡ እንዳትል ፡ አስቀ
ድሜ ፡ ነግሬህ ፡ ነበር ፡ ሳይሆንም ፡ አሳይቼህ ፡
፮ ነበር ። ሰምተሃል ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ተመል
ከት ፡ እናንተም ፡ የምትናገሩት ፡ አይደላችሁ
ምን ? የተሰወሩትን ፡ ያላወቅሃቸውንም ፡ አዲ
ሶች ፡ ነገሮችን ፡ ከዚህ ፡ ጀምሬ ፡ አሳይቼሃለሁ ።
፯ እነርሱም ፡ አሁን ፡ እንጂ ፡ ከጥንት ፡ አልተፈጠ
ሩም ፤ አንተም ፡— እነሆ ፡ አውቄአቸዋለሁ ፡
እንዳትል ፡ ከዛሬ ፡ በፊት ፡ አልሰማሃቸውም ።
፰ አልሰማህም ፡ አላወቅህም ፡ ጆሮህ ፡ ከጥንት ፡
አልተከፈተችም ፤ አንተ ፡ ፈጽሞ ፡ ወንጀለኛ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ከማኅፀንም ፡ ጀምረህ ፡ ተላላፊ ፡
ተብለህ ፡ እንደ ፡ ተጠራህ ፡ አውቄአለሁና ።
፱ ስለ ፡ ስሜ ፡ ቍጣዬን ፡ እዘገያለሁ ፡ እንዳላጠፋ
፲ ህም ፡ ስለ ፡ ምስጋናዬ ፡ እታገሣለሁ ። እነሆ ፡
አንጥሬሃለሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ብር ፡ አይደ
፲፩ ለም ፤ በመከራም ፡ እቶን ፡ ፈትኜሃለሁ ። ስለ ፡
እኔ ፡ ስለ ፡ ራሴ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ስሜ ፡ ተነቅፎ
አልና ፡ ክብሬንም ፡ ለሌላ ፡ አልሰጥም ።
ያዕቆብ ፡ ሆይ ፡ የጠራሁህም ፡ እስራኤል ፡ ፲፪
ሆይ ፡ ስማኝ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ እኔ ፡ ፊተኛው ፡ ነኝ ፡
እኔም ፡ ኋለኛው ፡ ነኝ ። እጄም ፡ ምድርን ፡ ፲፫
መሠረታለች ፡ ቀኜም ፡ ሰማያትን ፡ ዘርግታለች ፤
በጠራኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በአንድነት ፡ ይቆማሉ ።
እናንተ ፡ ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ተሰብሰባችሁ ፡ ፲፬
ስሙ ፡ ከእነርሱ ፡ ይህን ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ የወደደው ፡ ፈቃዱን ፡ በባቢ
ሎን ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፡ ክንዱም ፡ በከለዳው
ያን ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። እኔ ፡ ራሴ ፡ ተናግሬአ ፡ ፲፭
ለሁ ፡ እኔ ፡ ጠርቼዋለሁ ፤ አምጥቼዋለሁ ፡ መን
ገዱም ፡ ትከናወንለታለች ። ወደ ፡ እኔ ፡ ቅረቡ ፡ ፲፮
ይህንም ፡ ስሙ ፤ እኔ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሬ ፡ በስ
ውር ፡ አልተናገርሁም ፤ ከሆነበት ፡ ዘመን ፡
ጀምሮ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡ ነበርሁ ፡ አሁንም ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርና ፡ መንፈሱ ፡ ልከውኛል ።
ታዳጊህ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብ ፡ ፲፯
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እኔ ፡ የሚረባህን ፡
ነገር ፡ የማስተምርህ ፡ በምትሄድበትም ፡ መን
ገድ ፡ የምመራህ ፡ አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝ ። ትእዛዜን ፡ ብትሰማ ፡ ኖሮ ፡ ሰላምህ ፡ ፲፰
እንደ ፡ ወንዝ ፡ ጽድቅህም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ሞገድ ፡ በሆነ ፡ ነበር ፤ ዘርህም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ፲፱
የሆድህም ፡ ትውልድ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ትቢያ ፡
በሆነ ፡ ነበር ፡ ስሙም ፡ ከፊቴ ፡ ባልጠፋና ፡
ባልፈረሰ ፡ ነበር ።
ከባቢሎን ፡ ውጡ ፡ ከከለዳውያንም ፡ ኰብ ፡ ፳
ልሉ ፡ በእልልታ ፡ ድምፅ ፡ ተናገሩ ፡ ይህንም ፡
ንገሩ ፡ እስከ ፡ ምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ አው
ሩና ፡— እግዚአብሔር ፡ ባሪያውን ፡ ያዕቆ
ብን ፡ ታድጎታል ፡ በሉ ። በምድረ ፡ በዳ ፡ ፳፩
በኩል ፡ በመራቸው ፡ ጊዜ ፡ አልተጠሙም ፤
ውኃንም ፡ ከዓለቱ ፡ ውስጥ ፡ አፈለቀላቸው ፡
ዓለቱንም ፡ ሰነጠቀ ፡ ውኃውም ፡ ፈሰሰ ። ለክ ፡ ፳፪
ፉዎች ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ፡ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

ደሴቶች ፡ ሆይ ፡ ስሙኝ ፡ እናንተም ፡ በሩቅ ፡ ፩
ያላችሁ ፡ አሕዛብ ፡ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡
ከማኅፀን ፡ ጠርቶኛል ፡ ከእናቴም ፡ ሆድ ፡
ጀምሮ ፡ ስሜን ፡ አንሥቶአል ፤ አፌንም ፡ እንደ ፡ ፪
ተሳለ ፡ ሰይፍ ፡ አድርጎአል ፡ በእጁ ፡ ጥላ ፡ ሰው
ሮኛል ፤ እንደ ፡ ተሳለ ፡ ፍላጻም ፡ አድርጎኛል ፡
በሰገባውም ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጎኛል ። እርሱም ፡— ፫
እስራኤል ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ነህ ፡ በአን
ተም ፡ እከበራለሁ ፡ አለኝ ። እኔ ፡ ግን ፡— በከ ፡ ፬
ንቱ ፡ ደከምሁ ፡ ምንም ፡ ጥቅም ፡ ለሌለውና ፡
ለከንቱ ፡ ጕልበቴን ፡ ፈጀሁ ፡ ፍርዴ ፡ ግን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ዋጋዬም ፡ በአምላኬ ፡
ዘንድ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
አሁንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዓይን ፡ ከብሬአ ፡ ፭

ለሁና ፡ አምላኬም ፡ ጕልበት ፡ ሆኖኛልና ፡ ያዕ
ቆብን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እንድመልስ ፡ እስራኤል
ንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እንድሰበስብ ፡ ባሪያ ፡ እሆ
ነው ፡ ዘንድ ፡ ከማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ የሠራኝ ፡ እግ
፮ ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ። እርሱም ፡— የያዕ
ቆብን ፡ ነገዶች ፡ እንድታስነሣ ፡ ከእስራኤልም ፡
የዳኑትን ፡ እንድትመልስ ፡ ባሪያዬ ፡ ትሆን ፡
ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነውና ፡ እስከ ፡
ምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ መድኀኒት ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡
ለአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ አድርጌ ፡ ሰጥቼሃለሁ ፡ ይላል ።
፯ የእስራኤል ፡ ታዳጊ ፡ ቅዱሱም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሰዎች ፡ ለሚንቁት ፡ ሕዝብም ፡ ለሚጠ
ላው ፡ ለገዦዎች ፡ ባሪያ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ስለ ፡ ታማኙ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ መረ
ጠህም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነገሥታት ፡
አይተው ፡ ይነሣሉ ፡ መሳፍንትም ፡ አይተው ፡
ይሰግዳሉ ።
፰ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በተወ
ደደ ፡ ጊዜ ፡ ሰምቼሃለሁ ፡ በመድኀኒትም ፡
ቀን ፡ ረድቼሃለሁ ፤ እጠብቅህማለሁ ፡ ምድር
ንም ፡ ታቀና ፡ ዘንድ ፡ ውድማ ፡ የሆኑትንም ፡
፱ ርስቶች ፡ ታወርስ ፡ ዘንድ ፡ የተጋዙትንም ፡—
ውጡ ፡ በጨለማም ፡ የተቀመጡትን ፡— ተገ
ለጡ ፡ ትል ፡ ዘንድ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጌ ፡
ለሕዝቡ ፡ ሰጥቼሃለሁ ። በመንገድም ፡ ላይ ፡ ይሰ
ማራሉ ፡ ማሰማርያቸውም ፡ በወና ፡ ኮረብታ ፡
፲ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ። የሚራራላቸውም ፡ ይመ
ራቸዋልና ፡ በውኃም ፡ ምንጮች ፡ በኩል ፡
ይነዳቸዋልና ፡ አይራቡም ፡ አይጠሙም ፡
ትኩሳት ፡ ወይም ፡ ፀሐይ ፡ አይጐዳቸውም ።
፲፩ ተራሮቼንም ፡ ሁሉ ፡ መንገድ ፡ አደርጋለሁ ፡
፲፪ ጎዳናዎቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ። እነሆ ፡ እነ
ዚህ ፡ ከሩቅ ፡ እነሆም ፡ እነዚህ ፡ ከሰሜንና ፡
ከምዕራብ ፡ እነዚህም ፡ ከሲኒም ፡ አገር ፡ ይመ
፲፫ ጣሉ ። እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አጽናንቶአ
ልና ፡ ለችግረኞቹም ፡ ራርቶአልና ፡ ሰማያት ፡
ሆይ ፡ ዘምሩ ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡
ተራሮችም ፡ ሆይ ፡ እልል ፡ በሉ ።
፲፬ ጽዮን ፡ ግን ፡— እግዚአብሔር ፡ ትቶኛል ፡
፲፭ ጌታም ፡ ረስቶኛል ፡ አለች ። በውኑ ፡ ሴት ፡
ከማኅፀንዋ ፡ ለተወለደው ፡ ልጅ ፡ እስከማት
ራራ ፡ ድረስ ፡ ሕፃንዋን ፡ ትረሳ ፡ ዘንድ ፡ ትችላ
ለችን ? አዎን ፡ እርስዋ ፡ ትረሳ ፡ ይሆናል ፡ እኔ ፡
፲፮ ግን ፡ አልረሳሽም ። እነሆ ፡ እኔ ፡ በእጄ ፡ መዳፍ ፡
ቀርጬሻለሁ ፡ ቅጥሮችሽም ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊቴ ፡
፲፯ አሉ ። ልጆችሽ ፡ ይፈጥናሉ ፤ ያፈረሱሽና ፡
፲፰ ያወደሙሽ ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ይወጣሉ ። ዓይ
ንሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመልከቺ ፤
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመ
ጣሉ ። እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ጌጥ ፡ ትለብሻቸዋለሽ ፡ እንደ ፡ ሙሽራም ፡
ትጐናጸፊአቸዋለሽ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፲፱ በድማሽና ፡ ውድማሽ ፡ ወናም ፡ የሆነው ፡ ምድ
ርሽ ፡ ከሚኖሩብሽ ፡ የተነሣ ፡ ዛሬ ፡ ጠባብ ፡ ትሆ
ናለችና ፡ የዋጡሽም ፡ ይርቃሉና ። የወላድ ፡ ፳
መካን ፡ ከሆንሽ ፡ በኋላ ፡ የተወለዱልሽ ፡ ልጆ
ችሽ ፡ በጆሮሽ ፡— ስፍራ ፡ ጠብቦኛልና ፡ እቀ
መጥ ፡ ዘንድ ፡ በታ ፡ አስፈልገኝ ፡ ይላሉ ። አን ፡ ፳፩
ቺም ፡ በልብሽ ፡— የወላድ ፡ መካን ፡ ሆኜለሁና ፡
እኔም ፡ ብቻዬን ፡ ተሰድጄአለሁና ፡ ተቅበዝብዤ
አለሁምና ፡ እነዚህን ፡ ማን ፡ ወለደልኝ ? እነዚ
ህንስ ፡ ማን ፡ አሳደጋቸው ? እነሆ ፡ ብቻዬን ፡
ቀርቼ ፡ ነበር ፡ እነዚህስ ፡ ወዴት ፡ ነበሩ ? ትያለሽ ።
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፳፪
እነሆ ፡ እጄን ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ አነሣለሁ ፡ ዓላ
ማዬንም ፡ ወደ ፡ ወገኖች ፡ አቆማለሁ ፡ ወንዶች ፡
ልጆችሽንም ፡ በብብታቸው ፡ ያመጡአቸዋል ፡
ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡
ይሸከሙአቸዋል ። ነገሥታትም ፡ አሳዳጊ ፡ ፳፫
አባቶችሽ ፡ ይሆናሉ ፡ እቴጌዎቻቸውም ፡ ሞግ
ዚቶችሽ ፡ ይሆናሉ ፤ ግምባራቸውንም ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ዝቅ ፡ አድርገው ፡ ይሰግዱልሻል ፡ የእ
ግርሽንም ፡ ትቢያ ፡ ይልሳሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቂያለሽ ፡ እኔንም ፡
በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ አያፍሩም ።
በውኑ ፡ ብዝበዛ ፡ ከኀያል ፡ እጅ ፡ ይወሰዳ ፡ ፳፬
ልን ? ወይስ ፡ የጨካኙ ፡ ምርኮኞች ፡ ያመልጣ
ሉን ? እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ፳፭
በኀያላን ፡ የተማረኩ ፡ ይወሰዳሉ ፡ የጨካኞ
ችም ፡ ብዝበዛ ፡ ያመልጣል ፤ ከአንቺ ፡ ጋር ፡
የሚጣሉትን ፡ እጣላቸዋለሁ ፡ ልጆችሽንም ፡
አድናለሁ ። አስጨናቂዎችሽንም ፡ ሥጋቸውን ፡ ፳፮
አስበላቸዋለሁ ፡ እንደ ፡ ጣፋጭም ፡ ወይን ፡
ጠጅ ፡ ደማቸውን ፡ ጠጥተው ፡ ይሰክራሉ ፤
ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
መድኀኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፡ የያዕቆብ ፡ ኀያል ፡
እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያውቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እናታች ፡ ፩
ሁን ፡ የፈታሁበት ፡ የፍችዋ ፡ ጽሕፈት ፡ የት ፡
አለ ? ወይስ ፡ እናንተን ፡ የሸጥሁ ፡ ከአበዳሪ
ዎች ፡ ለየትኛው ፡ ነው ? እነሆ ፡ ስለ ፡ ኀጢአ
ታችሁ ፡ ተሸጣችኋል ፡ ስለ ፡ በደላችሁም ፡
እናታችሁ ፡ ተፈትታለች ። በመጣሁስ ፡ ጊዜ ፡ ፪
ሰው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልነበረም ? በጠራሁስ ፡ ጊዜ ፡
የሚመልስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልነበረም ? መታደግ ፡
እንዳትችል ፡ እጄ ፡ አጭር ፡ ሆናለችን ? ወይስ ፡
ለማዳን ፡ ኀይል ፡ የለኝምን ? እነሆ ፡ በገሥጽሁ ፡
ጊዜ ፡ ባሕርን ፡ አደርቃለሁ ፡ ወንዞችንም ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ አደርጋቸዋለሁ ፤ ውኃም ፡ በማ
ጣት ፡ ዓሣቻቸው ፡ ይገማሉ ፡ በጥማትም ፡ ይሞ
ታሉ ። ሰማያትን ፡ ጥቍረት ፡ አለብሳቸዋለሁ ፡ ፫
መጋረጃቸውንም ፡ ማቅ ፡ አደርጋለሁ ።
የደከመውን ፡ በቃል ፡ እንዴት ፡ እንደምደ ፡ ፬
ግፍ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተ
ማሩትን ፡ ምላስ ፡ ሰጥቶኛል ፡ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ያነ
ቃኛል ፡ እንደ ፡ ተማሪዎችም ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡

፭፡ ጆሮዬን፡ ያነቃቃል ። ጌታ፡ እግዚአብሔር፡
ጆሮዬን፡ ከፍቶአል ፥ እኔም፡ ዓመፀኛ፡ አልነ
በርሁም፡ ወደ፡ ኋላዬም፡ አልተመለስሁም ።
፮፡ ጀርባዬን፡ ለገራፊዎች፡ ጕንጮቼንም፡ ለጠጕር፡
ነጪዎች፡ ሰጠሁ ፥ ፊቴንም፡ ከውርደትና፡
፯፡ ከትፋት፡ አልመለስሁም ። ጌታ፡ እግዚአብ
ሔር፡ ይረዳኛልና፡ ስለዚህ፡ አልታወክሁም፡
ስለዚህም፡ ፊቴን፡ እንደ፡ ባልጩት፡ ድንጋይ፡
አደርጌዋለሁ ፥ እንዳላፍርም፡ አውቃለሁ ።
፰፡ የሚያጸድቀኝ፡ ቅርብ፡ ነው፡ ከእኔ፡ ጋር፡
የሚከራከር፡ ማን፡ ነው ? በአንድነት፡ እን
ቁም፡ የሚከራከረኝ፡ ማን፡ ነው ? ወደ፡ እኔ፡
፱፡ ይቅረብ ። እነሆ ፥ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡ ይረ
ዳኛል፡ ማን፡ ይፈርድብኛል ? እነሆ ፥ ሁሉ፡
እንደ፡ ልብስ፡ ያረጃሉ፡ ብልም፡ ይበላቸዋል ።
፲፡ ከእናንተ፡ እግዚአብሔርን፡ የሚፈራ ፥ የባሪ
ያውንም፡ ቃል፡ የሚሰማ ፥ በጨለማም፡ የሚ
ሄድ ፥ ብርሃንም፡ የሌለው ፥ ነገር፡ ግን፡ በእግ
ዚአብሔር፡ ስም፡ የሚታመን ፥ በአምላኩም፡
፲፩፡ የሚደገፍ፡ ማን፡ ነው ? እነሆ ፥ እሳት፡ የም
ታነድዱ፡ የእሳትንም፡ ወላፈን፡ የምትታጠቁ፡
ሁላችሁ ፥ በእሳታችሁ፡ ነበልባል፡ ባነደዳች
ሁትም፡ ወላፈን፡ ሂዱ ! ይህ፡ ከእጄ፡ ይሆንብ
ችኋል፡ በኀዘን፡ ትተኛላችሁ ።

ምዕራፍ፡ ፶፩ ።

፩፡ እናንተ፡ ጽድቅን፡ የምትከተሉ፡ እግዚአብ
ሔርንም፡ የምትሹ ፥ ስሙኝ፡ ከእርሱ፡ የተቈ
ረጣችሁበትን፡ ድንጋይ፡ ከእርሱም፡ የተቈፈ
፪፡ ራችሁበትን፡ ጕድጓድ፡ ተመልከቱ ። ወደ፡
አባታችሁ፡ ወደ፡ አብርሃም ፥ ወደ፡ ወለደቻ
ችሁም፡ ወደ፡ ሳራ፡ ተመልከቱ፡ አንድ፡ ብቻ
ውን፡ በሆነ፡ ጊዜ፡ ጠራሁት ፥ ባረክሁትም፡
፫፡ አበዛሁትም ። እግዚአብሔርም፡ ጽዮንን፡ ያጽ
ናናል፡ በእርስዋም፡ ባድማ፡ የሆነውን፡ ሁሉ፡
ያጽናናል ፥ ምድረ፡ በዳዋንም፡ እንደ፡ ዔድን፡
በረሀዋንም፡ እንደ፡ እግዚአብሔር፡ ገነት፡ ያደ
ርጋል፡ ደስታና፡ ተድላ፡ ምስጋናና፡ የዝማሬ፡
ድምፅ፡ ይገኝበታል ።
፬፡ ወገኔ፡ ሆይ ፥ አድምጠኝ፡ ሕዝቤ፡ ሆይ ፥
ስማኝ፡ ሕግ፡ ከእኔ፡ ይወጣልና፡ ፍርዴም፡ ለአ
፭፡ ሕዛብ፡ ብርሃን፡ ይሆናልና ። ጽድቄ፡ ፈጥኖ፡
ቀርቦአል ፥ ማዳኔም፡ ወጥቶአል ፥ ክንዴም፡
በአሕዛብ፡ ላይ፡ ይፈርዳል፡ ደሴቶች፡ እኔን፡
በመተማመን፡ ይጠባበቃሉ ፥ በክንዴም፡ ይታ
፮፡ መናሉ ። ዓይናችሁን፡ ወደ፡ ሰማይ፡ አንሡ ፥
ወደ፡ ታችም፡ ወደ፡ ምድር፡ ተመልከቱ፡ ሰማ
ያት፡ እንደ፡ ጢስ፡ በንነው፡ ይጠፋሉ ፥ ምድ
ርም፡ እንደ፡ ልብስ፡ ታረጃለች ፥ የሚኖሩብ
ትም፡ እንዲሁ፡ ይሞታሉ፡ ማዳኔ፡ ግን፡ ለዘላ
ለም፡ ይሆናል ፥ ጽድቄም፡ አይፈርስም ።
፯፡ ጽድቅን፡ የምታውቁ፡ ሕጌም፡ በልባችሁ፡
ያለ፡ ሕዝብ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ፡ የሰውን፡ ተግዳ
ሮት፡ አትፍሩ ፥ በስድባቸውም፡ አትደንግጡ ።

እንደ፡ ልብስም፡ ብል፡ ይበላቸዋል ፥ እንደ፡ ፰፡
በግ፡ ጠጕርም፡ ትል፡ ይበላቸዋል፡ ጽድቄ፡
ግን፡ ለዘላለም፡ ማዳኔም፡ ለትውልድ፡ ሁሉ፡
ይሆናል ።
የእግዚአብሔር፡ ክንድ፡ ሆይ ፥ ተነሥ ፥ ፱፡
ተነሥ ፥ ኀይልንም፡ ልበስ፡ በቀድሞው፡ ዘራ
ትና፡ በጥንቱ፡ ዘመን፡ በነበረው፡ ትውልድ፡
እንደ፡ ሆነው፡ ተነሥ ። ረዓብን፡ የቈራረጥህ፡ ዘን
ዶውንም፡ የወጋህ፡ አንተ፡ አይደለህምን ? በሕ ፲፡
ሩንና፡ የታላቁን፡ ጥልቅ፡ ውኃ፡ ያደረቅኸው ፥
የዳኑትም፡ ይሻገሩ፡ ዘንድ፡ ጥልቁን፡ ባሕር፡
መንገድ፡ ያደረግህ፡ አንተ፡ አይደለህምን ?
እግዚአብሔርም፡ የተቤዣቸው፡ ይመለሳሉ፡ ፲፩፡
ወደ፡ ጽዮንም፡ ይመጣሉ፡ የዘላለምም፡ ደስታ፡
በራሳቸው፡ ላይ፡ ይሆናል፡ ደስታንና፡ ተድ
ላን፡ ያገኛሉ ፥ ኀዘንና፡ ልቅሶም፡ ይሸሻል ።
የማጽናናችሁ፡ እኔ፡ ነኝ ፥ እኔ፡ ነኝ፡ የሚሞተ ፲፪፡
ውን፡ ሰው፡ እንደ፡ ሣርም፡ የሚጠወልገውን፡
የሰው፡ ልጅ፡ ትፈሪ፡ ዘንድ፡ አንተ፡ ማን፡ ነህ ?
ሰማያትንም፡ የዘረጋውን፡ ምድርንም፡ የመሠ ፲፫፡
ረተውን፡ ፈጣሪህን፡ እግዚአብሔርን፡ ረስተ
ሃል፡ ያጠፋ፡ ዘንድ፡ በዘጋጀ፡ ጊዜ፡ ከአስጨ
ናቂው፡ ቍጣ፡ የተነሣ፡ ሁልጊዜ፡ ቀኑን፡ ሁሉ፡
ፈርተሃል፡ የአስጨናቂው፡ ቍጣ፡ የት፡ አለ ?
ምርኮኛ፡ ፈጥኖ፡ ይፈታል፡ አይሞትም፡ ወደ፡ ፲፬፡
ጕድጓድም፡ አይወርድም ፥ እንጀራም፡ አይጐ
ድልበትም ። ሞገዱም፡ እንዲተምም፡ ባሕርን፡ ፲፭፡
የማናውጥ፡ አምላክህ፡ እግዚአብሔር፡ እኔ፡
ነኝ ፥ ስሚም፡ የሠራዊት፡ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡
ነው ። ሰማያትን፡ እዘረጋ፡ ዘንድ፡ ምድርንም፡ ፲፮፡
እመሠርት፡ ዘንድ ፥ ጽዮንንም ፡— አንቺ፡ ሕዝቤ፡
ነሽ፡ እል፡ ዘንድ፡ ቃሌን፡ በአፍህ፡ አድርጌአ
ለሁ ፥ በእጄም፡ ጥላ፡ ጋርጄሃለሁ ።
ከእግዚአብሔር፡ እጅ፡ የቍጣውን፡ ጽዋ፡ የጠ ፲፯፡
ጣሽ፡ ኢየሩሳሌም፡ ሆይ ፥ ንቂ ፥ ንቂ ፥ ቁሚ !
የሚያንገደግድን፡ ዋንጫ፡ ጠጥተሽ፡ ጨልጠ
ሽውማል ። ከወለደቻቸው፡ ልጆች፡ ሁሉ፡ የሚ ፲፰፡
መራት፡ የለም ፤ ካሳደገቻቸውም፡ ልጆች፡ ሁሉ፡
እጅዋን፡ የሚይዝ፡ የለም ። እነዚህ፡ ሁለት፡ ፲፱፡
ነገሮች፡ ሆነውብሻል ፥ ማንስ፡ ያስተዛዝንሻል ?
መፈታትና፡ ጥፋት፡ ራብና፡ ሰይፍ፡ ናቸው፡ እን
ዴትስ፡ አድርጌ፡ አጽናናሻለሁ ? ልጆችሽ፡ ዝለ ፳፡
ዋል፡ በወጥመድ፡ እንደ፡ ተያዘ፡ ሚዳቋ፡ በአ
ደባባይ፡ ሁሉ፡ ራስ፡ ላይ፡ ተኝተዋል፡ በእግ
ዚአብሔር፡ ቍጣና፡ በአምላክሽ፡ ተግሣጽ፡
ተሞልተዋል ።
ስለዚህም፡ ያለ፡ ወይን፡ ጠጅ፡ የሰከርሽ፡ ፳፩፡
አንቺ፡ ችግረኛ ፥ ይህን፡ ስሚ፡ ስለ፡ ወገኑ፡ ፳፪፡
የሚምዋገት፡ አምላክሽ፡ ጌታሽ፡ እግዚአብ
ሔር፡ እንዲህ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥ የሚያንገደ
ግድን፡ ጽዋ፡ የቍጣዬንም፡ ዋንጫ፡ ከእጅሽ፡
ወስጃለሁ፡ ደግመሽም፡ ከእንግዲህ፡ ወዲህ፡
አትጠጪውም ። ነፍስሽንም ፡— እንሻገር፡ ፳፫፡
ዘንድ፡ ዝቅ፡ በይ፡ በሚሉአት፡ በአስጨናቂዎ

ችሽ፡ እጅ፡ አኖረዋለሁ፡ ጀርባሽንም፡ ለሚሻ
ገሩት፡ እንደ፡ መሬትና፡ እንደ፡ መንገድ፡ አደ
ረግሽላቸው ።

ምዕራፍ፡ ፶፪ ።

፩፡ ጽዮን፡ ሆይ ፥ ተነሺ ፥ ተነሺ ፥ ኀይልሽን፡
ልበሺ፡ ቅድስቲቱ፡ ከተማ፡ ኢየሩሳሌም፡
ሆይ ፥ ያልተገረዘና፡ ርኩስ፡ ከእንግዲህ፡ ወዲህ፡
አይገባብሽምና፡ ጌጠኛ፡ ልብስሽን፡ ልበሺ ።
፪፡ ኢየሩሳሌም፡ ሆይ ፥ ትቢያን፡ አራግፊ፡ ተነሺ ፥
ተቀመጪ፡ ምርኮኛይቱ፡ የጽዮን፡ ልጅ፡ ሆይ ፥
የአንገትሽን፡ እስራት፡ ፍቺ ።
፫፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል ፡— በከንቱ፡
ተሽጣችሁ፡ ነበር ፥ ያለ፡ ገንዘብም፡ ትቤዣላ
፬፡ ችሁ ። ጌታ፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል ፡—
ወገኔ፡ በዚያ፡ እንግዳ፡ ሆኖ፡ ይቀመጥ፡ ዘንድ፡
አስቀድሞ፡ ወደ፡ ግብጽ፡ ወረደ ፥ አሦርም፡
፭፡ ያለ፡ ምክንያት፡ በደለው ። ወገኔ፡ በከንቱ፡
ተወስዶአልና፡ አሁን፡ ከዚህ፡ ምን፡ አለኝ ?
ይላል፡ እግዚአብሔር፡ የሚገዙአቸው፡ ይጮ
ኻሉ ፥ ይላል፡ እግዚአብሔር ፥ ስሜም፡ ሁል
፮፡ ጊዜ፡ ቀኑን፡ ሁሉ፡ ይሰደባል ። ስለዚህ፡
ወገኔ፡ ስሜን፡ ያውቃል ፥ ስለዚህም፡ የምና
ገር፡ እኔ፡ እንደ፡ ሆንሁ፡ በዚያ፡ ቀን፡ ያው
ቃሉ፡ እነሆ ፥ እኔ፡ ነኝ ።
፯፡ የምስራች፡ የሚናገር ፥ ሰላምንም፡ የሚያ
ወራ ፥ የመልካምንም፡ ወሬ፡ የምስራች፡ የሚ
ናገር ፥ መድኃኒትንም፡ የሚያወራ ፥ ጽዮን
ንም ፡— አምላክሽ፡ ነግሦአል፡ የሚል፡ ሰው፡
እግሩ፡ በተራሮች፡ ላይ፡ እጅግ፡ ያማረ፡ ነው ።
፰፡ እነሆ ፥ ጕበኞችሽ፡ ጮኸዋል፡ እግዚአብ
ሔር፡ ወደ፡ ጽዮን፡ በተመለሰ፡ ጊዜ፡ ዓይን፡ በዓ
ይን፡ ይተያያሉና፡ ድምፃቸውን፡ ያነሣሉ ፥ በአን
፱፡ ድነትም፡ ይዘምራሉ ። እናንተ፡ የኢየሩሳሌም፡
ፍርስራሾች፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር፡ ሕዝቡን፡
አጽናንቶአልና ፥ ኢየሩሳሌምንም፡ ታድጎአ
ልና፡ ደስ፡ ይበላችሁ ፥ በአንድነትም፡ ዘምሩ ።
፲፡ እግዚአብሔር፡ የተቀደሰውን፡ ክንዱን፡ በአ
ሕዛብ፡ ሁሉ፡ ፊት፡ ገልጦአል ፥ በምድር፡
ዳርቻ፡ የሚኖሩትም፡ ሁሉ፡ የአምላካችንን፡
መድኃኒት፡ ያያሉ ።
፲፩፡ እናንተ፡ የእግዚአብሔር፡ ዕቃ፡ የምትሸከሙ፡
ሆይ ፥ እልፍ፡ በሉ ፥ እልፍ፡ በሉ ፥ ከዚያ፡
ውጡ ፥ ርኩስን፡ ነገር፡ አትንኩ ፥ ከመካከልዋ፡
፲፪፡ ውጡ ፥ ንጹሐን፡ ሁኑ ። እግዚአብሔር፡ ይቀ
ድማችኋልና ፥ የእስራኤልም፡ አምላክ፡ ይከ
ተላችኋልና፡ በችኰላ፡ አትወጡም፡ በመኰ
ብለልም፡ አትሄዱም ።
፲፫፡ እነሆ ፥ ባሪያዬ፡ በማስተዋል፡ ያደርጋል፡
ይከብራል፡ ከፍ፡ ከፍም፡ ይላል ፥ እጅግ፡ ታላ
፲፬፡ ቅም፡ ይሆናል ። ፊቱ፡ ከሰዎች፡ ሁሉ፡ ይልቅ ፥
መልኩም፡ ከሰዎች፡ ልጆች፡ ይልቅ፡ ተጐ
ሳቍሎአልና፡ ብዙ፡ ሰዎች፡ ስለ፡ አንተ፡
እንደ፡ ተደነቁ ፥ እንዲሁ፡ ብዙ፡ አሕዛብን፡

ያስደንቃል፡ ያልተነገረላቸውንም፡ ያያሉና ፥ ፲፭፡
ያልሰሙትንም፡ ያስተውላሉና፡ ነገሥታት፡
ስለ፡ እርሱ፡ አፋቸውን፡ ይዘጋሉ ።

ምዕራፍ፡ ፶፫ ።

የሰማነውን፡ ነገር፡ ማን፡ አምኖአል ? የእግ ፩፡
ዚአብሔርስ፡ ክንድ፡ ለማን፡ ተገልጦአል ?
በፊቱ፡ እንደ፡ ቡቃያ፡ ከደረቅም፡ መሬት፡ ፪፡
እንደ፡ ሥር፡ አድጎአል፡ መልክና፡ ውበት፡
የለውም ፥ ባየነውም፡ ጊዜ፡ እንወድደው፡
ዘንድ፡ ደም፡ ግባት፡ የለውም ። የተናቀ፡ ከሰ ፫፡
ውም፡ የተጠላ ፥ የሕማም፡ ሰው፡ ደዌንም፡ የሚያ
ውቅ፡ ነው፡ ሰውም፡ ፊቱን፡ እንደሚሰውር
በት፡ የተናቀ፡ ነው ፥ እኛም፡ አላከበርነውም ።
በእውነት፡ ደዌያችንን፡ ተቀበለ፡ ሕመማች ፬፡
ንንም፡ ተሸክሞአል፡ እኛ፡ ግን፡ እንደ፡ ተመታ፡
በእግዚአብሔርም፡ እንደ፡ ተቀሠፈ፡ እንደ፡
ተቸገረም፡ ቈጠርነው ። እርሱ፡ ግን፡ ስለ፡ ፭፡
መተላለፋችን፡ ቈሰለ ፥ ስለ፡ በደላችንም፡
ደቀቀ፡ የደኅንነታችንም፡ ተግሣጽ፡ በእርሱ፡
ላይ፡ ነበረ ፥ በእርሱም፡ ቍስል፡ እኛ፡ ተፈ
ወስን ። እኛ፡ ሁላችን፡ እንደ፡ በጎች፡ ተቅበ ፮፡
ዝብዘን፡ ጠፋን፡ ከእኛ፡ እያንዳንዱ፡ ወደ፡
ገዛ፡ መንገዱ፡ አዘነበለ፡ እግዚአብሔርም፡ የሁ
ላችንን፡ በደል፡ በእርሱ፡ ላይ፡ አኖረ ።
ተጨነቀ፡ ተሣቀየም፡ አፉንም፡ አልከፈተም፡ ፯፡
ለመታረድ፡ እንደሚነዳ፡ ጠቦት ፥ በሸላቹም፡
ፊት፡ ዝም፡ እንደሚል፡ በግ ፥ እንዲሁ፡ አፉን፡
አልከፈተም ። በማስጨነቅና፡ በፍርድ፡ ተወ ፰፡
ሰደ፡ ስለ፡ ሕዝቤ፡ ኃጢአት፡ ተመትቶ፡ ከሕያ
ዋን፡ ምድር፡ እንደ፡ ተወገደ፡ ከትውልዱ፡ ማን፡
አስተዋለ ? ከክፉዎችም፡ ጋር፡ መቃብሩን፡ ፱፡
አደረጉ ፥ ከባለጠጎችም፡ ጋር፡ በሞቱ፡ ሆኖም፡
ግፍን፡ አላደረገም፡ ነበር ፥ በአፉም፡ ተንኰል፡
አልተገኘበትም፡ ነበር ።
እግዚአብሔርም፡ በደዌ፡ ያደቅቀው፡ ዘንድ፡ ፲፡
ፈቀደ፡ ነፍሱን፡ ስለ፡ ኃጢአት፡ መሥዋዕት፡
ካደረገ፡ በኋላ፡ ዘሩን፡ ያያል ፥ ዕድሜውም፡
ይረዝማል ፥ የእግዚአብሔርም፡ ፈቃድ፡ በእጁ፡
ይከናወናል ። ከነፍሱ፡ ድካም፡ ብርሃን፡ ያያል፡ ፲፩፡
ደስም፡ ይለዋል፡ ጻድቅ፡ ባሪያዬም፡ በእው
ቀቱ፡ ብዙ፡ ሰዎችን፡ ያጸድቃል ፥ ኃጢአታቸ
ውንም፡ ይሸከማል ። ስለዚህም፡ እርሱ፡ ብዙዎ ፲፪፡
ችን፡ ይወርሳል ፥ ከኃያላንም፡ ጋር፡ ምርኮን፡
ይከፋፈላል፡ ነፍሱን፡ ለሞት፡ አሳልፎ፡ ሰጥቶ
አልና ፥ ከዓመፀኞችም፡ ጋር፡ ተቈጥሮአልና፡
እርሱ፡ ግን፡ የብዙ፡ ሰዎችን፡ ኃጢአት፡ ተሸ
ከመ ፥ ስለ፡ ዓመፀኞችም፡ ማለደ ።

ምዕራፍ፡ ፶፬ ።

አንቺ፡ ያልወለድሽ፡ መካን፡ ሆይ ፥ ዘምሪ፡ ፩፡
አንቺ፡ ያላማጥሽ፡ ሆይ ፥ እልል፡ በዪ ፥ ጩኺም፡
ባል፡ ካላት፡ ይልቅ፡ ፊት፡ የሆነቺቱ፡ ልጆች፡
በዝተዋልና ፥ ይላል፡ እግዚአብሔር ። የድን ፪፡

ኳንሽን፡ ስፍራ፡ አስፊ÷ መጋረጃዎችሽንም፡
ይዘርጉ፡ አትቈጥቢ፡ አውታሮችሽን፡ አስረ
፫፡ ዝሚ፡ ካስሞችሽንም፡ አጽኚ። በቀኝና፡ በግራ፡
ትሰፋፊያለሽና÷ ዘርሽም፡ አሕዛብን፡ ይወርሳ
ልና÷ የፈረሱትንም፡ ከተሞች፡ መኖሪያ፡ ያደ
ርጋልና።
፬፡ አታፍሪምና፡ አትፍሪ፡ አትዋረጂምና፡ አት
ደንግጪ፡ የሕፃንነትሽንም፡ እፍረት፡ ትረሺዋ
ለሽ÷ የመበለትነትሽንም፡ ስድብ፡ ከእንግዲህ፡
፭፡ ወዲህ፡ አታስቢም። ፈጣሪሽ፡ ባልሽ፡ ነው÷
ስሙም፡ የሠራዊት፡ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡
ነው፡ የእስራኤልም፡ ቅዱስ፡ ታዳጊሽ፡ ነው÷
እርሱም፡ የምድር፡ ሁሉ፡ አምላክ፡ ይባላል።
፮፡ እግዚአብሔር፡ እንደ፡ ተተወችና፡ እንደ፡ ተበ
ሳጨች፡ በልጅነትዋም፡ እንደ፡ ተጣለች፡
፯፡ ሚስት፡ ጠርቶሻል÷ ይላል፡ አምላክሽ። ጥቂት፡
ጊዜ፡ ተውሁሽ÷ በታላቅም፡ ምሕረት፡ እሰበ
፰፡ ስብሻለሁ። በጥቂት፡ ቍጣ፡ ለቅጽበት፡ ዓይን፡
ፊቴን፡ ከአንቺ፡ ሰወርሁ÷ በዘላለምም፡ ቸር
ነት፡ እምርሻለሁ÷ ይላል፡ ታዳጊሽ፡ እግዚአ
፱፡ ብሔር። ይህ፡ ለእኔ፡ እንደ፡ ኖኅ፡ ውኃ፡ ነው፡
የኖኅ፡ ውኃ፡ ደግሞ፡ በምድር፡ ላይ፡ እንዳያ
ልፍ፡ እንደ፡ ማልሁ÷ እንዲሁ፡ አንቺን፡ እን
፲፡ ዳልቈጣ፡ እንዳልዘልፍሽም፡ ምያለሁ። ተራ
ሮች፡ ይፈልሳሉ÷ ኮረብቶችም፡ ይወገዳሉ፡
ቸርነቴ፡ ግን፡ ከአንቺ፡ ዘንድ፡ አይፈልስም፡
የሰላሜም፡ ቃል፡ ኪዳን፡ አይወገድም÷ ይላል፡
መሐሪሽ፡ እግዚአብሔር።
፲፩፡ አንቺ፡ የተቸገርሽ፡ በዐውሎ፡ ነፋስም፡ የተ
ናወጥሽ፡ ያልተጽናናሽም÷ እነሆ÷ ድንጋዮች
ሽን፡ ሽላልሜ፡ እገነባለሁ÷ በሰንፔርም፡ እመ
፲፪፡ ሠርትሻለሁ። የግንብሽንም፡ ጕልላት፡ በቀይ፡
ዕንቍ÷ በሮችሽንም፡ በሚያብረቀርቅ፡ ዕንቍ÷
ዳርቻሽንም፡ ሁሉ፡ በከበሩ፡ ድንጋዮች፡ እሠ
፲፫፡ ራለሁ። ልጆችሽም፡ ሁሉ፡ ከእግዚአብሔር፡
የተማሩ፡ ይሆናሉ÷ የልጆችሽም፡ ሰላም፡ ብዙ፡
፲፬፡ ይሆናል። በጽድቅ፡ ትታነጺያለሽ፡ ከግፍ፡
ራቂ÷ አትፈሪምም÷ ድንጋጤም፡ ወደ፡ አንቺ፡
፲፭፡ አትቀርብም። እነሆ÷ ይሰበሰባሉ÷ ነገር፡ ግን፡
ከእኔ፡ ዘንድ፡ አይሆንም፡ በአንቺም፡ ላይ፡
የሚሰበሰቡ፡ ሁሉ፡ ከአንቺ፡ የተነሣ፡ ይወድ
፲፮፡ ቃሉ። እነሆ÷ ፍሙን፡ በወናፍ፡ የሚያናፋ፡
ለሥራውም፡ መሣሪያ፡ የሚያወጣ፡ ብረት፡
ሠሪን፡ እኔ፡ ፈጥሬአለሁ፡ የሚያፈርሰውንም፡
፲፯፡ እንዲያጠፋ፡ ፈጥሬአለሁ። በአንቺ፡ ላይ፡ የተ
ሠራ፡ መሣሪያ፡ ሁሉ፡ አይከናወንም፡ በፍር
ድም፡ በሚነሣብሽ፡ ምላስ፡ ሁሉ፡ ትፈርጂበ
ታለሽ። የእግዚአብሔር፡ ባሪያዎች፡ ርስት፡
ይህ፡ ነው÷ ጽድቃቸውም፡ ከእኔ፡ ዘንድ፡ ነው÷
ይላል፡ እግዚአብሔር።

ምዕራፍ፡ ፶፭።

፩፡ እናንተ፡ የተጠማችሁ፡ ሁሉ÷ ወደ፡ ውኃ፡
ኑ÷ ገንዘብም፡ የሌላችሁ፡ ኑና፡ ግዙ፡ ብሉም፡
ኑ፡ ያለ፡ ገንዘብም፡ ያለ፡ ዋጋም፡ የወይን፡
ጠጅና፡ ወተት፡ ግዙ። ገንዘብን፡ እንጀራ፡ ፪፡
ላይደለ÷ የድካማችሁንም፡ ዋጋ፡ ለማያጠ
ግብ፡ ነገር፡ ለምን፡ ትመዝናላችሁ? አድም
ጡኝ÷ በረከትንም፡ ብሉ÷ ሰውነታችሁም፡
በጮማ፡ ደስ፡ ይበለው። ጆሮአችሁን፡ አዘን ፫፡
ብሉ፡ ወደ፡ እኔም፡ ቅረቡ፡ ስሙ፡ ሰውነታች
ሁም፡ በሕይወት፡ ትኖራለች፡ የታመነችይቱን፡
የዳዊትን፡ ምሕረት÷ የዘላለምን፡ ቃል፡ ኪዳን፡
ከእናንተ፡ ጋር፡ አደርጋለሁ። እነሆ÷ ለአሕ ፬፡
ዛብ፡ ምስክር÷ ለወገኖችም፡ አለቃና፡ አዛዥ፡
እንዲሆን፡ ሰጥቼዋለሁ። እነሆ÷ የማታውቀ ፭፡
ውን፡ ሕዝብ፡ ትጠራለህ÷ የእስራኤልም፡
ቅዱስ፡ አክብሮሃልና፡ ስለ፡ አምላክህ፡ ስለ፡
እግዚአብሔር፡ የማያውቁህ፡ ሕዝብ፡ ወደ፡
አንተ፡ ይሮጣሉ።
እግዚአብሔር፡ በሚገኝበት፡ ጊዜ፡ ፈል ፮፡
ጉት÷ ቀርቦም፡ ሳለ፡ ጥሩት፡ ክፉ፡ ሰው፡ ፯፡
መንገዱን፡ በደለኛም፡ አሳቡን፡ ይተው፡
ወደ፡ እግዚአብሔርም፡ ይመለስ፡ እርሱም፡
ይምረዋል÷ ይቅርታውም፡ ብዙ፡ ነውና፡
ወደ፡ አምላካችን፡ ይመለስ። አሳቤ፡ እንደ፡ ፰፡
አሳባችሁ፡ መንገዳችሁም፡ እንደ፡ መንገዴ፡
አይደለምና÷ ይላል፡ እግዚአብሔር። ሰማይ፡ ፱፡
ከምድር፡ ከፍ፡ እንደሚል÷ እንዲሁ፡ መን
ገዴ፡ ከመንገዳችሁ፡ አሳቤም፡ ከአሳባችሁ፡
ከፍ፡ ያለ፡ ነው። ዝናብና፡ በረዶ፡ ከሰማይ፡ ፲፡
እንደሚወርድ÷ ምድርን፡ እንደሚያረካት÷
ታበቅልና፡ ታፈራም፡ ዘንድ፡ እንደሚያደር
ጋት÷ ዘርንም፡ ለሚዘራ፡ እንጀራንም፡ ለሚ
በላ፡ እንደሚሰጥ፡ እንጂ፡ ወደ፡ ሰማይ፡ እንደ
ማይመለስ÷ ከአፌ፡ የሚወጣ፡ ቃሌ፡ እንዲሁ፡ ፲፩፡
ይሆናል፡ የምሻውን፡ ያደርጋል፡ የላክሁት
ንም፡ ይፈጽማል፡ እንጂ፡ ወደ፡ እኔ፡ በከንቱ፡
አይመለስም። እናንተም፡ በደስታ፡ ትወጣላ ፲፪፡
ችሁ፡ በሰላምም፡ ትሸኛላችሁ፡ ተራሮችና፡
ኮረብቶች፡ በፊታችሁ፡ እልልታ፡ ያደርጋሉ÷
የሜዳም፡ ዛፎች፡ ሁሉ፡ ያጨበጭባሉ። በእ ፲፫፡
ሾህም፡ ፋንታ፡ ጥድ፡ በኵርንችትም፡ ፋንታ፡
ባርሰነት፡ ይበቅላል፡ ለእግዚአብሔርም፡ መታ
ሰቢያና፡ ለዘላለምም፡ የማይጠፋ፡ ምልክት፡
ይሆናል።

ምዕራፍ፡ ፶፮።

እግዚአብሔር፡ እንዲህ፡ ይላል፡— ማዳኔ፡ ፩፡
ሊመጣ፡ ጽድቄም፡ ሊገለጥ፡ ቀርቦአልና፡ ፍር
ድን፡ ጠብቁ፡ ጽድቅንም፡ አድርጉ። ይህን፡ ፪፡
የሚያደርግ፡ ሰው፡ ይህንንም፡ የሚይዝ፡ የሰው፡
ልጅ÷ እንዳያረክሰው፡ ሰንበትንም፡ የሚጠ
ብቅ፡ እጁንም፡ ክፉት፡ ከማድረግ፡ የሚጠ
ብቅ፡ ብፁዕ፡ ነው። ወደ፡ እግዚአብሔርም፡ የተ ፫፡
ጠጋ፡ መጻተኛ፡— በእውነት፡ እግዚአብሔር፡
ከሕዝቡ፡ ይለየኛል፡ አይበል፡ ጃንደረባም፡—
እነሆ÷ እኔ፡ ደረቅ፡ ዛፍ፡ ነኝ፡ አይበል። እግ ፬፡

ዚአብሔር፡ ሰንበቴን፡ ስለሚጠብቁ፡ ደስ፡ የሚ
ያሰኘኝንም፡ ነገር፡ ስለሚመርጡ፡ ቃል፡ ኪዳ
ኔንም፡ ስለሚይዙ፡ ጃንደረቦች፡ እንዲህ፡ ይላ
፭፡ ልና፡— በቤቴና፡ በቅጥሬ፡ ውስጥ፡ ከወንዶ
ችና፡ ከሴቶች፡ ልጆች፡ ይልቅ፡ የሚበልጥ፡
መታሰቢያና፡ ስም፡ እሰጣቸዋለሁ፡ የማይጠ
፮፡ ፋም፡ የዘላለም፡ ስም፡ እሰጣቸዋለሁ። ያገለግ
ሉት፡ ዘንድ፡ የእግዚአብሔርንም፡ ስም፡ ይወ
ድዱ፡ ዘንድ፡ ባሪያዎቹም፡ ይሆኑ፡ ዘንድ፡ ወደ፡
እግዚአብሔር፡ የሚጠጉትንም፡ መጻተኞች÷
እንዳያረክሱት፡ ሰንበትን፡ የሚጠብቁትን፡
፯፡ ቃል፡ ኪዳኔንም፡ የሚይዙትን፡ ሁሉ÷ ወደ፡
ተቀደሰ፡ ተራራዬ፡ አመጣቸዋለሁ÷ በጸሎ
ቴም፡ ቤት፡ ደስ፡ አሰኛቸዋለሁ፡ ቤቴ፡ ለአሕ
ዛብ፡ ሁሉ፡ የሚሆን፡ የጸሎት፡ ቤት፡ ይባላ
ልና፡ የሚቃጠለውን፡ መሥዋዕታቸውንና፡
ሌላ፡ መሥዋዕታቸውን፡ በመሠዊያዬ፡ ላይ፡
፰፡ እቀበላለሁ። ከእስራኤል፡ የተበተኑትን፡ የሚ
ሰበስብ፡ ጌታ፡ እግዚአብሔር፡— ወደ፡ ተሰበ
ሰቡት፡ ዘንድ፡ ሌሎችን፡ እሰበስብለታለሁ፡
ይላል።
፱፡ እናንተ፡ የምድረ፡ በዳ፡ አራዊት፡ ሁሉ÷ እና
ንተም፡ የዱር፡ አራዊት፡ ሁሉ÷ ትበሉ፡ ዘንድ፡
፲፡ ቅረቡ። ጕበኞቹ፡ ዕውሮች፡ ናቸው÷ ሁሉ፡
ያለ፡ እውቀት፡ ናቸው፡ ሁሉም፡ ዲዳ፡ የሆኑ፡
ውሾች፡ ናቸው፡ ይጮኹም፡ ዘንድ፡ አይች
ሉም፡ ሕልምን፡ ያልማሉ፡ ይተኛሉ፡ ማንቀ
፲፩፡ ላፋትንም፡ ይወድዳሉ። መብል፡ ወዳጆች፡
ከቶ፡ የማይጠግቡ፡ ውሾች፡ ናቸው÷ እነርሱም፡
ያስተውሉ፡ ዘንድ፡ የማይችሉ፡ እረኞች፡
ናቸው፡ ሁሉ፡ ወደ፡ መንገዳቸው÷ ከፊተኛው፡
እስከ፡ ኋለኛው፡ ድረስ፡ ሁሉ÷ እያንዳንዳቸው፡
፲፪፡ ወደ፡ ጥቅማቸው፡ ዘወር፡ ብለዋል። ኑ፡ የወ
ይን፡ ጠጅ፡ እንውሰድ÷ በሚያሰክርም፡ መጠጥ፡
እንርካ፡ ዛሬም፡ እንደ፡ ሆነ፡ እንዲሁ፡ ነገ፡
ይሆናል÷ ከዛሬም፡ ይልቅ፡ እጅግ፡ ይበልጣል፡
ይላሉ።

ምዕራፍ፡ ፶፯።

፩፡ ጻድቅ፡ ይሞታል÷ በልቡም፡ ነገሩን፡ የሚ
ያኖር፡ የለም፡ ምሕረተኞችም፡ ይወገዳሉ÷
ጻድቅም፡ ከክፋት፡ ፊት፡ እንደ፡ ተወገደ፡
፪፡ ማንም፡ አያስተውልም። ወደ፡ ሰላም፡ ይገባል፡
በቅንነት፡ የሄደ፡ በአልጋው፡ ላይ፡ ያርፋል።
፫፡ እናንተ፡ የአስማተኛይቱ፡ ልጆች÷ የአመን
ዝራውና፡ የጋለሞታይቱ፡ ዘር÷ ወደዚህ፡
፬፡ ቅረቡ። በማን፡ ታላግጣላችሁ? በማንስ፡ ላይ፡
አፋችሁን፡ ታላቅቃላችሁ? ምላሳችሁንስ፡
፭፡ በማን፡ ላይ፡ ታስረዝማላችሁ? እናንተ፡ በአ
ድባር፡ ዛፎች፡ መካከል፡ በለመለመም፡ ዛፍ፡
ሁሉ፡ በታች፡ በፍትወት፡ የምትቃጠሉ÷ እና
ንተም፡ በሸለቆች፡ ውስጥ፡ በዓለትም፡ ስንጣ
ቂዎች፡ በታች፡ ሕፃናትን፡ የምታርዱ÷ የዓ
መፅ፡ ልጆችና፡ የሐሰት፡ ዘር፡ አይደላችሁ
ምን? በሸለቆው፡ ውስጥ፡ ያሉ፡ የለዘቡ፡ ድን ፮፡
ጋዮች፡ እድል፡ ፈንታሽ፡ ናቸው÷ እነርሱም፡
ዕጣሽ፡ ናቸው፡ ለእነርሱም፡ የመጠጥ፡ ቍር
ባን፡ አፍስሰሻል÷ የእህልንም፡ ቍርባን፡ አቅ
ርበሻል። እንግዲህ፡ በዚህ፡ ነገር፡ አልቈጣ
ምን? ከፍ፡ ባለውም፡ በረዘመውም፡ ተራራ፡ ፯፡
ላይ፡ መኝታሽን፡ አደረግሽ÷ መሥዋዕትንም፡
ትሠዊ፡ ዘንድ፡ ወደዚያ፡ ወጣሽ። ከመዝጊያ ፰፡
ውና፡ ከመቃኑ፡ በኋላ፡ መታሰቢያሽን፡ አደረ
ግሽ፡ እኔን፡ ትተሽ፡ ለሌላ፡ ተገልጠሻል÷ ወጥ
ተሽ፡ መኝታሽን፡ አስፍተሻል፡ ቃል፡ ኪዳንም፡
ተጋባሻቸው÷ በየሸበትም፡ ስፍራ፡ ሁሉ፡ መኝ
ታቸውን፡ ወደድሽ። ዘይትም፡ ይዘሽ፡ ወደ፡ ፱፡
ንጉሡ፡ ሄድሽ÷ ሽቱሽንም፡ አበዛሽ÷ መልእ
ክተኞችሽንም፡ ወደ፡ ሩቅ፡ ላክሽ÷ እስከ፡ ሲኦ
ልም፡ ድረስ፡ ተዋረድሽ። በመንገድሽም፡ ፲፡
ብዛት፡ ደከምሽ÷ ነገር፡ ግን፡— ተስፋ፡ የለም፡
አላልሽም፡ የጕልበትን፡ መታደስ፡ አገኘሽ÷
ስለዚህም፡ አልዛልሽም።
ሐሰትን፡ የተናገርሺው፡ እኔንም፡ ያላሰብ ፲፩፡
ሺው፡ በልብሽም፡ ነገሩን፡ ያላኖርሺው፡ ማንን፡
ሰግተሽ፡ ነው? ማንንስ፡ ፈርተሽ፡ ነው? እኔ፡
ብዙ፡ ጊዜ፡ ዝም፡ አልሁ÷ አንቺም፡ አልፈራ
ሽም። እኔ፡ ጽድቅሽን፡ እናገራለሁ÷ ሥራ ፲፪፡
ሽም፡ አይረባሽም። ወደ፡ አንቺ፡ የሰበሰብሻ ፲፫፡
ቸው፡ በጮኽሽ፡ ጊዜ፡ ይታደጉሽ፡ ነፋስ፡
ግን፡ ይወስዳቸዋል፡ ሽውሽውታም፡ ሁሉን፡
ያስወግዳቸዋል። በእኔ፡ የታመነ፡ ግን፡ ምድ
ሪቱን፡ ይገዛል÷ የተቀደሰውንም፡ ተራራዬን፡
ይወርሳል።
እርሱም፡— ጥረጉ÷ መንገድን፡ አዘጋጁ÷ ከሕ ፲፬፡
ዝቤም፡ መንገድ፡ ዕንቅፋትን፡ አውጡ፡ ይላል።
ለዘላለም፡ የሚኖር፡ ስሙም፡ ቅዱስ፡ የሆነ÷ ፲፭፡
ከፍ፡ ያለው፡ ልዑል፡ እንዲህ፡ ይላል፡— የተ
ዋረዱትን፡ ሰዎች፡ መንፈስ፡ ሕያው፡ አደርግ፡
ዘንድ÷ የተቀጠቀጠውንም፡ ልብ፡ ሕያው፡
አደርግ፡ ዘንድ÷ የተቀጠቀጠና፡ የተዋረደ፡
መንፈስ፡ ካለው፡ ጋር፡ በከፍታና፡ በተቀደሰ፡
ስፍራ፡ እቀመጣለሁ። መንፈስም፡ የፈጠርሁ ፲፮፡
ትም፡ ነፍስ፡ ከፊቴ፡ እንዳይዝል፡ ለዘላለም፡
አልጣላም÷ ሁልጊዜም፡ አልቈጣም። ስለ፡ ፲፯፡
ኃጢአቱ፡ ጥቂት፡ ጊዜ፡ ተቈጥቼ፡ ቀሠፍሁት÷
ፊቴን፡ ሰውሬ፡ ተቈጣሁ፡ እርሱም፡ በልቡ፡
መንገድ፡ እያፈገፈገ፡ ሄደ። መንገዱን፡ አይቻ ፲፰፡
ለሁ፡ እፈውሰውማለሁ÷ እመራውማለሁ÷ ለእ
ርሱና፡ ስለ፡ እርሱም፡ ለሚያለቅሱ፡ መጽናና
ትን፡ እመልሳለሁ። የከንፈሮችን፡ ፍሬ፡ እፈ ፲፱፡
ጥራለሁ፡ በሩቅም፡ በቅርብም፡ ላለው፡ ሰላም፡
ሰላም፡ ይሁን÷ እፈውሰውማለሁ÷ ይላል፡ እግ
ዚአብሔር። ክፉዎች፡ ግን፡ እንደሚንቀሳቀስ፡ ፳፡
ባሕር፡ ናቸው፡ ጸጥ፡ ይል፡ ዘንድ፡ አይችል
ምና÷ ውኆቹም፡ ጭቃና፡ ጕድፍ፡ ያወጣ
ሉና። ለክፉዎች፡ ሰላም፡ የላቸውም፡ ይላል፡ ፳፩፡
አምላኬ።

ምዕራፍ ፡ ፶፰ ።

፩ በኃይልህ ፡ ጮኽ ፡ አትቈጥብ ፡ ድምፅህን ፡
እንደ ፡ መለከት ፡ አንሣ ፡ ለሕዝቤ ፡ መተላለፋ
ቸውን ፡ ለያዕቆብ ፡ ቤትም ፡ ኃጢአታቸውን ፡
፪ ንገር ። ነገር ፡ ግን ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሹኛል ፡ መንገ
ዴንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ይወድዳሉ ፡ ጽድቅን ፡
እንዳደረጉ ፡ የአምላካቸውንም ፡ ፍርድ ፡ እንዳ
ልተዉ ፡ ሕዝብ ፡ እውነተኛውን ፡ ፍርድ ፡ ይለም
ኑኛል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመቅረብ ፡
፫ ይወድዳሉ ። ስለ ፡ ምን ፡ ጾምን ፡ አንተም ፡ አል
ተመለከትኸንም ? ሰውነታችንንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
አዋረድን ፡ አንተም ፡ አላወቅህም ? ይላሉ ።
እነሆ ፡ በጾማችሁ ፡ ቀን ፡ ፈቃዳችሁን ፡ ታደር
ጋላችሁ ፡ ሠራተኞቻችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ታስጨ
፬ ንቃላችሁ ። እነሆ ፡ ለጥልና ፡ ለክርክር ፡ ትጾ
ማላችሁ ፡ በግፍ ፡ ጡጫም ፡ ትማታላችሁ ፡
ድምፃችሁንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ታሰሙ ፡ ዘንድ ፡
፭ ዛሬ ፡ እንደምትጾሙት ፡ አትጾሙም ። እኔ ፡ የመ
ረጥሁት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡ ነውን ? ሰውስ ፡ ነፍሱን ፡
የሚያዋርድው ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ቀን ፡ ነውን ?
በውኑ ፡ ራሱን ፡ እንደ ፡ እንግጫ ፡ ገዝቅ ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ ማቅንና ፡ አመድንም ፡ በበታቹ ፡
ያነጥፍ ፡ ዘንድ ፡ ነውን ? በውኑ ፡ ይህን ፡ ጾም ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ቀን ፡
፮ ትለዋለህን ? እኔስ ፡ የመረጥሁት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡
አይደለምን ? የበደልን ፡ እስራት ፡ ትፈቱ ፡
ዘንድ ፡ የቀንበርንስ ፡ ጠፍር ፡ ትለቅቁ ፡ ዘንድ ፡
የተገፉትንስ ፡ አርነት ፡ ትሰድዱ ፡ ዘንድ ፡ ቀን
በሩንስ ፡ ሁሉ ፡ ትሰብሩ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ?
፯ እንጀራህንስ ፡ ለተራበ ፡ ትቈርስ ፡ ዘንድ ፡ ስደ
ተኞቹን ፡ ድሆች ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ታገባ ፡ ዘንድ ፡
የተራቈተውንስ ፡ ብታይ ፡ ታለብሰው ፡ ዘንድ ፡
ከሥጋ ፡ ዘመድህ ፡ እንዳትሸሸግ ፡ አይደለምን ?
፰ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብርሃንህ ፡ እንደ ፡ ንጋት ፡ ይበ
ራል ፡ ፈውስህም ፡ ፈጥኖ ፡ ይበቅላል ፡ ጽድ
ቅህም ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳል ፡ የእግዚአብሔርም ፡
፱ ክብር ፡ በኋላህ ፡ ሆኖ ፡ ይጠብቅሃል ። የዚያን ፡
ጊዜ ፡ ትጠራለህ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይሰማሃል ፡
ትጮኻለህ ፡ እርሱም ፡— እነሆኝ ፡ ይላል ።
ከመካከልህ ፡ ቀንበርን ፡ ብታርቅ ፡ ጣትህንም ፡
፲ መጥቀስ ፡ ብትተው ፡ ባታንጐራጕርም ፡ ነፍ
ስህንም ፡ ለተራበ ፡ ብታፈስስ ፡ የተጨነቀው
ንም ፡ ነፍስ ፡ ብታጠግብ ፡ ብርሃንህ ፡ በጨ
ለማ ፡ ይወጣል ፡ ጨለማህም ፡ እንደ ፡ ቀትር ፡
፲፩ ይሆናል ። እግዚአብሔርም ፡ ሁልጊዜ ፡ ይመራ
ሃል ፡ ነፍስህንም ፡ በመልካም ፡ ነገር ፡ ያጠግ
ባል ፡ አጥንትህንም ፡ ያጠናል ፡ አንተም ፡ እን
ደሚጠጣ ፡ ገነት ፡ ውኃውም ፡ እንደማያቋርጥ ፡
፲፪ ምንጭ ፡ ትሆናለህ ። ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ የፈረሱት ፡
ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ፡ የብዙ ፡ ትውልድም ፡
መሠረት ፡ ይታነጻል ፡ አንተም ፡— ሰባሪውን ፡
ጠጋኝ ፡ የመኖሪያ ፡ መንገድን ፡ አዳሽ ፡ ትባላ
ለህ ።

ፈቃድህን ፡ በተቀደሰው ፡ ቀኔ ፡ ከማድረግ ፡ ፲፫
እግርህን ፡ ከሰንበት ፡ ብትመልስ ፡ ሰንበትንም ፡
ደስታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የቀደሰውን ፡ ክቡር ፡
ብትለው ፡ የገዛ ፡ መንገድህንም ፡ ከማድረግ ፡ ፈቃ
ድህንም ፡ ከማግኘት ፡ ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ ከመናገር ፡
ተከልክለህ ፡ ብታከብረው ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግ ፲፬
ዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይልሃል ፡ በምድርም ፡ ከፍ
ታዎች ፡ ላይ ፡ አወጣሃለሁ ፡ የአባትህንም ፡
የያዕቆብን ፡ ርስት ፡ አበላሃለሁ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ አፍ ፡ ተናግሮአልና ።

ምዕራፍ ፡ ፶፱ ።

እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ከማዳን ፡ አላ ፩
ጠረችም ፡ ጆሮውም ፡ ከመስማት ፡ አልደነቈ
ረችም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በደላችሁ ፡ በእናንተና ፡ ፪
በአምላካችሁ ፡ መካከል ፡ ለይታለች ፡ እንዳይ
ሰማም ፡ ኃጢአታችሁ ፡ ፊቱን ፡ ከእናንተ ፡ ሰው
ሮታል ። እጆቻችሁ ፡ በደም ፡ ጣቶቻችሁም ፡ በበ ፫
ደል ፡ ረክሳለች ፡ ከንፈራችሁም ፡ ሐሰትን ፡
ተናግሮአል ፡ ምላሳችሁም ፡ ኃጢአትን ፡ አሰ
ምቶአል ። በጽድቅ ፡ የሚጠራ ፡ በእውነትም ፡ ፬
የሚፈርድ ፡ የለም ፡ በምናምንቴ ፡ ነገር ፡ ታም
ነዋል ፡ ሐሰትንም ፡ ተናግረዋል ፡ ጕዳትን ፡ ፀን
ሰዋል ፡ በደልንም ፡ ወልደዋል ። የእባብን ፡ ፭
እንቍላል ፡ ቀፈቀፉ ፡ የሸረሪትንም ፡ ድር ፡
አደሩ ፡ እንቍላላቸውንም ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ይሞ
ታል ፡ እንቍላሉም ፡ ሲሰበር ፡ እፉኝት ፡ ይወ
ጣል ። ድሮቻቸውም ፡ ልብስ ፡ አይሆኑላቸ ፮
ውም ፡ በሥራቸውም ፡ አይሸፈኑም ፡ ሥራቸ
ውም ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡ ነው ፡ የግፍም ፡ ሥራ ፡
በእጃቸው ፡ ነው ። እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ፯
ይሮጣሉ ፡ ንጹሑን ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ ፡ ይፈጥ
ናሉ ፡ አሳባቸው ፡ የኃጢአት ፡ አሳብ ፡ ነው ፡
ጕስቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ በመንገዳቸው ፡ አለ ።
የሰላምን ፡ መንገድ ፡ አያውቁም ፡ በአካሄዳቸ ፰
ውም ፡ ፍርድ ፡ የለም ፡ መንገዳቸውን ፡ አጣም
መዋል ፡ የሚሄድበትም ፡ ሁሉ ፡ ሰላምን ፡ አያ
ውቅም ።
ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ፡ ፱
ጽድቅም ፡ አላገኘንም ፡ ብርሃንን ፡ በተስፋ ፡
እንጠባበቅ ፡ ነበር ፡ እነሆም ፡ ጨለማ ፡ ሆነ ፡
ጸዳልን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡ ነበር ፡ ነገር ፡
ግን ፡ በጨለማ ፡ ሄድን ። እንደ ፡ ዕውሮች ፡ ፲
ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ተርመሰመስን ፡ ዓይን ፡ እንደሌ
ላቸው ፡ ተርመሰመስን ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ በድግ
ዝግዝታ ፡ እንዳለ ፡ ሰው ፡ ተሰናከልን ፡ እንደ ፡
ሙታን ፡ በጨለማ ፡ ስፍራ ፡ ነን ። ሁላችን ፡ ፲፩
እንደ ፡ ድቦች ፡ እንጮኻለን ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡
እንለቃቀሳለን ፡ ፍርድን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡
ነበር ፡ እርሱም ፡ የለም ፡ መዳንም ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡
ርቆአል ። ዓመፃችን ፡ በአንተ ፡ ፊት ፡ በዝቶአ ፲፪
ልና ፡ ኃጢአታችን ፡ መስክሮብናልና ፡ ዓመፃ
ችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ በደላችንን ፡ እና
ውቃለንና ። በምፀናል ፡ ሐሰትን ፡ ተናግረ ፲፫

ናል ፡ አምላካችንንም ፡ ከመከተል ፡ ተመልሰ
ናል ፡ ግፍንና ፡ ዓመፅንም ፡ ተናግረናል ፡ የኃ
ጢአት ፡ ቃልንም ፡ ፀንሰን ፡ ከልብ ፡ አውጥተ
፲፬ ናል ። ፍርድም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሶአል ፡
ጽድቅም ፡ በሩቅ ፡ ቆሞአል ፡ እውነትም ፡ በአ
ደባባይ ፡ ላይ ፡ ወድቆአልና ፡ ቅንነትም ፡ ሊገባ ፡
፲፭ አልቻለምና ። እውነትም ፡ ታጥቶአል ፡ ከክፋ
ትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ ለብዝበዛ ፡ ሆኖአል ።
እግዚአብሔርም ፡ አየ ፡ ፍርድም ፡ ስለሌለ ፡
፲፮ ተከፋ ። ሰውም ፡ እንደሌለ ፡ አየ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
የሚማልድ ፡ እንደሌለ ፡ ተረዳ ፡ ተደነቀም ፡ ስለ
ዚህ ፡ የገዛ ፡ ክንዱ ፡ መድኃኒት ፡ አመጣለት ፡ ጽድ
፲፯ ቁም ፡ አገዘው ። ጽድቅንም ፡ እንደ ፡ ጥሩር ፡
ለበሰ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ የማዳንን ፡ ራስ ፡ ቍር ፡
አደረገ ፡ የበቀልንም ፡ ልብስ ፡ ለበሰ ፡ በቅንዓ
፲፰ ትም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጸፈ ። እንደ ፡ ሥራ
ቸው ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡ ቍጣን ፡ ለባላጋራ
ዎቹ ፡ ፍዳንም ፡ ለጠላቶቹ ፡ ይከፍላል ፡ ለደሴቶ
፲፱ ችም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላል ። እርሱ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ነፋስ ፡ እንደሚነዳው ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡
ፈሳሽ ፡ ይመጣልና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉት ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በፀሐይ ፡ መውጫም ፡
ያሉት ፡ ክብሩን ፡ ይፈራሉ ።
፳ ለጽዮን ፡ ታዳጊ ፡ ይመጣል ፡ በያዕቆብም ፡
ዘንድ ፡ ከኃጢአት ፡ ለሚርቁ ፡ ይላል ፡ እግዚ
፳፩ አብሔር ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ያለው ፡ ቃል ፡
ኪዳኔ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ መንፈሴ ፡ በአፍህም ፡
ውስጥ ፡ ያደረግሁት ፡ ቃሌ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከአፍህ ፡ ከዘርህም ፡
አፍ ፡ ከዘር ፡ ዘርህም ፡ አፍ ፡ አያልፍም ፡ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፷ ።

፩ ብርሃንሽ ፡ መጥቶአልና ፡ የእግዚአብሔርም ፡
፪ ክብር ፡ ወጥቶልሻልና ፡ ተነሺ ፡ አብሪ ። እነሆ ፡
ጨለማ ፡ ምድርን ፡ ድቅድቅ ፡ ጨለማም ፡ አሕ
ዛብን ፡ ይሸፍናል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይወጣል ፡ ክብሩም ፡ በአንቺ ፡
፫ ላይ ፡ ይታያል ፡ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ ብርሃንሽ ፡
ነገሥታትም ፡ ወደ ፡ መውጫሽ ፡ ጸዳል ፡ ይመ
ጣሉ ።
፬ ዓይኖችሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመል
ከቺ ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
ይመጣሉ ፡ ወንዶች ፡ ልጆችሽ ፡ ከሩቅ ፡ ይመ
ጣሉ ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃ ፡ ላይ ፡
፭ ይሸከሙአቸዋል ። በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የባሕሩ ፡
በረከት ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመለስ ፡ የአሕዛ
ብም ፡ ብልጥግና ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመጣ ፡
አይተሽ ፡ደስ ፡ ይልሻል ፡ ልብሽም ፡ ይደነቃል ፡
፮ ይሰፋማል ። የግመሎች ፡ ብዛት ፡ የምድያምና ፡
የጌፌር ፡ ግመሎች ፡ ይሸፍኑሻል ፡ ሁሉ ፡ ከሳባ ፡
ይመጣሉ ፡ ወርቅንና ፡ ዕጣንን ፡ ያመጣሉ ፡ የእ
፯ ግዚአብሔርንም ፡ ምስጋና ፡ ያወራሉ ። የቄዳር ፡

መንጎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይሰበሰባሉ ፡ የነ
ባዮትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ያገለግሉሻል ፡ እኔን ፡
ደስ ፡ ሊያሰኙ ፡ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፡
የክብሬንም ፡ ቤት ፡ አከብራለሁ ።
ርግቦች ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ እንደሚበርሩ ፡ ፰
እነዚህ ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ የሚበርሩ ፡ እነማን ፡
ናቸው ? እርሱ ፡ አክብሮሻልና ፡ ለአምላክሽ ፡ ፱
ለእግዚአብሔር ፡ ስምና ፡ ለእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡
ልጆችሽን ፡ ከሩቅ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋርም ፡ ብራቸ
ውንና ፡ ወርቃቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ደሴ
ቶች ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦችም ፡ አስቀድመው ፡
ይጠባበቁኛል ።
በቍጣዬ ፡ ቀሥፌ ፡ በፍቅሬ ፡ ምሬሻለሁና ፡ ፲
መጻተኞች ፡ ቅጥርሽን ፡ ይሠራሉ ፡ ነገሥታቶ
ቻቸውም ፡ ያገለግሉሻል ። በሮችሽም ፡ ሁል ፲፩
ጊዜ ፡ ይከፈታሉ ፡ ሰዎች ፡ የአሕዛብን ፡ ብልጥ
ግና ፡ የተማረኩትንም ፡ ነገሥታቶቻቸውን ፡
ወደ ፡ አንቺ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡
አይዘጉም ። ለአንቺም ፡ የማይገዛ ፡ ሕዝብና ፡ ፲፪
መንግሥት ፡ ይጠፋል ፡ እነዚያ ፡ አሕዛብም ፡
ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ። የመቅደሴንም ፡ ስፍራ ፡ ፲፫
ያስጌጡ ፡ ዘንድ ፡ የሊባኖስ ፡ ክብር ፡ ጥዱና ፡ አስ
ታው ፡ በርሰነቱም ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ፡
የእግሬንም ፡ ስፍራ ፡ አከብራለሁ ። የአስጨና ፲፬
ቂዎችሽም ፡ ልጆች ፡ አንገታቸውን ፡ ደፍተው ፡
ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ፡ የናቁሽም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
እግርሽ ፡ ጫማ ፡ ይሰግዳሉ ፡ የእግዚአብሔርም ፡
ከተማ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ የሆንሽ ፡ ጽዮን ፡
ይሉሻል ።
ከሰውም ፡ ማንም ፡ እስከማያልፍብሽ ፡ ድረስ ፡ ፲፭
የተተውሽና ፡ የተጠላሽ ፡ ነበርሽ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
የዘላለም ፡ ትምክሕትና ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ደስታ ፡
አደርግሻለሁ ። የአሕዛብንም ፡ ወተት ፡ ትጠጫ ፲፮
ለሽ ፡ የነገሥታትንም ፡ ጡት ፡ ትጠቢያለሽ ፡
እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የያዕቆብ ፡ ኃያል ፡ መድ
ኃኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቂያ
ለሽ ። በናስ ፡ ፋንታ ፡ ወርቅን ፡ በብረትም ፡ ፲፯
ፋንታ ፡ ብርን ፡ በእንጨትም ፡ ፋንታ ፡ ናስን ፡
በድንጋይም ፡ ፋንታ ፡ ብረትን ፡ አመጣለሁ ።
አለቆችሽንም ፡ ሰላም ፡ የበላይ ፡ ገገርዎችሽንም ፡
ጽድቅ ፡ አደርጋለሁ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በምድ ፲፰
ርሽ ፡ ውስጥ ፡ ግፍ ፡ በዳርቻሽም ፡ ውስጥ ፡ ጕስ
ቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ አይሰማም ፡ ቅጥርሽን ፡
መዳን ፡ በሮችሽንም ፡ ምስጋና ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪ
ያለሽ ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘላ ፲፱
ለም ፡ ብርሃንሽ ፡ አምላክሽም ፡ ክብርሽ ፡ ይሆ
ናልና ፡ ፀሐይ ፡ በቀን ፡ ብርሃን ፡ አይሆንልሽም ፡
የጨረቃም ፡ ብርሃን ፡ በሌሊት ፡ አያበራልሽም ።
እግዚአብሔር ፡ የዘላለም ፡ ብርሃንሽ ፡ ይሆና ፳
ልና ፡ የልቅሶሽም ፡ ወራት ፡ ታልቃለችና ፡ ፀሐ
ይሽ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አትጠልቅም ፡ ጨረቃሽም ፡
አይቋረጥም ። ሕዝብሽም ፡ ሁሉ ፡ ጻድቃን ፡ ፳፩
ይሆናሉ ፡ እኔም ፡ እከብር ፡ ዘንድ ፡ የአታክል
ቱን ፡ ቡቃያ ፡ የእጄ ፡ ሥራ ፡ የምትሆን ፡ ምድ

፳፪፡ ፍቱንም፡ለዘላለም፡ይወርሳሉ። ታናሹ፡ለሺህ፡
የሁሉም፡ታናሹ፡ለብርቱ፡ሕዝብ፡ይሆናል፡
እኔ፡እግዚአብሔር፡በዘመኑ፡ይህን፡አፋጥነ
ዋለሁ።

ምዕራፍ፡፷፩።

፩፡ የጌታ፡የእግዚአብሔር፡መንፈስ፡በእኔ፡
ላይ፡ነው፤ለድሆች፡የምሥራችን፡እሰብክ፡
ዘንድ፡እግዚአብሔር፡ቀብቶኛልና፤ልባቸው፡
የተሰበረውን፡እጠግን፡ዘንድ፤ለተማረኩትም፡
ነጻነትን፡ለታሰሩትም፡መፈታትን፡እናገር፡
፪፡ ዘንድ፡ልኮኛል። የተወደደችውን፡የእግዚአ
ብሔርን፡ዓመት፡አምላካችንም፡የሚበቀልበ
ትን፡ቀን፡እናገር፡ዘንድ፤የሚያለቅሱትንም፡
፫፡ ሁሉ፡አጽናና፡ዘንድ፡እግዚአብሔር፡ለክ
ብሩ፡የተከላቸው፡የጽድቅ፡ዛፎች፡እንዲ
ባሉ፡ለጽዮን፡አልቃሾች፡አደርግላቸው፡
ዘንድ፤በአመድ፡ፋንታ፡አክሊልን፤በልቅ
ሶም፡ፋንታ፡የደስታን፡ዘይት፤በኀዘንም፡
መንፈስ፡ፋንታ፡የምስጋናን፡መጐናጸፊያ፡
እሰጣቸው፡ዘንድ፡ልኮኛል።
፬፡ ከጥንትም፡ጀምሮ፡በድማ፡የነበሩትን፡ይሠ
ራሉ፡ከቀድሞ፡የፈረሱትንም፡ያቆማሉ፡
በድማ፡የነበሩትንና፡ከብዙ፡ትውልድ፡በፊት፡
የፈረሱትን፡ከተሞች፡እንደ፡ገና፡ይሠራሉ።
፭፡ መጻተኞችም፡ቆመው፡በጎቻችሁን፡ያሰማ
ራሉ፤ሌሎች፡ወገኖችም፡አራሾችና፡ወይን፡
፮፡ ጠባቂዎች፡ይሆኑላችኋል። እናንተ፡ግን፡የእ
ግዚአብሔር፡ካህናት፡ትባላላችሁ፤ሰዎቹም፡
የአምላካችን፡አገልጋዮች፡ብለው፡ይጠሩአ
ችኋል፡የአሕዛብን፡ሀብት፡ትበላላችሁ፤በክ
፯፡ ብራቸውም፡ትመካላችሁ። በእፍረታችሁ፡
ፋንታ፡ሁለት፡እጥፍ፡ይሆንላችኋል፤በውር
ደታችሁም፡ፋንታ፡ዕድል፡ፈንታችሁ፡ደስ፡
ይላቸዋል፡ስለዚህ፡በምድራቸው፡ሁለት፡
እጥፍ፡ይገዛሉ፤የዘላለምም፡ደስታ፡ይሆንላ
፰፡ ቸዋል። እኔ፡እግዚአብሔር፡ፍርድን፡የም
ወድድ፡ስርቆትንና፡በደልን፡የምጠላ፡ነኝ፡
ፍዳቸውንም፡በእውነት፡እሰጣቸዋለሁ፤ከእ
ነርሱም፡ጋር፡የዘላለምን፡ቃል፡ኪዳን፡አደ
፱፡ ርጋለሁ። ዘራቸውም፡በአሕዛብ፡መካከል፤
ልጆቻቸውም፡በወገኖች፡መካከል፡የታወቁ፡
ይሆናሉ፡ያያቸው፡ሁሉ፡እግዚአብሔር፡የባ
ረካቸው፡ዘር፡እንደ፡ሆኑ፡ይገነዘባል።
፲፡ አክሊልን፡እንደ፡ለበሰ፡ሙሽራ፤በጌጥ፡
ሽልማትዋም፡እንዳጌጠች፡ሙሽራ፤የማዳ
ንን፡ልብስ፡አልብሶኛልና፤የጽድቅንም፡መጐ
ናጸፊያ፡ደርቦልኛልና፡በእግዚአብሔር፡እጅግ፡
ደስ፡ይለኛል፤ነፍሴም፡በአምላኬ፡ሐሤት፡
፲፩፡ ታደርጋለች። ምድርም፡ቡቃያዋን፡እንደም
ታወጣ፤ገነትም፡ዘሩን፡እንደሚያበቅል፤
እንዲሁ፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡ጽድቅንና፡ምስ
ጋናን፡በአሕዛብ፡ሁሉ፡ፊት፡ያበቅላል።

ምዕራፍ፡፷፪።

ስለ፡ጽዮን፡ዝም፡አልልም፤ስለ፡ኢየሩ ፩፡
ሳሌምም፡ጸጥ፡አልልም፤ጽድቅዋ፡እንደ፡
ጸዳል፡መዳንዋም፡እንደሚበራ፡ፋና፡እስኪ
ወጣ፡ድረስ። አሕዛብም፡ጽድቅሽን፡ነገሥ ፪፡
ታትም፡ሁሉ፡ክብርሽን፡ያያሉ፤የእግዚአብ
ሔርም፡አፍ፡በሚጠራበት፡በአዲሱ፡ስም፡
ትጠሪያለሽ። በእግዚአብሔር፡እጅ፡የክብር፡ ፫፡
አክሊል፤በአምላክሽም፡እጅ፡የመንግሥት፡
ዘውድ፡ትሆኛለሽ። ከእንግዲህ፡ወዲህ፡— ፬፡
የተተወች፡አትባዪም፡ምድርሽም፡ከእንግ
ዲህ፡ወዲህ፡— ውድማ፡አትባልም፡ነገር፡
ግን፡እግዚአብሔር፡በአንቺ፡ደስ፡ብሎታ
ልና፤ምድርሽም፡ባል፡ታገባለችና፡አንቺ፡—
ደስታዬ፡የሚኖርባት፡ትባያለሽ፡ምድርሽም፡—
ባል፡ያገባች፡ትባላለች። ጐልማሳም፡ድንግ ፭፡
ሊቱን፡እንደሚያገባ፤እንዲሁ፡ልጆችሽ፡ያገ
ቡሻል፡ሙሽራም፡በሙሽራይቱ፡ደስ፡እንደ
ሚለው፤እንዲሁ፡አምላክሽ፡በአንቺ፡ደስ፡
ይለዋል።
ኢየሩሳሌም፡ሆይ፡ጕበኞችን፡በቅጥርሽ፡ ፮፡፯
ላይ፡አቁሜአለሁ፡ቀንና፡ሌሊት፡ከቶ፡ዝም፡
አይሉም፡እናንተ፡እግዚአብሔርን፡የምታ
ሳስቡ፤ኢየሩሳሌምን፡እስኪያጸና፡በምድ
ርም፡ላይ፡ምስጋና፡እስኪያደርጋት፡ድረስ፡
አትረፉ፡ለእርሱም፡ዕረፍት፡አትስጡ። እግ ፰፡
ዚአብሔር፡— ከእንግዲህ፡ወዲህ፡በእርግጥ፡
ለጠላቶችሽ፡መብል፡ይሆን፡ዘንድ፡እህልሽን፡
አልሰጥም፤መጻተኞችም፡የደከምሽበትን፡
ወይንሽን፡አይጠጡም፤ነገር፡ግን፡የሰበሰ ፱፡
ቡት፡ይበሉታል፡እግዚአብሔርንም፡ያመሰ
ግናሉ፤ያከማቹትም፡በመቅደሴ፡አደባባይ፡
ላይ፡ይጠጡታል፡ብሎ፡በቀኙና፡በኃይሉ፡
ክንድ፡ምሎአል።
እለፉ፤በበሮች፡በኩል፡እለፉ፡የሕዝቡ ፲፡
ንም፡መንገድ፡ጥረጉ፡አዘጋጁ፤ጐዳናውን፡
አዘጋጁ፤ድንጋዮቹንም፡አስወግዱ፡ለአሕዛ
ብም፡ዓላማ፡አንሡ። እነሆ፤እግዚአብሔር፡ ፲፩፡
ለምድር፡ዳርቻ፡አዋጅ፡እንዲህ፡ብሎ፡ነግ
ሮአል፡— ለጽዮን፡ልጅ፡— እነሆ፤መድኃኒ
ትሽ፡ይመጣል፡እነሆ፤ዋጋው፡ከእርሱ፡ጋር፡
ሥራውም፡በፊቱ፡አለ፡በሉአት። እግዚአ ፲፪፡
ብሔር፡— የተቤዣቸው፤የተቀደሰ፡ሕዝብ፡
ብለው፡ይጠሩአቸዋል፡አንቺም፡— የተፈለ
ገች፡ያልተተወችም፡ከተማ፡ትባያለሽ።

ምዕራፍ፡፷፫።

ይህ፡ከኤዶምያስ፤ልብሱም፡የቀላ፡ከባ ፩፡
ሶራ፡የሚመጣ፤አለባበሱ፡ያማረ፤በጕልበቱ፡
ጽናት፡የሚራመድ፡ማን፡ነው? በጽድቅ፡
የምናገር፡ለማዳንም፡የምበረታ፡እኔ፡ነኝ።
ቀሚስህ፡ስለ፡ምን፡ቀላ? ልብስህስ፡በወይን፡ ፪፡
መጥመቂያ፡እንደሚረግጥ፡ሰው፡ልብስ፡ስለ፡

፫፡ ምን፡መሰለ? መጥመቂያውን፡ብቻዬን፡ረግ
ጫለሁ፤ከአሕዛብም፡አንድ፡ሰው፡ከእኔ፡
ጋር፡አልነበረም፡በቍጣዬ፡ረገጥኋቸው፡
በመዓቴም፡ቀጠቀጥኋቸው፡ደማቸውም፡በል
ብሴ፡ላይ፡ተረጭቶአል፤ልብሴንም፡ሁሉ፡
፬፡ አሳድፌአለሁ። የምበቀልበት፡ቀን፡በልቤ፡
ነውና፤የምቤዥበትም፡ዓመት፡ደርሶአልና።
፭፡ ተመለከትሁ፤የሚረዳም፡አልተገኘም፡የሚ
ያግዝም፡አልነበረምና፡ተደነቅሁ፡ስለዚህ፡
የገዛ፡ክንዴ፡መድኃኒት፡አመጣልኝ፤ቍጣ
፮፡ ዬም፡እርሱ፡አገዘኝ። በቍጣዬም፡አሕዛብን፡
ረገጥሁ፡በመዓቴም፡ቀጠቀጥኋቸው፤ደማቸ
ውንም፡ወደ፡ምድር፡አፈሰስሁት።
፯፡ እግዚአብሔር፡እንደ፡ሰጠን፡ሁሉ፤የእግ
ዚአብሔርን፡ቸርነትና፡የእግዚአብሔርን፡
ምስጋና፤እንደ፡ምሕረቱና፡እንደ፡ቸርነ
ቱም፡ብዛት፡ለእስራኤል፡ቤት፡የሰጠውን፡
፰፡ ትልቅ፡በጎነት፡አሳስባለሁ። እርሱም፡— በእ
ውነት፡ሕዝቤ፤ሐሰትን፡የማያደርጉ፡ልጆች፤
፱፡ ናቸው፡አለ፡መድኃኒትም፡ሆነላቸው። በጭ
ንቀታቸው፡ሁሉ፡እርሱ፡ተጨነቀ፤የፊቱም፡
መልአክ፡አዳናቸው፡በፍቅሩና፡በርኅራኄ
ውም፡ተቤዣቸው፤በቀደመውም፡ዘመን፡
ሁሉ፡አንሥቶ፡ተሸከማቸው።
፲፡ እነርሱ፡ግን፡ዐመፁ፡ቅዱስ፡መንፈሱንም፡
አስመረሩ፡ስለዚህ፡ተመልሶ፡ጠላት፡ሆና
፲፩፡ ቸው፤እርሱም፡ተዋጋቸው። እርሱም፡እን
ዲህ፡ብሎ፡የቀደመውን፡ዘመን፡አሰበ፡— የበጎ
ቹን፡እረኛ፡ከባሕሩ፡ያወጣው፡ወዴት፡ነው፡
ያለ? ቅዱስ፡መንፈሱንም፡በመካከላቸው፡
፲፪፡ ያኖረ፡ወዴት፡ነው፡ያለ? የከበረውንም፡
ክንድ፡በሙሴ፡ቀኝ፡ያስሄደ፤ለራሱም፡የዘላ
ለምን፡ስም፡ያደርግ፡ዘንድ፡ውኃውን፡በፊ
፲፫፡ ታቸው፡የከፈለ፤በምድረ፡በዳም፡እንደሚ
ያልፍ፡ፈረስ፤በቀላይ፡ውስጥ፡ያለ፡ዕንቅ
፲፬፡ ፋት፡ያሳለፋቸው፡ወዴት፡ነው፡ያለ? ወደ፡
ሸለቆ፡እንደሚወርዱ፡ከብቶች፤እንዲሁ፡
የእግዚአብሔር፡መንፈስ፡ወደ፡ዕረፍት፡አመ
ጣቸው፡እንዲሁም፡ለራስህ፡የከበረ፡ስም፡
ታደርግ፡ዘንድ፡ሕዝብን፡መራህ።
፲፭፡ ከሰማይ፡ተመልከት፤ከቅዱስነትህና፡ከክብ
ርህም፡ማደሪያ፡ጐብኝ፡ቅንዓትህና፡ኃይል
ህስ፡ወዴት፡ነው? ለእኔም፡የሆነው፡የልብህ፡
፲፮፡ ናፍቆትና፡ርኅራኄህ፡ተከለከለ። አብርሃም፡
ባያውቀን፡እስራኤልም፡ባይገነዘበን፡አንተ፡
አባታችን፡ነህ፡አቤቱ፤አንተ፡አባታችን፡
ነህ፤ስምህም፡ከዘላለም፡ታዳጊያችን፡ነው።
፲፯፡ አቤቱ፤ከመንገድህ፡ለምን፡አሳትኸን? እንዳ
ንፈራህም፡ልባችንን፡ለምን፡አጸናህብን? ስለ፡
ባሪያዎችህ፡ስለ፡ርስትህ፡ነገዶች፡ተመለስ።
፲፰፡ የተቀደሰው፡ሕዝብህ፡መቅደስህን፡ጥቂት፡
ጊዜ፡ወረሱት፡ጠላቶቻችንም፡ረግጠውታል።
፲፱፡ ከዘላለም፡እንዳልገዛኸን፡በስምህም፡እንዳል
ተጠራን፡ሆነናል።

ምዕራፍ፡፷፬።

ሰማዮችን፡ቀድደህ፡ምነው፡ብትወርድ! ፩፡
ተራሮችም፡ምነው፡ቢናወጡ! እሳት፡ጭራ ፪፡
ሮውን፡እንደሚያቃጥል፤እሳትም፡ውኃውን፡
እንደሚያፈላ፤ስምህ፡ለጠላቶችህ፡ይገለጥ፡
ዘንድ፤አሕዛብም፡በፊትህ፡ይንቀጠቀጡ፡
ዘንድ። ያልተጠባበቅነውን፡የክብርህን፡ሥራ፡ ፫፡
በደረግህ፡ጊዜ፤ወረድህ፡ተራሮችም፡በፊ
ትህ፡ተንቀጠቀጡ። ሰዎች፡ከጥንት፡ጀምሮ፡ ፬፡
ለሚጠብቁህ፡ከምትሠራላቸው፡ከአንተ፡
በቀር፡ሌላ፡አምላክን፡አልሰሙም፡በጆሮአ
ቸውም፡አልተቀበሉም፡ዓይንም፡አላየችም።
ጽድቅን፡የሚያደርገውን፡በመንገዶችህም፡ ፭፡
የሚያስቡህን፡ትገናኛቸዋለህ። እነሆ፤አንተ፡
ተቈጣህ፡እኛም፡ኃጢአት፡ሠራን፡ስለዚ
ህም፡ተሳሳትን። ሁላችን፡እንደ፡ርኩስ፡ ፮፡
ሰው፡ሆነናል፤ጽድቃችንም፡ሁሉ፡እንደ፡
መርገም፡ጨርቅ፡ነው፡ሁላችንም፡እንደ፡
ቅጠል፡ረግፈናል፤በደላችንም፡እንደ፡ነፋስ፡
ወስዶናል። ስምህንም፡የሚጠራ፤አንተንም፡ ፯፡
ሊይዝ፡የሚያስብ፡የለም፡ፊትህንም፡ከእኛ፡
ሰውረሃል፤በኃጢአታችንም፡አጥፍተኸናል።
አሁን፡ግን፤አቤቱ፤አንተ፡አባታችን፡ ፰፡
ነህ፡እኛ፡ጭቃ፡ነን፡አንተም፡ሠሪያችን፡
ነህ፤እኛም፡ሁላችን፡የእጅህ፡ሥራ፡ነን።
አቤቱ፤እጅግ፡አትቈጣ፤ለዘላለምም፡ኃጢ ፱፡
አትን፡አታስብ፡እነሆ፤እባክህ፤ተመልከት፤
እኛ፡ሁላችን፡ሕዝብህ፡ነን። የተቀደሱ፡ከተ ፲፡
ሞችህ፡ምድረ፡በዳ፡ሆነዋል፡ጽዮን፡ምድረ፡
በዳ፡ኢየሩሳሌምም፡ውድማ፡ሆናለች።
አባቶቻችን፡አንተን፡ያመሰገኑበት፡የተቀደ ፲፩፡
ሰና፡የተዋበ፡ቤታችን፡በእሳት፡ተቃጥሎ
አል፤ያማረውም፡ስፍራችን፡ሁሉ፡ፈርሶአል።
አቤቱ፤በውኑ፡በዚህ፡ነገር፡ትታገሣለህን? ፲፪፡
ዝምስ፡ትላለህን? አጥብቀህስ፡ታስጨንቀና
ለህን?

ምዕራፍ፡፷፭።

ላልጠየቁኝ፡ተገለጥሁ፤ላልፈለጉኝም፡ ፩፡
ተገኘሁ፡በስሜም፡ያልተጠራውን፡ሕዝብ፡—
እነሆኝ፤እነሆኝ፡አልሁት። መልካም፡ባል ፪፡
ሆነው፡መንገድ፤አሳባቸውን፡እየተከተሉ፤
ወደሚሄዱ፡ወደ፡ዓመፀኛ፡ሕዝብ፡ቀኑን፡
ሁሉ፡እጆቼን፡ዘረጋሁ። ይህ፡ሕዝብ፡ዘወ ፫፡
ትር፡የሚያስቈጡኝ፡ናቸው፡እነርሱ፡በአት
ክልት፡ውስጥ፡የሚሠዉ፡በጡብም፡ላይ፡
የሚያጥኑ፤በመቃብርም፡መካከል፡የሚቀ ፬፡
መጡ፤በስውርም፡ስፍራ፡የሚያድሩ፤የእ
ሪያ፡ሥጋም፡የሚበሉ፡ናቸው። የረከሰው፡
መረቅ፡በዕቃቸው፡ውስጥ፡አለ። እነርሱም፡— ፭፡
ለራስህ፡ቁም፤እኔ፡ከአንተ፡ይልቅ፡ቅዱስ፡
ነኝና፡ወደ፡እኔ፡አትቅረብ፡ይላሉ፡እነዚህ፡
በአፍንጫዬ፡ዘንድ፡ጢስ፡ቀኑንም፡ሁሉ፡

፮፡ የምትነድድ ፡ እሳት ፡ ናቸው ። እነሆ ÷ በፊቴ ፡
ተጽፎአል ፡— ኃጢአታችሁንና ፡ የአባቶቻች
ሁን ፡ ኃጢአት ፡ በአንድ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ብብታ
ቸው ፡ ፍዳ ፡ አድርጌ ፡ እመልሳለሁ ፡ እንጂ ፡
ዝም ፡ አልልም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡
፯፡ በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ስላጠኑ ÷ በኮረብቶችም ፡
ላይ ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ÷ ስለዚህ ፡ አስቀድመው ፡
የሠሩትን ፡ ሥራቸውን ፡ በብብታቸው ፡ እሰፍ
ራለሁ ።
፰፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ወይን ፡
በዘለላው ፡ በተገኘች ፡ ጊዜ ፡— በረከት ፡ በእር
ስዋ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ አታጥፉት ፡ እንደሚባለው ÷
ሁሉን ፡ እንዳላጠፉ ፡ ስለ ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንዲሁ ፡
፱፡ አደርጋለሁ ። ከያዕቆብም ፡ ዘርን ፡ ከይሁዳም ፡
ተራሮቼን ፡ የሚወርሰውን ፡ አወጣለሁ ፡ እኔም ፡
የመረጥኋቸው ፡ ይወርሱአታል ÷ ባሪያዎቼም ፡
፲፡ በዚያ ፡ ይኖራሉ ። ሳሮንም ፡ የበጎች ፡ ማሰማ
ርያ ÷ የአኮርም ፡ ሸለቆ ፡ የላሞች ፡ መመሰግያ ፡
፲፩፡ ለፈለጉኝ ፡ ሕዝቤ ፡ ይሆናል ። እናንተን ፡ ግን ፡
እግዚአብሔርን ፡ የተዋችሁትን ÷ ቅዱሱንም ፡
ተራራዬን ፡ የረሳችሁትን ÷ ጉድ ፡ ለተባለ ፡
ጣዖትም ፡ ማዕድ ፡ ያዘጋጃችሁትን ÷ እድል ፡
ለተባለ ፡ ጣዖትም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡
፲፪፡ ቍርባን ፡ የቀዳችሁትን ÷ እድላችሁን ፡ ለሰይፍ ፡
አደርገዋለሁ ÷ ሁላችሁም ፡ ለመታረድ ፡ ትጐ
ነበሳላችሁ ፡ በፊቴም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጋ
ችሁ ÷ ያልወደድሁትንም ፡ መረጣችሁ ፡ እንጂ ፡
በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሳችሁልኝምና ÷ በተ
ናገርሁም ፡ ጊዜ ፡ አልሰማችሁኝምና ።
፲፫፡ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ይበላሉ ፡ እናንተ ፡
ግን ፡ ትራባላችሁ ፡ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ይጠ
ጣሉ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ትጠማላችሁ ፡ እነሆ ÷
ባሪያዎቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ታፍ
፲፬፡ ራላችሁ ፡ እነሆ ÷ ባሪያዎቼ ፡ ከልባቸው ፡ ደስታ ፡
የተነሣ ፡ ይዘምራሉ ÷ እናንተ ፡ ግን ፡ ከልባ
ችሁ ፡ ኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ትጮኻላችሁ ÷ መንፈ
ሳችሁም ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ወዮ ፡ ትላላችሁ ።
፲፭፡ ስማችሁንም ፡ ለተመረጡት ፡ ሕዝቤ ፡ እርግ
ማን ፡ አድርጋችሁ ፡ ትተዋላችሁ ÷ ጌታ ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ ይገድላችኋል ÷ ባሪያዎቹንም ፡
፲፮፡ በሌላ ፡ ስም ፡ ይጠራቸዋል ። እንዲሁም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ የተባረከ ፡ በእውነት ፡ አምላክ ፡ ይባ
ረካል ÷ በምድርም ፡ ላይ ፡ የማለ ፡ በእውነት ፡
አምላክ ፡ ይምላል ፡ የቀድሞው ፡ ጭንቀት ፡
ተረስቶአልና ÷ ከዓይኔም ፡ ተሰውሮአልና ።
፲፯፡ እነሆ ÷ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ምድር ፡
እፈጥራለሁና ፡ የቀደሙትም ፡ አይታሰቡም ÷
፲፰፡ ወደ ፡ ልብም ፡ አይገቡም ። ነገር ፡ ግን ፡ በፈጠ
ርሁት ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ለዘላለምም ፡ ሐሤት ፡
አድርጉ ፡ እነሆ ÷ ኢየሩሳሌምን ፡ ለሐሤት ÷
፲፱፡ ሕዝብዋንም ፡ ለደስታ ፡ እፈጥራለሁና ። እኔም ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለሁ ፡ በሕዝ
ቤም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ የል
ቅሶ ፡ ድምፅና ፡ የዋይታ ፡ ድምፅ ፡ አይሰማባትም ።
ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ ብቻ ፡ የሚ ፳፡
ኖር ፡ ሕፃን ÷ ወይም ፡ ዕድሜውን ፡ ያልፈጸመ ፡
ሽማግሌ ፡ አይገኝም ፡ ጕልማሳው ፡ የመቶ ፡
ዓመት ፡ ሆኖት ፡ ይሞታልና ÷ ኃጢአተኛውም ፡
የመቶ ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ የተረገመ ፡ ይሆናልና ።
ቤቶችንም ፡ ይሠራሉ ፡ ይቀመጡባቸውማል ፡ ፳፩፡
ወይኑንም ፡ ይተክላሉ ፡ ፍሬውንም ፡ ይበላሉ ።
ሌላ ፡ እንዲቀመጥበት ፡ አይሠሩም ÷ ሌላም ፡ ፳፪፡
እንዲበላው ፡ አይተክሉም ፡ የሕዝቤ ፡ ዕድሜ ፡
እንደ ፡ ዛፍ ፡ ዕድሜ ፡ ይሆናልና ÷ እኔም ፡ የመ
ረጥኋቸው ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡
ደስ ፡ ይላቸዋልና ። እነርሱ ፡ ከነልጆቻቸው ፡ ፳፫፡
የእግዚአብሔር ፡ ቡሩካን ፡ ዘር ፡ ናቸውና ፡ በከ
ንቱ ፡ አይደክሙም ፡ ለጥፋትም ፡ አይወልዱም ።
እንዲህም ፡ ይሆናል ፡ ሳይጠሩ ፡ እመልስላቸዋ ፳፬፡
ለሁ ÷ ገናም ፡ ሲናገሩ ፡ እሰማለሁ ። ተኵላና ፡ ፳፭፡
ጠቦት ፡ በአንድነት ፡ ይሰማራሉ ÷ አንበሳም ፡
እንደ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ይበላል ÷ የእባብም ፡
መብል ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ። በተቀደሰው ፡ ተራ
ራዬ ፡ ሁሉ ፡ አይጐዱም ÷ አያጠፉምም ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፷፮ ።

እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሰማይ ፡ ፩፡
ዙፋኔ ፡ ነው ÷ ምድርም ፡ የእግሬ ፡ መረገጫ ፡
ናት ፡ የምትሠሩልኝ ፡ ቤት ፡ ምን ፡ ዓይነት ፡
ነው ? የማርፍበትስ ፡ ስፍራ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ እጄ ፡ ሠርታለችና ፡ እነዚህ ፡ ፪፡
ሁሉ ፡ የእኔ ፡ ናቸው ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ወደዚህ ፡ ወደ ፡ ትሑት ÷ መንፈ
ሱም ፡ ወደ ፡ ተሰበረ ÷ በቃሌም ፡ ወደሚንቀጠ
ቀጥ ፡ ሰው ፡ እመለከታለሁ ። በሬን ፡ የሚያ ፫፡
ርድልኝ ፡ ሰውን ፡ እንደሚገድል ፡ ነው ፡ ጠቦት
ንም ፡ የሚሠዋ ፡ የውሻውን ፡ አንገት ፡ እንደሚሰ
ብር ፡ ነው ፡ የእህልን ፡ ቍርባን ፡ የሚያቀርብ ፡
የእርያን ፡ ደም ፡ እንደሚያቀርብ ፡ ነው ፡ ሰጣ
ንን ፡ የሚያጥን ፡ ጣዖትን ፡ እንደሚባርክ ፡ ነው ።
እነዚህ ፡ የገዛ ፡ መንገዳቸውን ፡ መረጡ ፡ ነፍሳ
ቸውም ፡ በርኵሰታቸው ፡ ደስ ፡ ይላታል ፡ እኔ ፡ ፬፡
ደግሞ ፡ የተሳለቀባቸውን ፡ እመርጣለሁ ÷ የፈ
ሩትንም ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለሁ ፡ በፊቴ ፡
ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጉ ÷ ያልወደድሁትንም ፡
መረጡ ፡ እንጂ ፡ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሱ
ልኝምና ÷ በተናገርሁም ፡ ጊዜ ፡ አልሰሙኝ
ምና ።
በቃሉ ፡ የምትንቀጠቀጡ ፡ ሆይ ÷ የእግዚአ ፭፡
ብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡— የጠሉአችሁ ፡ ስለ ፡
ስሜም ፡ ያባረሩአችሁ ፡ ወንድሞቻችሁ ፡— ደስ
ታችሁን ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክ
በር ፡ ብለዋል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ያፍራሉ ። የጩኸ ፮፡
ት ፡ ድምፅ ፡ ከከተማ ÷ ድምፅም ፡ ከመቅደስ ÷
በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ ፍዳን ፡ የሚያመጣ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቶአል ።

፯፡ ሳታምጥ ፡ ወለደች ፡ ምጥም ፡ ሳያገኛት ፡
፰፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ። ከቶ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡
ነገር ፡ ማን ፡ ሰምቶአል ? እንዲህስ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡
ማን ፡ አይቶአል ? በውኑ ፡ አገር ፡ በአንድ ፡ ቀን ፡
ታምጣለችን ? ወይስ ፡ በአንድ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡
ይወለዳልን ? ጽዮን ፡ እንዳማጠች ፡ ወዲያው ፡
፱፡ ልጆችዋን ፡ ወልዳለችና ። በውኑ ፡ ወደ ፡ መው
ለድ ፡ የማደርስ ፡ እኔ ፡ አላስወልድምን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ፡ የማስወልድስ ፡ ማኅፀንን ፡ እኔ ፡
እዘጋለሁን ? ይላል ፡ አምላክሽ ።
፲፡ እናንተ ፡ የምትወድዱአት ፡ ሁሉ ÷ ከኢየሩ
ሳሌም ፡ ጋር ፡ ሐሤትን ፡ አድርጉ ÷ ስለ ፡ እርስ
ዋም ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ እናንተም ፡ የምታለቅ
ሱላት ፡ ሁሉ ÷ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በደስታ ፡ ሐሤ
፲፩፡ ትን ፡ አድርጉ ÷ ትጠቡ ፡ ዘንድ ፡ ከማጽናናት
ዋም ፡ ጡት ፡ ትጠግቡ ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ጠጥታ
ችሁ ፡ በክብርዋ ፡ ሙላት ፡ ደስ ፡ ይላችሁ ፡ ዘንድ ።
፲፪፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— እነሆ ÷
ሰላምን ፡ እንደ ፡ ወንዝ ÷ የአሕዛብንም ፡ ክብር ፡
እንደሚጐርፍ ፡ ፈሳሽ ፡ እመልስላታለሁ ፡ ከዚ
ያም ፡ ትጠባላችሁ ÷ በጫንቃ ፡ ላይ ፡ ይሸከሙ
አችኋል ፡ በጕልበትም ፡ ላይ ፡ እያስቀመጡ ፡
፲፫፡ ያቀማጥሉአችኋል ። እናት ፡ ልጅዋን ፡ እንደ
ምታጽናና ፡ እንዲሁ ፡ አጽናናችኋለሁ ÷ በኢየ
፲፬፡ ሩሳሌምም ፡ ውስጥ ፡ ትጽናናላችሁ ። ታያላ
ችሁ ÷ ልባችሁም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ÷ አጥ
ንታችሁም ፡ እንደ ፡ ለምለም ፡ ሣር ፡ ትበቅላ
ለች ፡ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ለሚፈሩት ፡
ትታወቃለች ÷ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ።
፲፭፡ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ በቍጣ ÷
ዘለፋውንም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ከእሳት ፡ ጋር ፡ ይመጣል ÷ ሰረገሎቹም ፡
፲፮፡ እንደ ፡ ሀውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብ
ሔርም ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በእሳትና ፡
በሰይፉ ፡ ይፈርዳል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ተወ
፲፯፡ ግተው ፡ የሞቱት ፡ ይበዛሉ ። በመካከላቸው ፡
ያለውን ፡ አንዱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸውን ፡ የሚቀድሱና ፡
የሚያነጹ ÷ የእሪያንም ፡ ሥጋ ፡ አስጸያፊ ፡ ነገ
ርንም ፡ አይጥንም ፡ የሚበሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠ
ፉሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ሥራቸውንና ፡ አሳባቸውን ፡ አውቄአለሁና ፡ ፲፰፡
አሕዛብንና ፡ ልሳናትን ፡ ሁሉ ፡ የምሰበስብበት ፡
ጊዜ ፡ ይደርሳል ÷ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ ክብ
ሬንም ፡ ያያሉ ። በመካከላቸውም ፡ ምልክት ፡ ፲፱፡
አደርጋለሁ ÷ ከእነርሱም ፡ የዳኑትን ፡ ዝናዬን ፡
ወዳልሰሙ ÷ ክብሬንም ፡ ወዳላዩ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡
ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ወደ ፡ ፉጥ ፡ ወደ ፡ ሉድ ፡ ወደ ፡
ሞሳሕ ፡ ወደ ፡ ቶቤል ፡ ወደ ፡ ያዋን ፡ በሩቅ ፡
ወዳሉ ፡ ደሴቶች ፡ እልካቸዋለሁ ÷ በአሕዛብም ፡
መካከል ፡ ክብሬንም ፡ ይናገራሉ ። የእስራኤል ፡ ፳፡
ልጆች ፡ ቍርባናቸውን ፡ በጥሩ ፡ ዕቃ ፡ አድር
ገው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደሚያ
መጡ ÷ እንዲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ ሁሉ ÷ በፈረ
ሶችና ፡ በሰረገሎች ÷ በአልጋዎችና ፡ በበቅሎች ፡
በጠያር ፡ ግመሎችም ፡ ላይ ፡ አድርገው ÷ ከአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ያመጡአቸዋል ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እንዲሆኑ ፡ ፳፩፡
ከእነርሱ ፡ እወስዳለሁ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
እኔ ፡ የምሠራቸው ፡ አዲስ ፡ ሰማይና ፡ አዲስ ፡ ፳፪፡
ምድር ፡ ከፊቴ ፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ÷ እን
ዲሁ ፡ ዘራችሁና ፡ ስማችሁ ፡ ጸንተው ፡ ይኖ
ራሉ ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እንዲህ ፡ ይሆ ፳፫፡
ናል ፡ በየመባቻውና ፡ በየሰንበቱ ፡ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡
ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ዘወትር ፡ ይመ
ጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ወጥተውም ፡ ፳፬፡
በእኔ ፡ ያመፀብኝን ፡ ሰዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ ያያሉ ፡
ትላቸው ፡ አይሞትምና ÷ እሳታቸውም ፡ አይጠ
ፋምና ፡ ለሥጋ ፡ ለባሽም ፡ ሁሉ ፡ አስጸያፊ ፡
ነገር ፡ ይሆናሉ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ በብንያም ፡ አገር ፡ በዓናቶት ፡ ከነበሩ ፡ ካህ
ናት ፡ የሆነ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስ ፡
፪፡ ቃል ። በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢ
ዮስያስ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥቱ ፡ በአሥራ ፡ ሦስ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣ
፫፡ ለት ። በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
በኢዮአቄም ፡ ዘመን ÷ እስከ ፡ ይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
እስከ ፡ ኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ፍጻሜ ÷
ኢየሩሳሌም ፡ እስከ ፡ ተማረከችበት ፡ እስከ ፡ አም
ስተኛው ፡ ወር ፡ ድረስ ፡ መጣ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን ፬፡
ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— በሆድ ፡ ሳልሠራህ ፡ አው ፭፡
ቄሃለሁ ÷ ከማኅፀንም ፡ ሳትወጣ ፡ ቀድሼሃለሁ ÷
ለአሕዛብም ፡ ነቢይ ፡ አድርጌሃለሁ ። እኔም ፡— ፮፡
ወዮ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እነሆ ÷ ብላቴና ፡
ነኝና ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅም ፡ አልሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ወደምሰ ፯፡
ድድህ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ ትሄዳለህና ÷ የማዝዝህ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ትናገራለህና ፡— ብላቴና ፡ ነኝ ፡
አትበል ። እኔ ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፰፡
ነኝና ፡ ከፊታቸው ፡ አትፍራ ÷ ይላል ፡ እግዚ